

KRONIKA MĚSTA KOLÍNA

ROK 2011 IV. - OSTATNÍ

SESTAVIL A NAPSAL - PAVEL POBRÍSLO

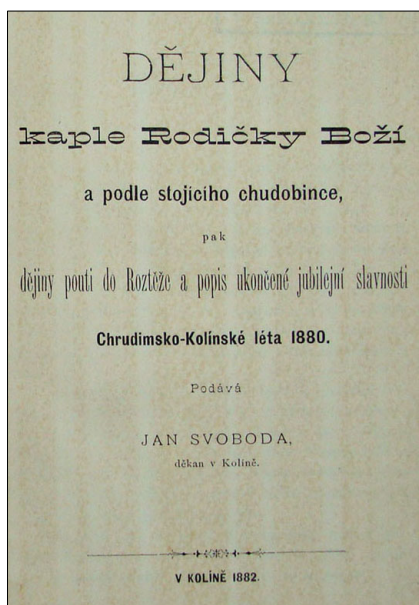
OBSAH

IV. ČÁSTI KRONIKY MĚSTA KOLÍNA 2011

- Městský domov důchodců – historie a současnost	str. 1 – 15
- Kolínská kina – historie a současnost	str. 16 - 50
- KOLI Vavruška – historie a současnost	str. 51 – 69
- Vodárenská věž – historie a současnost	str. 70 – 80
- Bartolomějské zvony – historie a současnost	str. 81 – 95
- Všeobecná zdravotní pojišťovna v Kolíně	str. 96 – 101
- Jiří Sehnal – válečný letec	str. 102 – 110
- Jan Novák – česko americký spisovatel	str. 111 – 116
- Václav Linek – grafik a kreslíř	str. 117 – 119
- Dostihová dráha chrtů	str. 120 – 122
- Basketbalový club Kolín v roce 2011	str. 123 – 137
- Fotbalový klub Kolín v roce 2011	str. 138 – 150
- Hokejový klub SK SC Kolín v roce 2011	str. 151 – 159

MĚSTSKÝ DOMOV DŮCHODCŮ

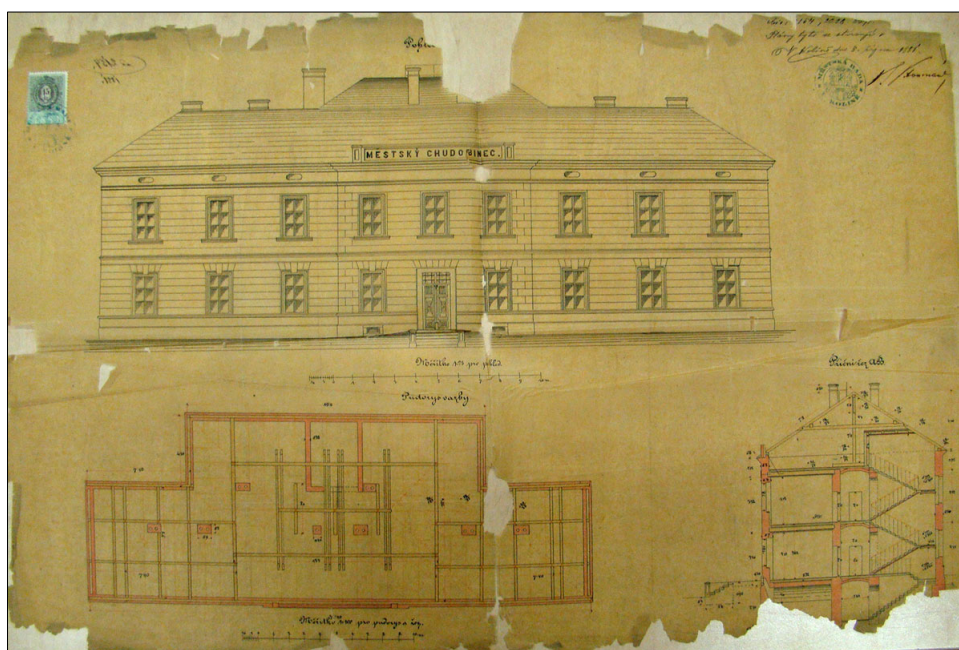
Historie i existence dnešního Městského domova důchodců v Kolíně a někdejšího chudobince je dlouhá, předlouhá. Současná budova v ulici Nad Zastávkou čp. 64, dříve U Chudobince, byla bez přístavby do ulice Na Petříně a bez třetího nadzemního podlaží postavena v roce 1881 přesto, že některé dokumenty uvádí, že tehdejší chudobinec byl vybudován o rok později, tedy Léta Páně 1882. Letos je to tedy 130 roků od doby, kdy byl městský chudobinec uveden do provozu. Nebyl však v historii Kolína prvním zařízením takového druhu. Tím byl jeho předchůdce, který na jiném

místě než v současnosti a s různě dlouhými přestávkami, způsobenými válkami, morovými ranami apod. zajišťoval v Kolíně péči o nejchudší obyvatele již od téměř neuvěřitelného data, kterým byl rok 1616!! Tuto skutečnost nabízí a všechny podstatné milníky historie kolínského chudobince poměrně podrobně líčí práce někdejšího kolínského děkana Jana Svobody, vydaná v roce 1882 s názvem „Dějiny kaple Rodičky Boží a podle stojícího chudobince“ V té se první samostatná část nazývá: "Dějiny městského chudobince 'na ostatním penízi' v Kolíně". Jako na řadu jiných skutečností z historie města tak

i na tuto uvedl kronikáře obdivuhodně fundovaný zaměstnanec Státního okresního archivu v Kolíně, pan Jaroslav Pejša. Zde, v okresním archivu, je také práce děkana Jana Svobody uložena. Její stručná rekapitulace je následující. Po prvním protihabsburském povstání v českých zemích, které bylo potlačeno roku 1547 výsledkem bitvy u Mühlberku, nabídl tehdejší římský císař a český král Ferdinand I. odpůrcům katolické víry možnost opustit zemi, jinými, současnými slovy, emigrovat. Mezi asi 40 kolínskými občany, kteří se rozhodli pro odchod z vlasti, byl i Mikuláš Šultys, mimo jiné majitel pozemku na Pražském předměstí, kde se dnes nachází náměstí Republiky a zde stojící budova někdejšího vojenského velitelství, které se také říkalo „vojenská správa“. Tento pozemek, kde se od roku 1616 nalézal městský chudobinec, připadl v roce 1548,

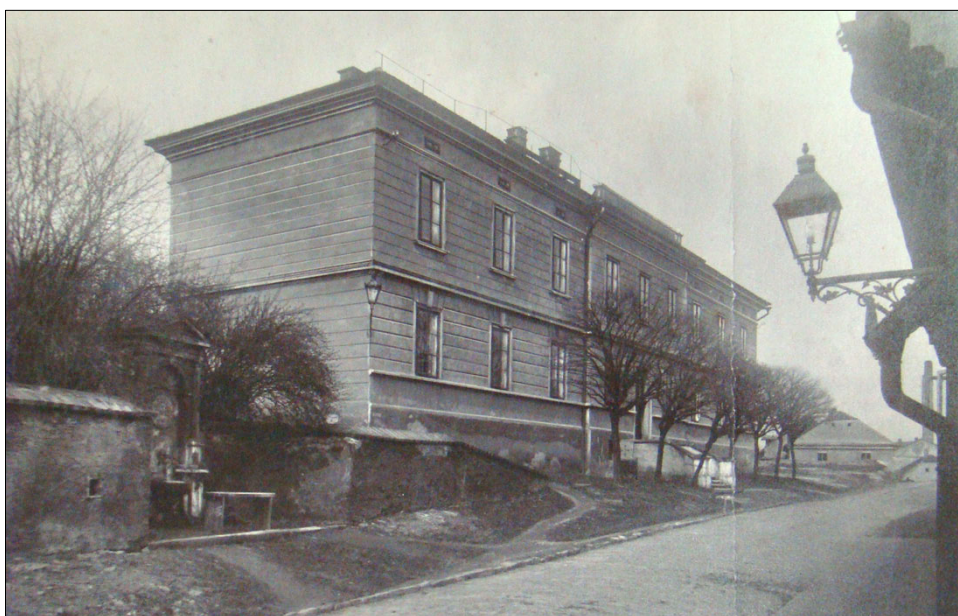
po odchodu Mikuláše Šultyse z Čech, do vlastnictví kolínského panství. Tak jak šla doba, měnili se i podle vůle českého panovníka správci tohoto panství nebo jej spravovali královští hejtmani. Jeden z nich, Jan Mlázovský, dal na již zmíněném pozemku postavit v roce 1595 krčmu pro výčep zámeckého piva s názvem „Na Ostatním penízi“. To se však velmi nelíbilo kolínským konšelům, kteří nakonec s odvoláním na výsadu udělenou Kolínu králem Václavem IV., totiž že na míli cesty v okolí města nesměl nikdo zřizovat krčmy, které by vedly k (finanční) ujmě města, docílili u České komory v Praze, že tento podnik Jana Mlázovského byl v roce 1597 zrušen. Obdobná situace se odehrála po roce 1611, kdy se po nástupu císaře Matyáše I. na český trůn stal

Původní projekt, dochovaný v kolínském stavebním úřadu, podle kterého byl Městský chudobinec v Kolíně v roce 1881 postaven.

správcem kolínského panství Václav Vchýnský. Ten k opětovné nelibosti městských konšelů obnovil v neupřesněném roce provoz krčmy „Na Ostatním penízi“. Kolínští zástupci dosáhli po různých interpelacích u královského dvora zrušení krčmy v roce 1616. Aby se předešlo opakování podobných situací, požádali kolínští konšelé o koupi tohoto pozemku i se stavbami na něm stojícími za cenu 200 kop míšenských s podmínkou, že zde město zřídí špitál či chudobinec, což se za přispění tehdejšího královského hejtmána nakonec podařilo. A tak mohl v roce 1650 při dalším sporu královského hejtmána Václava Vltavského s městem o existenci krčmy nebo chudobince na pozemku „Na Ostatním penízi“ dosvědčit před Českou komorou Jindřich Dobřeňovský, který se v té době vrátil z cizích zemí zpět do Čech, následující. Citace „..... že v tom domě „na ostatním penízi“ mnoho almužníků zůstávalo a vychovávalo se

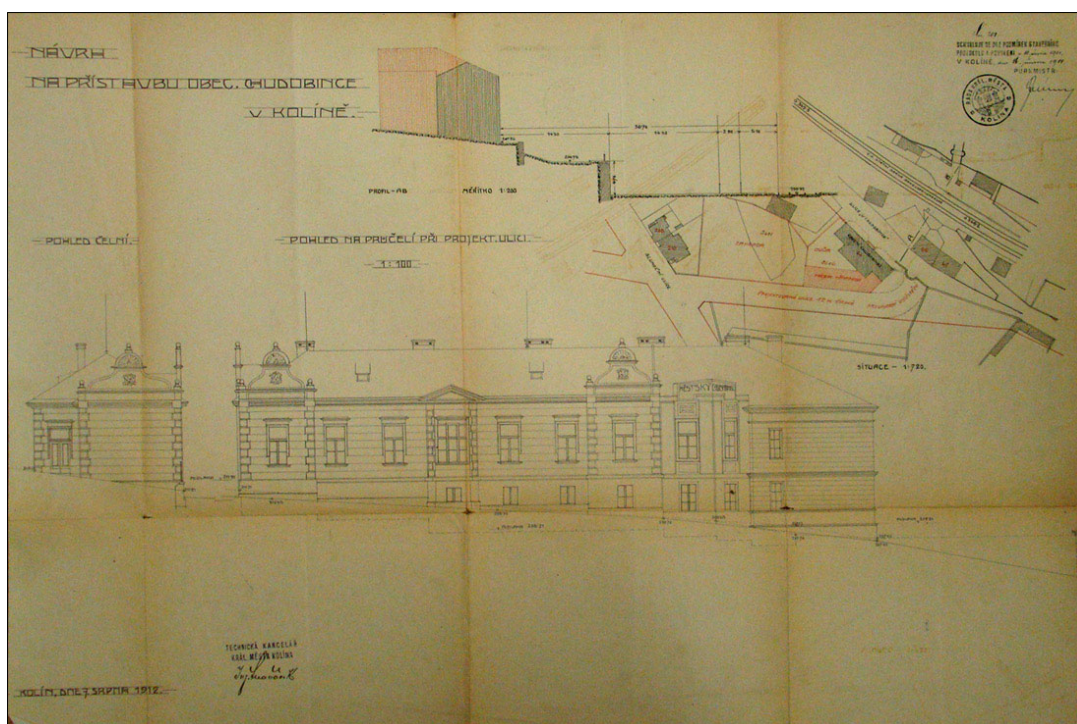
až do roku 1634, kdy nejen špitál, ale i mnoho domů od nepřátel bylo spáleno Po těch trudných dobách se špitál znovu počal zřizovati, ale zase byl vojskem zbořen a dříví z něho na ohrady plotu šancovních obráceno bylo“ Po dalších sporech mezi hejtmanem Vltavským a kolínskou radnicí bylo nakonec v srpnu roku 1654 rozhodnuto ve prospěch města, které zde, jak mu jen síly stačily, nechalo zřídit chudobinec a u něj vystavělo kapli k úctě Rodičky Boží. Po skončení napoleonských válek město Kolín chudobinec přestavělo tak, že zde byly tři světnice a tři komory pro celkem patnáct osob a stavba byla opatřena novou vazbou a taškovým krytem. Po roce 1848, kdy jako kaplan přišel do Kolína Jan Svoboda, autor vzpomínek, z kterých je zde citováno, vedly jeho aktivity k záměru rozšířit tehdejší chudobinec „Na Ostatním penízi“ nástavbou o jedno patro. V lednu 1869 o tom připsal informoval městskou radu, která však měla v té době starosti s nutnou výstavby nové školní budovy.

Fotografie kolínského městského chudobince z období před rokem 1914.

Chudobinec se tak dostal na pořad dne až o dlouhých deset let později. Radní města Kolína však tehdy došli k závěru, že umístění chudobince na tak zajímavém pozemku, kterým místo „Na Ostatním penízi“ zajisté bylo, není pro město výhodné, protože zde mohou být postaveny jiné, účelnější budovy. A tak bylo usnesením kolínského zastupitelstva z 15. května 1881 rozhodnuto, že nový kolínský chudobinec bude postaven v místech, kde stojí dodnes a kterému se tehdy říkalo Kantorka. Nákladem 10 370 zlatých a 63 krejcarů, které se skládaly z darů města a soukromých osob, byl během léta chudobinec postaven. A tak již v pondělí 21. srpna 1881, podle textu výše zmiňované publikace děkana Jana Svobody, se patnáct osob pod dohledem městského strážníka

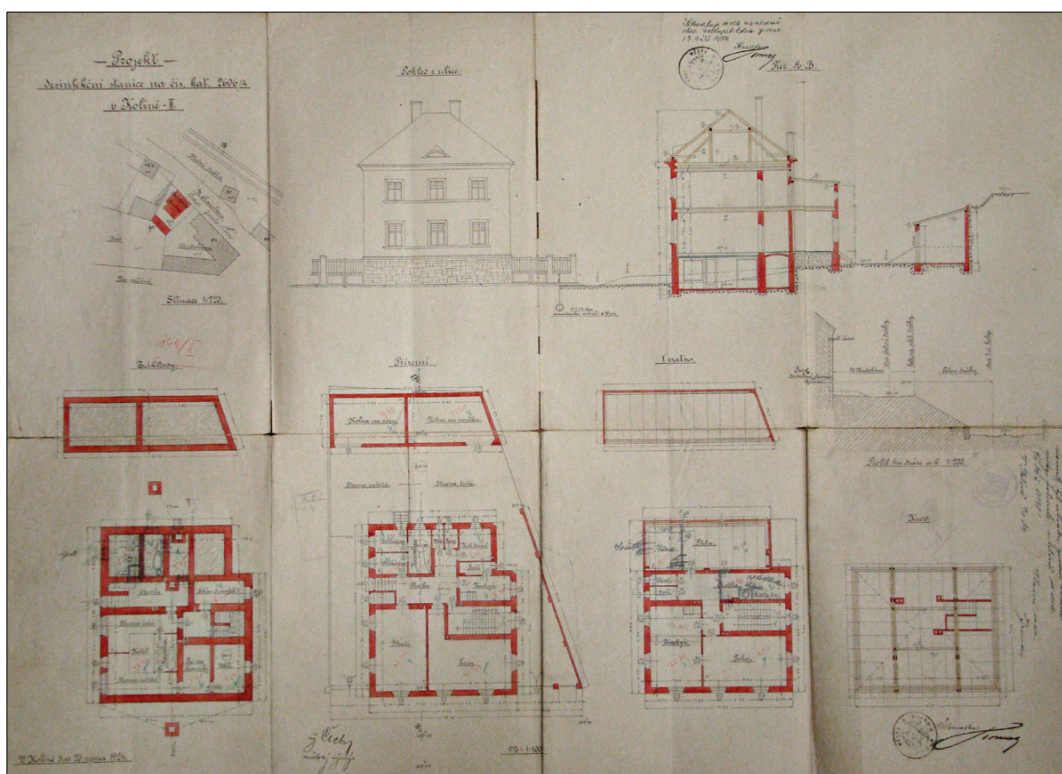
Hnáta přestěhovalo ze starého do nového chudobince. Úřední povolení k obývání chudobince, vydané Purkmistrovským úřadem v Kolíně dne 12. října 1882, však udává, že stavba byla dokončena podpisem příslušného stavebního protokolu dne 16. září 1881. Z dalších dochovaných archivních materiálů lze v úplném kalendáři politického okresu kolínského z roku 1902 zjistit, že městský chudobinec, definovaný zde jako dobročinný ústav, je zřízen pro šedesát osob. Chovanci požívají celé zaopatření a mimo to dostávají 10 až 20 krejcarů denně. Náklady na almužny, jež obec poskytuje, obnáší ročně 16 až 18 000 zlatých. V archivu Stavebního úřadu v Kolíně zůstal zachován dopis

Projekt přístavby chudobince ze srpna roku 1912

někdejšího městského lékaře MUDr. Steppana ze 4. září 1907 adresovaný městské radě, ve kterém autor poukazuje na některé nedostatky vyskytující se v chudobinci. Mezi nimi je i poukaz na nutnost zavedení (zřízení) částečného nebo úplného stravování chovanců, což může být v rozporu s tvrzením kalendáře politického okresu kolínského z roku 1902, kde se uvádí, že chovanci chudobince požívají celé zaopatření (viz výše). V dopise MUDr. Steppana se také vyskytuje krátká zmínka o uvažovaném rozšíření chudobince. Tato úvaha začíná nabývat konkrétní podoby v roce 1911 zápisy ze schůzí městské rady. Dne 15. srpna 1911 byl městské radě předložen rozpočet na úpravu a přístavbu budovy chudobince směrem do ulice Na Petříně ve výši 54 763,73 K s tím, že po takové

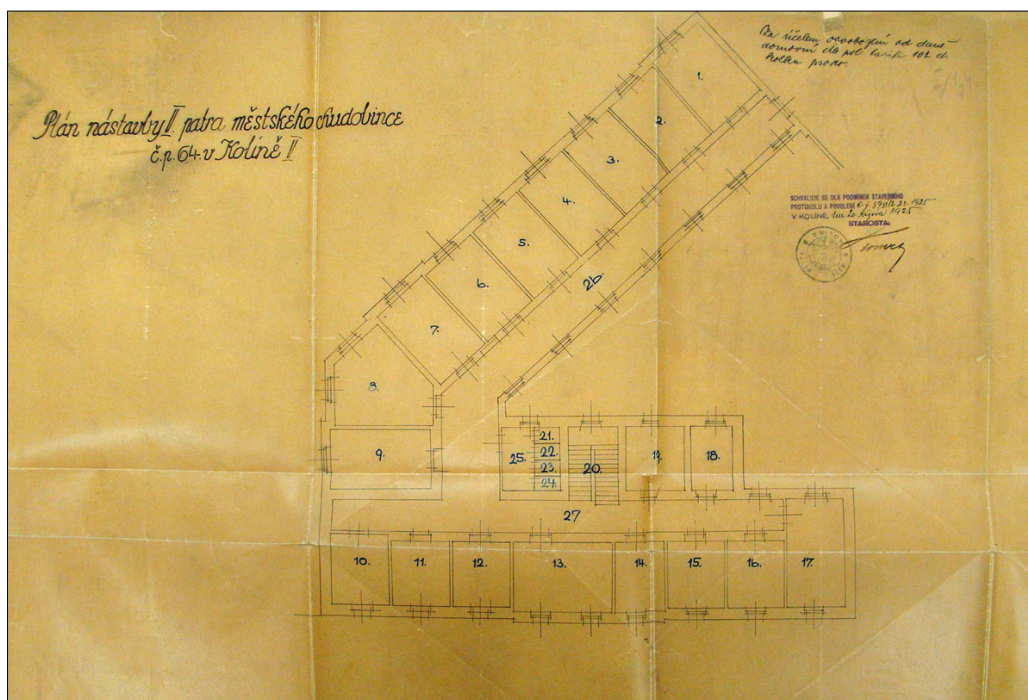
přístavbě by bylo možné v chudobinci umístit až 100 chovanců. A tak v pondělí 28. října 1912 se na svém zasedání kolínské městské zastupitelstvo usneslo na přístavbě chudobince a na tom, že si na toto rozšíření vypůjčí od některého veřejného finančního ústavu 56 000 K. Dne 10. února 1914 bylo po předchozím komisionálním řízení vydáno Purkmistrovským úřadem královského města Kolína povolení ke stavbě – přístavbě chudobince podle přiložených plánů a s důrazem na to, že střešní otvory směrem k dráze musí být zaskleny nebo opatřeny hustou drátěnou sítí. Vzhledem k tomu, že se nedochovala žádná další dokumentace, není ani známo, kdy byla přístavba dokončena a uvedena do provozu. Avšak obsáhla stať s názvem „Sociální péče obce kolínské od roku 1919 do roku 1924“ z brožury „Zpráva o činnosti dobročinných spolků a institucí v Kolíně“, podepsaná dne 1. ledna 1925 tehdejším starostou města Juliem Komrsem, uvádí: „... Obec kolínská, jako nositelka chudinské péče, umísťuje své zestárlé nemajetné příslušníky buď do okresního chorobince, kde má k dispozici 75 míst, nebo do městského chudobince, kde je ve dvaceti třech místnostech ubytováno průměrně 50

Projekt na výstavbu dezinfekční stanice ze dne 24. srpna 1924.

chovanců. Tito chovanci jsou z pravidla ještě částečně vyléčně činní, takže mají zdarma pouze byt, palivo, světlo a lázeň a k tomu měsíční podporu od 25 do 50 Kč. Po skončení světové války bylo prvním z úkolů sociální komise zjednání nápravy v městském chudobinci, kde byli po dobu války umístěni i chovanci okr. chorobince,

pokud byli příslušníky obce kolínské, neboť chorobinec byl zabrán pro účely vojenské. Za tohoto stavu chovanci velmi trpěli, neboť neměli ošetřovatelů, řádné stravy ba ani oděvů a obuvi. Po vyklizení okresního chorobince se městskému chudobinci velmi ulevilo a novým správcem byl tam vnesen duch vlídné a laskavé péče i přísnosti ...“ Dne 25. září 1924 vydal Městský úřad v Kolíně na základě žádosti obecního zastupitelstva povolení ke stavbě dezinfekční stanice na pozemku sousedícím s chudobincem. Stavba byla dokončena v prosinci roku 1925 a objektu bylo přiděleno čp. 260/II. Certifikát k dokončené stavbě a povolení k obývání dezinfekční stanice byly vydány kolínským městským úřadem v dubnu roku 1926. Jak se odvíjely další osudy dezinfekční stanice nebylo možné vypátrat z důvodů nedochovaných písemností. S jistotou však lze konstatovat, že když ne dříve, pak tedy od padesátých nebo šedesátých let dvacátého století se dům stal součástí domova důchodců a budova někdejší dezinfekční stanice sloužila jako ubytovna řádových sester zaměstnaných v chudobinci a poté v domově

odpočinku či domově důchodců jako ošetřovatelky. Svědčí o tom i místnost v prvním patře budovy, kde je dodnes na zdi patrný kříž, patřící k místnosti někdejší kaple nebo modlitebny. Od počátku devadesátých let dvacátého století, kdy řádové sestry z domova důchodců odešly, slouží tato budova administrativním potřebám ústavu. Kanceláře zde mají ředitelka domova, ekonomka, účetní apod. Je zde také umístěna prodejna, kde si mohou klienti domova koupit drobné potřeby, pití nebo trvanlivé potraviny. ----- Jak je dodnes z fasády současného domova důchodců patrné, byla budova v roce 1926

zvýšena o jedno patro. Stalo se tak v období od 20. října 1925, kdy kolínský městský úřad vydal povolení ke stavbě, do doby vydání povolení k obývání nástavby, které bylo úředně potvrzeno 10. července 1926. Z dalších písemností, které se zachovaly v archivu kolínského stavebního úřadu je patrné, že v 30. letech minulého století docházelo v chudobinci nejen k častým stížnostem obyvatel na jeho někdy nedostatečnou vybavenost, ale taktéž k častým sporům mezi některými nájemci. Ty pak musela z rozhodnutí úřadu řešit i městská policie. Problémem byly i dluhy obyvatel na nájemném. Jejich řešení městský úřad předával prostřednictvím kolínských právníků s návrhem na vystěhování k okresnímu soudu. Zde zpravidla docházelo k vzájemnému smíru a k závazku žalovaných obyvatel, že dlužné částky vyrovnají. Z dalších dochovaných písemností se lze dočíst, že v roce 1941 poskytoval městský

K čís. 485/17

Povolení k obývání.

Když po učiněném ohlášení dohotovení stavby ^{na} na chudobinci útulek 63-11 v Kolíně vyšetřeno jest, že stavba tato dle úředně schváleného nástinu vyvedena jest, že podmínky a ustanovení v povolení stavebním ze dne 20. října 1925 dodrženy a šetřeny a zachováno veškerých předpisů řádu stavebního od 8. ledna 1889 a že žádné námítky z jakéhokoliv ohledu proti této stavbě nestává — uděluje se tímto povolení úřední k obývání a upotřebení veškerých místností v budově této k udanému účeli.

Za účelem evidence katastrní budíž učiněno oznámení neb nejdéle do 30 dnů po ukončení stavby podána žádost k příslušnému čís. bernímu úřadu za osvobození od daně domovní.

Dům ten poznamenán čís. pop. 64/11 v Kolíně.

Z rady města Kolína,
dne 10. července 1926

Starosta:

Odesláno dne 10/7.1926.

Pan Josef Křížovský v Kolíně, čís. 64-11.

Bytové tabulky domu čp: 64-II.

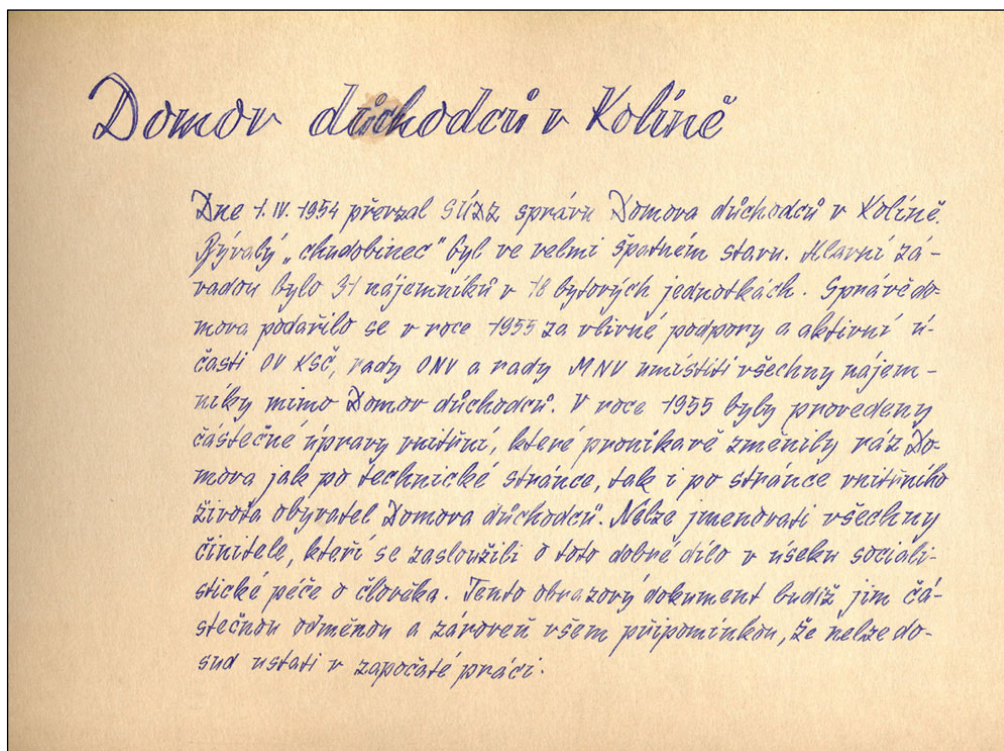
Byt číslo	Jméno nájemníka	Počet místnost.	Výměra v m ²	Nájem	D a v k v míst.	Stoř.	Roční celkem
1	Jeřil Stanislav	1	23,20	1.032.--	50.--	60.--	1.142.--
2	Mádr Jindřich	1	20,90	936.--	50.--	60.--	1.046.--
3	Jaroš Josef	1	20,90	936.--	50.--	60.--	1.046.--
4	Chudoba František	1	20,90	936.--	50.--	60.--	1.046.--
5	Žák Jaroslav	1	20,90	936.--	50.--	60.--	1.046.--
6	Samek Antonín	1	20,90	936.--	50.--	60.--	1.046.--
7	Sajverová Anna	1	21,46	960.--	50.--	60.--	1.070.--
8	Langráf Oldřich	1	27,90	1.236.--	50.--	60.--	1.346.--
9	Palešek Otto	1	23,63	1.056.--	50.--	60.--	1.166.--
10	Srnec Karel	1	17,40	780.--	50.--	60.--	890.--
11	Kořen Hugo	1	15,62	696.--	50.--	60.--	806.--
12	Kosík Antonín	1	15,62	696.--	50.--	60.--	806.--
13	Pavla-ová Marie	1	27,73	1.236.--	50.--	60.--	1.346.--
14	Plachá Marie	1	15,75	696.--	50.--	60.--	806.--
15	Pekař Jan	1	15,50	696.--	50.--	60.--	806.--
16	Zvoníčková Emilie	1	15,53	708.--	50.--	60.--	818.--
17	Ernest František	1	23,12	1.164.--	50.--	60.--	1.274.--
18	Kůrka Karel	1	16,80	768.--	50.--	60.--	878.--
Celkem			16,404	700.--	4080	18.384	

V Kolíně dne 4. března 1936.

Josef Křížovský *Městský úřad*

chudobinec útulek 63 chovancům, kteří obývali celkem dvacet sedm místností a k dispozici měli dvě koupelny. ----- Městské adresáře z let 1934 a 1937 uvádějí, že v městském chudobinci (adresa U chudobince 64-II), vykonává lékařský dozor MUDr. Jaroslav Linek, městský lékař, a funkci domovníka podúředník Antonín Roch. V chudobinci se nevyvažovalo. Jak se odvíjely další osudy chudobince během 2. světové války a po jejím skončení, není bohužel nijak dokladovatelné.

Určitě po únoru 1948 se chudobinec přejmenoval na Domov odpočinku a dále lze spekulovat, že jej až do roku 1954 nadále zřizovalo město nebo Městský národní výbor v Kolíně. V dubnu roku 1954, jak je patrné z níže umístěné listinné fotokopie, převzala správu domova důchodců neidentifikovatelná instituce se zkratkou SÚDZ. Asi

Státní ústav (útvár) domovských (důchodových) zařízení? Jak je z textu i z dalších cca 20 fotografií ze zachovalého alba patrné, prošel tehdy domov určitými úpravami, když se na dobu jejich provádění podařilo do jiných prostor umístit 31 nájemníků (chovanců) z osmnácti bytových jednotek. Vzhledem k tomu, že se na níže umístěné fotografii obyvatel, pravděpodobně z roku 1954, nachází cca 60 osob, z nichž je možné minimálně pět považovat za zaměstnance, lze mít za to, že opravy se týkaly jen části domova a že v polovině 50. let 20. století žilo v někdejší chudobinci cca 85 obyvatel. Dochované fotografie z výše zmíněného alba mají nepochybně historickou cenu, dokumentující jak nevalnou úroveň tehdejšího zařízení domova, tak i vizuální strukturu a zachovalost jeho obyvatel.

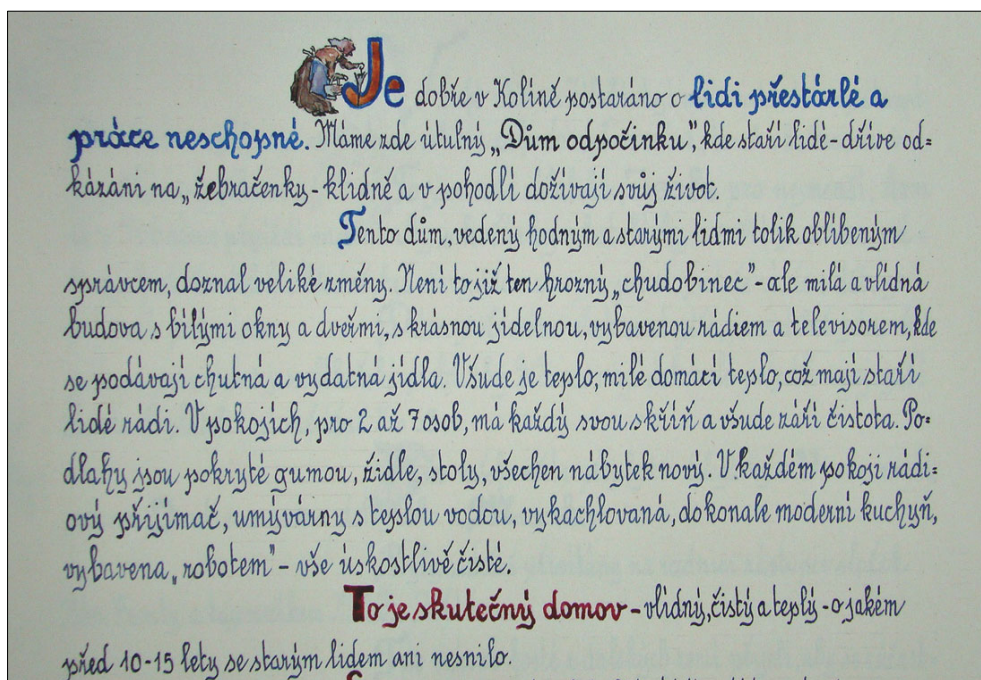
Škrábání brambor

*Nahoře: vchod do
Domova
odpočinku a
jedna ze starých
obytných
místností pro
muže. Uprostřed:
společné foto
obyvatel z roku
1954 nebo 1955.
Dole: stará
koupena, proti
které byla
Maratova vana
přepychem a
starý kloset*

Z dalších historických písemností uložených ve Státním okresním archivu v Zahradní ulici lze zjistit, že ještě v roce 1948 byl chudobinec spojen s chorobincem. Zde je nutné napsat několik vět o tom, co to byl kolínský chorobinec. Toto zařízení bylo postaveno v roce 1902 z peněz někdejšího Okresního úřadu v Kolíně a sloužilo tak celému tehdejšímu okresu Kolín. V době 1. světové války byl chorobinec vyklizen pro válečné účely a stal se tak vojenským lazaretem. Všichni jeho civilní chovanci (pacienti) s domovským právem v Kolíně byli přemístěni do tehdejšího městského chudobince, jak je o tom pojednáno již výše. Stejná situace se opakovala v dobách 2. světové války, kdy byl v chorobinci zřízen lazaret Wehrmachtu a jeho obyvatelé byli, stejně jako v roce 1914, přestěhováni do budovy dnešního domova důchodců. Po skončení 2. světové války však nebyla budova chorobince vrácena svému původnímu účelu, nýbrž se stala místem, kde se na téměř šedesát let zabydlela Československá a posléze Česká armáda. A tak se stalo, že chovanci (pacienti) chorobince byli v městském chudobinci i v roce 1948. Podle archivního záznamu se o náklad na udržování staral okresní národní výbor. Myšleny tím byly pravděpodobně náklady na provoz chorobince umístěného v městské budově v ulici U Chudobince. Umístěno v něm bylo 41 osob, z toho 15 mužů a 26 žen. Ošetřující personál: 1 ošetřovatelka, 1 kuchařka a 3 služební. Poněvadž budova nestačila pro všechny chovance, byla část chorobince přemístěna do obce Červený Hrádek. Ve vlastním chudobinci se v roce 1948 nacházelo 27 osob, z toho 4 muži a 23 žen. Další písemností je komunisticky tendenční zápis z městské kroniky z roku 1955, viz jeho fotokopii níže.

Pro roky 1969 až 1979 se zachovala kronika domova důchodců pod názvem Památník našeho domova, kterou od 8. března 1969 do 15. července 1979 vedla paní Dagmar Frintová – Bílková, která psaní skončila slovy: Předávám ústavní kroniku Avšak od posledně uvedeného data, tedy od 15. července 1979, nikdo další ve vedení kroniky Domova důchodců v Kolíně bohužel nepokračoval. Sama tato kronika je velkou a značně těžkou knihou, kde ruční zápisy, kresby a fotografie zabírají zhruba jednu desetinu objemu knihy. Co se však týká oficiálních zápisů, např. kolik bylo v domově v kterém roce obyvatel, jak byl domov vybaven, kdo jej zřizoval nebo kdo stál v jeho čele, tak takové zápisy se bohužel v této kronice nevyskytují. Je tam však např. dost vtipných veršů a různých fotografií z akcí domova, jako např. z maškarních plesů, společných vánočních večerů, výletů nebo fotografie některých

obyvatel domova či zařízení některých pokojů. Objevují se zde i fotografie řádových sester, které v domově spolu s ostatními zaměstnankyněmi pečovaly o jeho obyvatele. Co se řádových sester týká, lze mít za to, že v chorobinci působily od nepaměti, určitě pak od roku 1881, kdy byl stávající domov postaven. V již zmíněné kronice domova,

vedené paní Dagmar Frintovou – Bílkovou, je bez data pořízení umístěna fotografie s textem „první civilní sestra“. Podle kronikáře byla tato fotografie pořízena odhadem v roce 1960. Je-li text u ní pravdivý, pak to tedy byly řádové sestry, které plně zajišťovaly ošetrovatelské služby v domově po dlouhá a dlouhá desetiletí. Svě

působení již ne v chudobinci, nýbrž v domově důchodců ukončily řádové sestry, podle svědectví někdejší ředitelky domova, Miroslavy Balšánkové, v začátku 90. let dvacátého století. ----- V průběhu posledních let existence komunistického režimu, tedy v 80. letech dvacátého století, se kolínský domov důchodců dramaticky měnil k horšímu, i když nepochybně kvalitativním krokem byla skutečnost, že v roce 1983 byl v domově

zřízen lůžkový výtah. Po listopadu 1989 vzbudila všenárodní pozornost a rozhořčení televizní reportáž natočená zde za stavu, kdy domov obývalo neuvěřitelných 140 klientů!!! Jak se tam všichni vešli, to je tak trochu záhada, nicméně život tam musel být hrozný. Ze zmiňované televizní reportáže si kronikář pamatuje záběry na židle, kde někteří obyvatelé měli složené své osobní věci a prádlo, protože na ně prostě nezbylo žádné místo ve skříních. Zřizovatelem a současně provozovatelem tehdejšího domova důchodců byla organizace s názvem Okresní správa sociálních zařízení, zkratkou OSSZ. Spolu se vznikem nového obecního zřízení v roce 1990, se vlastnictví budovy i zřizovatelské právo vrátilo městu,

*Domov
důchodců
z ulice Na
Petříně*

čímž také v roce 1991 vznikl nový, dodnes platný název tohoto zařízení: Městský domov důchodců Kolín v ulici Nad Zastávkou 64. Výše popsáný neutěšený stav domova, hlavně v enormním počtu jeho obyvatel, řešil zřizovatel v devadesátých letech dvacátého století přirozenou cestou a tedy i přirozeným úbytkem počtu obyvatel až na současný stav, kdy je v domově 80 obyvatel – klientů. Od roku 1992 pak probíhá postupná rekonstrukce a modernizace budovy domova a s ním souvisejících provozů. Byla postavena nová prádelna a kotelna, potřebná přístavba objektu umožnila zvýšit počet i dostupnost bezbariérových sociálních zařízení. Byla provedena rozsáhlá rekonstrukce kuchyně, rozvodů vody a odpadů, v každém pokoji byl zřízen kout s umyvadlem, do několika pokojů (apartmánů) bylo vestavěno sociální zařízení se sprchou, upravena a bezbariérově zpřístupněna byla i zahrada domova. Projektově je zpracována také

závěrečná etapa rekonstrukce domova, jejíž realizace si však vyžádá nemalé finanční prostředky. V roce 2007 požádal kolínský domov důchodců Krajský úřad Středočeského kraje o registraci v souladu se zákonem č.108/2007 Sb., o sociálních službách. Krajský úřad Středočeského kraje následně rozhodl o registraci na druh služby domov pro seniory. Městský domov důchodců je tak možné charakterizovat jako sociální pobytové zařízení poskytující služby osobám se sníženou soběstačností (zejména z důvodu věku), jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby a které dosáhly věku rozhodného pro přiznání důchodu. Přijímání jsou především senioři (65 let a výše) na základě podané žádosti. Žádost o umístění lze získat přímo v domově, kde je veden i seznam čekatelů. Žádost musí být vlastnoručně podepsána žadatelem, doplněna vyjádřením ošetřujícího lékaře, kopií důchodového výměru a kopií dokladu o příspěvku na péči – pokud byl žadateli přiznán.

Budova domova důchodců v roce 2011. Foto bylo pořízeno ze železniční stanice Kolín zastávka.

Současný Domov důchodců v Kolíně disponuje, kromě všech souvisejících provozů, jako např. kuchyní, prádelnou, kotelnou apod., celkem jednatřiceti pokoji. Čtyři z nich jsou dvoulůžkové se samostatným sociálním zařízením a sprchou, dalších čtrnáct pokojů je dvoulůžkových, osm třílůžkových a pět čtyřlůžkových. Všechny pokoje jsou vybaveny polohovacími lůžky včetně lůžkovin, nočními stolky, křesly, šatními skříněmi na pokojích nebo vestavěnými na chodbě. Po dohodě s vedením domova si může uživatel vybavit pokoj vlastním televizorem, drobnými věcmi, např. lampičkou, radiopřijímačem, obrázky atd. V domově je na každém patře společné sociální zařízení, kde jsou vany v koupelnách vybaveny zdvihadlím zařízením pro imobilní klienty. Je zde samozřejmě

jídlelna, společenská místnost, lékařské pokoje a napravo od hlavní budovy jsou v dalším objektu umístěny kanceláře administrativy domova, kde má své pracoviště i ředitelka domova, paní Ivana Nováková (foto vlevo). V ošetrovatelsko zdravotnické péči se o obyvatele domova stará: vedoucí zdravotního úseku, pět zdravotních sester, jedna rehabilitační pracovnice, jeden masér, jeden instruktor sociální péče, jedna sociální pracovnice a šestnáct pracovníků přímé péče, v minulém zdravotnickém názvosloví – sanitářů. V technicko hospodářském úseku domova pracuje celkem 22 zaměstnanců: ředitelka, ekonomka, účetní, pokladní, pracovník zásobování a skladů, řidič, správce objektů, tři kuchaři, šest pomocných sil v kuchyni, dvě pradleny, švadlena a tři uklízečky. Celkem tedy v domově pracuje čtyřicet osm zaměstnanců. Výše peněžních úhrad za ubytování: apartmány 150 Kč/den, dvoulůžkové pokoje 140 Kč/den, tři a čtyřlůžkové pokoje 135 Kč/den. Apartmány se rozumí dvoulůžkové pokoje se samostatným sociálním zařízením a sprchou. Stravné je pro všechny obyvatele ve stejné výši – 124 Kč/den. Strava se v domově podává 4 x denně. Kromě normální stravy se zajišťuje také strava diabetická, žlučníková, popř. jejich kombinace. Strava je podávána podle přání klientů ve společných jídelnách nebo na pokojích. Tekutiny, tj. čaj a balená voda, jsou zajištěny celodenně. Při krytí nákladů musí klientům domova zůstat 15 % z jejich důchodů jako životní minimum. Ze zbytku se pak vypočítává úhrada za pobyt a stravování. Pokud tyto peníze na úhradu nestačí, je s rodinnými příslušníky klienta sepsána dohoda o spoluúčasti na úhradě nákladů. Pokud rodinní příslušníci nejsou, náklady doplácí zřizovatel, tedy sám domov. Přednostně se do domova důchodců přijímají obyvatelé Kolína, teprve není-li ze strany kolínských obyvatel zájem, přijímají se i občané jiných obcí. V pořadníku domova je cca 150 žadatelů o umístění. Domov navštěvují s různými kulturními programy žáci místních školek a škol. Jedenkrát týdně dochází za klienty domova v rámci praxe žákyně katolické školy z Kolína.

Výsledky ekonomiky – hospodaření Domova důchodců v Kolíně za rok 2009

PŘÍJMY	Kč
<i>Príspevek zřizovatele (město Kolín) na provoz</i>	2 670 893
<i>Státní dotace na provoz</i>	3 745 620
<i>Úhrady od uživatelů – klientů</i>	6 557 506
<i>Príspevek na péči</i>	4 907 903
<i>VZP (Všeobecná zdravotní pojišťovna) – úhrady za výkony</i>	1 660 829
<i>Úhrady od zaměstnanců za stravu</i>	130 779
<i>Príspevek zaměstnavatele na stravu</i>	113 321
<i>Tržby za obědy – cizí</i>	272 181
<i>Jiné výnosy</i>	73 697
<i>Úroky KB</i>	1 465
PŘÍJMY CELKEM	20 134 194

VÝDAJE	Kč
<i>Energie</i>	1 820 620
<i>Všeobecný materiál</i>	3 349 468
<i>Opravy a údržba</i>	165 068
<i>Ostatní služby</i>	872 810
<i>Ostatní jiné výdaje</i>	13 869 695
VÝDAJE CELKEM	20 077 661

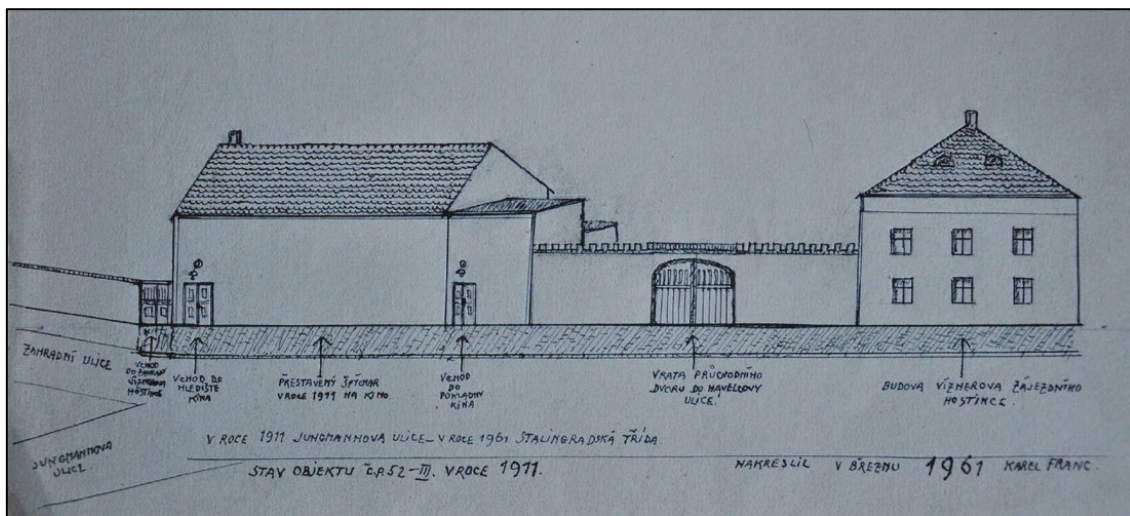

Letopočet a reliéf znaku města na průčelí budovy Domova důchodců Kolín

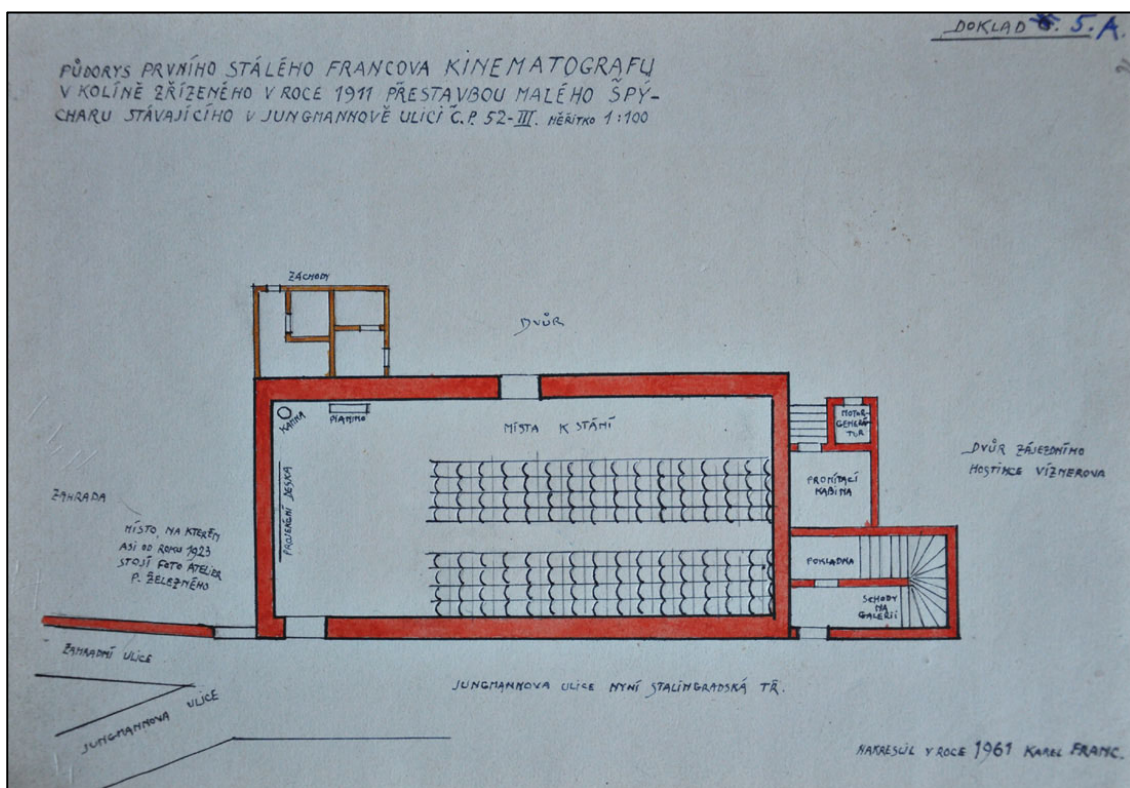
KOLÍNSKÁ KINA

Proč Karel Franc, narozený 12. října 1882 v Kolíně, založil první stálé kino ve svém rodném městě, píše o tom ve svých vzpomínkách. Uvádí, že v prvních letech 20. století zajížděl jednou v roce do Kolína slezský podnikatel Fridolín Oesser, který pořádal v plátěném stanu na louce v místě dnešních Starých lázní (dříve městských lázní) několik filmových představení. Karel Franc dále píše, že ... “Když jsem viděl, jak se kolínské obecnstvo hrne do Oesserova kina, tím více se můj zájem o stálé kino v Kolíně zvyšoval, a to i přes prorocství, že ze mne bude komediant. Kinematograf byl totiž c. k. rakouskými úřady řazen do kategorie kočujících živností, mezi kolotoče, houpačky, střelnice, cirkusy a podobné podniky, jezdící s maringotkami. V této kategorii byla později i stálá kina, která hrála jako kočující podniky na licenci, a nikoliv na trvalé oprávnění – koncesi.“ ... Zřízení kina se však po dobu několika let nacházelo ve stadiu příprav. První konkrétní kroky podnikl Karel Franc až v roce 1908. V mezidobí vzniklo několik stálých kin v Praze, např. 15. září 1907 se rozzářilo první stálé kino Viktora Ponrepa. Jejich provoz tak potvrdil reálnou možnost takto podnikat. Franc poté požádal francouzskou společnost A. Lumière v Lyonu o ceník kinoprojektorů. Následovala další pomlka až do počátku roku 1910, kdy Karel Franc požádal kolínské místodržitelství o vydání licence. Před tím však musel splnit několik podmínek, z nichž zřejmě nejobtížnější bylo prokázání znalosti práce s promítacím přístrojem. Příslušné technické zaškolení absolvoval v jednom z pražských kin, kde také 30. března 1910 složil promítačskou zkoušku a získal tak potřebné oprávnění. Povolení k provozu kina v divadelním sále Zámecké restaurace vystavilo Karlu Francovi kolínské místodržitelství 5. září 1910. Povolení se v tehdejší době vydávalo pouze na dobu jednoho roku. Několik stran textu tohoto povolení přesně vymezilo povinnosti majitele kina po stránce technického zabezpečení a vymezilo i jeho odpovědnost za obsah předváděných filmů. Povolení např. stanovilo, že je dovoleno promítat pouze takové filmy, které může vidět i mládež. Z programu byly vyloučeny hrůzostrašné snímky a rovněž ty, které by narážely na současné poměry. Avšak Karel Franc mínil, ale správní rada zámeckého pivovaru v Kolíně, které patřil divadelní sál, kde se měla konat představení, rozhodla v poslední chvíli jinak, než bylo původně ujednáno. Místo povolení užívat sál trvale a pravidelně nabídla jej pouze k občasnému pronájmu, což

bylo pro provozovatele nepřijatelné. Tak uplynul rok 1910 a v roce následujícím musel Karel Franc nejen znovu požádat o povolení k provozování kina, ale nalézt i k tomuto účelu vhodný prostor. Ten se mu nakonec podařilo objevit ve velkém a prázdném špýcharu v tehdejší Jungmannově ulici čp. 52, což je dnes prostor, kde na rozhraní ulic

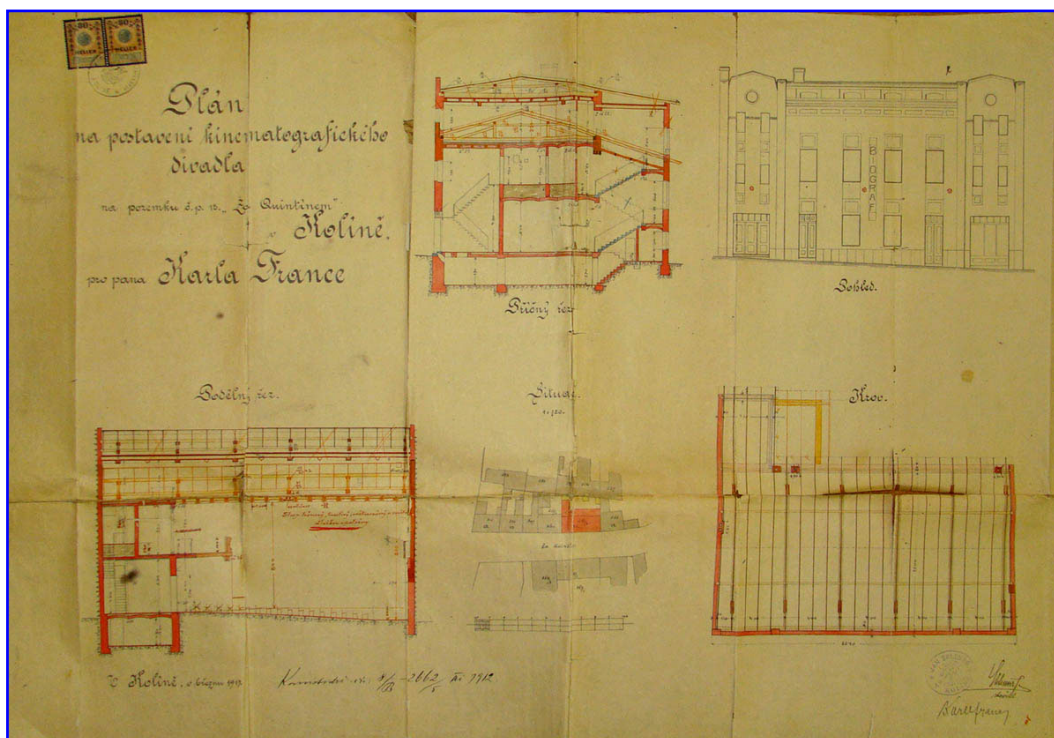
Zahradní a Politických vězňů stojí budova Finančního úřadu v Kolíně. Karel Franc nechal tento špýchar přestavět vlastním nákladem na kino pro 120 sedadel. Když byla v Kolíně v roce 1911 postavena a do provozu uvedena Křížíkova parní elektrárna, stalo se toto kino jedním z jejich prvních odběratelů. Firma Křížík nadto

Oba nákresy Karla France na této stránce představují první promítací prostory v Kolíně, což byl špýchar někdejšího Víznerova zájezdního hostince, viz text výše.

provedla v kině elektrickou instalaci. První představení se v tomto kině konalo 25. prosince 1911 pod firemním označením „Kinematografické divadlo v Kolíně, majitel Karel Franc“. Program byl sestaven ze sedmi kratších snímků. První byla aktualita, sňatek budoucího následníka trůnu s princeznou Zitou, pak následovalo drama *Krásná Řekyně a další filmy s vysvětlením: Svíce oltářní (Román jeptišky), Jezero Gardské (přírodní snímek), Zvoníkův syn (obraz ze života), Když je nouze o vodu (humoristický snímek) a Firuli milionářem (veselohra)*. Představení se konala každý den od osmi hodin večer, v neděli a o svátcích také od čtyř hodin odpoledne. Z počátku byla představení doprovázena pouze hrou na klavír, ale brzy se ke klavíru přidaly i housle. Později byly filmové produkce doprovázeny šestičlenným orchestrem. Na těžké počátky vzpomínal Karel Franc takto: ... „Kolínské obecnstvo mělo z počátku k mému podniku nedůvěru, která se projevila poloviční návštěvou představení, ač hlediště kina mělo jen 120 sedadel. Programy byly pestré, projekce prvotřídní, ale místnost náročného diváka nelákala.“ ... Tehdy se v kinech pro nedostatek celovečerních filmů promítalo vždy několik kratších filmů. Ale od roku 1912 začaly i do Čech docházet zahraniční filmy. A tak v tomto roce byl i v Kolíně promítnut kolorovaný film *Romeo a Julie*, zfilmovaný román Alexandra Dumase st. *Královnin náhrdelník* či *Bídníci* podle románu Victora Huga. Ve svých vzpomínkách se Karel Franc také zmiňuje o nelehké práci promítačů, protože do Rakouska a tedy i do Čech byly dodávány filmy s německými titulky a vysvětlivkami, nikoliv vkopírovanými do obrazu, nýbrž na filmovém pásu, vlepené mezi jednotlivé obrazové části, takže při promítání se střídala na plátně vysvětlivka s obrazem. Z došlých filmů se musely pomocí lupy vypsát německé vysvětlivky, přeložit je do češtiny a každou napsat na diapozitivní sklíčko. Při dvou programech týdně bylo třeba napsat 120 i více diapozitivů. Byla to práce, která zabrala mnoho času. Nemalá práce byla s promítáním tohoto velkého počtu diapozitivních sklíček. Promítač musel po celé představení dávat pozor na odvíjející se film z horní cívky projektoru, aby před vniknutím německé vysvětlivky do projekčního okénka včas přepnul lampovou skříň se světelným zdrojem za objektiv diazařízení. A tak pořád dokola ... Rakousko-uherské c. k. ministerstvo vnitra vydalo 21. září 1912 nové nařízení pro provozování kinematografů. To stanovovalo nové podmínky týkající se stavebních, bezpečnostních

a zdravotních záležitostí, kterým tehdejší Francovo kino nevyhovovalo. Proto byla majiteli prodloužena licence jen do srpna roku 1913. Z této situace bylo jen jedno východisko, kterým byla stavba nové budovy. Karel Franc proto koupil v ulici Za Quintinem čp. 18, v dnešní Kmochově ulici, vyhořelé stavení a v březnu roku 1913 oznámil „Slavné radě královského města Kolína,“ že zde hodlá postavit podle

přiložených plánů kinematografické divadlo a žádá tak slavnou městskou radu o udělení potřebného povolení k této stavbě. Po vydání stavebního povolení (15. května 1913) byl tento nový biograf, jehož stavba byla financována Občanskou záložnou, budován rychle a velkoryse. V dokončené budově se jednoho představení mohlo zúčastnit téměř čtyři sta diváků. Promítání v tomto novém kinematografu začalo 19. prosince 1913. Zdárně se rozvíjející provoz nového kina násilně přerušila 1. světová válka. V souvislosti s ní byla dne 26. července 1914 vyhlášena mobilizace a na více jak pět týdnů byl přerušen i provoz kina. Za mizerných návštěv se znovu začalo promítat až 4. září 1914. V zákopech světové války nakonec skončil i Karel Franc, a tak se správy kina musel ujmout jeho bratr František. Ten kino vedl až do 6. listopadu 1918, kdy se Karel Franc vrátil z vojny domů. ----- Po vzniku samostatného Československa byli v Kolíně tři držitelé kinematografické licence, Karel Franc, Družstvo pro postavení Lidového domu a Družina československých válečných poškozenců. Poslední skupině byla sice udělena licence, ale k provozování kina jí chyběly potřebné prostory. Kupní smlouvou ze dne

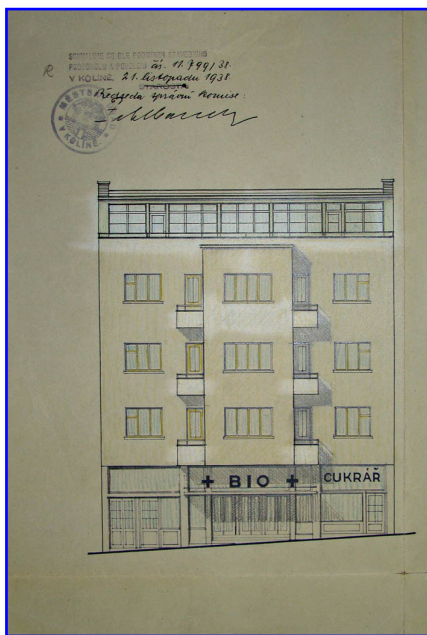
1. srpna 1919 přešlo právo vlastnické na stavební parcele obytného a průmyslového stavení se sklepy domu č. 79 v Zámecké ulici na Družstvo pro postavení dělnického (Lidového) domu v Kolíně, které objekt koupilo od kolínského Zámeckého pivovaru. Ihned po koupi tohoto objektu přejmenovaného na Lidový dům jehož vlastníkem se de facto stala Československá strana sociálně demokratická, se začalo s jeho přestavbou, která vedla i k tomu, že zde byl vybudován sál, kde bylo zřízeno druhé kolínské kino s názvem Republika, jehož hlediště pojalo 653 osob. Provoz zde začal 16. října 1920 od půl osmé večer přednáškou ředitele firmy American Co. z Prahy J. Reitera o kinematografii a promítáním filmů Nezvedené děvče (drama), Joe Martin, ničema (veselohra) a Bezručův kraj (přírodní). Nával byl prý veliký a sál tak byl do posledního místa vyprodán. Po představení následovala „Píseň práce“ a obě státní hymny. Shromáždění v pohnutí stálo. ---- Obě kolínská kina hrála v té době samozřejmě jen němé filmy. Orchestry obou kin byly šestičlenné a s vynálezem zvukového filmu byly pochopitelně rozpuštěny. Zvukové filmy se v Kolíně začaly promítat od roku 1930. Prvním takovým filmem ve Francově kině byl americký snímek „Král jazzu“ a v kině Republika český film „Když struny lkají“. ----- Kino Republika vždy věnovalo velkou pozornost propagaci. Kromě běžných zpráv v novinách a plakátů (tento druh reklamy používalo i Francovo kino) se jednalo o reklamu ve výkladech kolínských obchodů, tištěné zprávy, živou reklamu a návštěvy významných osobností filmového života. Tzv. „Filmové zprávy“ vydávalo kino čtyřikrát ročně; pro jarní, letní, podzimní a zimní sezónu. Živá reklama měla do kina přilákat co nejvíce lidí. Před kinem tak např. stáli dva „Číňané“ při promítání filmu „Čínské moře bouří“ nebo „kozáci“ při filmu „Stěnka Razin“. Při promítání filmu „Fiakr číslo 13“ jezdil po městě fiakr s tímto číslem a jeho posádka rozdávala letáky zvoucí k návštěvě kina. Do kina byli zváni i slavní filmoví herci a režiséři. Byli to např. Anny Ondráková, Adina Mandlová, Karel Lamač, Martin Frič, Vladimír Slavínský a řada dalších. Ke dvacátému výročí vzniku kina Republika, přejmenovaného za německé okupace na Lido-bio, byla v roce 1940 v kolínských novinách „Naše pravda“ uveřejněna zajímavá statistika. V letech 1920 až 1940 bylo podle těchto novin promítnuto 2 600 celovečerních filmů včetně filmů pro děti a filmů výchovných korporací. Jednotlivých představení mělo být průměrně ročně 600, tedy asi 12 000 za dvacet let. Průměrně navštívilo kino za rok 150 000 diváků, což představuje za dvacet let tři miliony osob. Po skončení 2. světové války se v kině Republika ještě krátce promítalo. Pak byl celý Lidový dům z bezpečnostních důvodů pro

téměř havarijní stav uzavřen a podle data na zadní straně fotografie Josefa Zelenky (vlevo) byl zbourán v roce 1955. Dnes na místě někdejšího Lidového domu stojí Městský společenský dům postavený v první polovině 70. let dvacátého století v otřesném brutalistním slohu. Z historie

kina Republika podle záznamu v městské kronice, psané Františkem Strakou:

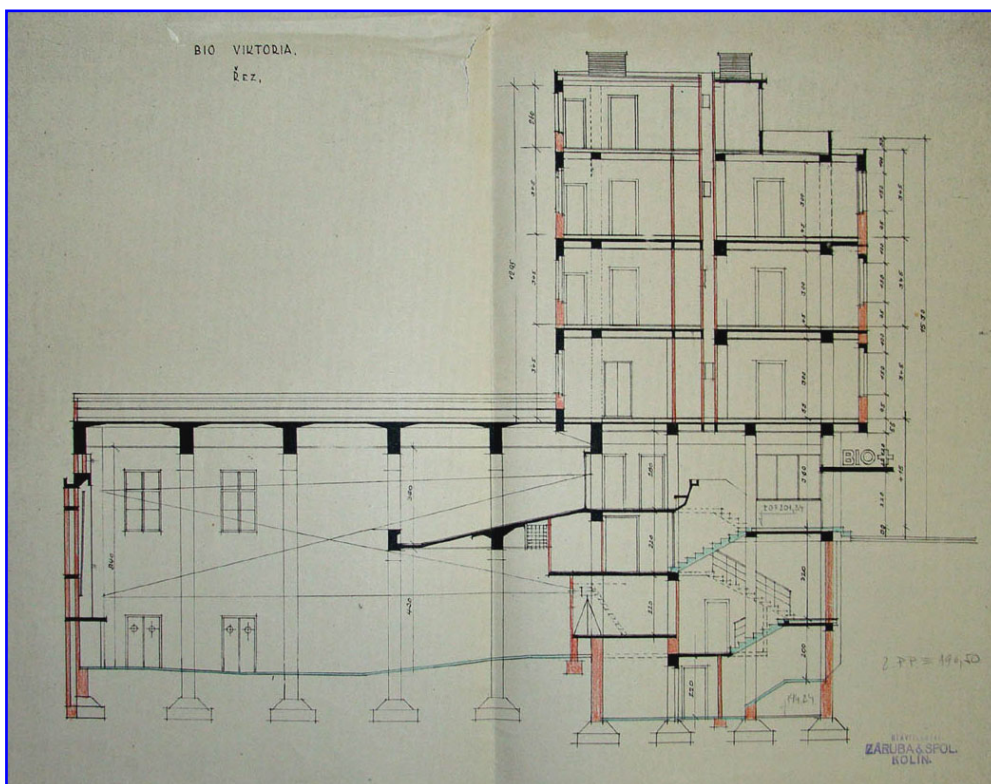
30. října 1923 – 24 letý bankovní úředník František Pína, syn pekaře a obchodníka ze Zámecké ulice č. 86 měl známost již ze školy s Marií Harrerovou, 21letou dcerou Josefa Harrera, typografa od firmy J. L. Bayer, bydlícího v Dolní ulici č. 144-IV. Mladí tito lidé byli spolužáky na zdejší obchodní škole, ale poněvadž Pína byl katolík a Harrerová evangelička, bránili matky obou mladých lidí jejich lásce, až konečně Marie provdala se za profesora Oldřicha Součka, na kterémžto ústavu na Slovensku. Pína, který byl zaměstnán v bance ve Vídni těžce nesl tento sňatek, také se s tím před známými netajil, stav se trdnomyslným a dostav dovolenou odejel do Kolína. Sem také ze Slovenska na dny dušičkové přijeli manželé Součkoví. Dnes večer hrála se v Bio Republika veselohra „Fairbanksův kanárek“ a v bio seděli manželé Součkoví a nedaleko nich Pína. Souček zpozoroval nápadné počínání Pínova a chtěje se ubránit před možným útokem .se strany tohoto, snad přepadení na ulici, šel si domů pro browning. Jedva že vyšel ze dveří ven, třeskla rána a za ni druhá. Paní Součková střelena byla přímo k srdci neb po výstřelu povstala, vzdychla a skácela se k zemi a rovněž Pína, který se střelil do hlavy klesl k zemi a oba mladí lidé byli mrtvi. Světla se rozsvítila, zřízenci vynesli chladnoucí mrtvoly a „Fairbanksův kanárek“ hrál se dále, jako by se nic nestalo. Hroby obou (ona leží na českobratrském hřbitově a on na městském) zdobeny jsou pěknými pomníky a podobiznami obou nešťastníků

V žádosti, kterou podal dne 20. srpna 1938 Okresnímu úřadu v Kolíně, Josef Záruba uvedl, že hodlá na pozemku č. kat. 863 v Kolíně na Zálabí u mostu postavit třípatrový dům s provozovny pro Bio (Červený kříž v Kolíně) podle přiložených plánů. Jak je uvedeno již výše, kolínský Červený kříž licenci na provoz kina vlastnil již zhruba od počátku 20. let minulého století. Dne 13. ledna 1940 byl na Městském úřadě v Kolíně podepsán kolaudační protokol, který umožňoval promítání v novém zálabském kině s konkrétními výhradami a dodatkem, že po odstranění závad musí provozovatel požádat o

superkolaudaci. A tak se dne 20. ledna 1940 uskutečnilo v kině Zálabí se sálem pro 666 diváků první filmové představení. Hrál se tehdy český film „Cesta do hlubin študákovy duše“. Kino se oficiálně jmenovalo Zálabí, nicméně na některých plánech Stavitelství Záruba se vyskytl pracovní název Bio Viktoria. V té době, počátkem německé okupace

českých zemí, měl Kolín k dispozici 1 695 míst ve třech kinech (Francovo kino 376, Lido-bio 653 a Zálabí 666). Doba okupace přinesla pro majitele kin složité problémy. Na jedné straně dbaly okupační úřady na to, aby se promítaly německé filmy,

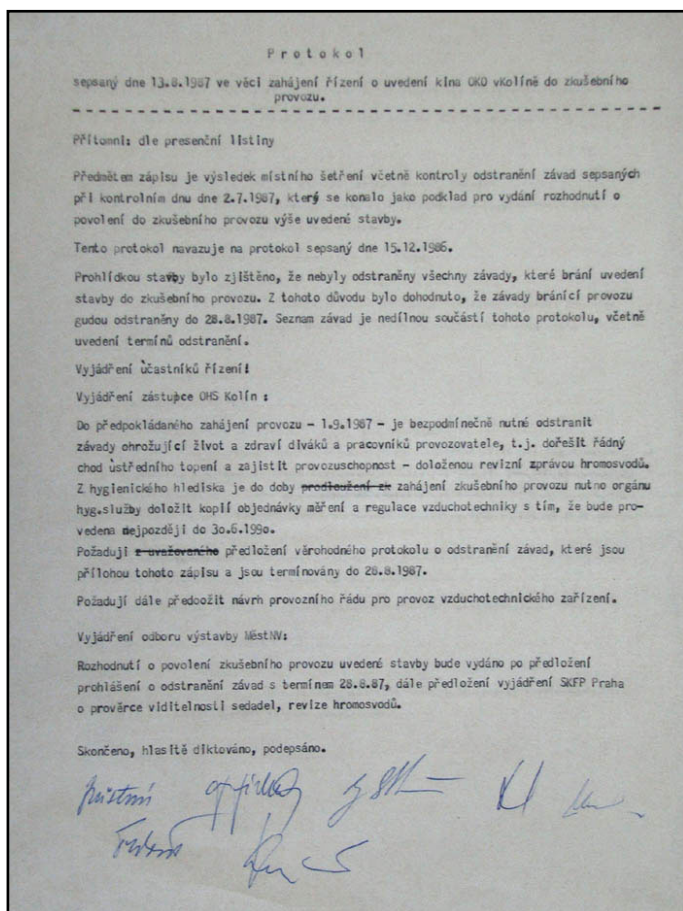
Plány na stavbu Bio Viktoria, pozdějšího kina Zálabí a konečně Jas.

na straně druhé měli provozovatelé kin nejen v Kolíně obavy, aby tato představení nebyla českým obecnstvem bojkotována. 21. října 1939 v kinu Republika, přejmenovaném na Lido-bio, demonstrovali diváci hlasitým kašláním při promítání aktuality, ve které mluvil říšský protektor Neurath. V důsledku toho byla všechna tři kolínská kina v následujících dvou dnech uzavřena. Karel Franc ve svých vzpomínkách na dobu okupace uvedl následující: „Ve středu 28. srpna 1940 odpoledne bylo náhle mé kino z rozkazu oberlandráta uzavřeno a zapečetěno. Na programu byl americký film Rose Marie s hudbou Rudolfa Frimla a všechna představení, včetně čtvrtěčních, byla do posledního místa vyprodána. Kterýsi udavač oznámil německým úřadům, že se v mém kinu promítal diapozitiv Národního souručenství se znakem NS obráceně, což se tehdy vykládalo jako „Smrt Němcům“. Ve středu, před zapečetěním kina, byl v mém bytě sepsán protokol, v němž promítač Krátký doznal, že omylem, bez zlého úmyslu, promítl jednou diapozitiv Národního souručenství obráceně. Na druhý den ráno jsem byl pozván na oberlandrát a současně byli obesláni i vedoucí obou kin, kolegové Bedřich Kaiser (kino Zálabí) a Karel Dušek (Lido-bio). Oberlandrát dr. Eckoldt nám všem třem

zle vyčinil a rozhodl, že mé kino na devět dní uzavírá“ .Po skončení 2. světové války a po osvobození republiky se pro celý československý film stal zlomovým bodem Dekret prezidenta republiky č. 50/1945, kterým byl veškerý kinematografický průmysl znárodněn. Karel Franc, majitel i provozovatel prvního kina v Kolíně, se tak ve svých šedesáti třech letech zapojil do další práce, tentokrát však pro zestátněný film. Byl postupně vedoucím svého kina (sic!), přejmenovaného na kino Oko, kina Jas, tak bylo zase přejmenováno kino Zálabí, a posléze se stal i okresním vedoucím kin. Do důchodu odešel v roce 1958 ve svých sedmdesáti šesti letech. Karel Franc zemřel 29. ledna 1979 v požeňnaném věku devadesáti sedmi let. ----- Jak bylo uvedeno již výše, kino Republika, posléze Lido-bio, bylo pravděpodobně v druhé polovině čtyřicátých let 20. století uzavřeno z důvodu havarijního stavu celé budovy Lidového domu, která byla následně zbourána. V Kolíně tak zůstala dvě kina, Oko, tedy bývalé Francovo kino, a Jas, bývalé kino Zálabí.

Po roce 1948 promítala obě kolínská kina, jak jen to šlo. Obě vykazovala různé technické závady, které se řešily na úrovni tehdejší doby někdy i několik let. Důkazem je zachovaná písemná tahanice o adaptaci promítací kabiny v kině Jas, uložená v archivu kolínského stavebního úřadu. Z tohoto pramene a z městských kronik z období druhé poloviny 20. století budou v dalším textu čerpány informace spojené s dalšími osudy kolínských kin. Na rozdíl od táhnoucího se odstranění závad v promítací kabině kina Jas byl 22. června 1949 Okresním národním výborem (ONV) Kolín okamžitě zastaven provoz Francáku neboli kina Oko. Důvodem bylo zjištění, že některé nosné trámy stropu kina jsou prohnílé a hrozí tak jejich propadnutí a tím i vážné ohrožení bezpečnosti návštěvníků. Po provedené opravě byl provoz v kině znovu povolen, pravděpodobně od 1. listopadu 1949. Problémy se stropem v kině zřejmě pokračovaly dále. Dokládá to písemná žádost vedení kina o provedení statické prohlídky a potřebného výpočtu z února roku 1964. Během dalších šestnácti let byl provoz kina Oko pro nejrůznější nedostatky, problémy a poruchy několikrát zastaven. Opakovaně bylo kino Oko hodnoceno nejen jako velmi nevlídné, ale i jako sál s velmi špatnou akustikou, která způsobuje, že ani při dobré aparatuře, kterou kino má, není dobře rozumět. Přes nejrůznější opravy a úpravy, prováděné v kině buď na poslední chvíli nebo až po upozornění na uzavření, které se během těchto let také několikrát uskutečnilo, bylo nakonec s platností od 1. června 1980 kino Oko uzavřeno s tím, že je nutné provést jeho generální rekonstrukci a přístavbu. Systémem v tehdejší době hojně využívaným,

tj. svépomocnou prací občanů, brigádníků, pod odborným dozorem v tzv. „Akci Z“, to trvalo téměř neuvěřitelných šest let, než byla tato akce ukončena a mohlo se zde od 1. prosince 1986 znovu promítat. Nikoliv však dlouho, protože v době od 30. dubna do 31. srpna 1987 bylo kino OKO na příkaz okresního hygienika a Krajského filmového podniku v Praze znovu uzavřeno. Před tím prováděná rozsáhlá rekonstrukce a přístavba byla určitě obtížná, protože se jednalo o sedmdesát let starý objekt. Nejprve bylo nutno zajistit statiku stropu a balkónu, potom zabudovat novou elektroinstalaci a vytápění,

vybudovat novou klimatizaci, která dříve v kinu nebyla, včetně vzduchotechniky se strojovnou. Nově byl upraven celý interiér kina, pořízeny akustické obklady stěn, strop z nových hliníkových lamel, nové promítací plátno a nová čalouněná sedadla, kterých v jedenácti řadách v přízemí a pěti řadách na balkóně bylo dohromady 225. Ke kinu byla přistavěna nová vstupní hala i objekt, v němž byly umístěny šatny a sociální zařízení. Nakonec byla opravena i fasáda do Kmochovy ulice, odkud byl do kina prozatímní

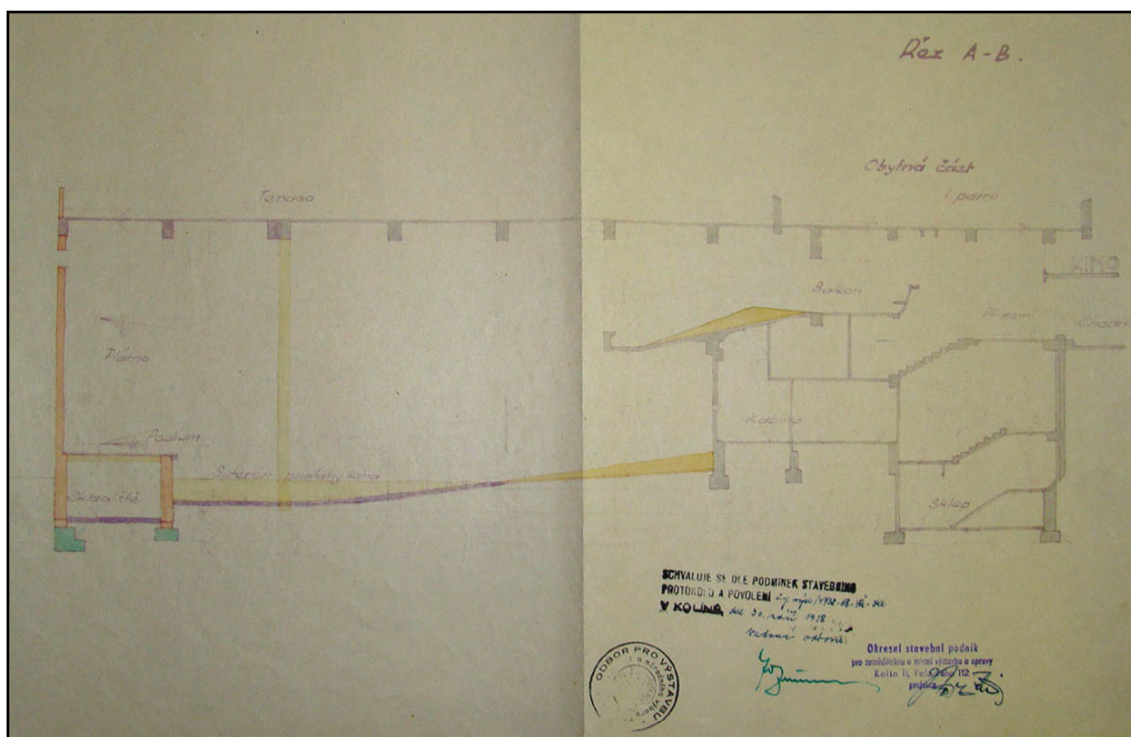
vchod. Celá rekonstrukce kina OKO se prováděla, jak je již výše uvedeno, v Akci Z, tedy za pomoci kolínských občanů a podniků Konstruktiva Kolín, Karborundum Kolín, Tesla Kolín, Frigera Kolín, Lučební závody Kolín, Tatra Kolín, Okresní stavební podnik Kolín a Státní statek Kolín. Když rekonstrukce po letech skončila a kino se v prosinci roku 1986 otevřelo, bylo hodně slávy a odměňování pracovníků, kteří se na rekonstrukci podíleli. Během krátké doby provozu se však ukázala celá řada nedostatků; nedodělky ve vzduchotechnice, zejména na obkladech venkovního vedení, které byly provedeny povrchně a pod plechy zatékala voda, dále byla nekvalitně opravena střecha a nová střecha nad přístavbou byla zfušována tak, že do ní zatékalo. V kině nebylo vybudováno

základní sociální vybavení pro zaměstnance, scházely šatny a prostory pro uklízečky a uvaděčky. Ve vstupní hale opadávala omítka a praskaly zdi přístavby atd. Po odstranění největších z těchto nedostatků byl v kině znovu obnoven provoz 1.zářím 1987. Při té příležitosti byl promítán český film „Černý Petr,“ který v roce 1962 natočil režisér Miloš Forman v Kolíně. Po promítnutí filmu se konala beseda s přítomnými hosty, spoluautorem filmu Jaroslavem Papouškem, představitelem Černého Petra, Ladislavem Jakimem, filmovým historikem Pavlem Taussigem a místními komparsisty a pamětníky, účastníky natáčení filmu. ----- Po listopadu roku 1989 se v kinu Oko hlavně z ekonomických důvodů promítalo i nepromítalo. Několikrát bylo kino pronajato i na soukromou produkci některých filmů, konkrétně „Slunce, seno a erotika“ režiséra Zdeňka Trošky, za které jejich vlastníci požadovali nekřesťanské poplatky. Bylo to až 80 % z vybraného vstupného, což se provozovateli, Městské správě kin, nechtělo platit. Jestli na tom vydělal nebo prodělal tehdejší podnikatel, který si kino na několik dnů pronajal, není známo. V souvislosti s restitučními zákony, se začátkem 90. let dvacátého století o budovu kina Oko přihlásil oprávněný dědic, pan Pavel Franc z Českých Budějovic. Po určitých peripetiích, spojených s naplněním některých ustanovení restitučních zákonů, byla v roce 1992 budova kina Oko Pavlu Francovi městem Kolín

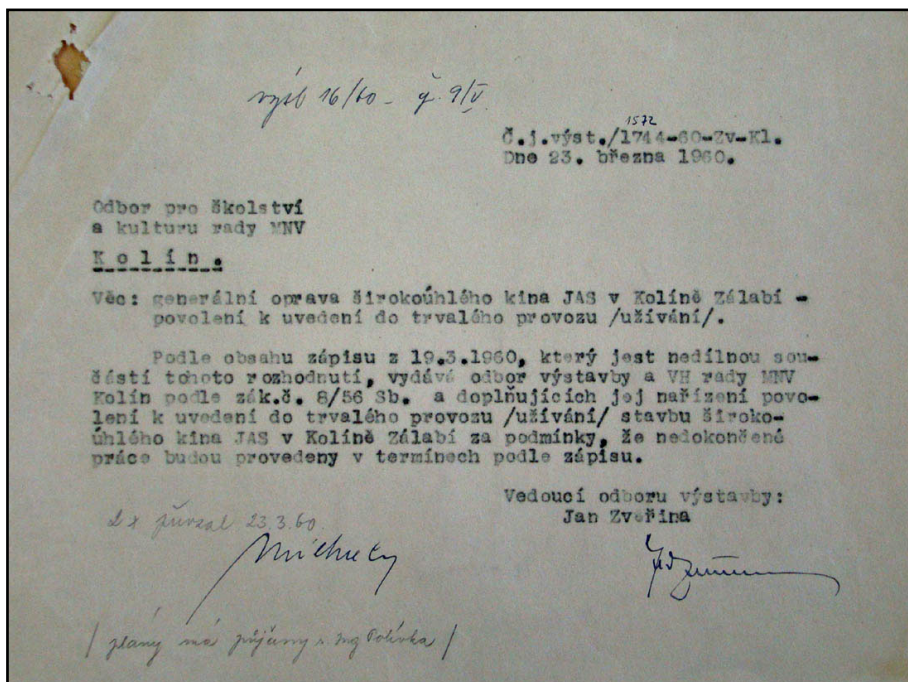
vydána. Ten ji obratem nabídl městu do pronájmu na další provozování kina, což z ekonomických důvodů nepřicházelo vůbec do úvahy. Poté Pavel Franc provedl v budově zásadní a zřejmě i náročné rekonstrukce a proměnil tak nejstarší kolínské kino na zábavní podnik, který zde funguje i v roce 2011 (viz foto na předchozí straně).

Vraťme se však v čase zpět, do posledních let pátého desetiletí 20. století. Dne 2. července 1958 požádal tehdejší odbor školství a kultury MěstNV odbor výstavby o vydání stavebního povolení na provedení adaptace kina Jas a jeho úpravu pro širokoplátnovou (širokouhlou) projekci, viz kopie jednoho z výkresů.

V roce 1959 bylo podle údajů celokrajské statistiky konstatováno, že na Kolínsku je dosti malá návštěvnost v kinech. Mělo se za to, že něco bylo možné přičíst na vrub vzrůstajícího počtu televizorů, něco na množství kulturních podniků ve městě a něco i na malou propagaci. Nicméně situace se výrazně zlepšila v druhé polovině roku, když bylo na zimním stadionu otevřeno jedno z největších letních kin v republice. Tehdejší otevřený zimní stadion byl v té době skutečně jedním z největších v Československu. Protože adaptace kina Jas probíhající v té době znamenala jeho uzavření na delší dobu, bylo v loutkovém sále závodního klubu Tatra otevřeno náhradní kino Svět, o kterém se však nepodařilo vypátrat žádné záznamy. Nepochybně však bylo, že obyvatelé města se těšili na otevření širokouhlého kina Jas na Zálabí. Skutečně se tak stalo v poslední

dekádě měsíce března 1961. Dokládá to i fotokopie písemného stanoviska tehdejšího vedoucího odboru výstavby Městského národního výboru Kolín Jana Zvěřiny, viz fotokopie níže. A tak se v Kolíně promítalo ve třech kinech, v letním samozřejmě jen v sezóně, tedy v letních měsících. Zpravidla to bylo tak od konce května do první poloviny měsíce září. Postupem doby však začaly sílit hlasy, že by bylo na čase, aby v Kolíně bylo vybudováno další nové a moderní kino na sídlišti.

V roce 1968 dostaly tyto úvahy konkrétní podobu v tom, že by na sídlišti v Kolíně II mělo být postaveno 70 mm kino, k němu prý již existovala i vypracovaná studie. Celkový náklad na jeho vybudování měl představovat částku okolo 20 milionů korun. To byla suma vskutku astronomická, a tak byla realizace studie postupně odkládána a odkládána, až byla odložena definitivně. Mimochodem, studii výstavby kolínského 70 mm kina, případně jiné materiály s tím související, se nepodařilo objevit ani v okresním ani ve stavebním archivu. ----- Velké oblíbenosti se těšilo letní kino na zimním stadionu. Hezké večery lákaly k návštěvě vždy velké množství diváků, takže někdy byla na stadionu zaplněna nejen tribuna pro 1 600 diváků, ale i hrací plocha, což znamenalo, že taková představení shlédlo na 2 000 diváků. Je samozřejmé, že se v letním kině také hrály atraktivní filmy. Ve druhé polovině 60. let minulého století to byly hlavně u mládeže oblíbené westernové filmy z dob Divokého západu. Avšak tehdejší místní hlídači komunistické ideologie zdvihali varovně prst s konstatováním, že kromě filmu „Na sever Aljašky“ mají tyto snímky malou obsahovou náplň, jsou bezideové, což

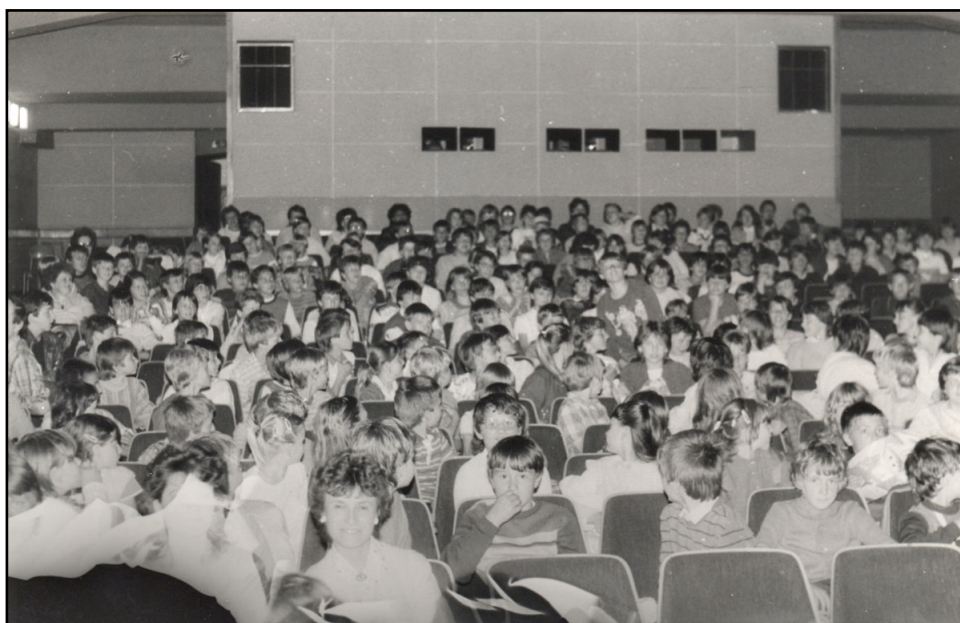
tak prý bohužel nesvědčí o velkém vkusu široké obce diváků, kteří je bez rozdílu věku ve velkém počtu navštěvují. Níže umístěná fotokopie tabulky návštěvnosti některých filmů promítaných v Československu v letech 1965 a 1966 musí v noci budít ze spaní všechny provozovatele současných kin. To jsou dnes (2011) vsutku neuvěřitelná čísla!!

Možná, že bude čtenáře zajímat, jakou návštěvnost měly některé československé filmy z poslední doby. Podle celostátní statistiky měly největší úspěch tyto filmy (stav k 30. 6. 1966):		V produkci zahraničních filmů, které byly u nás promítány:	
1. Kdyby tisíc klarinetů	3 813 663 návštěvníků	1. Vinnetou - I. díl	7 550 664 návštěvníků
2. Limonádový Joe	3 233 661 návštěvníků	2. Sedm statečných	7 142 595 návštěvníků
3. Starci na chmelu	2 482 222 návštěvníků	3. Vinnetou - II. díl	7 019 908 návštěvníků
4. Lásky jedné plavovlásky	1 959 060 návštěvníků	4. Velká země	4 206 734 návštěvníků
5. Bílá paní	1 477 567 návštěvníků	5. Někdo to rád horké	3 876 407 návštěvníků
6. Atentát	1 369 971 návštěvníků	6. Syn kpt. Blooda	3 586 174 návštěvníků
7. Komedie s klikou	1 357 303 návštěvníků	7. Scaramouche	3 527 505 návštěvníků
8. Strach	1 224 487 návštěvníků	8. Prázdniny v Římě	3 148 306 návštěvníků
9. Ať žije republika	1 187 455 návštěvníků	9. Romulus a Remus	2 824 261 návštěvníků
10. Hvězda jede na jih	990 268 návštěvníků	10. Synové Velké medvědice	2 351 184 návštěvníků
Finančně byl nejvýnosnější film Limonádový Joe – na vstupném bylo vybráno 14 mil. 800 000 Kčs.		Výběr není zrovna dobrým vysvědčením pro vkus našeho diváka, i když víme, že se na návštěvě westernů podílí hlavně mládež. Mezi filmy s velikou návštěvností se nedostal např. vynikající snímek Norimberský proces, Kdo jste, doktore Sorge nebo Meč a váhy. Tyto filmy měly sice více než milion návštěvníků, ale zřejmě vede laciná romantika bez hlubší náplně.	
OZP Zpravodaj			

Podle městské kroniky Karla Mrzíla z roku 1967 se v lednu toho roku ustavil v Kolíně Filmový klub, který si podle kronikářova zápisu „... vzal za úkol seznamovat diváky retrospektivně s filmovou tvorbou staršího data. Jedná se o filmy, které nebyly někdy zařazeny do distribuce, a o filmy staré s trvalou hodnotou. Členům byly vydány legitimace po 12 korunách a vstup na tato představení byl pouze na průkazy. První emise legitimaci byla rychle rozebrána. Nyní bude záležet jen na programech. Byl uveden starý film Modrý anděl, v němž se kdysi poprvé objevila na plátně dnes už proslulá Marlene Dietrichová spolu se známým německým hercem němého filmu Emilem Jannigsem. Mezi dalšími pozoruhodnými filmy byl kdysi velmi populární film Hejtman z Kopníku. Návštěvy na tyto filmy však neodpovídají počtu vydaných legitimací a kino je často do poloviny prázdné. Každý film je uváděn proslovem dr. Kučery z pražské filmové fakulty. Filmový klub je tedy druhou institucí pro filmového diváka v Kolíně, protože kino Jas vyhradilo čtvrtěční večerní představení pro náročné diváky.“ V roce 1968 však Karel Mrzílek píše, že zájem o členství v klubu silně opadl. Ne proto, že by nebylo dost zájemců o retrospektivní filmy, ale proto, že si distributoři filmů v Praze myslí, že Kolínu stačí všechno. Po slušném začátku začali prý do Kolína posílat obehnané neprodejné filmy, které kdysi vyráběla naše slabomyslná produkce. Tím mnoho návštěvníků odpadlo, a když se nestala náprava, brzy se klub pro nezájem rozpadl. V roce 1969 proběhl v letním kině na zimním stadionu pro Kolín I. Filmový

festival pracujících (FFP), který se pak ne zcela pravidelně, výjimkou byl např. i následující rok 1970, konal až do závěru 80. let dvacátého století. Autor těchto řádků si pamatuje na premiérové promítání filmu režiséra Vojtěcha Jasného „Všichni dobří rodáci“ na FFP v roce 1969, kterému byl přítomen i představitel hlavní filmové role nepoddajného sedláka Františka, Radoslav Brzobohatý.

V té době již všechna tři kolínská kina řídila Městská správa kin (MSK), která se od počátku roku 1969 stala příspěvkovou organizací tehdejšího národního výboru, v níž pracovalo 32 zaměstnanců!!! MSK se také v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století účastnila různých slaboduchých socialistických soutěží, pročež se mohla honosit v dnešní době pejorativně znějícím titulem: „Vzorné kino 25. výročí osvobození ČSSR Rudou armádou“. V roce 1971 prošlo kino Jas velkou adaptační úpravou, takže

*Pohled do sálu
kina Jas při
jednom
z mnoha a
mnoha
promítání pro
děti*

se zde z důvodů probíhajících prací nehrálo od 15. července do 26. října 1971. Vyměněno bylo např. celé osvětlení kina a na plochu všech stěn byly instalovány akustické obklady. Na konci roku 1976 dostalo zálabské kino nová sedadla a položena byla také podlahová krytina. Práce se protáhly do března roku 1977. V roce 1981 se muselo velkou opravou řešit zatékání vody střechou do elektroinstalací a jiných částí kina. Střechu a současně strop zálabského kina Jas totiž tvoří jakási terasa přiléhající k obytným domům které s budovou kina sousedí. V roce 1984 byly v kině Jas nákladem sedmdesáti tisíc korun obnoveny čtyři opony, 25 závěsů a projekční maska. Bylo též konstatováno, že sedadla v kině trpí mimo jiné tím, že si návštěvníci ve stále vzrůstajícím počtu neodkládají svrchní kabáty v šatnách a nosí je sebou do sálu i při deštivém počasí a sněžení. Třebaže na 472 sedadel je ve třech šatnách jen 198 věšáků,

je kapacita šaten celoročně využita jen na pouhých 42 %. Drobnější stavebnětechnické problémy, které souvisely s výstavbou panelového domu umístěného vpravo od kina, např. zachování a průchodnost únikových cest z kina, musela MSK řešit v letech 1987 a 1988.

V průběhu sedmdesátých let 20. století se začalo pozvolna smrákat nad další existencí letního kina na zimním stadionu. Začalo se totiž připravovat a posléze během let 1978 a 1979 i realizovat zastřešení tohoto sportoviště, aby tak bylo vyhověno požadavkům pro regulérní lední hokej a bruslení vůbec. Zastřešení, tedy uzavření vnitřního prostoru zimního stadionu de facto do plechové krabice, znamenalo naprosté rozbití akustiky. Kino se tady prostě hrát nedalo. Souběžně se zastřešováním zimního stadionu se v prostorách tehdejšího parku Julia Fučíka, dnes Komenského parku, začalo budovat nové letní kino. Komenského park je dnes oddělen zdí od kláštera, který je součástí kostela Nejsvětější Trojice. V minulosti patřil celý prostor parku ke klášteru a byl od přilehlých ulic oddělen zdí. Po roce 1948 byly zdi zbourány a celý prostor parku byl zpřístupněn veřejnosti. Na konci sedmdesátých let minulého století se letní kino v parku vybuďovalo v prostoru od Zahradní ulice směrem ke klášterním budovám a mělo kapacitu 782 míst. Promítací kabina byla umístěna pod ulicí Politických vězňů a plátno v hloubi parku. Celý prostor letního kina byl samozřejmě oplocen. První sezona v tomto novém letním kině proběhla od 2. června do 19. září 1980. Kino však při svém provozu trpělo specifickými problémy. Velké škody zde působila hlavně neukázněná mládež, která buď přelézala plot do kina nebo šplhala na okolní stromy, odkud pak sledovala promítané filmy. Městská správa kin tak byla nucena sjednat dohodu s příslušníky Veřejné bezpečnosti, dnes Policie ČR, kteří ve svém volném čase docházeli do letního kina a starali se zde o pořádek. V nejednom případě pak výtržníky z kina vyvedli a „napařili“ jim k tomu ještě pořádkovou pokutu. Počátkem 90. let dvacátého století proběhla částečná rekonstrukce prostoru a vybavení letního kina – nové promítací plátno, nová pokladna a zázemí personálu. Dále bylo letní kino doplněno o zcela nový bufet s prodejem občerstvení. Takto rekonstruované letní kino fungovalo pouze jednu sezonu, neboť v rámci restitučních zákonů přijatých po listopadu 1989 se prostor parku vrátil do majetku řádu kapucínů. Následně byla mezi tímto řádem a městem Kolín učiněna dohoda, že město letní kino zlikviduje, kapucíni si prostor po něm i další místo v parku oddělí zdí a zbytek parku pak bezúplatně věnují městu. Tak se i stalo a bohužel to znamenalo také konec letního promítání pod širou oblohou v Kolíně.

Promítání filmů v letním kině za hezkého počasí bylo nepochybně velmi atraktivní. Za sychravého a deštivého počasí se však většinou nehrálo a představení se rušila, protože byla jen zanedbatelná nebo žádná návštěvnost. Rušení filmových představení nebylo žádnou vzácností ani u promítání v kinech Jas a Oko. Přišlo-li do kina na některý film méně než dvacet diváků, představení se nekonalo a těm divákům, kteří přišli, bylo vráceno vstupné. Např. v roce 1982 se takových představení neuskutečnilo třicet devět.

<i>Rok</i>	<i>Počet představení</i>	<i>Počet diváků</i>	<i>Tržby v Kčs</i>
1966	1.801	338.708	1.497.282
1967	1.845	354.799	1.472.306
1968	1.868	364.478	1.764.596
1969	1.786	372.696	1.982.846
1970	1.847	342.412	1.843.823
1971	1.923	353.994	1.871.968
1972	1.909	318.000	1.583.498
1973	1.885	271.084	1.307.497
1974	1.919	302.397	1.524.396
1975	1.984	342.450	1.776.693
1976	1.949	305.293	1.489.243
1977	1.901	277.156	1.530.709
1978	2.009	262.987	1.558.296
1979	2.018	257.727	1.536.585
1980	1.621	243.551	1.416.000

Statistika ve výše uvedených sloupcích je převzata z kroniky města z roku 1980 a týká se souhrnně všech tří kolínských kin. Zajímavá a záviděníhodná čísla jsou uvedena ve sloupcích „Počet představení“ a „Počet diváků“. Tržby jsou se současností samozřejmě neporovnatelné, ostatně stejně jako kvantita představení a diváků. Doba se dramaticky změnila a možnosti nejrůznějších zábav a rozptýlení jsou dnes pro každého téměř neomezené. Nicméně zpět k době, kdy do kolínských kin chodily tak vysoké návštěvy. V dobách budování rozvinutého socialismu se plánovaly nejen tržby, které by z ekonomického pohledu měly být jedině rozhodující, nýbrž i počty představení i diváků. Například v roce 1984, citace z městské kroniky „překročila Městská správa kin jako celek plán v počtu představení a v počtu návštěvníků, ale nesplnila plán tržeb. Na počet plánovaných 1.400 představení jich uskutečnila 1 447, tedy o 47 více, na plán 205 000 návštěvníků dosáhla 207.193, tedy o 2 193 návštěvníků více. Na plánovaných 1 270.000 Kčs tržeb však utržila jen 1 232 689 Kčs, to znamená o 37 311 Kčs méně“ Nadto byly v plánech další, dnes těžko pochopitelné ukazatele.

Opět citace z městské kroniky, tentokrát za rok 1982: „Tak například u filmů sovětské produkce dosáhla letos Městská správa kin průměrného počtu 147 diváků na jedno představení, a to je za posledních deset let nejvíce, na 150 sovětských filmů přišlo letos 21 991 návštěvníků. Přesto nebyl splněn požadavek Krajského filmového podniku, aby na sovětské filmy bylo získáno deset procent z celkové roční návštěvnosti, bylo dosaženo jen 9,9 %“

Ještě jedna ukázka socialistického plánování:

„Vedle tři hlavních ukazatelů plánu, tj. počtu představení, počtu návštěvníků a výše tržeb, musí Městská správa kin plnit ještě řadu dalších důležitých ukazatelů, kterými je ovlivňována ideová skladba promítaných filmů a tím je i určována kvalita práce MSK. Jedním takovým ukazatelem je úkol docílit z celkového počtu návštěvníků aspoň 60 % na tzv. preferované filmy. Tento ukazatel MSK v roce 1985 vysoce překročila, neboť účast na preferovaných filmech dosáhla počtu 146 172 diváků, což je 71,3 % celkové návštěvnosti v letošním roce. MSK promítla letos 315 preferovaných filmů, tj. 75,3 % všech promítaných filmů, v 899 filmových představeních, což zas představuje 64,2 % všech představení. V tržbách dosáhla na představeních preferovaných filmů 56 % celkových tržeb. Do preferovaných se zahrnují filmy československé a sovětské produkce, produkce socialistických států a pokrokové filmy z kapitalistické produkce ...“

Ještě ke kinu Jas, vlastně i k celé Městské správě kin před rokem 1989. Dne 1. srpna 1987 nastoupila do funkce nová ředitelka MSK Eva Talacková, když dosavadní ředitelka Hana Brzáková, která MSK dvacet let od jejího založení vedla a tuto organizaci prakticky vybuodovala, odešla do důchodu. V polovině roku 1987 vyšly najevo hrubé nedostatky v hospodaření MSK a byla také zjištěna finanční zpronevěra

Paní Hana Brzáková, dlouholetá ředitelka Městské správy kin, je na fotografii zachycena uprostřed

tehdejší ekonomky. Bylo na ni podáno trestní oznámení a v průběhu trestního řízení pak bylo zjištěno, že v letech 1984 až 1987 byly hrubě porušovány předpisy o vedení účetní evidence. Ekonomka byla ihned z funkce odvolána a další vyšetřování pak prováděly

orgány Veřejné bezpečnosti, dnes Policie ČR. Před koncem roku připravila MSK provoz videokavárny v restauraci Družba na sídlišti v Kolíně II. Dnes je to budova ve vlastnictví České spořitelny. Ovšem provozování tohoto zařízení se hlavně z technických důvodů moc nepodařilo a tak po několika tápavých pokusech byla videokavárna zrušena a podnik nadále fungoval jako lepší kolínská restaurace. Paní Talackovou po jejím relativně krátkém působení v čele MSK vystřídal jistý pan Chaloupka. U obou posledně jmenovaných hrála před odborností

v oblasti filmu zřejmě větší roli politická angažovanost, samozřejmě v socialistickém duchu. Po listopadu 1989 se ředitelem Městské správy kin stal Vladimír Poklop (foto níže), dlouholetý aktivní činovník zdejšího filmového klubu a člověk, který byl a je filmovému umění oddán a skutečně mu rozumí. Jak bylo již uvedeno výše, skončil provoz letního kina a Francák neboli kino Oko se vrátilo do majetku rodiny Franců a změnilo se na zábavní podnik. V provozu tedy zůstalo pouze jedno kino, zálabský Jas. To prožilo velký návštěvnický boom v začátku 90. let dvacátého století, když se

československý filmový trh plně otevřel pro všechny světové filmy. Zažilo samozřejmě také i následný dramatický pokles diváckého zájmu a bohužel i nad provozem tohoto kina se začala v průběhu druhé poloviny 90. let minulého století stahovat mračna. Dům čp. 9 v ulici Ant. Kaliny za Masarykovým mostem, jehož součástí byl a stále je sál kina

Jas, se podobně jako kino Oko vrátil v rámci restitučních zákonů do vlastnictví původních majitelů, s kterými bylo bohužel jen velmi obtížné jednání. Požadavky vlastníků objektu, např. neustále se zvyšující nájemné, se postupně začaly dostávat do polohy jen obtížné přijatelnosti. Protože však město chtělo promítání filmů v Kolíně v každém případě udržet, bylo nuceno hledat z této situace přijatelné východisko, které se na návrh tehdejšího ředitele MSK Vladimíra Poklopa nakonec našlo. Zhruba v polovině 80. let dvacátého století byl ve Smetanově ulici postaven a do provozu uveden na tehdejší dobu velmi honosný objekt Okresního sekretariátu Komunistické strany Československa. Dostal jednak přezdívku KOKOS (komunistický kostel), jednak se mu pro jeho umístění za budovou kolínského divadla také začalo mezi lidmi vtipně říkat „druhá scéna“. Po listopadu 1989 byla tehdejší kolínská komunistická strana nucena průběhem událostí předat tento objekt bezplatně do služeb místního zdravotnictví. Postupem doby byla pak budova jako celek převedena bezúplatně do majetku města Kolína. Součástí rozsáhlé stavby byl i velký zasedací sál. Ten byl po listopadu 1989 svědkem nejedné bouřlivé schůze, hlavně pak vždy v dobách, kdy se blížily nějaké volby. Celá zadní část budovy bývalého Okresního sekretariátu KSČ byla

v letech 1997 až 1999 přestavěna na nové kino se dvěma sály. Velký sál má kapacitu 230 a malý 65 míst. Rok uvedení kina do provozu mu dal i jméno – Kino 99. Po otevření v únoru 1999 se ve velkém sále kina měsíc promítalo zkušebně

Původní vstup a schody do Kina 99

a od března pak oficiálně. Malý sál byl uveden do provozu v květnu stejného roku. Zprovoznění Kina 99 znamenalo konec promítání na Zálabí, tedy i zánik kina Jas. I po téměř třinácti letech od posledního promítání v zálabském kině (stalo se tak v druhé polovině prosince 1998) zůstává jak průčelí domu v ulici Antonína Kaliny čp. 9, tak nepochybně i sál někdejšího kina Jas změněny pouze o erozi, způsobenou zubem času.

Po úspěšném rozjezdu a zaběhnutí nového kina v budově bývalého Okresního sekretariátu KSČ došlo v počátku nového tisíciletí v jeho hospodaření k obdobně nepříjemné situaci, tedy finanční zpronevěře ze strany tehdejší ekonomky kina, jako

tomu bylo v roce 1987 v MSK. I v tomto případě musely po okamžitém rozvázání pracovního poměru s inkriminovanou zaměstnankyní zasáhnout do celé kauzy orgány Policie ČR. Jedním z důsledků této nepříjemnosti byl v červnu roku 2002 i odchod Vladimíra Poklopa z funkce ředitele MSK - po více jak deseti letech. Ač nebyl v případě zmíněné finanční zpronevěry nijak osobně účasten, jako ředitel organizace však odpovědnost nést musel. Od července 2002 se ředitelem Městské správy kin, která spravuje pouze jedno kino o dvou promítacích sálech, stal a dodnes jim zůstává bývalý

profesionální voják Ivan Martinec (foto vlevo). Kromě ředitele jsou dnes v kině na plný pracovní úvazek dále zaměstnání ekonomka a účetní v jedné osobě a propagační referent, který zajišťuje běžnou každodenní agendu. Všichni tři mají kanceláře v prostorech kina a jsou zde přítomni každý pracovní den. V kině jsou dále na

částečný pracovní úvazek zaměstnány dvě pokladní, které se v práci střídají vždy po týdnu. Dále zde také na částečný úvazek pracuje šest uvaděček ve dvou trojicích. Jedna má na starosti šatnu a další dvě vždy jeden z promítacích sálů. Pak zde pracuje pět promítačů, z nichž jedním je i ředitel Ivan Martinec. Promítači zde pracují po svém zaměstnání na vedlejší pracovní úvazek. Na zkrácený pracovní úvazek jsou v kině dále zaměstnány také dvě uklízečky, které však chodí do zaměstnání stále. To znamená ve všední dny, soboty, neděle i svátky, protože tak se v kině promítá a tak je i po každém představení v sálech přiměřený, někdy však i větší nepořádek. Provozu bufetu a občerstvení v prostorech kina je řešen nájemní smlouvou mezi městem, tedy odborem správy bytových a nebytových prostor, a konkrétním nájemcem. Kino 99, respektive Městská správa kin, je oficiálně příspěvkovou organizací města Kolín, které na její provoz v letech 2009 a 2010 přispělo ze svého rozpočtu částkou cca 2,7 milionu korun.

Rok	Počet představení	Počet diváků	Tržby Kč	Průměr diváků	Průměrná cena vstupného
2007	1.253	60.684	4.099.769	48	68
2008	1.270	53.835	3.598.321	45	67
2009	1.176	43.730	2.931.282	37	67,03
2010	1.218	40.311	2.696.871	33	67
2011	1.110	40.898	3.473.589	36	85

Uvedenou statistiku dostává kino od Unie filmových distributorů, samozřejmě na základě údajů ze svého pokladního systému. Zmíněná Unie, která sdružuje zhruba deset distributorů filmů, sbírá a následně zveřejňuje statistické údaje ze všech kin v České republice. Podle této statistiky se kolínské Kino 99 umístilo mezi kiny v republice v roce 2007 na 25. místě, 2008 na 30. místě, 2009 na 40. místě, 2010 na 48. místě a v roce 2011 na 43. místě. Ze starších dochovaných záznamů lze zjistit, že v roce 2000 se Kino 99 umístilo mezi TOP 35 českých kin na 19. místě. Předtím, v roce 1998, bylo tehdejší kino Jas klasifikováno podle celkového počtu diváků na 32. místě v republice, avšak v průměrné návštěvnosti 104 diváků na jedno představení se kino umístilo na 9. místě!

V průběhu roku 2011 se uskutečnila digitalizace velkého sálu Kina 99. Digitalizace ... nechá se říci, že po skončení současného, optického promítání a zavedení digitalizace přestanou být do kina posílány poměrně velké šesti nebo osmihranné krabice s klasickými filmovými pásy. Ty budou nahrazeny krabičkami s harddiskem a současné promítačky výkonným počítačem s digitálním projektorem. K počítači se připojí již zmíněný harddisk, film se odtud přetáhne do diskového pole počítače, harddisk se potom odpojí a pošle do dalšího kina

V srpnu roku 2009 bylo dokončeno a do užívání předáno nové vstupní schodiště s bezbariérovým přístupem do kina

Promítnutí filmu přetaženého do diskového pole počítače se pak bude moci uskutečnit použitím konkrétního kódu, který do kina zašle příslušný distributor filmů. Digitalizací promítání filmů odpadne drahá výroba distribučních filmových kopií. Výroba jedné takové kopie vyjde na částku cca 70 000 Kč. Celkově se tak uleví nejen distributorům,

těm hlavně finančně, ale i provozovatelům kin, kteří mají s manipulací a posíláním současných krabic nemalé problémy. Současné promítačky však zůstanou v kině zachovány, protože ještě určitě uplyne dost dlouhá doba, než budou všechny filmy převedeny do digitalizované podoby. Promítat se tedy bude i nadále oběma způsoby, jak klasickým optickým, tak i digitalizovaně. Další perspektiva digitalizovaného promítání bude v tom, že odpadnou výše zmíněné krabičky s harddisky, protože filmy se budou do kin stahovat prostřednictvím internetu nebo satelitní cestou. Současná digitální projekce také umožní online přenosy nejruznějších kulturních nebo sportovních akcí, např. operní představení z Metropolitní opery v New Yorku apod. Během roku 2011 byl do Kina 99 ve spolupráci s městem pořízen také 3D zobrazovací systém, což je nadstavba neboli 2. etapa digitalizace, o kterou byl mezi diváky samozřejmě velký zájem. První představení filmu ve 3D systému, což byl jeden z dílů série filmů o Harry Potterovi, se uskutečnilo v polovině srpna 2011. Sledování filmů ve formátu 3D je možné pouze za použití speciálních brýlí, které Kino 99 prodává svým návštěvníkům za 30 Kč s tím, že si je bude divák řádně ošetřovat a uschovávat i pro další návštěvy kina. Pokud tak neučiní a brýle třeba zahodí, bude si při další návštěvě muset koupit nové.

Ještě k cenám vstupenek na úrovni roku 2011. Současná průměrná cena vstupenky je v kolínském kině 85 Kč, když celostátně přesahuje 100 Kč. Nižší kolínská cena je možná z důvodu dotace ve výši cca 2,6 mil. Kč, kterou kino každoročně dostává od města na provoz, při celkovém ročním rozpočtu cca 6 milionů Kč. Výše ceny vstupenek se řídí tím, jakou minimální cenu stanoví distributor filmu, kterému pak náleží 50 % finančních prostředků z prodaných vstupenek. Ve své většině stanovují distributoři minimální ceny v rozumné výši, aby tak neodradili potenciální návštěvníky.

Činnost promítače, v tomto případě pana ředitele Ivana Martince, s displejem digitálního projektoru firmy Sony.

Na horním snímku je budova Kina 99. Na prostřední fotografii je pohled do obsazeného velkého a na spodní do prázdného malého sálu Kina 99.

filmový klub KOLÍN

V záznamech městské kroniky z roku 1968 je psáno, viz výše, že se v Kolíně po necelých dvou letech působení rozpadl pro nezájem publika Filmový klub. Jako důvod nezájmu bylo uvedeno, že si provozovatelé nemohli sami vybírat filmy, které by chtěli pro členy klubu promítnout, nýbrž že byli odkázáni na to, co jim bylo k promítání zasláno z jakéhosi pražského ústředí. Většinou to prý byly, podle zápisu Karla Mrzílka, slaboduché výtvary naší někdejší produkce. Nicméně v roce 1974 tentýž kronikář píše, že „... svou činnost vyvíjel také Filmový klub, který uvedl 36 filmů s průměrnou návštěvností 308 osob. Byly to starší filmy, které však pro svou uměleckou úroveň jsou srovnávacím materiálem pro filmové ctitele. Největší návštěvnost měl francouzský film Hrbáč. Filmový klub vydává svým členům legitimace a od září 1973 do konce letošního roku jich vydal přes 1 100 kusů ...“ Je nesporné, že kolínský Filmový klub existoval i nadále a že jeho další rozmach nastal v průběhu sezony 1983 – 1984, kdy v jeho čele stáli pánové Petr Soukup, Jaromír Novotný a pozdější ředitel kina Jas i Kina 99, Vladimír Poklop. Filmový klub přestál i tzv. sametovou revoluci v listopadu 1989, přežil i rok 2000 a existuje i v roce 2011 až na to, že návštěvnost na klubové filmy již od zmiňovaného roku 1989 značně poklesla. Několik posledních let uvádí Kino 99 vždy dvě představení pro Filmový klub měsíčně ... Foto vpravo - členka Filmového klubu v Kolíně Věra Chytilová.

ČLENSKÁ PŘIHLÁŠKA DO FILMOVÉHO KLUBU

79550
v Kolíně zřizovatele
Jméno a příjmení Věra Chytilová Rok narození
Bydliště Třída 7, Pod Hlavním nádražím č. 1, průkazu
Povolání řidič Pracoviště 75B
Přihlašuji se za člena FK a zavazuji se, že budu plnit členské povinnosti podle statutu FK
Datum 29. 5. 87 Podpis Věra Chytilová
Podpis výboru FK

Označte X v příslušném rámečku		v domácnosti	☒	Věk	
dělník ☒	pracovník	ostatní	☐	15 – 20	☐
úředník ☒	pracovník v kultuře	Vzdělání	☐	21 – 30	☐
techník ☒	ve vědách	základní	☒	31 – 40	☐
učedník ☒	a zdravotnictví	střední	☒	41 – 50	☐
studující ☐	zemědělec	vysoké	☒	51 a výše	☐

OTK 3 - 302885

MTZ O 21 87 R

Filmový režisér Miloš Forman v Kolíně – pondělí dne 14. července 1997

Autor této kroniky spolu s ředitelem kolínského kina Jas a později i Kina 99 Vladimírem Poklopem více než dva roky usilovali o návštěvu nepochybně historicky

nejlepšího a nejúspěšnějšího českého filmového režiséra Miloše Formana v Kolíně. Ten zde, jak je všeobecně známo, natočil v létě roku 1963 svůj vůbec první celovečerní film „Černý Petr“ společně s částí filmu „Konkurs“, která se jmenovala „Kdyby ty muziky nebyly“. Na této skutečnosti, tedy na režisérově nostalgii a vztahu ke Kolínu, jsme založili svůj plán, který začínal nabývat konkrétních obrysů na podzim roku 1995. V říjnu toho roku proběhla v pražském kině Lucerna po předchozí úspěšné produkci v USA přehlídka všech filmů Miloše Formana. Vladimíru Poklopovi se přes jeho filmové konexe podařilo obstarat vstupenky na představení Formanova oskarového filmu „Přelet nad kukaččím hnízdem“ s režisérovou osobní účastí. Po promítnutí filmu se v prostorách kina Lucerna konala recepcce, kde se nám po velkém úsilí a několika opakovaných pokusech podařilo s panem režisérem promluvit a pozvat ho na návštěvu Kolína. Vladimír Poklop mu předal několik originálních fotografií z natáčení „Černého Petra“ od místního fotografa Jaroslava Kronuse. Pan režisér byl tímto dárkem velmi překvapen a několikrát se nechal ujistit, že ty fotografie jsou skutečně pro něho. Na závěr naší krátké rozmluvy prohlásil, že do Kolína určitě někdy přijede a v každém případě pak se spisovatelem a scénáristou Janem Novákem, kolínským rodákem a spoluautorem režisérova knižního životopisu s názvem „Co já vím“. Miloš Forman o této knize také říkal, že je to popis jeho života tak, jak jej prožil Jan Novák.

Já jsem pak Janu Novákovi napsal do Chicaga dopis, ve kterém jsem jej vyzval ke spolupráci při akci „Forman v Kolíně“. Honza na můj dopis po čase neslaně nemastně odpověděl pohlednicí s tím, že mi oznámil písemné spojení na Formanova amerického agenta Robbyho Lantze, což mě ani Vladimíra Poklopa samozřejmě vůbec neuspokojilo. Už si přesně nepamatuji kdy, muselo to však být někdy v pozdním létě 1996, se mi podařilo za okolností, které nemohu prozradit ještě ani dnes, získat Formanovo americké soukromé telefonní číslo. Od té doby, tedy někdy od září 1996, začal náš občasný telefonický styk s panem režisérem. Volali jsme mu, tedy já a Vladimír Poklop, zpravidla večer z kanceláře kolínského kina. Miloš Forman v té době dokončil svůj film „Lid versus Larry Flynt“, s kterým asi v listopadu 1996 přijel na jakousi pražskou předpremiéru, doprovázen nejen hlavními představiteli filmu, Woody Harelsonem a Courtney Love, ale i osobně Larry Flyntem. Na produkci filmu, která se konala v pražském kině Na Hradbách, se nám ani přes maximální úsilí pana ředitele Poklopa nepodařilo dostat. V druhé polovině února 1997 měl film Lid versus Larry Flynt evropskou premiéru a pražská pak byla naplánována na 10. března. V několika telefonických rozhovorech

s panem režisérem, které se uskutečnily už v roce 1997, se začala rýsovat možnost současné pražské a kolínské premiéry tohoto filmu s režisérovou osobní účastí. V této variantě by na Kolín dokonce vyšlo dřívější promítání, protože existovala konstrukce, proti které Miloš Forman nijak neprotestoval, že film by se za jeho účasti promítal v premiérový den napřed odpoledne v Kolíně a teprve až večer v Praze. Vše nakonec zkrachovalo na režisérově časové tísní, kterou nám dopředu avizoval s tím, že totiž přiletí do Prahy až v premiérový den zhruba někdy v poledne, což se také nakonec stalo. Poté musel absolvovat tiskovou konferenci a další společenské akce, takže byl rád když stihl večerní premiéru v kině Lucerna. V květnu 1997, před dlouhou cestou Miloše Formana do Evropy, kde se pak mimo jiné zúčastnil 50. jubilejního filmového festivalu v Cannes a následně festivalu v Karlových Varech, se nám podařilo získat jeho závazný příslib návštěvy Kolína právě po karlovarském festivalu s tím, že jej musíme ještě v Karlových Varech navštívit a dojednat podrobnosti. Naše setkání v Karlových Varech jsme domluvili na pátek 11. července 1997. Cesta do Karlových Varů se v domluvený den uskutečnila i díky mé českobrodské přítelkyni Magdě Jirsíkové, která nás do Varů dovezla, většinu dne nás doprovázela a samozřejmě nás pak dopravila zpátky domů. V první fázi se nám nepodařilo setkat se s panem režisérem v hotelu Pupp. Pro spolupráci v naší akci „Forman do Kolína“ získal Vladimír ještě před karlovarským festivalem dramaturga Václava Šaška, který spolupracoval na všech českých filmech Miloše Formana. Po jeho kontaktování, pan Šášek byl totiž hostem festivalu, se ani jemu nepodařilo režiséra zastihnout. Štěstí se na nás usmálo po obědě, kdy jsme pana režiséra na krátký okamžik zachytili u auta při jeho odjezdu z hotelu Pupp do festivalového centra hotelu Thermal. Samozřejmě na nás nezapomněl a po dohodě s jeho českou sekretářkou, paní Mílou Řádovou, která ho doprovázela, jsme dohodli naše setkání na pozdní odpoledne ve festivalovém centru v hotelu Thermal. Zde nás i za účinné pomoci jeho přítelkyně Martiny Zbořilové pan režisér přijal mezi rozhovory, které poskytoval různým zahraničním televizním stanicím. Naše setkání bylo oboustranně velmi přátelské. Potvrdilo se to, co jsme zažili již v Praze. Miloš Forman, ačkoli se ve filmové sféře stal jednou z nejzářivějších světových režisérských hvězd, se k nám choval spíše kamarádsky a během chvilky jsme dohodli vše, co souviselo s jeho nadcházející návštěvou Kolína. Tu jsme společně stanovili na pondělí 14. července 1997, zhruba od 17.30 hod. Pana režiséra jsme seznámili s naplánovaným večerním programem v kině Jas a předali jsme mu výtisk kolínského týdeníku Kupředu press,

ve kterém byly obsáhlé vzpomínky na natáčení Černého Petra v létě 1963. Miloš Forman přijel do Kolína tak, jak jsme se domluvili, v pondělí 14. července 1997 z Čáslavi, krátce před osmnáctou hodinou. Byl doprovázen nejen finským televizním štábem, natáčejícím o něm dokumentární snímek, ale i svou přítelkyní Martinou a dále

Děkujeme za přijetí
Miloš Forman
14. července 1997.

Janem Novákem a Joskou Skalníkem. Samostatně pak do Kolína přijeli na režisérovo pozvání pánové Václav Šašek a Theodor Pištěk. Krátce po osmnácté hodině uvedl pan režisér zhruba pro sto padesát návštěvníků projekci svého prvního celovečerního filmu Černý Petr. Po promítání proběhla asi padesátiminutová beseda s diváky, která je z převážné části zachycena

na videokazetě natočené a zpracované Zdeňkem Hejdukem, tehdy externím spolupracovníkem Kolínských novin. Poté byl Miloš Forman v salóнку kina Jas vystaven dotazům místních novinářů. Krátce před jedenadvacátou hodinou pak byl se slovním úvodem Vladimíra Poklopa, pana režiséra a Theodora Pištěka uveden jeho poslední film Lid versus Larry Flynt. Poté se v čínské restauraci na zálabském Jiráskově náměstí konala večeře, která se protáhla na dvě a půl hodiny. Kromě mě a mé manželky a dále pak osoby pana režiséra a jeho přítelkyně Martiny se večeře zúčastnili: Jan Novák, Joska Skalník, Václav Šašek, Zdeněk Hejduk, manželé Jirsíkovi a manželé Poklopovi v roli hostitelů.

Foto z kina Jas, odleva: Martina Zbořilová, později Formanová, režisér Miloš Forman a ředitel kina Jas, Vladimír Poklop.

Miloš Forman se vrátil na místo činu

Krátce po skončení filmového festivalu v Karlových Varech se geniální režisér Miloš Forman objevil v Kolíně. Proč? Jeho příznivci ho totiž pozvali ke zhlédnutí legendárního Černého Petra, který byl vůbec prvním Formanovým celovečerním snímkem. Už je to dávno: natáčel se na kolínské půdě v letních měsících roku 1963. Zimní stadion, samoobsluha na náměstí, labský

břeh a kuchyně rodiny Píchových, tam všude se filmovalo. Místní patrioti jsou na tuto skutečnost do dnes patřičně pyšní. Není divu, kterépák jiné město se něčím takovým může pochlubit? Ve filmu, který byl postaven na přirozenosti neherců, si navíc zahráli i někteří Kolíňáci - v roli otce tehdejší kapelník kmochováků Jan Vostrčil a maminku Božena Matoušková.

Atmosféra před příjezdem slavného tvůrce svou nervozitou tak trochu připomínala scény z filmu Hoří, má panenko. Přijede, nepřijede... Přijdou lidé, nepřijdou... „*Jsou to nervy,*“ přiznal jeden z hlavních iniciátorů akce Pavel Pobřísl, který se před kinem Jas potil v zánovním saku. Společně s ředitelem biografu Vladimírem Poklopem usilovali o režisérovu návštěvu už od října 1995. Zadařilo se až letos.

Bylo pár minut před zahájením promítání, když se ve dveřích místního kina konečně objevil Miloš Forman. Film, který prý viděl naposledy před třiceti (!) lety, sám uvedl se slovy „...*a prosím vás o shovívavost, je to přece jenom stará záležitost*“. Reakce stohlavého publika ho však jasně přesvědčily, že Černý Petr má stále co říct. Na besedě, během níž dal pan režisér do placu úsměvné historky z natáčení, se diváci také dozvěděli, proč si tehdy vybral právě okresní město na Labi: „*Kolín mi zkrátka připadal nejvhodnější. Ani velký, ani malý, skvělé exteriéry, dechovková tradice, prostě všechno tady sedělo.*“

Bylo to nostalgické a příjemné zároveň. Jen škoda, že organizátoři na Formanovu počest nepřizvali ke kinu trumpety a mažoretky. Pak už by k dokonalosti nechybělo vůbec nic.

Miloš Forman viděl v Kolíně Černého Petra po třiceti letech

Jiří Karban

Článek Jiřího
Karbana
z časopisu
Mladý svět,
číslo 29,
ročník XXXIX.

Se připomenutím pro milé pověsti v minulosti a současnosti
filma NÁVRAT ZTRACENÉHO RÁJE.

paní M. J. J. J.

P.S. Děkujeme za vaše dopisy a za vaše připomínky
k naší práci. Společně s diváky doufáme, že na tomto
úspěchu dodáme další kvalitní snímky.

Přejeme vám hodně štěstí, protože filmy jsou diváka
nejm filmy. At si rozum sehnáme.

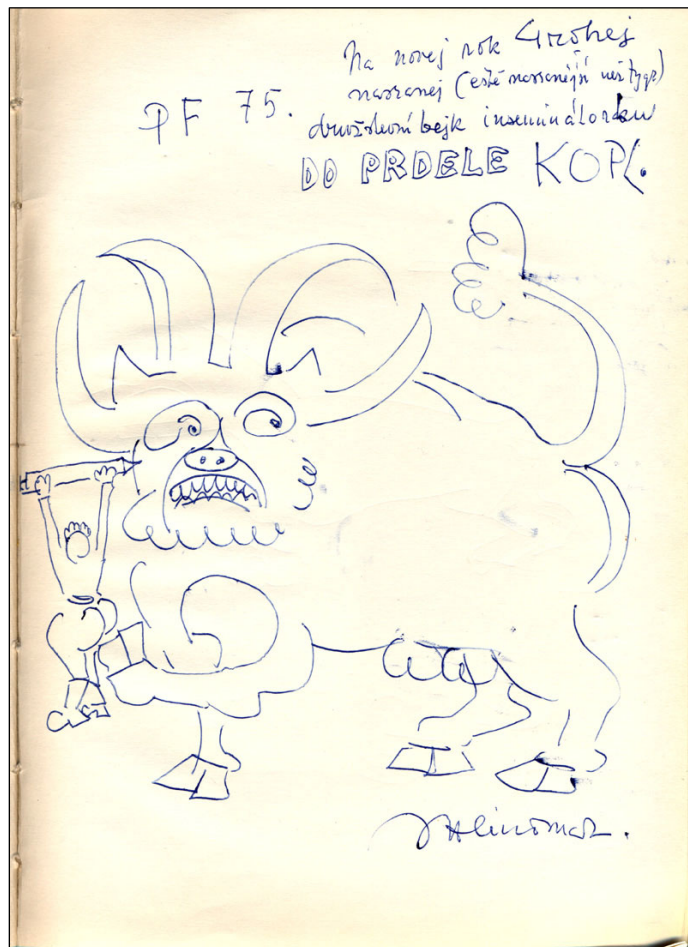
Vojtěch Jasný 29.5.99

Režisér Vojtěch Jasný v Kolíně dne
29. května 1999 při premiéře svého
filmu „Návrat ztraceného ráje“. Na
horním snímku je zachycen
s kronikářem Pavlem Pobříslm.

už četa nemající
 manků
 vltame inženýra
 Janku
 a Zelenohorskou žitku
 (dostala vod náš kytku)
 a eště Hlinomaz herce
 elce pelce do pekelsce
 Ten je nštolik neselej,
 že nšmu zášal pšudfuk
 Jtko fleušorš Celej.
 Pšho - delesace.

Krásné zápisy i kresby Josefa Hlinomaze z jeho návštěvy kina Jas v letech 1974 a 1975.

8.

FFP

FILMOVÝ FESTIVAL
pracujících

KOLÍN
LETNÍ KINO

od 20.6. do 28.6. 1977

Pondělí 28. června 1977 — Pod patronací závodů: Česká státní sportovní a Strojbal

NÁS DEDEK JOSEF
Česká barevná veselohra režiséra Ant. Kachlika vypráví úsměvný příběh starého mudrého venkovského človeka z vinařské oblasti jižní Moravy v době zakládání JZD, tedy na konci děkova dlouhého života

Úterý 21. června 1977 — Pod patronací závodu Kara Starý Kolín

POKLAD AZTÉKŮ
Barevný širokoúhlý film NSR podle dobrodružného románu Karla Maye, situovaného do Mexika roku 1884 — Mezinárodnímu hokeřskému obžebání dělníka Lex Barker (s ním je známý jako populárního Old Shatterhand) — Česká verze

Středa 22. června 1977 — Pod patronací závodů: Synthesia a Tatra

NAVRAT RŮŽOVÉHO PANTERA
Anglický barevný širokoúhlý film — Režie Blake Edwards — jde o jednu z divácky nejúspěšnějších kriminálních komedií světové filmové produkce posledních let — Film se točí kolem znovu ukradeného světového diamantu

Čtvrtek 23. června 1977 — Pod patronací závodu Felgers — Bude přítomna polská filmová delegace

POZNAMENANÍ STRACHEM
Polské barevné kriminální drama s psychologickou studií poměrně na malém měřítku

Pátek 24. června 1977 — Pod patronací závodů: Tepla a Jednota

ZITRA VSTANU A OPARIM SE ČAJEM
Český film režiséra Jindřicha Poláka — V hlavních rolích Petr Koška, Jiří Sovák, Vladimír Menšík, Vlastimil Brodský — Jedná se o černoš filmovou komedii z budoucnosti, v níž má cestovní kancelář k dispozici hvězdolety, které podle přání turistů mohou letat do budoucna i minulosti

Sobota 25. června 1977 — Pod patronací závodů: ČSAD a Kablo

NA TITULNÍ STRANĚ
Americká širokoúhlá barevná komedie ze světa americké žurnalistiky — V hlavní roli Jack Lemmon, Walter Mathau, Susan Sarandonová

Neděle 28. června 1977 — Pod patronací závodu Petráviny

V KNÍŽECÍCH SLUŽBÁCH
Rumunský barevný širokoúhlý historický film, jehož hrdinou je neobroušený mušketýr, přítel mladáckého knížete Dimitrie Kantemira — jde o dramatické stříhání střídející vášně knihy dějin otomanské říše

Pondělí 27. června 1977 — Pod patronací závodů: Obohoňní tiskárny a Okresní podnik služeb

POVÍDKA O POLICAJTOVI
Francouzský barevný filmový snoubení policajtního inspektora s nebezpečným zločincem, který uprchl z vědecké psychiatrické léčebny — Tento příběh naplněného příběhem po mnohonásobném vrátání vznikl podle autentické události v letech 1947–1956 — V hlavní roli Alain Delon

Úterý 28. června 1977 — Pod patronací závodů: Koramo a Státní statek

ŠÍPY ROBINA HOODA
Sovětský barevný širokoúhlý film v české verzi režiséra Sergeje Varsava — Dobrodružný příběh o věhlasném loupežnickém šéfovi, hrdině, který je postrachem pro všechny, kteří okrádají a utiskují prostý lid — Příběh odvážného, stečného rytíře bez bílé a hany

Vstupné: krytá tribuna 10 Kč, sedadla na ploše 8 Kč • Předprodej vstupenek: Nábřeží slatka Kolín, tel. č. 2388 a kancelář kina JAS, tel. č. 2173 • Pokladny na zimním stadionu jsou otevřeny od 18.00 hod. • od 20.00 hod. je připraven souhlasit představení pod patronací závodů • Po skončení každého festivalového představení je zajištěna doprava autobusy ČSAD Kolín • Promítáme za každého počasí • Místnosti do 15 let nepřístupny!

V neděli Milose Forman a zbrana Passera a vůbec všichni kolektivní kteří se na film Černý Petr rozhodli se podepsat

Při: Kolín mnoho filmů, ale jen tohle bylo „Černý Petr“

V neděli všichni diváci, kteří se rozhodli jít, byli jedni z hlavních a byli, než končili, byli všichni, že vše bude (v našem filmu)

Pavel Taussig

1. kolín 1. září 1987

Snímky Ing. A. Nováka zachycují představení hlavní role z filmu Černý Petr dr. Ladislava Jakima a režisérem J. Papouškem a diváky před promítáním filmu v kině OKO.

Nejen pro pamětníky

Je první den měsíce září, krátce před 18. hodinou. V prostorném kině OKO panuje dlouhý a napínavý ruch. Obnovení provozu kina se těší obrovskému zájmu veřejnosti. Dnes je na programu film světové proslulosti režiséra Milose Formana Černý Petr.

Malý čtyřlístek v tmavých brýlích prochází společenstvím vzhledově a na rozdíl od nich se po vstupence nešmání. Je to představitel hlavní role Ladislav Jakim alias Černý Petr, dnes již pravda, trochu ledi.

Po promítání filmu bude společně s filmovým historikem PhDr. Pavlem Taussigem a spolutvůrcem námětu a scénáře Jaroslavem Papouškem odpovídat na dotazy diváků.

Skutečnost, že právě tímto snímkem zahájuje FK v Kolíně novou sezónu, má symbolickou příchut. Toto již klasické dílo můžeme smle nazvat filmem „kolínským“. Esteriery se natáčely v našem městě a kolínské občane také ve filmu hráli.

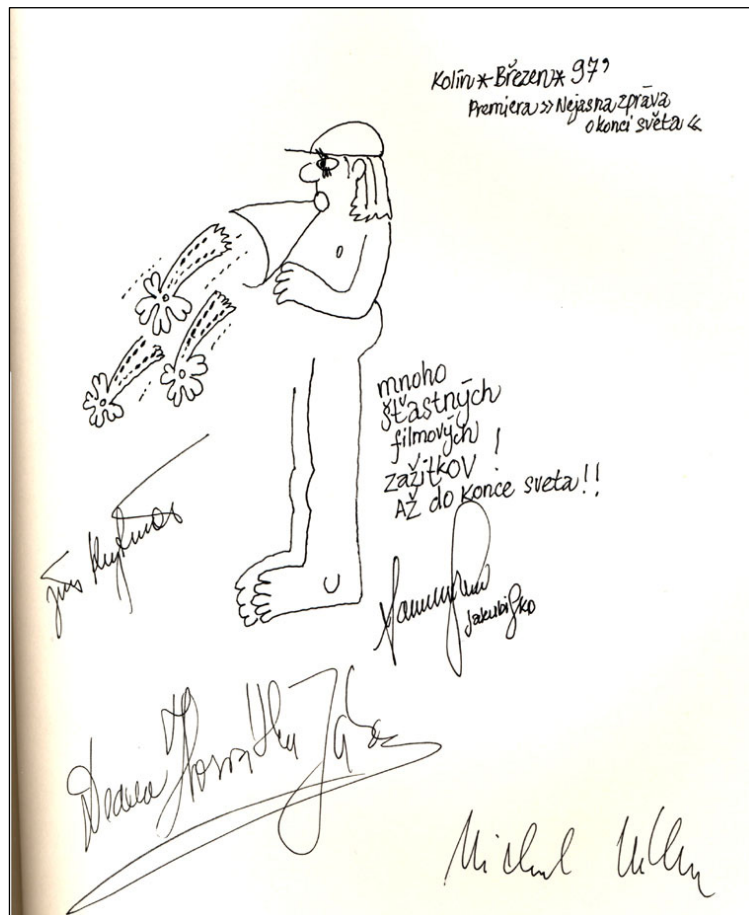
L. Čejka

Nahore jsou plakáty z 8. FFP v Kolíně. Dole zápis a fotografie z návštěvy panů Jaroslava Papouška, Ladislava Jakima a Pavla Taussiga při promítání filmu „Černý Petr“ v kolínském kině Oko dne 1. září 1987. Na horním snímku odleva: Pavel Taussig, Ladislav Jakim, Vladimír Poklop a Jaroslav Papoušek.

17. června 1996
jme tu byli s filmem
KOLJA
a měli jme z Kolnáru radost.

Jean Sverák
&
Jan Sverák

Nahoře je zápis otce a syna
Svěrákových z kolínské premiéry
jejich oskarového filmu „Kolja“.
Vpravo ilustrovaný zápis Juraje
Jakubiska, Deany Horváthové
a dalších zúčastněných na
Jakubiskově filmu „Nejasná zpráva
o konci světa“.

Uzpravimk us FANY
Candace
a
Dine Kucelova
kolik 9.1.96.

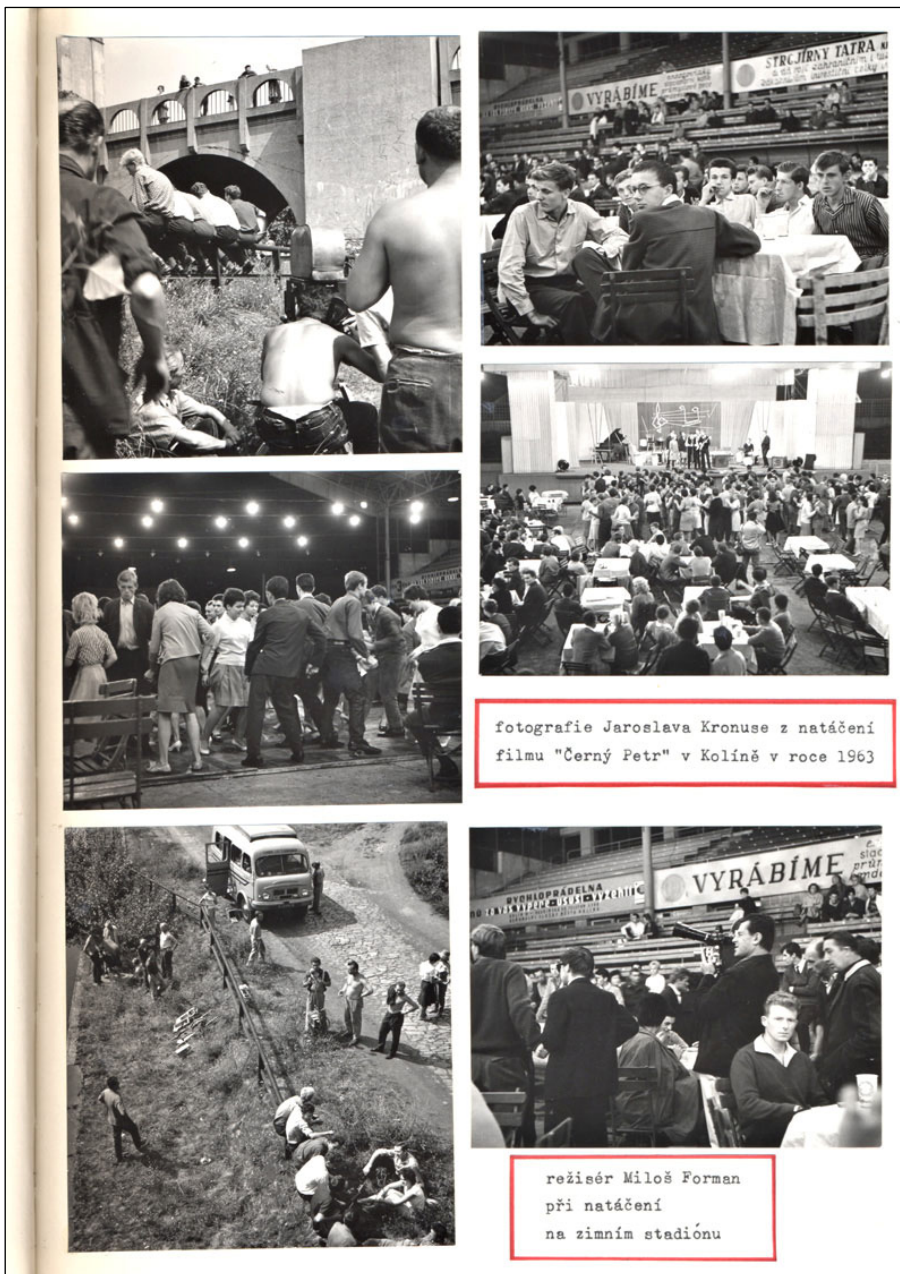
9.2.2001.
Vážení a drazí
KOLINÁCI!
Jsemu páda, že mi
mýěl ten a mohla jsem
příjet mezi Vás!!!
Děkuju, že se mi
navěel!
Váš
Jiřina Bohdalová
(danolajice)
9.2.2001.

Kolínské premiéry filmu
TMAVOMODRÝ SVĚT
jsem se zúčastnil v tomto
složení:
Jan Křiváček (scénář)
Kryštof Hádko (herec)
Jan Hájek (režisér)
31.5.2001

Nahoře je zápis herečky Jiřiny Bohdalové a režiséra Karla Kachyni z kolínské premiéry filmu Fany. Uprostřed je vzkaz populární Heleny Růžickové a dole zápis scénáristy a herce Kryštofa Hádky z premiéry filmu Tmavomodrý svět v Kolíně.

Nahoře: režisér Jan Hřebejk, scénárista Petr Jarchovský a herec Petr Forman při kolínské premiéře filmu „Horem, pádem“ dne 1. října 2004. Uprostřed herec Ivan Trojan při uvedení filmu „Příběhy obyčejného šílenství“ v Kině 99 22. února 2005 a dole herec Ondřej Vetchý při premiéře filmu režiséra Hřebejka „Nevinnost“ dne 4. února 2011.

fotografie Jaroslava Kronuse z natáčení
filmu "Černý Petr" v Kolíně v roce 1963

režisér Miloš Forman
při natáčení
na zimním stadiónu

Prameny:

Karel Mrzílek „První kinematograf v Kolíně“

Zdeněk Bisinger „Kolínská kina v letech 1911 – 1945“

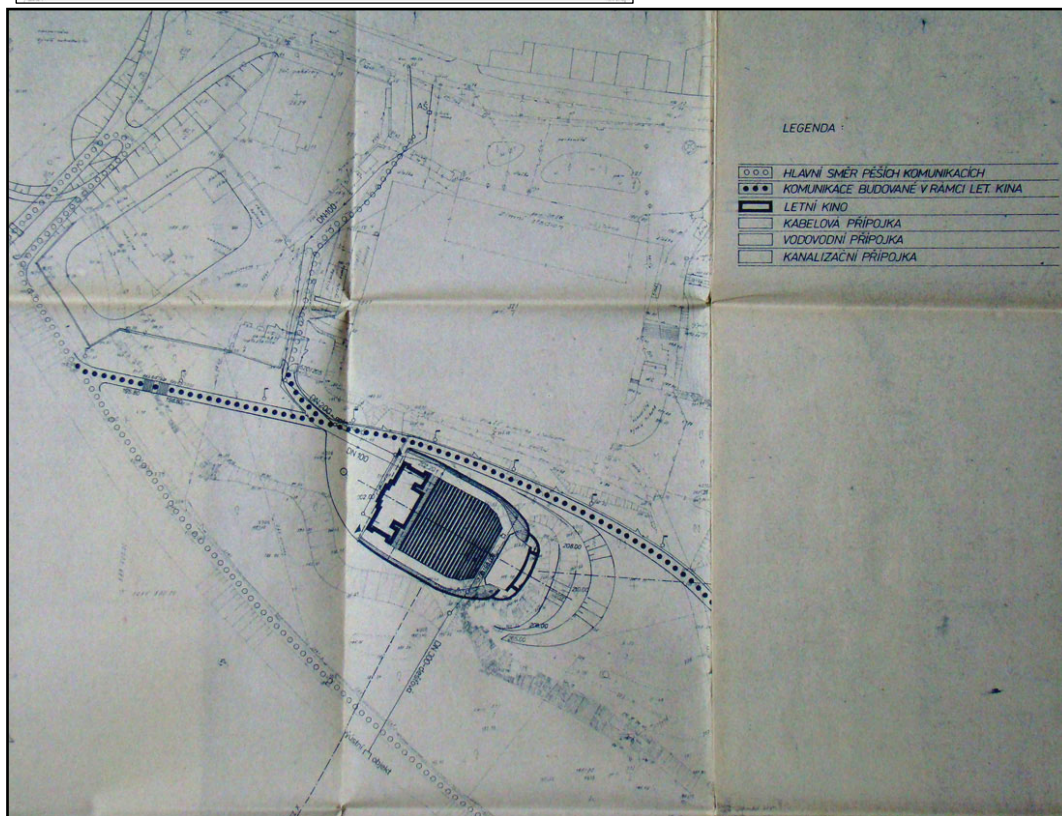
Martina Dobiášová „Kolínská kina mezi lety 1911 – 1939: Kinematografické divadlo

Karla France a jeho následovníci“

Státní oblastní archiv v Kolíně a Archiv Stavebního úřadu v Kolíně

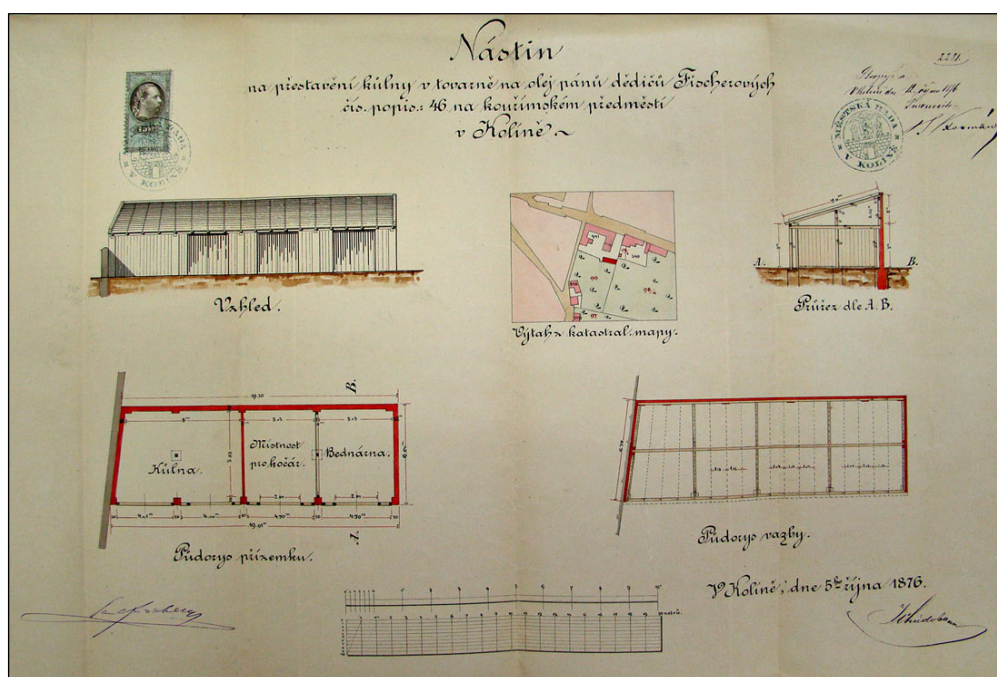
Plakát k prvnímu přímému přenosu ze slavnostního koncertu Berlínské filharmonie do kolínského Kina 99. Představení navštívilo 31. prosince 2011 asi 50 diváků, kteří za vstupenku zaplatili 250 Kč.

Dodatek: až v květnu 2012 jsem dostal z Kina 99 zapomenutou projektovou dokumentaci k výstavbě nového letního kina z let 1989 a 1990. Kino, které mělo nahradit tehdejší „letňák“ v Komenského parku, bylo situováno do prostoru mezi zimní stadion a Labe a mělo mít kapacitu 968 návštěvníků ve 22 řadách po 44 sedadlech.

Koli

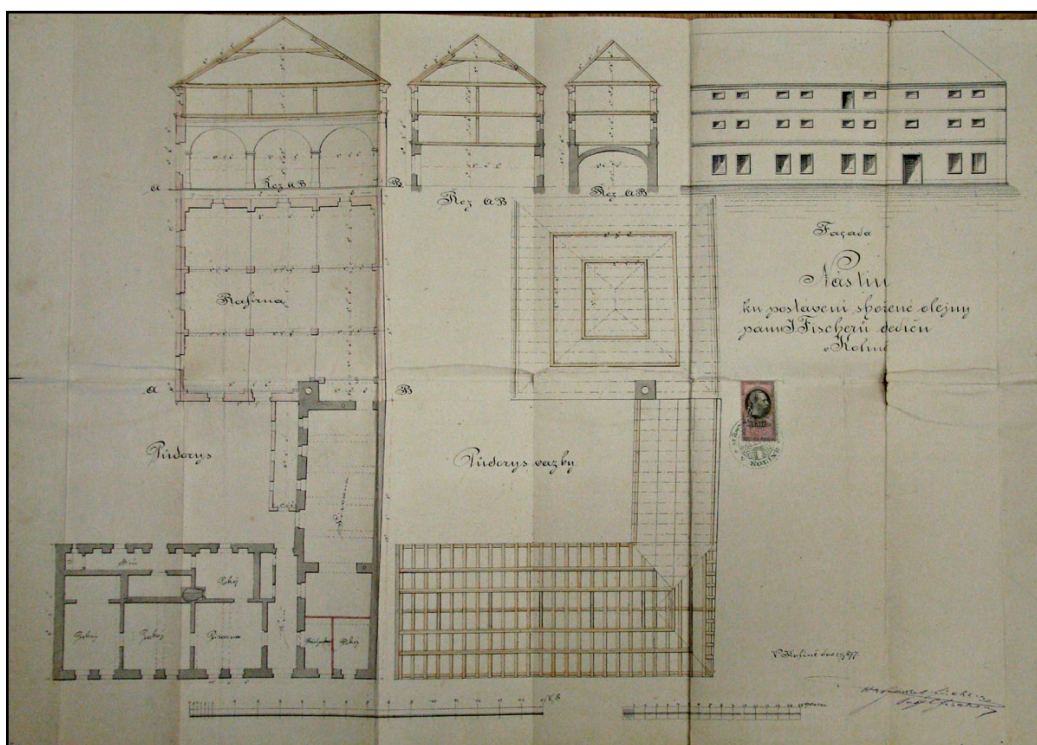
Z kapitoly „Pavel Fischer, jedna z postav spolkového života Kolína 19. století“, kterou napsala Miroslava Jouzová pro publikaci Regionálního muzea v Kolíně s názvem „Židé v Kolíně a okolí“, se dočteme následující. Dne 9. července 1852 koupil Ignac Selikovský objekt čp. 46 s obytnými a hospodářskými budovami a zahradou v dnešní Zahradní ulici od Rachel Müllerové za 5 500 zlatých a od jejího manžela stroje k rafinování oleje. Továrna však příliš nevynášela, a tak byl Ignac nucen často si půjčovat peníze na odvrácení konkurzu. Ten byl přesto na firmu vyhlášen 21. listopadu 1857. Po dalších třech letech, kdy bylo podniknuto několik neúspěšných pokusů firmu zachránit, prodal Ignac Selikovský továrnu i se všemi dluhy rodině Fischerů.

Plán na přestavbu kůlny v továrně Fischerových ze dne 5. října 1876

Je nepochybné, že tato olejna byla jednou z prvních továren v Kolíně, jejíž součástí byl i parní stroj. Jeho provoz byl v prosinci roku 1867 úředně pozastaven, protože se Jakub Fischer nemohl prokázat certifikátem o tom, že stroj prošel předepsanými zkouškami. Nakonec se ze záznamů tehdejšího krajského úřadu prokázalo, že stroj požadovanými zkouškami úspěšně prošel v roce 1857, ale že pak bylo opomenuto vystavení certifikátu. Vše se napravilo a továrna fungovala dále. Po smrti Jakuba Fischera se vedení továrny

ujímá jeho syn Pavel, ač byla až do roku 1879 psaná na jeho otce Jakuba. V říjnu 1873 žádá Pavel Fischer c. k. Okresní hejtmanství v Kolíně o propůjčení koncese k prodeji francouzského vína v láhvích. Následně v březnu 1874 požádal opět c. k. hejtmanství o povolení k provozování šenku vína v domě p. Hevery čp. 60 v dnešní Rubešově ulici, kde již v té době měl zařízený obchod s vínem v láhvích. Tato druhá žádost Pavla Fischera byla c. k. Okresním hejtmanstvím v Kolíně kladně vyřízena v dubnu 1874. Slibný vývoj továrny přerušil 15. srpna 1877 požár, který vypukl toho dne o půl páté odpoledne. Továrnu již nebylo možné zachránit, a tak se síly dobrovolných hasičů soustředily na vedlejší a protější objekty. Příčinu požáru se nepodařilo vypátrat. Celkové škody byly vyčísleny na 150 000 zlatých, mimo jiné úplně shořelo např. 12 000 měr řepky nebo 900 q hotového oleje. Firma však byla pojištěna na 215 000 zlatých u pojišťovny Riunione adriatica. Podruhé u Fischerů hořelo v únoru roku 1881.

Plán na postavení šoškové olejny továrny Fischerových ze dne 27. srpna 1877

Ani v tomto případě se nezjistila příčina požáru. Požárem nebyla ohrožena továrna, ale shořely dřevěné kůlny, kde měl Fischer nashromážděny suroviny a hotový olej za 160 000 zlatých. Ohromná škoda se nedala uhradit z pojistného, protože zásoby byly pojištěny jen na 140 000 zlatých u pojišťovny Franciére. Z tohoto požáru se Pavel Fischer již nevzpamatoval, a tak 6. listopadu 1881 prodal svůj závod Böhmsche Union Bank v Praze, která zde později výrobu zastavila. Synem tohoto posledního majitele

firmy byl pozdější český literární historik, profesor germanistiky a také básník, Otokar Fischer, který se v Kolíně narodil 20. května 1883. Od 13. března 2007 připomíná Otokara Fischera pamětní deska na dnešní administrativní budově firmy KOLI. ----- Podle záznamů v pozemkových knihách Katastrálního úřadu v Kolíně koupili 24. ledna 1888 někdejší Fischerovu továrnu od Böhmische Union Bank pan Josef Kocvera a slečna Josefína Růžičková. Dne 20. dubna 1895 spoluvlastník firmy Josef Kocvera zemřel. Podle jeho poslední vůle se od 14. listopadu 1895 stala majitelkou továrny sama slečna Josefína Růžičková. Z dalších záznamů katastrálního úřadu lze zjistit, že od 1. února roku 1899 se dědičky stal majitelem firmy František Růžička.

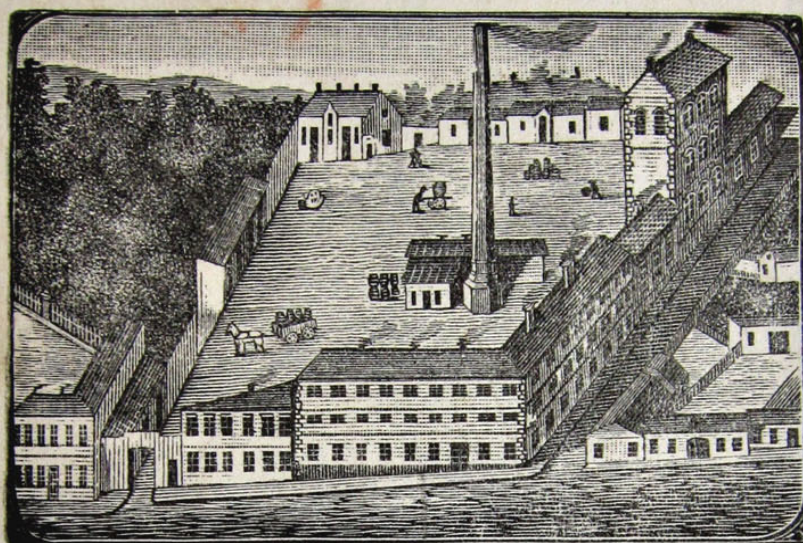

Dobová fotografie jedné z budov firmy Josefa Kocvery

Z dokumentů archivovaných Stavebním úřadem v Kolíně, a to jak z písemností, tak i z technických výkresů, jsou patrné výrazné stavební a další aktivity při rozšiřování firmy rodinou Fischerů i Josefem Kocverou. Například stavba komína, čistírny na olej, ohradní zdi, různých kůlen, maštale i zahradní besídky na sušení zeleniny a ovoce. Dále rekonstrukce některých nemovitostí firmy nebo jejich částí na obytné prostory a samozřejmě plány na obnovu továrny po prvním požáru ze srpna 1877. Z nejstarších dokumentů Státního okresního archivu v Kolíně vztahujících se k historii domu čp. 46 v Zahradní ulici a podnikání v něm dochovaly lze vyčíst následující. 13. července roku 1892 žádal Eduard Šafařík, jeden z obyvatel Kouřimi, tehdejší slavné c. k. Okresní hejtmanství v Kolíně o laskavé přenesení své koncesované kořalečnické živnosti provozované v čp. 106 v Kouřimi na p. Josefa Kocveru, majitele továrny v Kolíně.

Posledně jmenovaný s tímto krokem samozřejmě souhlasil a k dopisu připojil i svoji osobní prosbu k převedení živnosti. 22. července 1892 podepsal tehdejší starosta (purkmistr) města Kolína, JUDr. Antonín Cyvín, dopis (vysvědčení) o bezúhonnosti Josefa Kocvery. Stalo se tak určitě na žádost již výše zmíněného slavného c. k. Okresního hejtmanství v Kolíně.

Továrna jemných likérů a veškerých druhů lihovin,

sodové vody
a šumících limonád.

Přímý dovoz

pravého jamajského rumu, francouz. cognacu
a srěmské slivovice.

Obchod rakouským i uherským vínem,
pravé **Malaga, Madeira** atd.

☞ odporoučí vše za ceny nejlevnější ☛

Josef Kocwera v Kolíně.

J. Pak, Kolín.

V tomto vysvědčení se mimo jiné píše, že "... pan Josef Kocvera, majitel továrny na výrobu sodové vody a lihovin a obchodu vínem, který se zde od měsíce května 1864 až podnes zdržuje, a svého času zde živnost kavárnickou a hostinskou po dlouhou dobu provozoval, které se však dobrovolně vzdal, a nyní shora uvedenou výrobu a obchod provozuje, po celou tuto dobu v každém ohledu řádně se choval a bezúhonný život vedl...". Z archivovaného anonymního dopisu ze dne 22. dubna 1895 adresovaného Okresnímu hejtmanství v Kolíně a udávajícího, že ve výčepu kořalky p. J. Kocvery v Kouřimi se dějí nepravosti, např., že při probíhajících bohoslužbách v nedalekém kostele se ve výčepu hraje na kolovrátek a dokonce i tancuje, je patrné, že v té době byl Josef Kocvera již po smrti. ----- 1. ledna 1897 opověděl (oznámil, ohlásil) pan František Růžička, že od stejného data chce v domě čp. 46, Kouřimské předměstí v Kolíně, provozovat výrobu sodové vody a že tímto žádá okresní hejtmanství o vyměření výdělkové daně z živnosti. Je tedy zřejmé, že František Růžička začal ve firmě hospodařit ještě za vlastnictví slečny Josefíny Růžičkové. Ne zcela odpovídající pravdě je tedy skutečnost, že výše zmíněný dopis je podepsán "František Růžička, majitel firmy Josef Kocvera v Kolíně". Tím se, tedy vlastníkem firmy, stal dědicky až od 1. února 1899, viz výše. Zajímavostí určitě je, že 6. dubna 1898 schválilo Okresní hejtmanství v Kolíně Františku Růžičkovi používání vody z nového kolínského vodovodu k výrobě vody sodové.

Z dalších dochovaných písemností pak vyplývá zásadní zjištění, že na základě tržové smlouvy ze dne 18. července 1912 koupil Otakar Vavruška, narozený 7. března 1875 v Kojetíně, od Františka Růžičky dům č. 46 i s právem vyrábět v tomto domě sodovou vodu. Dne 2. srpna 1912 ohlásil Otakar Vavruška prostřednictvím advokátní kanceláře JUDr. Oldřicha Schwarze a Emila z Lány Okresnímu hejtmanství v Kolíně výrobu lihovin, obchod vínem a obchod pijavkami a požádal o udělení koncese na výrobu sodové vody. K udělení koncese se kladně vyjádřilo jak kolínské obchodní grémium, tak i dne 16. ledna 1913 Společenstvo výrobitelů sodové vody, minerálních vod a šumivých nápojů v Praze. "Přihlížeje k výsledku komisionelního šetření konaného dne 14. července 1914 na místě samém", jak bylo formulováno tehdejším úředním jazykem, bylo p. Otakarovi Vavruškovi, majiteli firmy Josef Kocvera nástupce, uděleno povolení k výrobě octa na adrese Zahradní ulice, čp. 46. Je tedy zřejmé, že Otakar Vavruška se rozmáchl k opravdu široké paletě podnikání.

! Duplikat.!

s. král. okresní hejtmanství

Kolíně v Hábě
c. 3384/13

Živnostenský list

vydaný na základě § 13., odst. 1. a § 144., odst. 2. řádu živnostenského.

Jméno a bydliště podnikatelo: *pan Vávruska*
Stakar, v Kolíně W. / 46.

Data narození: *roku 1875*
marc v Hájčtině

Obec domovská: *Litice*

Zvolené zaměstnání (s označením předmětu podniku co možná přesným):

provázování živnosti
"výroba litovinná"
"studové cesty."

Stanoviště, kde živnost bude vykonávána: *čp. 46. IV.*
v Kolíně - Hut. roberské předm. - I

Zapsáno v živnostenském rejstříku pro *svobodné a*
řemeslní živnosti pod č. p. *11.*

V Kolíně, dne *23. ledna* 1913

Přednos a řadu:
č. k. okres. hejtman
R. 2202

Einlage
Nr. 745

Pravděpodobně bez vážnějších úhon přežila firma nepochybně složitě a více jak čtyři roky trvající období 1. světové války i prvé roky existence samostatného Československa. Za války vedla s plným nasazením a úspěšně firmu místo Otakara Vavrušky, který byl na frontě, manželka Anna Vavrušková (19. 12. 1885 – 31. 03. 1949), rozená Rajská, dcera mlynáře z Polep.

A rozmach firmy pokračoval. Dne 1. dubna 1922 ohlásil Otakar Vavruška Okresní politické správě v Kolíně, že v čp. 24 v Kolíně I otevřel sklad svých výrobků. 7. června stejného roku oznámilo podnikateli Ministerstvo pro zásobování lidu, že se mu za přesně stanovených podmínek povoluje výroba a prodej náhražek umělého koňaku. V srpnu 1922 proběhlo po anonymním oznámení, že se ve skladu firmy v čp. 24 čepuje kořalka a prodává zelenina, policejní šetření a výslech majitele firmy na městském úřadě. Závěry šetření však udání anonyma vyvrátily. K dalšímu rozšíření působnosti firmy došlo 20. srpna 1927, když Otakar Vavruška oznámil Okresní politické správě v Kolíně provozování velkoobchodu poživatinami a potravinami, jakož i velkoobchodu oleji minerálními, živočišnými i rostlinnými a veškerými tuky. Po dalších deseti letech, 18. října 1937, oznámil Otakar Vavruška zastoupený JUDr. Janem Gronychem, že při svém již stávajícím obchodě opovídá (ohlašuje, oznamuje) též velkoobchod smíšeným zbožím, zejména kávou a zbožím koloniálním. V listopadu stejného roku musel Otakar Vavruška tuto skutečnost potvrdit podepsáním reversu, že tento obchod je v jeho vlastnictví jediným na území tehdejšího Československa. Pokus o další rozšíření firmy o úpravu čerstvé a konzervované zeleniny, zelí a ovoce již z doby Protektorátu Čechy a Morava z dubna roku 1941, byl podnikateli zamítnut jak Českomoravským svazem ovocnicko – zelinářským, tak i protektorátními ministerstvy zemědělství a obchodu. Jako důvod bylo uvedeno: „Podniků tohoto druhu jest v Protektorátě nadbytek a zejména hospodářská oblast žadatelova má podniků plnicích týž hospodářský účel takové množství, že není možno při její kapacitě zapojit další, národohospodářsky neúčelný podnik.“

Krátce po zamítnutí žádosti z konce předchozího odstavce zemřel Otakar Vavruška dne 7. srpna 1941 v pražských Chvalech ve věku 66 let. Vedení firmy, byť byla určitou dobu provozována na účet pozůstalosti, se ujal syn zemřelého, JUDr. Vladimír Vavruška, narozený 1. února 1909 v Kolíně. Ten provedl firmu zbývajícími roky 2. světové války, třebaže s určitými administrativními problémy. Musel se totiž odvolávat proti rozhodnutí Okresního úřadu v Kolíně ve věci odmítnutí opovědi (oznámení, ohlášení) živnosti obchod vínem v uzavřených nádobách a již dřívější otcovy

živnosti velkoobchod smíšeným zbožím, zejména kávou a zbožím koloniálním, rozšířeným o oprávnění k nákupu zboží k dalšímu prodeji a obchodu s ním. Po konci války, v roce 1947, nastala podobná tahanice majitele firmy s pražským svazem zahradnicko – vinařským a patrně i s Okresním úřadem v Kolíně o vydání živnostenského listu na výrobu hroznových vín desertních a kořeněných. Spor se táhl až do září roku 1948, kdy byl JUDr. Vladimíru Vavruškovi po několika peripetiích, do kterých zasáhlo jak tehdejší Ministerstvo výživy (ano, i taková ministerstva v Československu kdysi existovala), tak i Obchodní a živnostenská komora v Praze, tento živnostenský list vydán. ----- To už však bylo po únoru 1948, který následně měl i pro tuto firmu zhoubné následky, které vyplynuly z jejího znárodnění. Z dochovaných písemností uložených ve Státním okresním archivu v Kolíně vyplývá, že 28. února 1948 byla firma Josef Kocvera, nástupce O. Vavruška, z rozhodnutí tehdejšího Československého průmyslu lihovarského a droždářského v Praze přičleněna k národnímu podniku (n. p.) Kolínské závody lihovarské a droždářské. Tím byla nad firmou zavedena prozatímní národní správa a národním správcem byl ustanoven jistý JUDr. Josef Matějec. Tato skutečnost pak byla zapsána do obchodního rejstříku tehdejšího Krajského soudu v Kutné Hoře dne 18. března 1948. Z kopie dalšího zápisu této instituce ze dne 24. června 1948 pak vyplývá, že název funkce národní správce se změnil. V textu zápisu je napsáno, že se vymezuje zmocněnec JUDr. Josef Matějec a zapisuje se zmocněnec JUDr. Vladimír Vavruška. Z rozhodnutí tehdejší ministryně výživy Ing. Ludmily Jankovcové ze dne 21. srpna 1948 vznikl z Kolínských závodů

A LX 98
54

V obchodním rejstříku odd. A byla při firmě:

Znění firmy: "Jos. Kocvera, nástupce"
Sídlo firmy: Kolín

zapsána tato změna:

Poznamenává se, že vyhláškou ministryně výživy ze dne 3.7.1948 č.1476 byla firma znárodněna a její majetková podstata vyhláškou téhož ministra ze dne 17.8.1948 č.2165 začleněna do podniku firmy Středočeské lihovary a droždárny, národní podnik v Kolíně.

Okresní soud civilní v Praze,
odd.LXIII., dne 15.listopadu 1949.

JUDr. Arnošt Duschner.
Za správnost vyhotovení
řídící kancel.oddělení: *[Signature]*

Oznámení o znárodnění firmy.

lihovarských a droždářských nový n. p. s názvem Středočeské závody lihovarské a droždářské se sídlem v Kolíně. Pro zajímavost. Ředitelem tohoto kolínského podniku byl ustanoven Ing. Karel Kolín, v té době také ředitel Teplických závodů droždářských a lihovarských. Do majetkové podstaty nového podniku byla mimo jiné zařazena i firma Josef Kocvera nástupce Kolín (majitel O. Vavruška). S tímto novým zařazením firmy byla zrušena i funkce národního správce a pravděpodobně i později definovaného zmocněnce. Jasně pak hovoří jeden z posledních dochovaných dokumentů. Tím je zápis Okresního soudu civilního v Praze ze dne 15. listopadu 1949, kde se praví, že firma „Josef Kocvera, nástupce“, byla vyhláškou ministryně výživy ze dne 3. července 1948 č. 1476 znárodněna a její majetková podstata zařazena do n. p. Středočeské lihovary a droždárny Kolín. Další archivovanou písemností je pak dopis ze dne 16. listopadu 1949 s hlavičkou Kolínské závody lihovarské a droždářské n. p., ve kterém tehdejší podnikový ředitel žádá okresní úřad o souhlas s likvidací závodu likérka a sodovkárna v Kolíně, dříve JUDr. Vavruška.

Další osudy kolínské sodovkárny rodiny Vavrušků bylo možné zjistit jen z dokumentů uložených v archivu Stavebního úřadu v Kolíně. Z těch podstatných stojí za to uvést, že:

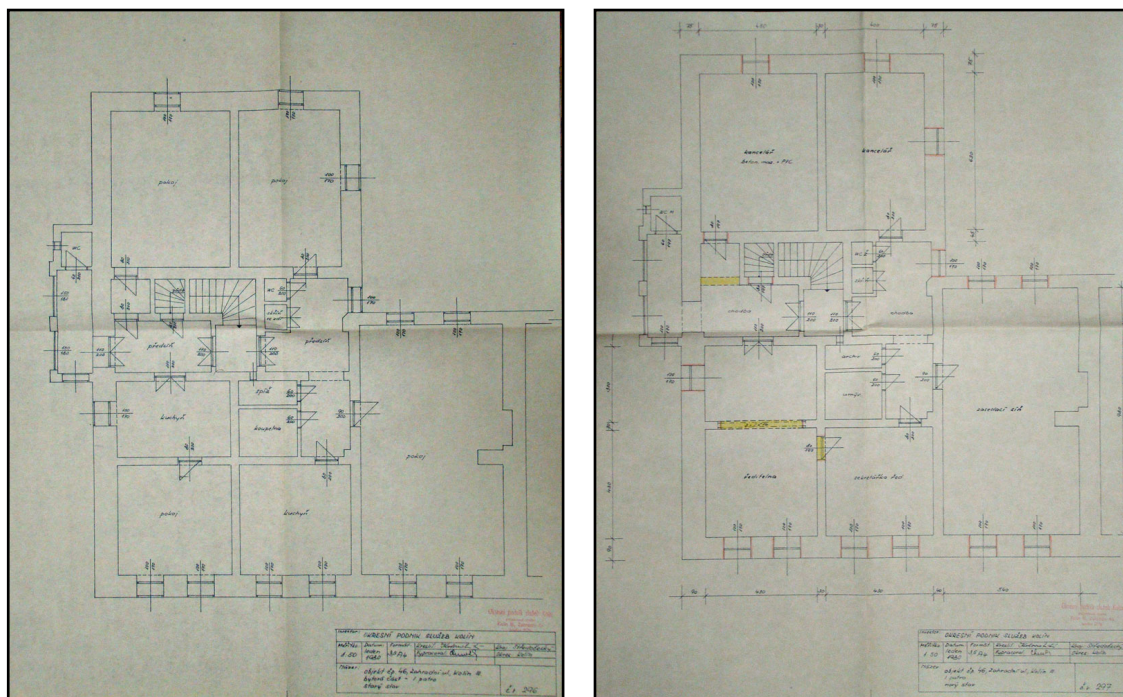
1) Od 1. prosince 1953 byla tehdejším Okresním průmyslovým kombinátem v Kolíně zahájena výroba v novém provozu sodovkárny, protože starý provoz "... vykazoval závažné závady po stránce zdravotní ...". Podle povolení k užívání byla tato stavba zahájena 15. července 1951 a dokončena byla k datu 30. listopadu 1953.

2) 10. dubna 1961 žádal tehdejší vlastník objektu, Komunální služby města Kolín, Stavební úřad v Kolíně o vydání povolení ke zbourání dvorního objektu kůlny, jehož stropy jsou prohnílé atd. Jak vyplývá z dalších dokumentů, vše se asi protáhlo do roku 1966, kdy byl objekt zbourán až po příkazu okresní inspekce požární ochrany.

3) 11. prosince 1975 požádal tehdejší vlastník, Středočeské pivovary, závod Kolín, odbor výstavby MěstNV v Kolíně o vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby pro akci rekonstrukce stáčírny a rozšíření skladu. Investorem měly být Středočeské pivovary n. p. Velké Popovice, investiční náklady měly představovat částku 1 032 000 Kčs a stavba měla být dokončena v červnu 1976. Zda se tak opravdu stalo, nebylo možné z dochovaných dokumentů zjistit.

4) Zachoval se zápis ze dne 18. srpna 1977, kterým předaly Chotěbořské strojírný sodovkárně Pivovaru Kolín do provozu stáčecí limo linku NEMA 28. Datum

9. září stejného roku má protokol, kterým byla provedena kolaudace rekonstruovaného objektu sodovkárny včetně přípojek a vnitřních instalací.

5) Samostatnou kapitolu tvořila v době socialismu problematika bytových jednotek uvnitř sodovkárny. První dochovaná písemnost s touto tematikou je zjištění závad v bytě JUDr. Vavrušky ze dne 19. března 1965. V textu je zde např. uvedeno: „Někdejší úpravy bytu byly nákladné a dokonalé, v současné době však nese všechny známky zanedbané stavební údržby.“ Další písemnost ze dne 26. března 1979, kterou je dopis tehdejšího ředitele Okresního podniku služeb Kolín adresovaný MěstNV v Kolíně, hodnotí stav obytné části domu čp. 46 v Zahradní ulici jako havarijní a poprvé se zmiňuje o nutnosti vystěhování nájemníků do náhradních bytů. Další písemnosti a projekty, viz výše, pak počítají s tím, že po provedené rekonstrukci bude tato část objektu sloužit už ne jako byty, nýbrž jako kanceláře podniku, čemuž se JUDr. Vladimír Vavruška pochopitelně zarputile bránil.

6) V dopise tehdejšího ředitele sodovkárny Zdeňka Krause ze dne 14. ledna 1980, který byl adresován MěstNV v Kolíně, je uvedeno, že v roce 1975 bylo vyrobeno 47 000 a v roce 1979 55 000 hektolitrů nealkoholických nápojů. Bylo k tomu potřeba 65 125, resp. 35 184 hektolitrů vody, dále 35, resp. 26 pracovníků, kteří si průměrně měsíčně vydělali 1.609, resp. 2.315 Kčs. V roce 1975 se při dosažené kvantitě výroby spotřebovalo 90 130 a v roce 1979 87 124 kWh elektrické energie.

7) V dopise vedoucího odboru výstavby MěstNV v Kolíně ze dne 7. prosince 1988 adresovaného řediteli Středočeských pivovarů, závod Kutná Hora, tedy tehdejšímu majiteli kolínské sodovkárny, je uveden odstavec následujícího znění: „Původní návrh předpokládající vymístění Vašeho provozu ještě v 9. pětiletce se ukazuje jako nereálný s ohledem na vysoký odpad bytového fondu v okolí Sodovkárny. Návrh byl znovu přehodnocen a sdělujeme, že k vymístění provozu v navrhovaném období nedojde.“

Rekapitulace. Od znárodnění Vavruškovy kolínské sodovkárny v červenci 1948 hospodařily s tímto majetkem Kolínské závody lihovarské a droždářské, Středočeské lihovary a droždárny, Okresní průmyslový kombinát, Komunální služby města Kolína, Středočeské pivovary Velké Popovice, závod Kolín, Okresní podnik služeb Kolín a Středočeské pivovary, závod Kutná Hora.

Dne 28. listopadu 1991 převzal sodovkárnu v rámci restitučních zákonů od kutnohorského pivovaru JUDr. Vladimír Vavruška. Bezúplatně byly převzaty všechny nemovitosti, avšak vesměs v havarijním stavu. Zastaralá technologie výroby, obaly, zásoby apod. musely být odkoupeny za cca 4,5 mil. Kč. 28. června 1992 daroval JUDr. Vladimír Vavruška celou firmu svému synovi Ing. Pavlu Vavruškovi, absolventu Elektrotechnické fakulty ČVUT. Ten na základě živnostenského oprávnění ze 2. dubna 1992 zaregistroval firmu v Praze 8. dubna 1992 jako fyzická osoba, převzal i všechny zaměstnance a okamžitě pokračoval ve výrobě nápojů. Zkratka r. s. p. uváděná někdy v názvu firmy za jménem majitele znamená registrovaný soukromý podnikatel.

V té době také začala příprava celkové rekonstrukce všech nemovitostí a výroby. Výroba však musela nadále pokračovat na koupených, značně zastaralých strojích. Nejdříve musela být během šesti měsíců zrekonstruována výměňková stanice, na kterou byl tehdy již 12 let havarijní výměr. Pak se začalo s rekonstrukcí dnešní administrativní budovy, tedy i s tehdejším bytem JUDr. Vavrušky. Všechny stavební rekonstrukce a zčásti i modernizace technologie výroby byly financovány z výnosného soukromého podnikání Ing. Pavla Vavrušky. Vzhledem k rozsahu stavebních prací a hospodaření s nemovitostmi byla v roce 1994 založena samostatně hospodařící firma Valler s. r. o. zabývající se výstavbou, správou a pronájmem nemovitostí. Jednatel je Ing. Pavel Vavruška.

V roce 1994, když byl splacen první úvěr, bylo nutné vzít si další úvěr ve výši 5 mil. Kč na nákup myčky lahví. V roce 1995 byl zakoupen na úvěr etiketovací stroj. Do té

doby se druh nápoje vyznačoval pouze na korunkovém uzávěru lahve. V souvislosti se zavedením etiket proběhla uvnitř firmy soutěž, jak pojmenovat řadu vyráběných nápojů. Zvítězil návrh KOLI (Kolínské limonády), který je dodnes používán pro nápoje ve vratných lahvích. KOLI je firemní registrovanou značkou. Limitujícím faktorem v rozvoji firmy je malý prostor dvora, skladovacích a výrobních hal. Proto byl v roce 1996 přístavbou rozšířen sklad expedice. Současně byly vybudovány nové šatny a sociální zařízení a prostory pro administrativu. Ve roce 1995 byl otevřen v Zahradní ulici obchod s nápoji.

JUDr. Vladimír Vavruška zemřel 21. prosince 1995. Firma se nadále musela obejít bez jeho cenných rad a zkušeností. V roce 1995 byla na jeho popud zřízena sirupárna, což znamenalo, že od té doby jsou sirupy pro výrobu nápojů připravovány přímo ve firmě podle vlastních receptur. V sirupárně se chuťové a aromatické báze mísí s vodou, tekutým cukrem, kyselinou citronovou a dalšími komponenty. Vyrobené sirupy se neskladují a jsou pro zachování kvality okamžitě zpracovávány do nápojů. Voda pro výrobu nápojů odebíraná z veřejného městského řadu je pro zajištění kvality upravována ve vlastní úpravně vody. Prochází rukávovými filtry, filtrem s aktivním uhlím a UV lampami. Kvalitní upravená voda pak obsahuje pouze 6 mg dusičnanů/l, což je téměř třikrát nižší hodnota než limit 15 mg pro kojeneckou vodu. Sirupy se ve výrobníku nápojů mísí s vodou nasycenou CO₂. Odtud pak již putuje hotový nápoj přímo do stáčecích linek nebo do úložných tanků. Kromě plnění do lahví 0,33 l bylo v roce 1998 zavedeno stáčení nápojů i do lahví o obsahu 0,7 l, což firmě otevřelo cestu do pražských a východočeských odbytí. V roce 1998 došlo k finančně nákladnému přechodu od dosud používaných hliníkových sudů na nerezové 50l KEG sudy, byla instalována myčka a plnička sudů. Firma se dlouho bránila plnění nápojů do PET lahví a zůstávala u ekologických vratných lahví 0,33 l. V roce 2001 byla pro ucelení nabídky spuštěna nová stáčecí linka na PET lahve 0,5 l a 2 l. Opět proběhla uvnitř firmy soutěž, jak pojmenovat řadu nápojů prodávaných v PET lahvích. Zvítězil návrh LiV (Limonády Vavruška). V roce 1998 začala firma spolupracovat s pivovary, které ke svým zákazníkům začaly zavážet i kolínské limonády. Požadavky na dopravu si vynutily zavedení vlastní dopravy nákladními auty. Konkurence si však vyžádala oslovení stále širšího okruhu odběratelů, zejména velkoobchodů. Pro pokrytí zvyšujících se požadavků na dopravu byla proto zavedena na smluvní bázi kamionová doprava specializovanou spediční firmou. Před listopadem 1989 pracovalo v sodovkárně třikrát více zaměstnanců než nyní. Objem dnešní výroby je přitom téměř o 100 % vyšší. Z regionální

sodovkárny je nyní firma s celorepublikovou působností zaujímající místo mezi předními výrobci nápojů. Zvýšení kapacity výroby bylo dosaženo zejména lepší organizací práce, zaváděním moderní výrobní technologie a výpočetní techniky. V současné době je osm strojů ve výrobě řízeno mikroprocesory. Ve firmě jsou nyní tři výrobní linky. Linka na skleněné lahve má hodinovou kapacitu cca 18 000 lahví 0,33 l, linka na PET 0,5 l cca 6 000 lahví a linka na sudy cca 50 ks KEG sudů o objemu 50 l.

V roce 2010 firma zavedla vlastní vratné lahve 0,33 l s logem KOLI, což znamenalo také vyrovnat se s povinností vykoupit prakticky z celé republiky několik milionů starých lahví, jež byly mnohdy v oběhu i několik desítek let. Tato akce spolu se zavedením nových metalických etiket znamenala pro firmu velkou investici, je však v souladu s filozofií neustálého zkvalitňování výrobků. V neposlední řadě je spojena i s význačným výročním. 18. července 2012 oslaví rodinná firma 100 let od svého založení.

Manželé Vavruškovi až do roku 2000 bydleli v Praze a denně dojížděli do Kolína. Poté si zařídili provisorní a po dalších šesti letech trvalé bydlení u firmy. V roce 2000 se začal firmě plně věnovat také Ing. Pavel Vavruška ml. Agendu personalistiky, ekonomiku a hospodaření s nemovitostmi vede PhDr. Helena Vavrušková, obchodní ředitel Ing. Vavruška ml. odpovídá za marketing, reklamu a prodej, iniciuje inovace výrobků a rozšiřování sortimentu, Ing. Vavruška st. firmu zastřešuje a má na starosti modernizaci a údržbu technologie, výpočetní techniku, receptury nápojů, novou výstavbu a správu budov.

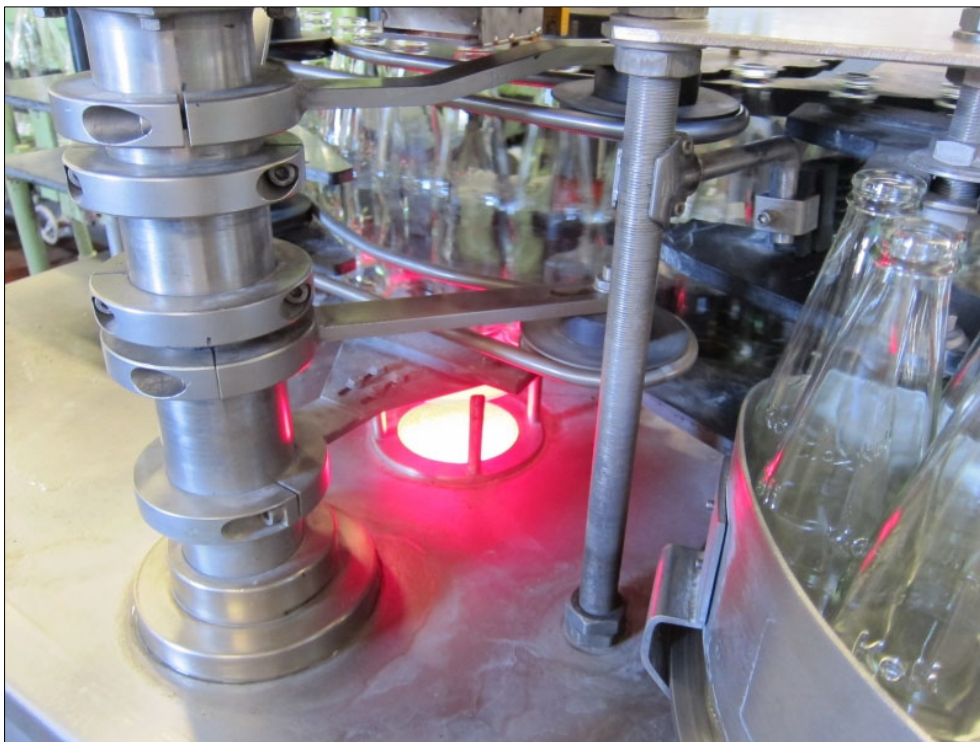
Nové láhve s logem KOLI a metalickými etiketami

Fotografie z rekonstrukce objektu z počátku 90. let minulého století. Budova má již novou střechu

Současný stav areálu firmy v Zahradní ulici čp. 46

Kamerový způsob kontroly čistoty skleněných láhví s LED podsvícením

Snímky ze stáček linky lahví 0,33 l

Zakladatel firmy Otakar Vavruška

Pokračovatel JUDr. Vladimír Vavruška

Současný majitel firmy a dědic její staleté tradice Ing. Pavel Vavruška a jeho manželka, PhDr. Helena Vavrušková

*Obchodní ředitel
Ing. Pavel Vavruška ml.,
představitel čtvrté
generace rodinné firmy*

Pavel Vavruška nejmladší, v řadě jistě pátý pokračovatel rodinné firmy

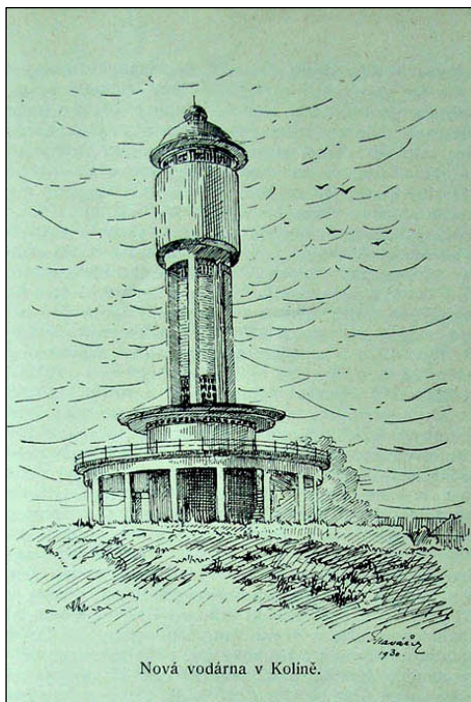

Nádvoří a administrativní budova firmy KOLI

VODÁRENSKÁ VĚŽ

Jeden ze symbolů Kolína

Město Kolín bylo prvním z větších měst na Labi, které nepoužívalo labskou vodu pro městský vodovod. V letech 1896 – 1904 byl podle projektu Ing. dr. Hráského postaven tzv. Štítarský vodovod, který odebíral vodu z údolí Štítarského potoka třinácti vrtanými studnami 10 až 25 m hlubokými. Voda se sváděla do strojovny na předměstí Kolína a přečerpávala do zemních vodojemů. Malá výkonnost Štítarského vodovodu si vynutila, vzhledem k opakujícím se kalamitám v zásobování Kolína pitnou vodou, zásadní řešení. V roce 1927 městská rada rozhodla o rekonstrukci a rozšíření městského vodovodu. Učinila tak na základě pokusného vrtání za dnešními Lučebními závody a.s. Kolín a po geologickém prozkoumání celé oblasti západně od města. Odborné vrty prováděla pod

Nová vodárna v Kolíně.

dohledem profesora dr. Sokola firma Artesia. Ing. dr. Hráský vypracoval po dokončení tohoto průzkumu projekt, který byl 5. listopadu 1927 předložen ke schválení Zemské politické správě v Praze. Po místním šetření, které se na místech samých konalo 19. prosince 1927, vydala Zemská politická správa dne 27. prosince 1927 vodoprávní povolení. 27. února 1928 vypsala městská rada nabídkové (výběrové) řízení na stavbu věžového vodojemu. Z veřejné soutěže, které se zúčastnilo osmnáct firem jak místních, tak i mimokolínských, vybrala dne 21. května 1928 městská rada na provedení stavebních prací firmu dr. Františka

Uhra z Peček, řemeslnické práce byly pak zadány místním firmám. Dne 24. července 1928 byly v odpoledních hodinách vytyčeny hranice stavebních míst pro věžový vodojem a v tento den bylo započato i s přípravnými pracemi. Dne 13. srpna 1928 bylo majiteli pečecké stavební firmy dr. Uhrovi předáno staveniště, lidově nazývané „Na Čakanu“, čímž byla výstavba originálního věžového vodojemu zahájena.

Pracovní jáma pro základy vodojemu tvořila kruh o průměru 14 m a vyhloubena byla pomocí ruční práce i odstřelováním skalního podloží až do hloubky okolo 5 m. Denně

zde bylo zaměstnáno 15 dělníků a naplánovaného dna výkopu bylo dosaženo 1. října 1928. Poté začaly práce na betonování základové desky o průměru 12 a síle 1,2 m, která je zakotvena v bočních stěnách rostlé skály. Práce na základech vodojemu byly stejně jako ostatní práce roku 1928 ukončeny dnem 5. prosince. V září 1928 podal kolínský stavební úřad žádost o poskytnutí státní subvence (dotace) od ministerstev zdravotnictví a zemědělství a zemského úřadu. Během subvenčního řízení musel být původní projekt přepracován na projekt skupinového vodovodu, když se se zájmem o připojení na městský vodovod přihlásily obce Štítary, Nová Ves, Sendražice, Tři Dvory a Nebovidy. Dne

21. května 1929 bylo na staveništi v rámci subvenčního řízení provedeno zemským úřadem místní šetření. To doporučilo jednak změnu ve strojním zařízení, jednak i změnu původně navrženého kulovitého tvaru vodojemu na tvar věžový podle návrhu architekta Jandy, který předtím ve svém návrhu předložila k úvaze městské radě firma Františka Uhra z Peček. Dne 7. července 1929 se městská rada usnesla, že ve stavbě vodojemu bude v architektonickém slova smyslu pokračováno podle návrhu architekta Jandy a vnitřní vodárenské zařízení bude

instalováno podle původního projektu prof. dr. Hráského. Pak již stavba dále pokračovala bez problémů a tak byla 18. prosince 1929 dobetonována kopule vodojemu a 3. ledna 1930 se začalo s rozebíráním lešení. 27. března 1930 bylo ve shodě všech zúčastněných dohodnuto, že okolo vodojemu bude podle návrhu architekta Jandy zřízen kruhový přístřešek podepřený betonovými sloupy spolu s monumentálním schodištěm zakončeným kašnou. Dne 30. června 1930 začala pražská firma ČKD (Českomoravská-Kolben-Daněk) s montáží potrubí. Tyto práce byly dokončeny 20. července 1930 a ihned potom byl vodojem naplněn vodou ze sběrných studní. Ta se v období zkoušek vypouštěla do

vedlejších stok. Dne 7. srpna 1930 byla voda po předchozím bakteriologickém přezkoušení, kdy byla shledána jako nezávadná, vpuštěna do potrubní sítě. Vodojem tak byl napájen ze dvou studní za Lučební továrnou z hloubky 28 – 35 m. Nad větší studnou byla postavena čerpací stanice o výkonu 2 400 l/min, která dopravovala vodu do 45 m vysokého věžového vodojemu o objemu 450 m³. Celkový náklad na výstavbu byl rozpočtem stanoven na částku 1 200 000 Kč a nebyl překročen, i když nejbližší okolí vodojemu bylo nadto upraveno na sad a zbytek pozemku byl osázen třešněmi.

Podle záznamů archivovaných Katastrálním úřadem v Kolíně byla 27. ledna 1932 zapsána do katastru téhož dne vzniklá stavební parcela 2658, na které byl postaven vodojem vložený do vlastnictví obce královského města Kolína. Dne 13. července 1940 byla parcela s vodojemem vyňata z vlastnictví královského města Kolína a vše bylo vloženo do vlastnictví Městské obce kolínské. Zápis v příslušné katastrální knize ze dne 17. ledna 1964 praví, že podle zápisu o převzetí vodovodního zařízení od Městského národního výboru v Kolíně ze dne 8. listopadu 1951 vkládá se právo vlastnické pro československý stát, Okresní vodohospodářskou správu Kolín. Tato socialistická organizace se v roce 1977 přejmenovala na Středočeské vodovody a kanalizace Praha, závod Kolín. S určitostí lze napsat, že od svého postavení a uvedení do provozu fungoval kolínský věžový vodojem k obecné spokojenosti. Alespoň v dostupných archivních pramenech nejsou žádné zmínky o tom, že by Kolín trpěl nedostatkem vody nebo problémy v rozvodné vodovodní síti. Městský kronikář Karel Mrzílek zapsal v roce 1973 do kroniky tyto řádky: "V letošním roce byla vypracována koncepce na zásobování Kolína pitnou vodou, v níž se počítá do roku 2000 se 44 tisíci obyvatel (sic!). Dnes (rok 1973) má Kolín vodu ze tří míst. Vinice – Tři Dvory, prameniště u Štítar a u letiště směrem na Zibohlavu. Do veřejného vodovodu se dostává v letošním roce 140 l/sec. Posledních několik let bylo velmi suchých, takže poklesla hladina spodních vod. Ke zhoršení přispělo i to, že vzhledem k teplému počasí byl velký odběr pitné vody. Proto byla MěstNV vydána výzva, aby občané šetřili vodou, omezili kropení zahrádek, mytí aut atd." Z neznámých důvodů ve výčtu Karla Mrzílka chybí prameniště za Lučebními závody a.s. Kolín, které funguje a do rozvodné sítě dodává vodu i v roce 2011. Kronikářův zápis zmiňuje i vybudování nového velkého vodojemu, který se nachází u kolínskému letiště, vpravo ve směru jízdy na Zibohlavu. Voda je sem přiváděna z kutnohorské Vrchlice. Protože voda z nového vodojemu u letiště začala doslovně přetlačovat vodu ve věžovém vodojemu, bylo v roce

1977 nutné jeho provoz ukončit. Opuštění tohoto zařízení znamenalo také začátek jeho postupné a zrychlující se devastace. Po listopadu 1989 začala další kapitola v historii věžového vodojemu, která však nezabránila jeho dalšímu chátrání. Dopisem ze dne 8. února 1990, viz níže, se tehdy státní podnik Stč. vodovody a kanalizace, závod Kolín,

Středočeské vodovody a kanalizace v Praze
podnik Středočeského KNV státní podnik
odštěpný závod 04
 280 41 KOLÍN III, Kouřimská 21

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR KOLÍN	
Datelo: 12. II. 1990	<i>[Signature]</i>
C. I.: 109/90	Vál. znak
Přílohy:	

Městský národní výbor
odbor výstavby
Kolín

VÁS DOPIŠ ZNAČKY / ZE DNE	NAŠE ZNAČKA	VYŘIZUJE/LINKA	KOLÍN DNE
---	TU/147/90/JN/Pa	Naděje/01	8. února 1990

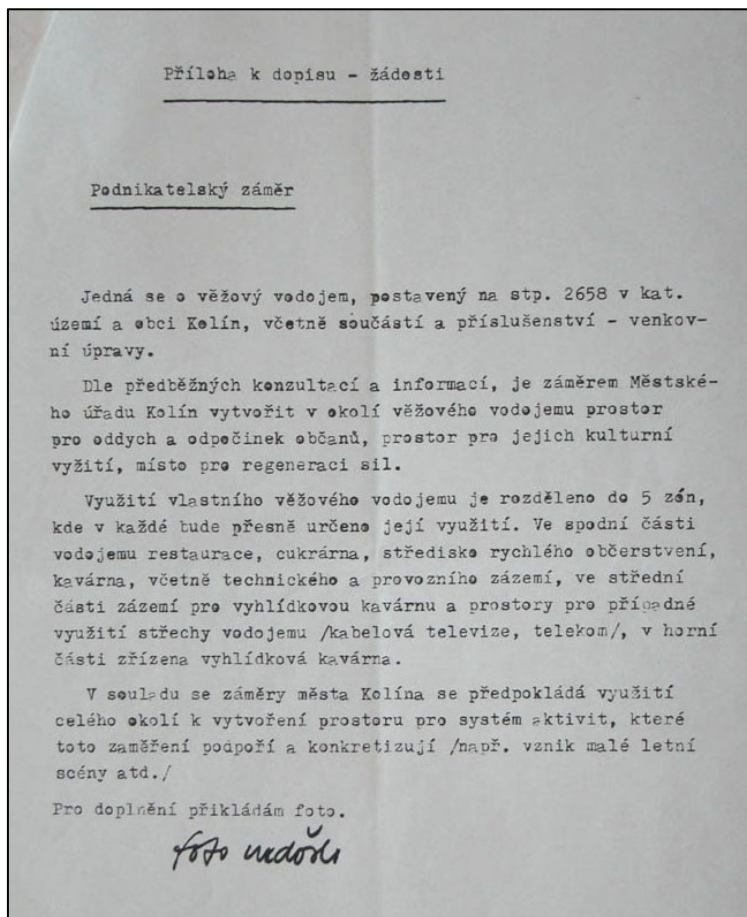
VEC: Žádost o vyjádření

Stč VaK závod Kolín obdržel od soukromníka p. Martina Martínka, Čelakovského ulice č. 430 Kolín V žádost o prodej objektu věžového vodojemu v Kolíně II. Tento objekt chce využívat pro služby veřejnosti v oblasti pohostinství a cestovního ruchu. Věžový vodojem není v současné době využíván. Byl nahrazen vodojemem 2x6000 m³ na letišti. Dosud nebyl vydán zákon, který by stanovil podmínky pro prodej objektů soukromníkům. Protože objekt vodojemu v Kolíně II tvoří dominantu města Kolína, žádáme Vás o Vaše vyjádření a stanovisko k případnému odprodeji výše uvedenému soukromníku.

Středočeské vodovody a kanalizace Praha
státní podnik
odštěpný závod Kolín
Kolín, Kouřimská 21
Zdeněk Jančák
ředitel

dotazoval Městského národního výboru v Kolíně na jeho stanovisko k možnému prodeji této dominanty města soukromému podnikateli Martínkovi. Neobvykle rychle, již 15. února stejného roku, odpověděl na tento dopis jménem MěstNV tehdejší vedoucí odboru výstavby Václav Vereš mimo jiné i takto: "Odbor výstavby a územního plánu MěstNV Kolín nemá k výše uvedenému prodeji. Pan Martínek tuto věc konzultoval s architektkou města Kolína, ak. arch. Krásovou, která rovněž nemá námitek, aby věžový dům byl adaptován pro soukromé podnikání v oboru cestovního ruchu včetně stravování." A tak podle kupní smlouvy ze dne 29. března 1990 zaevidované Katastrálním úřadem v Kolíně prodaly Středočeské vodovody a kanalizace Praha, závod Kolín, vodojem manželům Martinovi a Martině Martínkovým za 32 328 Kčs (podle znaleckého posudku č. 59-9/90 ze dne

16. března 1990 od znalce z oborů ekonomiky, cen a odhadů nemovitostí Jaromíra Koláře). Další vlastnictví této stavby, nepochybné dominanty města Kolína, se vyvíjelo následovně. Dne 17. června 1992 prodal Martin Martínek, jehož výše uvedené manželství bylo mezitím rozvedeno, vodojem paní Iloně Nekvapilové z Prahy za 2 000 000 Kčs (podle znaleckého odhadu Jaromíra Koláře ze dne 16. června 1992). Rozdíl ve výši

odhadů pana Koláře z let 1990 a 1992 je vskutku astronomický. Jistě se na tom podepsaly po roce 1990 rychle rostoucí ceny nemovitostí, ale přesto Na fotokopii vlevo je sepsán podnikatelský záměr paní Nekvapilové. Dohodou ze dne 22. dubna 1998 odstoupili Martin Martínek a Ilona Nekvapilová od smlouvy uzavřené v roce 1992 pro nezaplacení dohodnuté ceny paní Nekvapilovou a vodojem se tak opět stal vlastnictvím Martina Martínka. Dne

5. listopadu 2001 prodal Martin Martínek vodojem a. s. Hotel Společenský dům v Kostelci nad Černými lesy, zastoupené panem Ivo Červinkou, za rovné 2 000 000 Kč. A konečně dne 28. prosince 2004 prodal HSD Holding Kostelec nad Černými lesy (přejmenovaná a. s. Hotel Společenský dům), zastoupený členy představenstva panem Ing. Pavlem Cochem a paní Janou Bohatovou, vodojem městu Kolín za 2 700 000 korun českých.

Kronikář píšící tento zápis si vzpomíná, že v roce 1993 nebo 1994, kdy pracoval jako tajemník kolínského městského úřadu, byla pro městskou radu vypracována informativní zpráva týkající se vodárenské věže a představ, co s ní bude dále. Byla tam také zapracována možnost, že by město mohlo věž koupit do svého majetku. V radě však tento záměr nenašel téměř žádnou podporu a pak se o vodojemu do konce volebního období v roce 1994 již nejednalo. Nutno dodat, že tenkrát asi mělo město vodárnu

koupit, protože ještě nebyla tak zchátralá a měla i veškeré vnitřní zařízení. Ale to jsou rozumy, kterým i kronikář musí říci, že jsou jen pouhým „generálstvím po bitvě.“

Hezky a výstižně popsal současný stav věžového vodojemu redaktor Kolínského presu Vladimír Sládek. "Kolínská vodárna, to není jen betonový válec vztyčený k obloze, nikdy nebyla ani pouhým technickým zařízením sloužícím k distribuci vody. Věž umístěná velice příhodně v třešňovém sadu na západním návrší nad Kolínem měla od počátku i svoji rekreační úlohu. Právě její skvělé osamělé posazení na vyhlídce a zámecky prostorné přístupové schodiště ji odlišovalo od řady věžových a podobně architektonicky

strohých vodojemů meziválečného období. Spodní část vodárny připomíná rekreační objekt lázeňského typu. Široký rondel v přízemí je po obvodu obklopený sloupy nesoucími vyhlídkový ochoz prvního patra, součástí věže je elegantní pítka, z těla objektu vystupují v přízemí i v patře lavičky k posezení, dvojité schodiště se šroubovitým pohybem zatáčí na ochoz. Radost pohledět a posedět, řeklo by se. Nic z popsaného ovšem není funkční. Vše je zchátralé, špinavé, posprejované, schodiště vzhůru je navíc zadrátováno a zahrazeno mříží. Takto již řadu let vypadá jeden z velkých dluhů Kolína, pravá

nekulturní památka. Zbyly jen vzpomínky na parkovou úpravu jejího okolí, zarovnaný trávník, zastřižené keře, pískované cestičky. Nastal snad již věk barbarů?" Vedení města Kolína začalo po roce 2000 docházet, že dominantě a symbolu Kolína se bude nejlépe dařit v majetku města. A tak koncem roku 2004 město Kolín vedené již starostou Jiřím Buřičem vodárnu koupilo do svého majetku za 2,7 miliónu korun. Většina Kolíňáků to přijala s povděkem – konečně. Město následně provedlo na vodárně povrchové úpravy a zabezpečovací práce. Zdaleka viditelným signálem změny se stalo nasvícení věže. Na zásadnější proměnu vodárny nenašlo město nikdy peníze. Investovalo se však v okolí věže. Pod vodárnou vzniklo celé nové sídliště pro pracovníky automobilky, v blízkém okolí rostou i rodinné domky. Nedá se říci, že by to památce prospělo. Aby věž opravdu vynikla, potřebuje odstup a prostor. Na vrstevnici pod vodárnou byla zřízena asfaltka – další krok,

kterým věž ztrácí svou cenu. Místo milenců a výletníků k vodárně zajíždějí svými vozy partičky mládeže z generace, pro kterou má cenu jen to, na co lze dosáhnout z okénka auta. V lednu roku 2011 prohlásilo Ministerstvo kultury ČR vodárnu za kulturní památku. Starosta města Vít Rakušan k tomu řekl: „Bylo to klasické správní řízení, takže město nerozhodovalo, pouze doporučovalo. A my jako město jsme doporučili Ministerstvu kultury vodárnu kulturní památkou vyhlásit.“ Skutečně, schválení doporučili kolínští

Dnešní stav spodní části vodárenské věže v Kolíně

zastupitelé s vědomím jistých omezení pro budoucí využití věže. Vlastník musí o památku pečovat, chránit ji před znehodnocením a užívat ji pouze způsobem, který odpovídá její kulturní a památkové hodnotě a technickému stavu. Může ovšem na oplátku žádat o bezplatnou odbornou pomoc a konzultaci či finanční příspěvek na údržbu památky. Nejen Kolín má těžkou hlavu z využití objektu. Věžové vodojemy už svému účelu neslouží ani jinde. V Hamburku přestavěli velkou vodárenskou věž na hotel, v Bohumíně se do věže vešel malý penzion. Secesní vodárna v Libni se změnila na mezonetový byt, byty jsou ve věži i na Vinohradech. Vodojem na Letné slouží jako čajovna, letecký maják kombinovaný s vodojemem na civilním letišti v Praze-Kbelích funguje jako maják i bez vody, z některých dalších vodojemů se staly kanceláře, vodárna v Břeclavi opět slouží jako rozhledna. O železobetonové vodárenské věže z první poloviny 20. století, jako je ta kolínská,

investoři valný zájem nemají. Je velice těžké najít pro ně smysluplné využití. Pro začátek by jistě stačilo vrátit vodárně její důstojnost, pravidelně uklízet okolí, předlážit poškozenou kamennou dlažbu pod věží, odstranit sprejové graffiti, spodek nově natřít a znovu obnovit vstup na ochoz v patře.

Fotografie současného stavu spodní části a ochozu vodárenské věže neboli věžového vodojemu

Současný stav vnitřku vodárenské věže

*Návod na využití vodárenské věže podle jednoho z internetových článků
Nový domov v opuštěné vodárenské věži našel britský designérský pár ve východoněmeckém Joachimsthalu u Berlína. Pronajal si ji na 99 let a přestavěl na šestipatrový byt. Sousední vyhlídku poskytl návštěvníkům místní biosférické rezervace Schorfheide-Chorin. Designér Richard Hurding se před osmi lety vypravil*

na cyklistický výlet do Braniborska, do přírodního parku Schorfheide-Chorin. Když ve městečku Joachimsthal zabloudil k rozpadající se, několik let nevyužívané a stromy zarostlé vodárenské věži, netušil, nakolik si ji zamiluje. O dva roky později začal s přestavbou objektu a dnes ve věži spokojeně bydlí společně se svou manželkou, anglickou designérkou Sarah Phillipsovou. Světlo je hlavním hráčem celého interiéru. Majitelé se rozhodli okna nijak nezatemňovat. Atmosféra každého dne tedy plně záleží na počasí a život je přirozenější. "Oba se blížíme padesátce a až teď si plníme své designérské sny," uvedl Hurdíng pro deník *The New York Times*. Oba několik let pracovali v Londýně, Hongkongu a Šanghaji a vyzkoušeli si, jak život chutná v Lisabonu, Barceloně i Berlíně. Německá mentalita i krajina jim ale přirostly k srdci nejvíce. "Vždy

jsme plánovali projekt, který měl být šetrný k životnímu prostředí. Že to ale bude přestavba vodárenské věže a navíc z naší stavby bude mít užitek i okolí, to nás nenapadlo," dodává Hurdíng. V roce 2003 se páru podařilo koupit pozemek přiléhající k věži a získat od města téměř stoletý pronájem na samotnou vodárenskou věž. Ročně za ni zaplatí v přepočtu necelých 13 tisíc korun. Prodej věže bohužel nebyl možný, neboť jde o historickou kulturní památku. Dvojice pojmenovala věž Biorama, jako slovní hříčku spojující slova biosféra a panorama. Přestavby se ujal berlínský architekt Frank Meilchen. Navrhl i nové

schodiště a výtah na vedlejší vyhlídku. Celá realizace pro něj byla velkou výzvou. "Připadal jsem si jako rytíř, který mění dobytou pevnost k obrazu svému," usmívá se. Nejobtížnější bylo odstranění betonových vodních nádrží z jádra věže. Dělníci je rozřezávali diamantovou pilou a jeřáb jednotlivé kusy spouštěl oknem ven. Celá tato akce trvala celý měsíc, zbytek přestavby zvládli za tři čtvrtě roku. Investovaná částka přesáhla 15 milionů korun, téměř z poloviny ji financovala Evropská unie. Dotace zaplatily výstavbu bezbariérového výtahu a rekonstrukci vyhlídkové části. Z padesát let staré vodárenské věže se tak díky britskému designérskému páru opět stal orientační bod v krajině, pomyslná brána do chráněné krajinné oblasti. Dvacet jedna metrů vysoká věž je obložena hořčově žlutými lícovými cihlami, které tvarem korespondují s řadami obdélníkových oken. Obytná plocha věže přestavbou dosáhla komfortních 140 metrů

čtverečních. Byt se rozkládá na šesti podlažích. Nejnižší jsou umístěny pracovny obou majitelů, následuje ložnice s koupelnou, patro s druhým vchodem z vyhlídkové věže a kuchyní s jídelnou. Nejvyšší podlaží patří obyvacímu pokoji. Interiér je vyřešen přesně podle slov majitelů: elegantně, ale úsporně a ekologicky. Několik kousků nábytku je z unikátního materiálu zelfo, který je vyvinut z konopí, lnu a starého papíru. Nejzajímavější je červené klubové křesílko, které na zakázku vyrobila společnost Omodo. Střídmá je zde i barevnost: objevují se jen hutné tóny

červené a modré. Betonové podlahy mají saténově lesklý nátěr, v ložnici a obytné kuchyni je podlaha v červeném odstínu. Nábytek je industriálního charakteru, prim hraje kov a kůže. Vyhlídku, která stojí vedle vodárenské věže, mohou turisté navštěvovat od jara do podzimu, za vstupné zaplatí dvě eura, děti padesát centů. Věž navštívilo od jejího otevření 3. června 2006 do letošního roku téměř šedesát tisíc zájemců. Ačkoliv měli majitelé z náporu turistů zprvu strach, dnes tvrdí, že by bydlení bez výletníků nebylo "to pravé ořechové". Dvojice Britů pořádá ve věži kulturní akce, koncerty, výstavy. Naposledy se zde konaly oslavy půl století od výstavby věže. Oblast je chráněná organizací Unesco a žije v ní mnoho chráněných živočišných druhů. Z věže lze vidět dokonce i špici sedmdesát kilometrů vzdálené berlínské televizní věže nebo se podívat k sousedům do Polska. Hranice leží od Joachimsthalu necelých třicet pět kilometrů.

Pro zajímavost. V Kolíně se samozřejmě nacházejí i další vodojemy, které jsou však dnes již nefunkční. Jeden z nich je umístěn v areálu firmy DYKO spol. s r. o. (opravy lokomotiv, železničních vozů a jejich součástí) nedaleko vlakové zastávky Kolín – dílny (foto vlevo). Další, komínový vodojem, kam se čerpala voda za účelem jejího přehřátí před dalším použitím, je v areálu Lučebních závodů a.s. Kolín (foto vpravo).

Na závěr ještě jedna fotografie vodárenské věže z podzimu roku 2011

Prameny – Státní okresní archiv Kolín, Archiv Stavebního úřadu Kolín, Katastrální úřad v Kolíně, internet a týdeník Kolínský pes.

Fotografie – Státní okresní archiv Kolín, internet a Pavel Pobřísko

ZVONY CHRÁMU sv. BARTOLOMĚJE

Psát o zvonech chrámu sv. Bartoloměj, či o jiných zvonech v kolínských věžích, věžičkách a kostelech se rovná psaní o bratrech Janu a Ladislavu Kamarýtových, velkých to kolínských patriotech a výjimečných pečovateli o památky minulosti. Tento kronikářský zápis bude čerpat jak ze zápisů a publikací bratrů Kamarýtových o bartolomějských zvonech, tak i z vyprávění současníků, hlavně pak Ivana Erbena, iniciátora zhotovení současného zvonu Bartoloměj. Použité fotografie, jak na těchto stránkách, tak i ve fotoalbu jsou v převážné míře pořízeny kolínskými fotografy Josefem Čáslavou, Petrem Hejzmanem, v předchozí větě jmenovaným Ivanem Erbenem a v míře

zanedbatelné autorem těchto řádků. Vzpomínkou na bratry Kamarýtovy, ochránce kolínské historie a stále propagátory myšlenky zhotovení nových bartolomějských zvonů budiž zde umístěné snímky z pohřbu Lad. Kamarýta a rodinného hrobu z kolínského hřbitova.

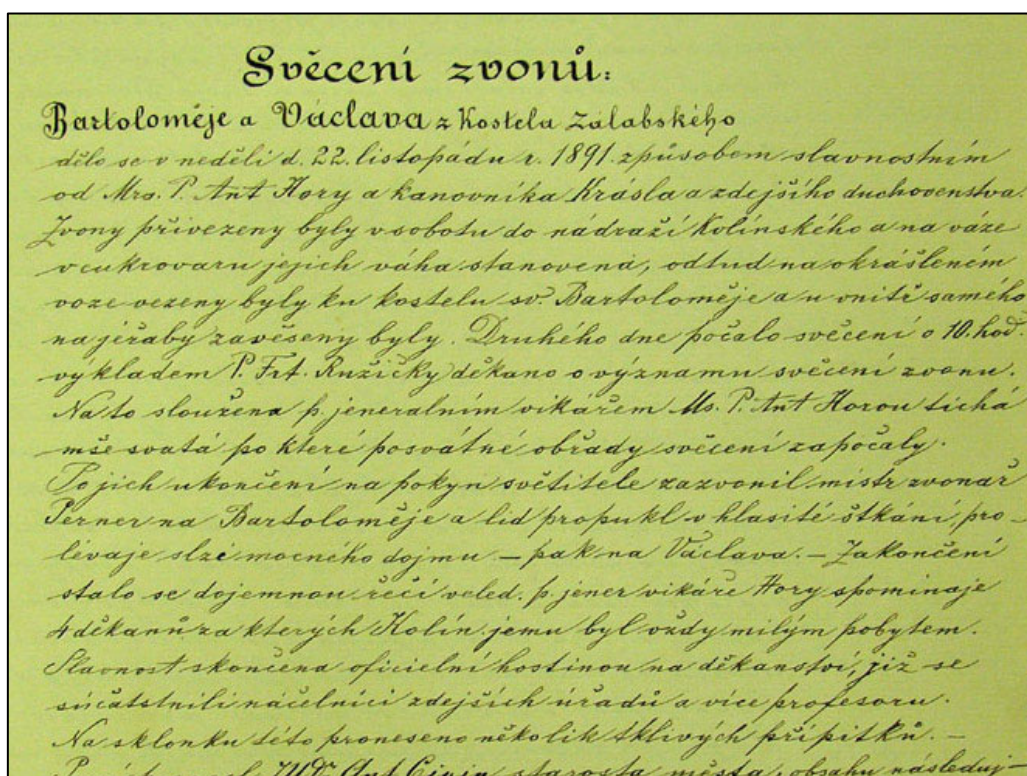
Podle bratrů Kamarýtových pocházejí první zmínky o zvonech v Kolíně ze zápisu v Manuálu Jakuba písaře až z konce 15. století a týkají se zvonů na severní věži v průčelí kostela sv. Bartoloměje. Zmíněné zvony byly čtyři. Největší byl zvon „Ptáček“ nesoucí pravděpodobně jméno po svém tvůrci, kutnohorském zvonáři. Druhý zvon se jmenoval „Mníšek“ a podle ústní tradice byl prý zachráněn z klášterního kostela dominikánů, vypáleného husity 22. dubna 1421. V roce 1500 byl zvon „Ptáček“ rozbitý, přičemž důvod jeho zničení není znám. V témže roce však dali kolínští konšelé rozbitý zvon přelít u zvonářského mistra Jana na Novém Městě pražském. Vážit měl 25 centů pražských, což by mohlo být zhruba 1,5 t za předpokladu, že se hmotnost centu pražského se rovnala hmotnosti centu českého, tj. 61,7225 kg. Hmotnost centu pražského se kronikáři bohužel nepodařilo zjistit. Nový zvon byl nazván „Dominikal“ podle latinského slova dominica, tedy neděle. Lze tak předpokládat, že byl určen ke zvonění jen v neděli.

Z důvodů různých problémů s tehdejší chátrající zvonící na severní věži v průčelí kostela sv. Bartoloměje byla v roce 1504 pod dohledem stavitele Bartoše vystavěna vedle kostela nová věž mohutné zvonice, jejíž zdi jsou v základech přes dva metry silné. Do této nové zvonice byly přeneseny čtyři zvony ze severní věže sv. Bartoloměje. Byly to Dominikal, Mníšek a dva menší zvony z roku 1522, ulité kutnohorským zvonářem Jiřikem Klabalem. Na jižní průčelní věži kostela sv. Bartoloměje zůstal zavěšen legendami a pověstmi opředený zvon „Vůžan“, nejstarší kolínský zvon z doby husitské, který je však dokládán toliko zbožnými pověstmi. V knize „Dějiny královského města Kolína“ od autora Josefa Vávry se píše, že „... na polední věži průčelné visel zvon velké krásy, se vzácného kovu ulitý, s mnohými okrasami a penězi stříbrnými na povrchu, dole obručí z čistého zlata lemovaný. Na sobě měl prý nápis: MARIA – O REX CHRISTI, VENI CUM PACE! (MARIA – Ó KRÁLI KRISTE PŘIJĎ V POKOJI!). Tomu zvonu říkali Vóžan, Vůžan i Bůžan. Tímto zvonem se jen na veliký svátek nebo za veliký poplatek o slavných pohřbech zvonilo. Dárkyni tohoto klenotu kostelního byla podle pověstí paní Vóžana po níž své jméno měl a dala ho ulíti roku 1442, dle jiných 1449. Visel pak na zmíněné věži až do velkého požáru celého města koncem 18. století.“ Skutečně se stalo, že v neděli 24. července 1796 vypukl ve městě velký požár, při němž vyhořel i chrám sv. Bartoloměje a jeho tři věže. Zvony se částečně roztavily nebo spadly a rozbily se. Zkáza byla úplná, zničen byl i legendární Vůžan. Avšak již v prosinci téhož roku byly dokončeny nové střechy na kostele a obě průčelní věže byly přikryty provizorními

nízkými střechami, pokrytými šindelem. Po požáru byly trosky zničených zvonů pečlivě sesbírány. Pražský zvonař Jan Václav Kühner z nich ve své dílně na Novém Městě pražském ulil celkem pět zvonů. Ze zbytků Vůžana byl odlit největší zvon „Bartoloměj“ o váze 2 834 liber (cca 1 458 kg). Dále pak byly ulity zvony „Jan Pavel“ – 1 357 liber (cca 700 kg), „Florián“ – 685 liber (cca 352 kg), „Jan Křtitel“, lidově zvaný Johanka – 350 liber (cca 180 kg) a „Ježíš“, lidově zvaný Kohoutek – 186 liber (cca 96 kg), váhová jednotka libra = 514,37 gramů.

29. prosince 1889 zemřel tehdejší kolínský děkan Jan Svoboda a následujícího dne, 30. prosince 1889, praskl při zvonění hodinky za zemřelého děkana největší zvon Bartoloměj. Podle zápisu kronikáře Františka Potůčka: „Časně ráno dne 30. prosince oznamoval zvon Bartoloměj, že duchovní pastýř skonal, avšak nedozvonil – praskl. Tomu lid přikládá všelikých výkladů, ale jen jeden jest podstatný, totiž ten, že zvoník myslel, když zvoní panu děkanovi, aby to slyšeli až v Kutné Hoře. Bartoloměj duněl až okna se chvěla.“ K přelití zvonu došlo v roce 1891 ve zvonařské dílně rodiny Pernerů v Českých Budějovicích. Spolu s přelitým zvonem pro zálabský kostel byl Bartoloměj dopraven do Kolína dne 21. listopadu 1891. Po aktu svěcení, které proběhlo 22. listopadu, byl zvon zavěšen na věž 24. listopadu a poprvé se s ním zvonilo ve čtvrtek 26. listopadu 1891 v poledne.

Fotokopie zápisu kronikáře Františka Potůčka z roku 1891

V období 1. světové války platil říšský zákon č. 236 z roku 1912, na jehož základě bylo možné rekvírovat pro potřeby válečného průmyslu mimo řadu jiných věcí i výrobky z ušlechtilých kovů i zvony. Přes nejrůznější korespondenci a naléhání kolínského purkmistrovského úřadu při jednání s vojenskými, církevními a památkovými institucemi nebylo rekvizici zvonů v chrámu sv. Bartoloměje zabráněno. Ve čtvrtek 25. ledna 1917 přijeli do Kolína vojáci, velké zvony Bartoloměje a Floriána rozbili na kusy a tyto shodili dolů z věže. Z okna byl dolů na dlažbu shozen i menší zvon Kohoutek.

Deset let po této rekvizici bylo přikročeno k pořízení nových zvonů. K tomuto účelu bylo již dříve založeno „Komité pro opatření nových zvonů“, jehož duší byl kolínský děkan Václav Sixta. Ten v tehdejší tisku po úspěšné finanční sbírce na pořízení nových zvonů, mimo jiné napsal: „O dodávku zvonů do Kolína se hlásily čtyři firmy: Buřil a Riss v Kuklenách, Richard Herold v Chomutově, Rudolf Manoušek v Brně a Rudolf Perner v Českých Budějovicích. První žádal za ně 91 780 Kč, druhý 88 553 Kč, třetí 90 765 Kč, čtvrtý 85 314 Kč. Jelikož tedy firma Pernerova byla nejlacinější a byla nám jako velice solidní doporučena, zadali jsme práci jí. Na váhu přitom padala zvláště ta okolnost, že zvonař Perner ulil Kolínu nezapomenutelného Bartoloměje, jehož hlas na hodiny cesty daleko slyšitelný, všeobecně se líbil.“ Dne 1. září 1927 vydalo komité slavnostní tisk, ve kterém bylo mimo jiné uvedeno: „Co zloba válečná nám vzala, láska dobrých lidí nahradila. Během několika málo týdnů dostalo se nám od štědrých a velkomyslných dárců ... tolik příspěvků, že jsme mohli u chvalně známé zvonařské firmy Pernerovy v Českých Budějovicích objednat tři zvony, vážící 31 q za 85 000 Kč ... Během odpoledne 11. září budou posvěcené zvony vytaženy na chrámovou zvonici a o osmé hodině večerní prvně se rozhlaholí na počest obětí světové války.“ Největší zvon Bartoloměj vážil 2 108 kg, byl tedy těžší o 300 kg než zvon předešlý. Druhý Florián vážil 638 kg a třetí Václav 408 kg.

Patnáct let po slavném zavěšení nových zvonů v září 1927 došlo v roce 1942, tedy v období 2. světové války, k jejich opakované rekvizici pro potřeby nacistického válečného průmyslu. Tehdejší administrativa rozdělila zvony pro potřeby rekvizice do tří kategorií. Do kategorie A byly zařazeny zvony

nízkého stáří z 20. a 19. století. Označeny byly zelenou barvou. Zvony kategorie B byly do stáří 200 let a označovaly se bílou barvou a stejně jako zvony kategorie A nebyly chráněny. Zvony kategorie C byly památkově cenné. Označovaly se červenou barvou

a měly být zachovány. Jak je z kategorizace patrné, do pásma ochrany nespadal ani bartolomějský zvon Jan Pavel z roku 1797, protože byl stár „jen“ 145 let. Začátkem měsíce dubna 1942 byly zvony z chrámu sv. Bartoloměje sejmuty a posléze odvezeny do Prahy. Nebyly tedy, na rozdíl od rekvizice v roce 1917, na místě rozbity. Viz fotografie na této i na předchozí straně ----- Zvláštním způsobem byly v těžké době jarních měsíců roku 1942 i při kruté heydrichiádě zachráněny před rekvizicí dva vzácné zvony z 15. a 16. století z kostela sv. Víta na Zálabí. Tento kostel byl

totiž na začátku okupace zabrán a prohlášen německým farním kostelem pro říšské příslušníky. Farářem se zde stal Josef Rohm, německý rodák z Karlovarska. Po dubnové rekvizici bartolomějských zvonů navštívil tohoto faráře vlastenecký děkan Václav Davídek a požádal jej, aby svolil k převezení dvou zvonů z památkové kategorie C zálabských zvonů do svatého Bartoloměje. Farář Rohm souhlasil a tak nedlouho po velikonocích roku 1942 byly největší zálabský zvon „Vít“ z roku 1507 a jeden menší zvonek „Sanktusníček“ převezeny a zavěšeny na zvonici ve městě. Vít zaujal místo po Janu Pavlovi a Sanktusníček se stal nástupcem Slepíčky (umíráčku).

Atentát na Heydricha, provedený 27. května 1942, zhoršil situaci i v oblasti zvonů. Okupanti totiž přestali respektovat úmluvu o památkově cenných zvonech, a tak v červnu 1942 došlo i na rekvizici tří zbývajících historických zvonů ze

zálabského kostela sv. Víta. Na oba zvony přemístěné v dubnu ze Zálabí do kostela ve městě si nikdo nevzpomněl. Farář Rohm mlčel také, a tak oba zvony přečkaly válku a v chrámu sv. Bartoloměje jsou zavěšeny a zvoní dodnes.

Německá administrativa nechala rekvírované zvony svážen před jejich použitím (rozlitím) ve válečných průmyslových podnicích do Prahy i do jiných míst nacisty okupované Evropy. Ne všechny zvony však byly rozlity, a tak se ve skladech dočkaly konce války. Krátkou dobu v létě 1945 žila v Kolíně naděje, že mezi zachráněnými zvony, které byly uloženy na pražských Manínách, jsou i zvony bartolomějské. Bohužel, nebylo tomu tak. Další naděje Kolíňákům svítla před rokem 1948, když bylo oznámeno, že v blízkosti přístavního města Hamburk je uskladněno velké množství neroztavených zvonů. Mělo jich být téměř 5 000 kusů. Velmi se v záležitosti možné identifikace zvonů ze sv. Bartoloměje na německém území angažoval starší z bratrské dvojice Kamarýtů, Jan. Bohužel se však blížil rok 1948 a s ním tragický 25. únor, kdy se po tzv. „vítězství dělnické třídy“ na dlouhou dobu 40 let uzavřely hranice naší republiky před západním světem železnou oponou. Pátrat dál v západním Německu tak nebylo již možné.

„Nic netrvá na světě věčně, ani láska k jedné slečně.“ Tak se zpívá v jedné staropražské písničce a totéž platilo i pro komunistický režim. Také nemohl trvat věčně. Skončil, v Československu však spíše chcípnul, v roce 1989. Nicméně v těch více jak čtyřiceti letech, které uplynuly od roku 1948 do tzv. „sametové revoluce“ v listopadu 1989, se sice mohlo o obnově zvonů teoreticky uvažovat, avšak realizace této myšlenky se pohybovala toliko v oblasti fantazie. Po pádu komunistického režimu však věci okolo zhotovení nových zvonů začaly nabývat nových, konkrétnějších rozměrů, minimálně v tom, že bratři Kamarýtové založili veřejnou sbírku na jejich obnovu.

V dalších řádcích je nastíněna geneze vzniku svatobartolomějských zvonů z počátku třetího tisíciletí tak, jak si ji v paměti uchoval jeden z hlavních iniciátorů celé akce, kolínský kameník, majitel firmy Stones i někdejší komunální politik, Ivan Erben (foto vlevo). „V roce 1985 jsem přišel coby mladý kameník pracovat do chrámu sv. Bartoloměje k mistru kameníkovi, panu Františku Taschovi. Bratři

Jan a Ladislav Kamarýtové pečovali v té době jako naprosto světlé výjimky o církevní

památky. O ty se v dobách 'budování socialismu' jinak nikdo nestaral a to ani instituce komunistickou mocí k takové činnosti zřejmě jen formálně zřízené. V té době jsem se blíže seznámil s Ladislavem Kamarýtem, který se mi zdál přeci jen o něco aktivnější než jeho bratr. Začátkem roku 1989 jsem odešel už jako vyučený a řemesla znalý kameník pracovat do Bavorska. V té době se ve sv. Bartoloměji zvonilo ručně se zvony, které sem byly, jak je uvedeno již výše, převezeny v roce 1942 ze zálabského kostela sv. Víta. Na podzim roku 1989 jsem se z Bavorska vrátil do Kolína, přiváben Havlovým zvoněním

klíči. Založil jsem si soukromou firmu Stones se sídlem na zálabském „Bangladéši“ (viz foto) a zapojil jsem se i do komunální politiky. Starší z bratrů Kamarýtových Jan zemřel v roce 1992. V roce 1999 jsem se dověděl, že se výrazně zhoršil zdravotní stav Ladislava Kamarýta, který po roce 1989 dělal

mnohé, např. založil finanční sbírku pro to, aby se znovu mohly vyrobít (odlít) a rozeznít bartolomějské zvony. V té době, tedy těsně před koncem druhého tisíciletí, prodala kolínská radnice, oficiálně město Kolín, samozřejmě po schválení městským zastupitelstvem, akcie za cca 100 mil. Kč, které město Kolín vlastnilo v některých firmách vzniklých po roce 1989 privatizací. Já jsem tehdy zašel za starostkou Zdenou Majerovou a požádal jsem ji o podporu při obhajování žádosti o jeden milion korun na zhotovení nového zvonu Bartoloměje. Byla to asi poslední možnost, jak Ladislavu Kamarýtovi splnit jeho velké přání a tužbu. Při jednání u tzv. kulatého stolu, kde se za účasti všech politických a volebních stran a sdružení zastoupených tehdy v městském zastupitelstvu rozhodovalo v prosinci 1999 o určení a rozdělení finančních prostředků získaných prodejem akcií, byl s navrženým jedním milionem korun na bartolomějský zvon vysloven jednoznačný souhlas. Pak začala práce s realizací, tj. výběr firmy, která zvon (zvony) odlíje, výběr výtvarníka na výzdobu pláště zvonu, aby to nebylo jen hladké bronzové těleso apod. Za pomoci tehdejšího kolínského faráře Jana Baxanta se podařilo překonat rozdílné názory mezi Ladislavem Kamarýtem a dalšími lidmi na to, kdo bude zvon (zvony) zdobit. Ladislav Kamarýt totiž proti většině lidí angažovaných v záležitosti výroby nových zvonů prosazoval návrhy a práce svého bratra Jana. Shoda

nakonec nastala na jménu místního akademického sochaře Jaroslava Hylase, kterého jako autora výzdoby zvonů nakonec na společné schůzce v mé firmě na Bangladéši uznal i sám Ladislav Kamarýt. Mě osobně vždy potěší vzpomínka na telefonát od MUDr. Jana Rakušana z kolínské nemocnice, krátce před úmrtím Ladislava Kamarýta. Ten zemřel v tamní Léčebně dlouhodobě nemocných dne 16. března 2000. MUDr. Rakušan mě jednak seznámil s již beznadějným zdravotním stavem pana Kamarýta a pak mi od něho vyřídil jak poděkování za všechno, co jsem pro

Kolínský akademický sochař Jaroslav Hylas, autor zdobení obou zvonů

zhotovení nového zvonu Bartoloměj udělal, tak i naději, že se mi podaří dotáhnout vše až do zdárného konce. Smrt Ladislava Kamarýta další práce na odlití zvonu Bartoloměj jen urychlila. S Jaroslavem Hylasem jsme odjeli do německého Pasova (Passau) ke zvonářské firmě Perner na prvá jednání o tom, jak vůbec začít a jak pokračovat dále. Během jarních měsíců roku 2000 se uskutečnily další cesty do Pasova už s konkrétními návrhy Jaroslava Hylase na výzdobu zvonů a k celé akci začala také mediální kampaň s důrazem na fakt, že se začátkem nového milénia se také zrodí i nový zvon Bartoloměj. Již 23. dubna 2000 při slavnosti v Libicích nad Cidlinou jsem prostřednictvím biskupa Dominika Duky pozval písemně na podzimní slavnostní svěcení nových kolínských zvonů Bartoloměje a Jana a Pavla vatikánského apoštolského nuncia Giovanniho Coppu. Tehdy se již mohlo mluvit o zhotovení ne pouze jednoho, nýbrž dvou zvonů, Bartoloměje a Jana a Pavla. Ten byl zaplacen kolínskou farností z různých sbírek organizovaných i bratry Kamarýtovými a byl menší než Bartoloměj. Přispěl jsem na něj

samozřejmě i já se svými přáteli např. tím, že já osobně jsem za svoji činnost, spojenou s výrobou zvonů nechtěl žádnou finanční odměnu a že jsme zde, na Bangladéši, zorganizovali v dubnu 2000 benefiční koncert, kde mimo jiné vystoupila i skupina Žlutý pes s frontmanem Ondřejem Hejmou. K této příležitosti jsem vysekal ze zapomenutého kamene od kostela sv. Bartoloměje kamenný zvon, který při koncertě sloužil jako kasa, pokladnička.

Práce na odlití zvonů pokračovaly a pokračovaly, až se jelo do Pasova na jejich odlévání, které se uskutečnilo v září roku 2000 před svátkem sv. Václava, samozřejmě včetně výzdoby pláště zvonů od Jaroslava Hylase. Já jsem při odlévání Bartoloměje měl nepochybně čestnou úlohu, když jsem do roztaveného kovu vhodil kousek odlomku starého zvonu Bartoloměje ze 17. století, který jsem dostal od faráře Jana Baxanta. Než

Svatobartolomějský zvon Jan a Pavel na koňském potahu před dopravou z Bangladéše před kostel

jsem jej do kovové lázně vhodil, políbil jsem jej a řekl jsem: „Nechť tvůj hlas v zlato a blaho proměňuje duše všech lidí, kteří tě uslyší.“ U zvonů odlévaných firmou Perner se nám na rozdíl např. od české firmy Tomášková – Dytrychová z Brodku u Přerova líbilo horní zakončení, koruna zvonu představující symboliku čtyř lan. Vzhledově to rozhodně bylo na vysoké úrovni. Z pernerovské slévárny v Pasově se zvony do Kolína, přesněji sem na Bangladéš, dovezly v pátek 20. října 2000. V sobotu 21. října byl odpoledne v kostele sv. Bartoloměje koncert, po kterém se účinkující spolu s tehdejšími významnými kolínskými občany, farářem Baxantem, starostkou Majerovou atd., přesunuli sem na Bangladéš. Posledně jmenovaní pak vyzdobili zvony bílými liliemi.

V neděli 22. října ráno přijel sem na Bangladéš s koňským spřežením sedlák Jan Severa. Na jeho povoz byl naložen zvon Jan a Pavel. Dvoutunový zvon Bartoloměj byl naložen na nákladní automobil Avia mé firmy Stones. Okolo deváté hodiny jsme pak vyjeli směrem do Kolína k chrámu sv. Bartoloměje, kam jsme, pozdravováni řadou lidí

Papežský nuncius Giovanni Coppa se po slavnostní mši prodírá davem, aby mohl nové zvony posvětit. V pořadí druhý duchovní před nunciem je tehdejší kolínský farář, Jan Baxant

na chodnicích i duchovních z kláštera u kostela Nejsvětější Trojice, dojeli zhruba v půl desáté. Před kostelem pak bylo na kolínské poměry shromážděno velké množství diváků. Deset minut před desátou hodinou přijela před kostel diplomatická limuzína státu Vatikán, z které vystoupil papežský nuncius Giovanni Coppa. Ten pak s místními duchovními, farářem Janem Baxantem, jezuitu Čuprem, Čunkem a Hladišem, sloužil v chrámu sv. Bartoloměje velkou pontifikální mší. Po ní, prodírajíce se davem před kostel, přistoupili duchovní k oběma zvonům a žehnali jim, aby každodenně svým hlasem lidem připomínaly a dávaly najevo, že Bůh je s námi, pokud si ho lidé budou uvědomovat sami v sobě. Poté byly zvony kolínskými hasiči v čele s jejich ředitelem Janem Bradnou zavěšeny do chrámové zvonice."

Od té doby do dnešních dnů visí na zvonici šest zvonů. Tři vlastní bartolomějské, dva z kostela sv. Víta na Zálabí a jeden z kaple Rodičky Boží, která stávala u někdejšího kolínského chudobince v dolních prostorách náměstí Republiky, kde dnes stojí budova, které se většinou říká vojenská správa. Perspektiva je však taková, že zálabské zvony se vrátí zpět do zvonice kostela sv. Víta a ve věžích chrámu sv. Bartoloměje bude umístěno celkem devět zvonů. Ke dvěma velkým (Bartoloměj, Jan a Pavel) a dvěma menším zvonům, které visí ve zvonici již dnes, přibudou další tři zvony nacházející se

v současnosti v opravované kostelní lodi a konečně další dva zvony, které teprve čekají na své odlití. Místa ve zvonici je však „jen“ na sedm zvonů, což znamená, že dva nejmenší budou instalovány do oken zvonice a sloužit by měly jako umíráčky.

*Svěcení zvonů
papežským
nunciem
Giovannim
Coppou před
chrámem sv.
Bartoloměje*

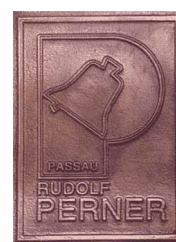
*Autojeřáb
zvedá zvon
Jan a Pavel
na zvonici
chrámu sv.
Bartoloměje.
Muž řídící
zvedání je
tehdejší
ředitel
kolínských
hasičů Jan
Bradna*

Oba zvony, tedy Bartoloměj i Jan a Pavel, byly odlity ve firmě zvonáře Rudolfa Pernera v německém Pasově. V případě zvonu Bartoloměj to byl v řadě již třetí zvon, který byl tímto výrobcem pro Kolín zhotoven. Jistě i tento fakt hrál svoji roli při výběru firmy, která měla zvony v roce 2000 odlít. Sám Rudolf Perner, v době výroby zvonů jedenatřicetiletý majitel firmy, byl spolu se svým jihočeským spolupracovníkem, MUDr. Martinem Kloubem, přítomen 22. října 2000 v Kolíně při svěcení i zavěšování zvonů.

Vlevo v popředí stojí MUDr. Martin Kloub, vpravo s mikrofonem je Rudolf Perner

Zvon Bartoloměj před zavěšením na zvonici. Hmotnost 2 145 kg, průměr 152 cm, tón Cis 1. Výzdoba pláště zvonu od akademického sochaře Jaroslava Hylase. Nápis pod korunou: „S důvěrou ve třetí Kristovo tisíciletí, na jehož prahu jsem byl ulit já, Bartoloměj, v pohnutých dějinách této země již počtvrté, chci znít hlasem míru a pokoje.“ Spolu s břevnem, elektrickým pohonem a elektronickou řídicí jednotkou stál zhruba 1 milion korun českých, které na jeho výrobu darovalo město Kolín

Zvon Jan a Pavel před zavěšením na zvonici. Hmotnost 850 kg, průměr 114 cm, tón Fis 1. Výzdoba pláště zvonu od akademického sochaře Jaroslava Hylase. Po obvodu zvonu jsou pod jeho korunou odlita jména všech dárců, kteří na jeho výrobu přispěli. Spolu s břevnem, elektrickým pohonem a elektronickou řídicí jednotkou stál zhruba 400 tisíc korun českých, které byly vybrány ve farní sbírce

Zdvíhání a zavěšování na zvonici. Na horním snímku jedno z břevien, na prostředním se nad zemí ocitá zvon Bartoloměj a na dolní fotografii je nad hlavami přítomné kolínské veřejnosti zvon Jan a Pavel

K O L Í N S K É

Z

V

O

N

Y

Římskokatolická farnost
u arciděkanského kostela
sv. Bartoloměje v Kolíně
Město Kolín
Stones & Zóna

si Vás dovoluji pozvat

na soubor akcí
u příležitosti
posvěcení
kolínských zvonů
Bartoloměje
a Jana a Pavla

ve dnech
20. až 22. října 2000

VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA V KOLÍNĚ

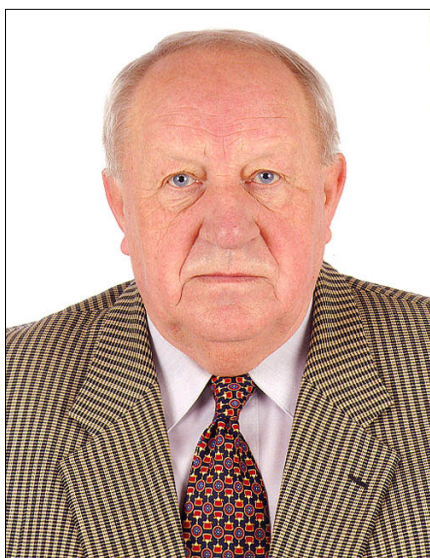
V průběhu roku 1990 byly zveřejněny záměry Ministerstva zdravotnictví s cílem, nechat vzniknout pojišťovny, které by hradily provoz zdravotnických zařízení, a to jak státních (Nemocnice Kolín), tak městských (Nemocnice Český Brod) nebo privátních lékařů. Protože se tyto tři formy vlastnictví během roku 1990 konstituovaly, bylo rozhodnuto zřídit zákonem zdravotní pojišťovny. V průběhu roků 1990 a 1991 se na

našem území konstituovalo dvacet devět pojišťoven. V Kolíně vznikla především Všeobecná zdravotní pojišťovna (VZP) a vedle ní několik dalších, zejména oborová pojišťovna pro bankovní sektor a peněžnictví, Vojenská zdravotní pojišťovna, Pojišťovna ministerstva vnitra, Pojišťovna ČSD a některé jiné. Po rozhodnutí o vzniku VZP vypsali v září 1991 tehdejší přednosta Okresního úřadu v Kolíně Ing. Vladimír Zeman ve spolupráci s ředitelem kolínské nemocnice MUDr. Luděk Rubášem výběrové řízení na obsazení místa ředitele VZP v Kolíně. Okresní úřad

proto, že jednak na okresní úrovni zastupoval Český stát, a pak proto, že ze zákona byl garantem vzniku zdravotních pojišťoven. Výběrového řízení se zúčastnilo sedm uchazečů včetně Josefa Pilky, který výběrové řízení nakonec vyhrál. V listopadu 1991 byli všichni budoucí ředitelé okresních pojišťoven VZP pozváni k celostátní poradě do Poděbrad, kde byly všem předány dočasné jmenovací dekrety. Dočasné proto, že ministerstvu zdravotnictví tehdy ještě nebylo jasné, kdo vlastně bude VZP z celostátního hlediska řídit. VZP byla zřízena ze zákona jako veřejnoprávní instituce a jejího hlavního ředitele jmenoval a dosud jmenuje nejvyšší zákonodárný sbor, tedy Parlament ČR.

Po poděbradské poradě dostala naše pojišťovna oficiální název Všeobecná zdravotní pojišťovna, Okresní pojišťovna Kolín. Ředitelé jednotlivých okresních pojišťoven pak dostali za úkol zajistit pro pojišťovny odpovídající prostory, aby tato instituce mohla začít řádně fungovat. Po některých peripetiích se ředitel Josef Pilka (foto níže) dohodl s tehdejším ředitelem nemocnice v Kolíně MUDr. Ludškem Rubášem, že nemocnice pronajme okresní pobočce VZP v Kolíně místnosti v budově někdejší polikliniky, která v dobách 1. československé republiky sloužila jako sirotčinec. V průběhu roku 1992 pak kolínská nemocnice tento objekt VZP prodala za částku cca 6 mil. Kč. Při tom budova stojící vedle objektu, kde sídlili a i dnes sídlí zubaři a další lékaři, byla historicky

budovou prvorepublikové státní nemocenské pokladny, tedy obdoby dnešní VZP. Vzhledem k tomu, že pronajaté a po koupi již vlastní prostory byly nevyhovující, prosadila okresní pojišťovna VZP v Kolíně jejich zásadní rekonstrukci. V průběhu dalších tří let se tak nákladem cca 60 mil. Kč stalo ze zastaralé budovy moderní a funkční sídlo okresní zdravotní pojišťovny v Kolíně. Napřed pojišťovna, včetně ředitele Josefa Pilky, sídlila v prostorách již zmíněné staré polikliniky. Když začala rekonstrukce, přestěhovala se většina zaměstnanců pojišťovny

s výjimkou výpočetního střediska po etapách do budovy Stavebního bytového družstva v Kolíně na adrese Sladkovského 13. Ještě předtím však bylo po nařízení statika nutné podepřít v budově bývalého sirotčince nouzově stropy prvního a druhého patra, které byly silně napadeny dřevomorkou. Všechny organizační věci i výpočetní technika byly společně zaváděny centrálně z ústředí VZP v Praze pro všechny okresní pojišťovny. Z počátku pracovalo v pojišťovně 16, posléze 32 a při odchodu Josefa Pilky do důchodu 42 zaměstnanců, přičemž je nutné zmínit, že okres Kolín má 98 000 obyvatel. Z tohoto počtu bylo a je 85 %, tedy cca 83 000 obyvatel, registrováno u VZP v Kolíně, což bylo mezi existujícími 77 okresními pojišťovnami v republice vysoké číslo. Bylo to způsobeno téměř jistě i tím, že Josef Pilka, byl v Kolíně i na okrese poměrně známým člověkem pracujícím v ekonomické oblasti zdravotnictví. Dvanáct let pracoval v kolínské nemocnici napřed jako vedoucí účtárny a posléze jako vedoucí celého ekonomického úseku. Nemocnice byla ústředím někdejšího Okresního ústavu národního zdraví Kolín,

kde pracovalo téměř 1 700 lidí. Josef Pilka tedy z pozice ředitele uvedl v život Okresní pojišťovnu VZP v Kolíně a po dobu 10 let ji zdárně řídil. Odráželo se to vždy i v kladném hodnocení pražského ústředí VZP. Do důchodu odešel Josef Pilka 1. března 2001. V následném výběrovém řízení na místo nového ředitele Okresní pojišťovny VZP v Kolíně zvítězil a ředitelem se stal Ing. Richter, bývalý přednosta Okresního úřadu v Kutné Hoře. V roce 2005 odstoupila po nátlaku tehdejšího ministra zdravotnictví MUDr. Davida Ratha ředitelka VZP Jiřina Musílková, na její místo byl jmenován MUDr. Pavel Horák. S jeho nástupem nastaly velké organizační změny a pojišťovna se začala transformovat do Krajských pojišťoven VZP. Ta pro Středočeský kraj sídlí v Mladé Boleslavi. Místa ředitelů okresních pojišťoven byla zrušena a tito lidé se stali

toliko vedoucími detašovaných pracovišť Krajských pojišťoven VZP. Kromě toho si museli ke své funkci vedoucího detašovaného pracoviště přibrat ještě funkci vedoucího jednoho z odborů (útvárů). Okresní detašovaná pracoviště Krajských pojišťoven jsou ještě nadto tzv. regionalizována, což znamená, že

pracoviště Kolín je nadříděno pracovištím v Kutné Hoře a v Nymburce. Vnitřní členění Okresní pojišťovny, dnes detašovaného pracoviště Krajské pojišťovny: po vzniku VZP musela u každé Okresní pojišťovny existovat správní a dozorčí rada s lichým počtem členů, počínaje číslem pět v závislosti na velikosti toho kterého okresu. Oba orgány musely být složeny ze zástupců pojištěnců, podnikatelů a občanské veřejnosti. Vedení pojišťovny pak bylo tříčlenné a skládalo se z ředitele, jeho zástupce a dalšího člena, kterého měl právo si vybrat sám ředitel. Každá pojišťovna měla dále povinně sekretariát a odbory zdravotní, výběru pojistného, právní, správní, ekonomický a výpočetní techniky. V čele odborů stáli vedoucí, kteří byli do těchto funkcí jmenováni ředitelem. Okresní pojišťovny disponovaly neúplnou právní subjektivitou, tzn. že některé úkony, např. personální záležitosti či uzavírání smluv se zdravotnickými subjekty mohla provádět sama, jiné však příslušely toliko pražskému ústředí. Platby pojišťovny za lékařské výkony, tj. bodník, bodovník, nebo seznam zdravotnických výkonů = finanční

hodnocení lékařských výkonů, které se průběžně aktualizuje a je stále platné. Vydává jej Ministerstvo zdravotnictví ČR ve spolupráci s VZP a odbornými společnostmi. Aktualizace se týká jak nových lékařských výkonů, metod, tak i faktu, že s vývojem inflace se musí měnit i ceny výkonů. Praktický privátní lékař pro děti a dospělé by měl mít mezi 1 500 – 2 000 registrovaných pacientů a za každého pacienta dostával od VZP 31 a dnes už 50 Kč za měsíc, dohromady tedy cca 60 000 a dnes 100 000 Kč, a to ať mu do ordinace nepřišel ani jeden pacient nebo přišli všichni pacienti několikrát. Zastupoval-li praktický lékař některého ze svých kolegů, měl povoleno účtovat si navíc až 40 % prokazatelných výkonů. Zubaři, stomatologové dostávají 7 % z ročně vybraného pojistného od VZP. Odborní soukromí lékaři jsou VZP placeni podle vykázaných výkonů. Nemocnice po počátečním rozpačitém vykazování výkonů pochopily, že platí přímá úměra, tedy čím více výkonů, tím více peněz a začaly výkony tzv. „mastit“. Zhruba od roku 1996 se tak muselo nemocnicím začít ze strany VZP platit paušálem, který odpovídal platbám předchozího roku, zvýšeným o inflaci a jiné zdůvodnitelné skutečnosti. Revizní lékaři jsou v pojišťovně zaměstnáváni zvlášť na každou odbornost. Pracovat mohli začít až po přezkoušení před příslušnou odbornou komisí a také až po předložení negativního lustračního osvědčení*. Poslední podmínku někteří z lékařů bohužel nesplnili. Jejich činnost spočívá v kontrole oprávněnosti vykázaných výkonů a správnosti použitých postupů i léčiv a lékařského materiálu. Externích revizních lékařů pracovalo v kolínské VZP na částečný úvazek 8 až 12. Revizní lékaři si nepovolávali nebo nenavštěvovali pro kontrolu pravdivosti lékaři vykázané činnosti samotné pacienty, ale chodili kontrolovat zdravotní dokumentaci ke konkrétním lékařům. Revizní lékaři také rozhodovali (rozhodují) o oprávněnosti lázeňské péče.

*Lustrační osvědčení je vydáváno pro účely výkonu zákonem stanovených funkcí obsazovaných volbou, jmenováním nebo ustanovováním. Osvědčuje, zda lustrovaná osoba byla či nebyla v období od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989:

- příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce Státní bezpečnosti
- evidována v materiálech StB jako spolupracovník ve smyslu ustanovení § 2, odstavec 1 písmeno b) zákona č. 451/1991 Sb.

Zákon se nevztahuje na občany narozené po 1. prosinci 1971. Od těchto občanů se nevyžaduje předložení lustračního osvědčení ani čestné prohlášení.

Foto na 1. straně – budova Okresní pojišťovny Všeobecné zdravotní pojišťovny na rohu ulic Kutnohorské a Komenského.

Foto na 3. straně – vstup do budovy Okresní pojišťovny Všeobecné zdravotní pojišťovny z Komenského ulice

*Budova sirotčince
a posléze
socialistické
polikliniky před
zahájením
rekonstrukce na
sídlo Okresní
Pojišťovny
Všeobecné
zdravotní
pojišťovny.*

*Vstup do budov někdejší
socialistické polikliniky.*

*Práce na
rekonstrukci obou
budov, tedy
historicky na
sirotčinci a
prvorepublikové
nemocenské
pokladně. Práce
probíhaly v letech
1995 až 1996*

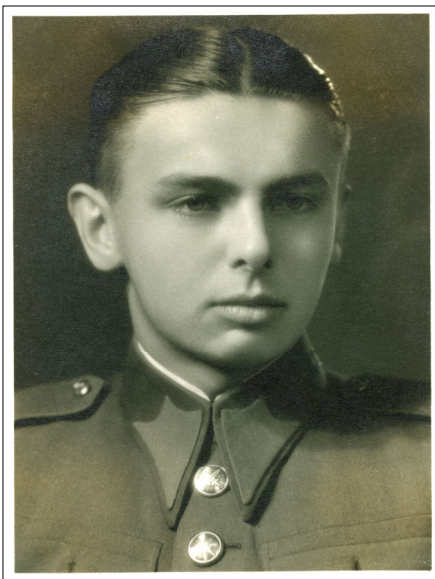
*Současné interiéry budovy
Všeobecné zdravotní
pojišťovny v Kolíně.*

JIŘÍ SEHNAL

válečný letec

Jiří Sehnal se narodil 18. února 1916 v Sendražicích u Kolína, ale celé své mládí prožil v Lázních Bělohradě, kde jeho otec František Sehnal, bývalý legionář, působil jako řídící učitel. Rodina bydlela na náměstí v budově dnešní České spořitelny. Po absolvování základní školy v Bělohradě zamířil Jiří Sehnal na učitelský ústav v Jičíně, kde v roce 1935 maturoval. Mezi jeho záliby patřil tehdy rozmáhající se

tramping a především tenis, kterému věnoval prakticky všechnen volný čas a v němž se brzy vypracoval na přední místo klubové tabulky. Bezprostředně po maturitě se dobrovolně přihlásil do Školy pro důstojníky letectva v záloze, kde absolvoval výcvik polního pozorovatele-letce. Pak nastoupil prezenční vojenskou službu u 1. letky Leteckého pluku „TGM“, kterou ukončil v hodnosti četaře aspiranta. Poté nastoupil jako učitel v Sudetech, kde se poprvé osobně setkal se sudetoněmeckým hnutím. Jako letec se zúčastnil jak

květnové, tak zářijové mobilizace v roce 1938 a osobně prožil také následnou kapitulaci. Ta byla pro Jiřího Sehnala osudovou deziluzí a následné rozhodnutí mohlo být v duchu legionářské tradice, ve které byl vychováván, jen jedno. Jako většina kolegů od letky se Jiří Sehnal rozhodl odejít do zahraničí, kde doufal v nalezení možnosti ozbrojeného boje za osvobození vlasti. Již v dubnu 1939 se pokusil o první přechod do Polska, ale jejich skupina byla zadržena polskými četníky a po několikadenní internaci je Poláci předali do protektorátu, do rukou čekajícího gestapa. Několika zadrženým se podařilo z eskorty uprchnout. Sehnal, který byl mezi nimi, hned naplánoval další termín útěku z protektorátu, tentokrát se skupinou špkt. Bohumila Lišky. Čerstvé Sehnalovy zkušenosti měly skupině pomoci snáze proklouznout. A tak naplánoval ilegální cestu až do Krakova, kde se uprchlíci teprve chtěli přihlásit polským úřadům, aby tak zabránili zopakování otrěsné zkušenosti s vydáním zpět ještě na hranicích. Díky tomu může Sehnal realizovat své přání

a načasovat odjezd celé skupiny tak, aby se mohl s Lázněmi Bělohrad rozloučit po svém. Na počátek srpna je plánován tenisový turnaj, kterého se ještě chce zúčastnit. V turnaji dokonce zvítězil a mezi věcné ceny patří i láhev whisky. Když na něho večer při oslavě v Lázeňském hotelu naléhají, aby ji otevřel, vymlouvá se, že ráno brzy vstává a prosí majitelku, aby mu láhev uschovala pro lepší příležitost. Tenkrát netušil, že potrvá šest

dlouhých válečných let, než se taková příležitost najde. Již 6. srpna 1939 se celá skupina prezentovala na československém konzulátu v Krakově. Část Čechoslováků odchází do Francie, ale někteří zůstávají a vstupují do polského letectva. Na základně Dublin byla zřízena první pozorovací eskadra, ale ještě než byla vyzbrojena, je letiště vážně poškozeno německým náletem. Vypukla II. světová válka a již umírají první Čechoslováci. V prvních chaotických dnech Blitzkriegu se podařilo postavit několik posádek, které na neozbrojených cvičných letounech podnikaly průzkumné lety nad frontu. Posádka četařů Jiřího Sehnala a Josefa Bláhy nalétala dvacet operačních hodin, když se dne 17. září jejich Potez XXV potkal se svazem německých bombardérů a palba palubních střelců jej poškodila natolik, že stroj musel nouzově přistát. Letoun byl zničen a Sehnal vážně zraněn na hlavě. Opěšalá posádka prchá na východ, kde byla záhy internována sovětskou armádou, která obsazovala východní část nešťastného Polska. Přes několik věznic a sběrných táborů se oba letci nakonec dostali ke skupině pplk. Ludvíka Svobody v Jarmolincích. Tehdy se ozvalo způsobené zranění, ke kterému se přidala infekce, to vše umocněné nedostatečnou lékařskou péčí. Když Svobodova skupina opouštěla Jarmolince, vybrali její příslušníci mezi sebou 290 rublů, aby „čet. Sehnalovi byl vystrojen slušný pohřeb, dány květiny na jeho hrob a hrob jeho řádně označen“. Mladý organismus sportovce však zranění překonal a Sehnal se, i když nedoléčený, vrací za svou jednotkou, která v té době byla umístěna v internačním táboře Suzdal. Odtud odjíždějí transporty do Francie a po jejím pádu směřují k anglické armádě na Středním východě. V březnu 1941 se tak Sehnal dostává na základnu RAF v Palestině. První zdravotní prohlídky ukázaly úplnou ztrátu levého oka a částečnou ztrátu sluchu, jako již nevyléčitelný důsledek předchozího zranění. To znamenalo konec

aktivního létání a službu už jen v pozemních funkcích. Následovala cesta lodí do Anglie a již v červnu byl četař Sehnal přijat na základně RAF ve Wilmslow k letectvu. U náhradního tělesa požádal o komisionální přezkoušení a přiznání důstojnické hodnosti. Britská komise, která poměrně podrobně zkoumala životopis uchazečů, se překvapivě podrobně vyptávala na sportovní úspěchy, protože tenis se v Anglii těšil velké popularity a nepochybně byl shledán jako sport hodný gentlemana a důstojníka. Po absolvování kurzu pro zpravodajské důstojníky letectva byl počátkem roku 1942 poručík Jiří Sehnal přidělen k 310. stíhací peruti, kde svou funkci vykonával až do ledna 1944. V té době se dobrovolně přihlásil do nově vznikající letecké jednotky v SSSR a pro svou znalost ruštiny byl přijat. V Sovětském svazu byla z Čechoslováků postavena 128. čs. samostatná stíhací peruť, která byla po přeškolení na sovětské letouny v září 1944 odeslána na pomoc Slovenskému národnímu povstání. Po zhroucení povstalecké fronty zbylé letouny odletěly do bezpečí za frontu, pozemní personál odešel se zbytky povstaleckých jednotek do hor. Nadporučík Jiří Sehnal těžkou partyzánskou zimu prožil s partyzánským oddílem špkt. Ivana Pazderky. Těžce zkoušený partyzán se nakonec v únoru 1945 probil přes frontu a Sehnal byl odeslán do polského Przemyslu k 1. Čs. smíšené letecké divizi. Konec války ho zastihl na Slovensku, odkud se do osvobozené Prahy dostal 22. května 1945. Jedna z jeho prvních cest vedla za rodiči do Lázní Bělohrad, protože během celé doby o sobě navzájem neměli žádné zprávy. Oba rodiče naštěstí přežili německé věznění a žili v domě č.p. 351 ve Vachkově ulici, který stačili postavit ještě začátkem války. František Sehnal byl dokonce prvním poválečným předsedou Národního výboru. Shledání s rodiči bylo dojemné, byť se v první okamžik málem ani nepoznali, natolik je válka změnila.

Po válce slouží kapitán Jiří Sehnal u různých leteckých jednotek v Praze a do Lázní Bělohrad pravidelně dojíždí za svými rodiči. S ním často přijíždějí i další letečtí důstojníci, jako například někdejší velitel 310. perute Mjr. Emil Foit nebo stíhací eso kpt. Leopold Šrom, kterým Bělohrad rychle učaroval. Pánové bývají pravidelně k zastížení na tenisových kurtech. V Bělohradě se také Jiří Sehnal v roce 1947 seznamuje s svou pozdější manželkou Marií, která tam byla na prázdninovém táboře pořádaném Obchodní akademií Kolín. V roce 1948 uzavírá manželství, ale zároveň musí řešit dilema, zda znovu odejít do exilu, protože únorové události neslibují příslušníkům západního odboje nic dobrého. Byl to právě ohled na oba rodiče, kteří

strávili dlouhé válečné roky v internaci kvůli jeho odchodu do exilu, který pro mladou rodinu znamenal rozhodnutí zůstat v republice. Štábní kapitán Jiří Sehnal byl brzy vyšetřován a dokonce zatčen kvůli odchodu jiných důstojníků na západ a v roce 1949 byl z armády propuštěn. Poté vystřídá několik zaměstnání, která musí v krátkosti opustit pro „ztrátu politické důvěry“, a nakonec přichází příkaz vyklidit pražský byt, který

náleží armádě. Bydlení mu nabízejí rodiče v Lázních Bělohrad a nakonec se rodina stěhuje do Kolína k rodičům Marie Sehnalové, neboť zde Jiří Sehnal získává zaměstnání v okresní nemocnici. K rodičům však zajíždí tak často, jak to jen skromné podmínky, ve kterých žije, dovolují. Po smrti Františka Sehnala se jeho maminka Božena Sehnalová stěhuje k němu do Kolína, kde žije až do počátku 60. let. Dům v Bělohradě byl prodán rodině Václavíků, ale do Bělohradu Jiří Sehnal dále jezdí navštěvovat svého bratrance Jana Sehnala, který zde pracuje ve své bývalé restauraci. V poválečných letech se Jiří Sehnal angažoval ve Svazu protifašistických bojovníků a několikrát se mu podařilo uspořádat setkání válečných letců, nejznámější z nich bylo setkání příslušníků 310. stíhací perute v Kolíně v roce 1968. Za svou válečnou činnost Jiří Sehnal obdržel na 30 československých a spojeneckých vyznamenání a řádů, mezi jiným dvakrát Čs. válečný kříž, medaili za chrabrost, Řád Slovenského národního povstání a další. Jiří Sehnal zemřel v Kolíně dne 13. června 1983. Urna s jeho popelem je uložena na zálabském hřbitově v Kolíně.

Na základě morální a politické rehabilitace v rámci Ministerstva národní obrany Československé republiky byl v roce 1991 Jiří Sehnal mimořádně povýšen do hodnosti plukovníka ve výslužbě in memoriam. Posléze byl Jiřímu Sehnalovi za výjimečné zásluhy o obranu republiky a jejího ústavního pořádku udělen Kříž obrany státu in memoriam.

Pamětní deska Jiřího Sehnala byla na budově České spořitelny v Lázních Bělohrad, odkud rod Sehnalů pochází, odhalena 3. května 2008. Kolínská Rada města schválila přejmenování jedné z ulic na severním okraji Sendražic Sehnalovým jménem v roce 2010.

Z nedostatku financí dávám Ti
ke Jiříšce bonu:
Bon
na 1/ slovy jednu / litrovou láhev Cham-
pagne, kterou Ti prodám ve Francii proti
přidělení tohoto bonu.
V Jaromlnici 24/12/39
Antonín Sehnal

Čs. depot, Wilmslow.

Příloha k Zvláštnímu rozkazu velitele RAF. Čs. depot, Wilmslow
ku dni 28/10/1941. 104

P O V Ý Š E N Í .

Sborníkem MNO. č. 30 ze dne 27/10/1941 povýšeni byli tito příslušníci Čs. depot:

na šéft. zdravotníctva: kpt. Planánský Karel, MUDr.
s pořadím ode dne 28/10/41.

na nadporučíky let. v zál.: por. pých. v zál. Protiva Rudolf 127
s pořadím ode dne 1/5/1940.

na poručíky let. v zál.: ppor. let. v zál. Filip Oldřich,
" " " Vydrník Stanislav
s pořadím od 1/5/1940.

na poručíka pých. v zál.: ppor. pých. v zál. Kubín Pavel, Ing.
s pořadím od 28/10/1941.

na štábního rotmistra let.: rtm. let. Smrčka Václav
s pořadím 30/4/1940.

Jmenování byli:

na podporučíky let. v zál.: čet. asp. Sehnal Jiří
s pořadím ode dne 30/4/1940.
čet. asp. Holna Alois,
" " Zimmer František
s pořadím ode dne 28/10/41.

podporučíkem zdrav. v zál.: čet. asp. Kraus Arnošt, MUDr.
s pořadím ode dne 28/10/41.

na rotmistry let. v zál.: rotný Hotový František,
" Soukup Václav,
čet. Havlíšek Miroslav
s pořadím ode dne 28/10/41.

Zal.

SQUADRON LEADER COMMANDING,
CZECHOSLOVAK DEPOT, R.A.F.

310 stih perut
Věc: Osobní záznam - zašláni
Čj.: 2/1/44
Příloha : 1

Veliteli Čs depot
St Atham

V příloze zasílám os záznam por let Sehnala J a prosím o doplnění následujících dat:

- 1) Přijet do polského letectva 28/8/39
- 2) Přijet do ruské nemocnice v Jaromlnici 21/5/40
- 3) Propuštěn z nemocnice 18/9/40

Šéft Emil Poit
vel 310 peruti

CZECH DEPOT - RECORDS		
Č. DEPOT -	VL. Č. J.	VYŘIZENO - OPER. AG.
13-1-44	21 144	St. 1) ... na ag. ... za 38 ... 13/1. 44

Konec list (příloha) poslán šéft.
dne 13. 1. 44. Čj. 12/1/44. Sehnal

Některé z písemností Jiřího Sehnala. Nahoře je vánoční dárek ve formě písemného bonu. Vlevo listina povýšených ke dni 28. října 1941, kdy byl Jiří Sehnal jmenován podporučíkem. Vpravo je pak jedna z listin zaznamenávajících počátky jeho válečné služby

Dopis, kterým se s Jiřím Sehnalem
loučil v Jarmolincích jeho kamarád
Josef Bláha, který později padl
v Anglii jako pilot 310. stíhací perute

22/11/44

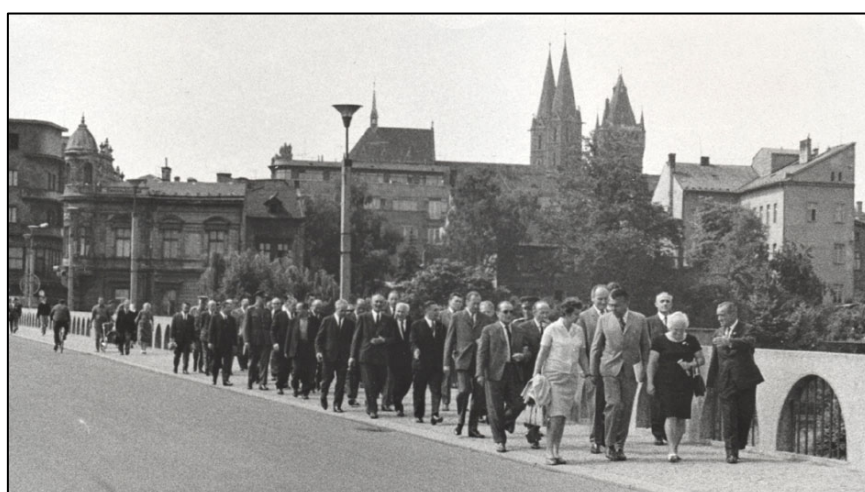
Milý Jiří!

S těžkým srdcem se s Tebou loučím
a lituji, že musím opustit Tebe, který
mi byl blíž, než kdy se domně
byjovalo. Někdy se, v duchu
budu k Tebe a tam bude je
naše místo na Tebe ještě přičkám.
Přáli jsme spolu daleko horší
věci a vždy jsme směřovali a
mni taková nemoc, nemučí Te
kasteriti na cestě k svému příli.
Byli jsme vždy velmi kamarádi
a také jimi přistaneme.
Loučím se s Tebou a na přeludu
mou se těší
Joska.

Po ústupu ze Solisek dne 10. listopadu 1944 dosáhly ustupující jednotky vrcholu "Chabence" / ? /, kde došlo k delší poradě o směru dalšího postupu. Během této porady se od velitelské skupiny oddělila skupinka pěti lidí, z nichž čtyři byli ozbrojeni a začali sestupovat směrem do Pohronské doliny. Po krátké poradě jsme je následovali, ve snaze dosáhnout hranice lesů. Skupinka pěti lidí nám náhle zmizela z dohledu a než jsme si uvědomili, jak se to stalo, zřítíli jsme se ze svahu dolů. Pravděpodobně jsme vstoupili na sněhový převis, který se s námi utrhł. Pokračovali jsme v sestupu a dostihli skupinu pěti, kteří šli před námi. Neozbrojený příslušník už nebyl schopen chůze a tak jej ti čtyři vlekli po sněhu. Volali jsme na něho, ať vstane a jde, takto že zmrzne. Neodpovídal a tak jsme se k němu sklonili a znovu jeje přesvědčovali, že je nutno vstát a pohybovat se vlastní silou. Z jeho vzezření bylo zřejmé, že už to bylo mimo hranice jeho možnosti. Vzhledem k tomu, že měl - pokud se to nechá říci - čtyři schopné průvodce, pokračovali jsme v sestupu. Ráno po sestupu obcházel tehdejší poslanec B. Laušman jednotlivé skupiny a ptal se po poslanci Švermovi. Když nám vylíčil, za jakých okolností a s kým Šverma sestupoval, uvědomili jsme si, že onen vyčerpaný příslušník byl hledaný. Laušmanovi jsme vše řekli, po té byla zorganizována záchranná výprava, jejíž výsledek je všeobecně známý.

K tomu je třeba dodat, že vše se událo před jednadvaceti léty pro mne ne příliš lehkého života, na místě prožitých událostí jsem od té doby nebyl, ani jsem nečetl žádnou literaturu a nesešel se s žádným přímým účastníkem a tak nebylo ničeho, co by mi při popisování prožité události pomohlo. A tak je pravděpodobné, že tato vzpomínka podlehlá vlivu času a liší se v lecčems od skutečnosti.

Písemné svědectví
Jiřiho Sehnala o
posledních
okamžicích a smrti
Jana Švermy, při
ústupu po porážce
Slovenského
národního povstání ve
Vysokých Tatrách.

Dne 14. července 1968 se z iniciativy a za organizačního zajištění Jiřího Sehnala konalo v Kolíně setkání válečných letců bojujících za 2. světové války v Anglii. Místy setkání někdejších letců byly obřadní síň kolínské radnice, velký sál někdejšího Družstevního domu a zálabské kino Jas, kde byl po slavnostním zahájení promítnut český film režiséra Jindřicha Poláka „Nebeští jezdci“ natočený podle stejnojmenného románu Filipa Jánského

*Kino Jas bylo 14.
července 1968
při promítání
„Nebeských
jezdců“ zcela
zaplněné*

*V červnu 2003
se k připomínce
dvaceti let, které
uplynuly od
úmrťi Jiřího
Sehmala,
uskutečnilo
v kolínském Kině
99 slavnostní
promítání filmu
„Nebeští jezdcí“
za účasti
generálporučíka
Františka Fajtla*

Pamětní deska Jiřího Sehnala v Lázních Bělohrad.

Písemné podklady – JUDr. Jiří Sehnal, internet

Fotografie – archiv JUDr. Jiřího Sehnala, Jaroslav Kronus, Petr Hejzman a Pavel Pobřísko

JAN NOVÁK

kolínský rodák a česko americký spisovatel

Spisovatel, dramatik, scenárista a dokumentarista Jan Novák se narodil 4. dubna 1953 v Kolíně. V roce 1969 emigroval s rodiči nejprve do Rakouska a o rok později do Spojených států amerických. V USA absolvoval Chicagskou univerzitu, obor humanitní vědy. Pracoval v počítačovém oddělení jedné telefonní společnosti, poté se profesionalizoval jako spisovatel. Od roku 1989 žije střídavě v Chicagu a v Čechách. Je laureátem Ceny Revolver Revue (1988), Ceny Egona Hostovského (1989), Magnesie Litery (2005) a Ceny Josefa Škvoreckého (2007). Prozaik Jan Novák s oblibou zpracovává autentické a autobiografické náměty. Osobní zkušenost, resp. empirie je pro něj výchozím bodem; jelikož jej přitahují dramatické příběhy a mezní situace, často se vrací k uzlovým dějinným událostem 20. století. Svou progresivní tvůrčí cestu našel

v propojení fikce a paradokumentárního realismu. Skutečnost zrcadlí v autorsky právoplatně zjednodušené perspektivě bez potřeby ozvláštňovat ji nějakými okázalými vypravěčskými gesty či postupy. Je zručným vypravěčem s citem pro hovorový jazyk, pro nějž „pozoruhodnost světa jako by byla důležitější než pozoruhodnost vlastního pohledu“ (Václav Havel). Určujícím pro jeho autorskou optiku se stala zkušenost emigrace, klíčovými pojmy jeho psaní jsou svoboda a hrdinství v různých podobách. Vzhledem k dalším scenáristickým a dramatickým aktivitám má Novákova tvorba ještě

mnoho jiných forem. Knižně autor debutoval souborem povídek *Striptease Chicago*, který vyšel v roce 1982 v torontském 68' Publishers Josefa Škvoreckého a Zdeny Salivarové. Kniha je částečně psána v chicagské češtině, „surrealistickém dialektu, jímž se dorozumívají čeští emigranti“, od té doby však píše Jan Novák už pouze anglicky. Prostřednictvím působivé hry s jazykovými styly se tvůrce v prvotně představil jako suverénní vypravěč inspirovaný Hrabalem, Škvoreckým i moderní americkou literaturou. Příběhy československých exulantů v USA, kde s postavami spíše než vznešené ideály lomcují „pomíjivý rozkoše“ a kde si každý hledá tu svou vysněnou „Američku“, se autor zařadil k nesentimentálnímu a neiluzivnímu proudu exilové literatury. Už zde je možno vystopovat zájem o vypjaté momenty dějin i osvěžující pohled na „Čížky“ (rozuměj Čechy) s americkým odstupem – a naopak. Pod názvem

The Willy's Dream Kit vyšla roku 1985 v New Yorku autorova prozaická druhotina, česky později vydaná jako *Milionový jeep*. Jan Novák se v ní odhodlal k velkému epickému pásmu, do značné míry autobiografickému. Na pozadí příběhu své rodiny a především svého otce vykresluje poměry v Československu od 40. let do sovětské okupace a poté zkušenost

emigrace, nejprve v rakouském utečeneckém táboře a pak v 70. letech realitu „amerického snu“. Svéráz autorova otce, resp. protagonisty příběhu (v kolínské kampeličce defraudoval milion korun, který prosázel v loterii, a dění po roce 1968 využil k útěku z republiky) zajišťuje, že pohled na dějinné události nebude v žádném případě černobílý. První z novákovských nestandardních hrdinů svádí bizarní boj nejen s „totalitním masostrojkem“, ale především s běsy v sobě samém. *Milionovým jeepem* autor potvrdil svůj vypravěčský um na velké ploše a v propojení privátního a obecně historického naznačil silné stránky své poetiky. Pouze anglicky zatím vyšel román *The Grand Life* (1987), který čerpá z autorových zkušeností v počítačové firmě a dovádí ad absurdum technicistní a byrokratické „ptydepe“. Na pomezí beletrie, deníkové literatury a publicistiky stojí dva svazky, které autor vydal po dočasném návratu do

do vlasti, když se změnilы politické poměry. První z nich, *Samet a pára* z roku 1992, je zprávou o Praze v průběhu sametové revoluce, kdy se země probírala z „narkózy“ reálného socialismu. Své dojmy z revolučního dění prokládá Novák vzpomínkami, úvahami o psaní i vloženými příběhy některých aktérů revoluce. Deziluzi z tuzemského porevolučního vývoje můžeme vysledovat v knize *Komouši, grázlové, cikáni, fízlové a básníci* (1997), v níž autor zúročil svůj roční pobyt v Čechách. Opět tu původně pro oči amerických čtenářů skládá střípky zážitků, impresí a postřehů z postkomunistického chaosu v srdci Evropy. A mimo jiné zde i formuluje své spisovatelské krédo, v němž se distancuje od samoúčelných experimentů a svůj styl vidí na pomezí literatury faktu a fikce. Tuto metodu maximálně využil v „pravdivém románu“ *Zatím dobrý* (2004).

Osou knihy se stala činnost odbojové skupiny *Ctirada* a Josefa Mašínových a jejich následný útěk z republiky v roce 1953 přes Německo, kdy proti nim bylo nasazeno na dvacet tisíc policistů a vojáků. *Panorama prózy* je ale

mnohem širší a zahrnuje jak protinacistické aktivity Josefa Mašína staršího, tak i osudy celé rodiny a lidí zapletených do jejich příběhu plus několik obecně historických prostřihů. „*Pravdivý román* je žánrový paradox, který se drží faktů, pokud to jen jde, ale dotváří si je po svém...“, komentuje autor způsob zpracování „největšího příběhu studené války“, který přes všechn hrdinský étos obsahuje i jistá mravní dilemata. Novák však nefilozofuje o vinně a trestu a rozhrěšení nechává na čtenářích. Soustřeďuje se na strhující příběh, který má v sobě cosi z neuvěřitelnosti hrdinských legend. Není výtkou, že kromě vylíčení paradoxů doby autora přitahují i napínavé či přímo dobrodružné aspekty převratných historických okamžiků. V jeho případě však nejde o žádnou „westernizaci dějin“. Síla autenticity dává příběhu pevnou páteř, autorova beletrizace pak zašlé děje oživuje vnitřními monology, domyšlením situací a detaily. Téměř osmisetstránkový román představuje zatím vrchol Novákova díla, stal se knihou roku 2005 v soutěži *Magnesia Litera* a vzhledem ke svému kontroverznímu tématu

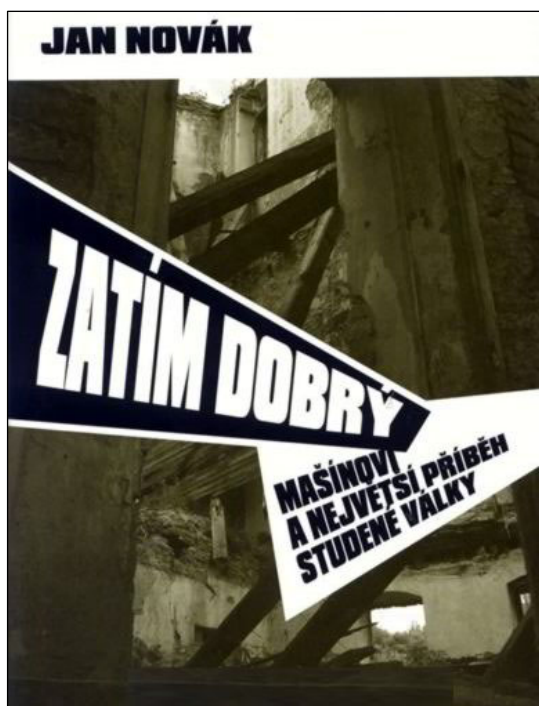
vzbudil v Čechách velký ohlas. Životním příběhem své rodiny se autor inspiroval i v nejnovější próze lakonicky nazvané *Děda*. Neomezil se zde jen na protagonistu z titulu, ale popisuje osudy širší rodiny s přesahy až na počátek minulého století. Vlastní nosný příběh začíná na konci 50. let, tedy v době autorova dětství. Coby vypravěče delegoval Novák malého chlapce, který tomu, co se kolem něj děje (50. léta), nerozumí.

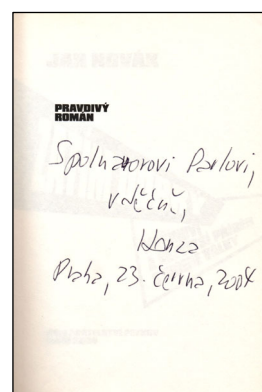
Hledá příčinu „betonového srdce“ svého dědy, čímž se před čtenáři pozvolna otevírá minulost jeho rodiny i celé země. Nejde však o „Honžíkovu cestu naruby“, na to je Novákovo psaní příliš krevnaté a „selsky“ poctivé. A také chlupaté a fortelné. V podtextu opět cítíme snahu o hledání hrdiny, resp. hrdinství. A jelikož se nenacházíme na půdě schematické prózy, hrdiny zde nalzáme toliko polovičaté či problematické. Mezi další tvůrčí aktivity Jana Nováka patří psaní pro divadlo. V divadelních hrách *Czechs* (1979) a *Bohemian Heaven* (1980) se vrací k „tématu české reality konce 60. let a k traumatům

českých emigrantů“. Řada jeho dramát existuje zatím pouze v angličtině: *The Wrong Way Out* (1982), *The Sperm Count* (1984) či *Uncle Joe* (1987); česky byla uvedena např. hra *Aljaška* (1994). Je spoluautorem scénáře filmů *Valmont* režiséra Miloše Formana z roku 1988 zpracovaného podle románu *Nebezpečné známosti Choderlose de Laclose*, filmu *Šeptej* režiséra Davida Ondříčka z roku 1996, autorem scénáře filmu *Báječná léta pod psa* režiséra Petra Nikolaeva z roku 1997 podle stejnojmenné prózy Michala Viewegha, *Nedodržený slub* režiséra Jiřího Chlumského z roku 2009 podle stejnojmenného memoáru Martina Petráška. Sám natočil autorské dokumenty *Občan Havel jede na dovolenou* (2005) o pronásledování Václava Havla při jeho prázdninové

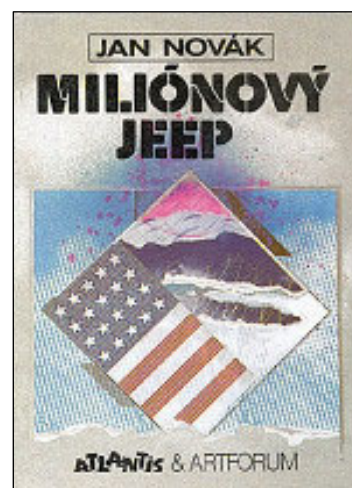
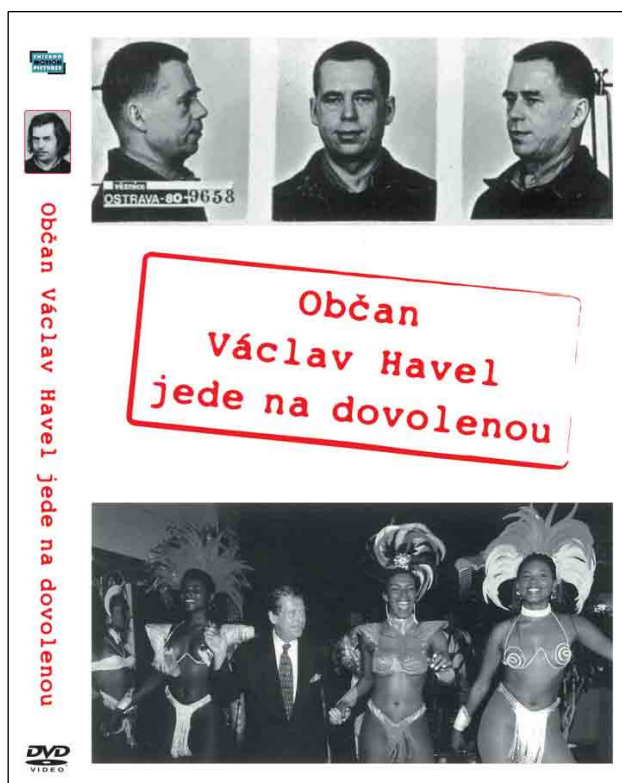
cestě v roce 1985 a *Občan Havel přikuluje* (2009). Je také spoluautorem autobiografie režiséra Miloše Formana s názvem „Co já vím?“ i jejího pokračování s rozšířeným názvem „Co já vím? aneb Co mám dělat, když je to pravda“.

V předmluvě ke knížce „Zatím dobrý,“ píše Jan Novák mimo jiné: „Nakonec jsem několikrát navštívil i Radka Mašína v Clevelandu a vyzvěděl na něm spoustu nových věcí a upřesnil si nebo vyvrátil mnoho nejrůznějších domněnek. Současně mi z Kolína posílal Pavel Pobřísl rozhovory, které jako zanícený badatel v kauze Mašín natáčel s většinou jejich žijících aktérů, včetně Milana Paumera a Vladimíra

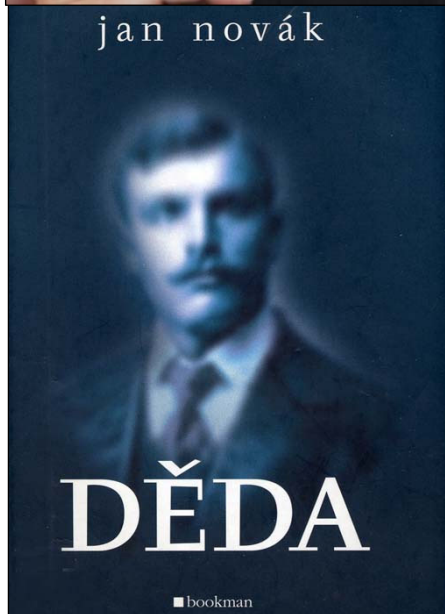
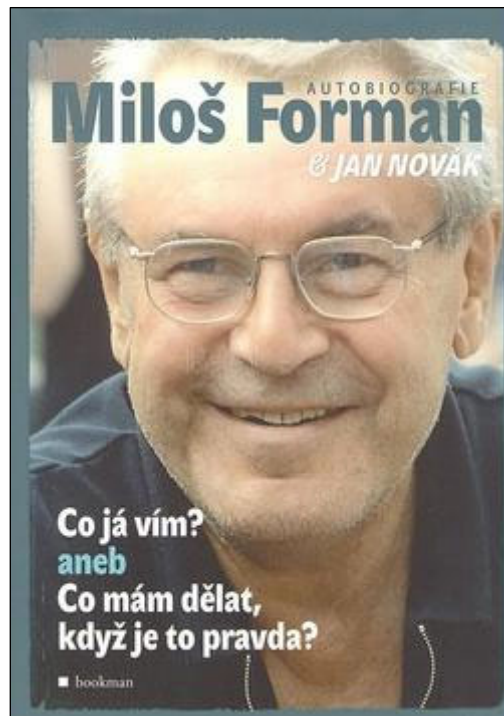
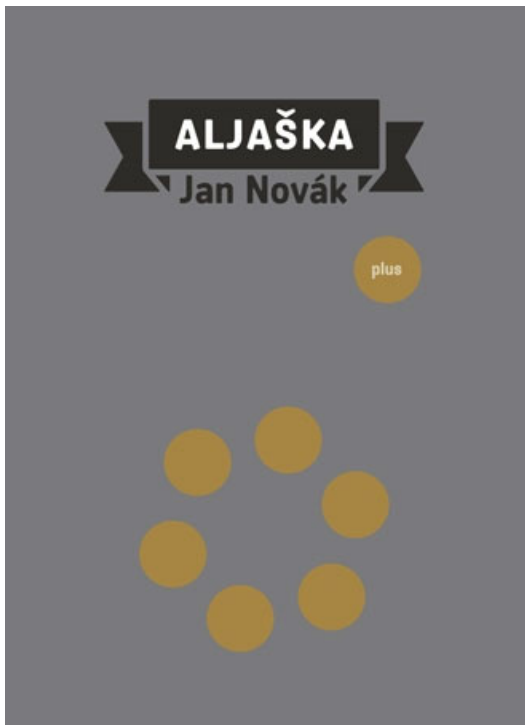

Hradce. Bez nich by „Zatím dobrý“ bylo úplně jinou knihou.

Vlevo plakát k filmu otce Jana a syna Novákových s názvem „Občan Václav Havel jede na dovolenou“. Vpravo obal jedné z prvních Novákových knížek

Jako zdroj informací a fotografií byly použity internetové stránky, např. www.spisovatele.cz, www.literatura.cz a osobní známost kronikáře s Janem Novákem

Václav Linek

Václav Linek se narodil 1946 Kutné Hoře. Vystudoval střední školu v Praze se zaměřením na propagaci. V roce 1964 se oženil, přestěhoval do Kolína a nastoupil do zaměstnání v místním divadle. Zde pracoval jako kulisák, malíř kulis a od roku 1974 se stal divadelním výtvarníkem Krajského, později pak Městského divadla v Kolíně. Této práci se věnuje dodnes. Stejně tak je členem České unie karikaturistů. Niterná potřeba

uměleckého vyjádření jej vedla k volné tvorbě v oblasti výtvarného humoru beze slov. Nebyl to jednoduchý proces a první úspěchy se dostavily až po několika letech. Později spolupracoval s celou řadou novin a časopisů. Zkušenosti získané stovkami kreslených příběhů bohatě zúročil ve své hlavní profesi při vytváření divadelních plakátů, poutačů a kreseb. Měl to

šťěstí, že potkal řadu kvalitních lidí, kteří měli vliv na jeho další výtvarný růst. Do roku 1980 kreslil většinou černobílé kresby, ale pro festivaly a výstavy obrázky koloroval. Ve svých námětech nebyl nikdy podbízivý a jeho osobitý rukopis oslovoval široké spektrum diváků. Dokladem toho jsou i ocenění, která získal na mezinárodních festivalech humoru u nás i v zahraničí. Rok 1989 byl dalším zlomem v jeho tvůrčí činnosti. Nutnost reagovat na nástup počítačové techniky v divadelní propagaci mu otevřel i další možnosti uměleckého vyjádření. Vznikly tak další stovky kreseb barevně přímo upravovaných v počítači. Za třicet let soustředěné práce nechává za sebou souvislé a nepřehlédnutelné dílo, které ho řadí ke špičce české karikatury.

Kreslený humor Václav Linek publikoval v Mladém světě, Dikobrazu, Podvobrazu, Gramorevui, Čuku, Škrtu, Vlastě, Krkonoších, Novém Dikobrazu, Aprílu, Svobodném slovu, Hujerovi, Generaci, Readers Digest výběr atd. Mimo kolínského divadlo spolupracoval výtvarně i se Středočeským divadlem v Kladně, Divadlem E. F. Buriana v Praze, S. K. Neumanna v Praze atd. Činnost: karikatura, ilustrace, plakáty, úpravy tiskovin, loga. V poslední době se autor opět vrátil k pracnější pastelkové technice. Vytvořil cyklus 70 kartonů kresleného humoru na formátech A3 a cyklus akrylových obrazů větší formátů, vše s humornou tematikou.

Samostatné výstavy:

1981 – Krajské divadlo Kolín, 1981 – Divadlo EFB Praha, 1982 – Malostranská beseda

Praha, 1984 – Krajské divadlo Kolín, 1987 – Muzeum Opava, 1989 – Muzeum Vrchlabí, 1990 – Malá galerie Kolín, 1996 – Městské divadlo Kolín, 1996 – Malostranská beseda Praha, 2002 – Galerie F. Jeneweina K.Hora, 2006 – Městské divadlo Kolín

Kolektivní výstavy (výběr):

1980,1981,1982 – Mezinárodní festival, Tokio (Japonsko), 1982 – 100+1 salonu, Galerie MF Praha, 1983 – Mezinárodní festival humoru, Gabrovo (Bulharsko), 1983 – Kreslíři časopisu Mladý svět, Galerie v Karlově ulici Praha, 1989 – Mezinárodní festival, Gabrovo (Bulharsko), 1990 – Archikátúra – Mezinárodní bienále humoru Bratislava, 1989 – Mezinárodní festival humoru, Bogota (Kolumbie), 1994 – Archikátúra – Mezinárodní bienále humoru Bratislava, 1995 – Mezinárodní bienále kresleného humoru Knocke Heist (Belgie), 1995 – Mezinárodní bienále humoru, Muzeum Písek, 1996 – Archikátúra – Mezinárodní bienále humoru, Bratislava, 1999 – Prácheňské muzeum Písek Mezinárodní bienále humoru, 2000 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Humorest Hradec Králové, 2002 – 100 +1 salonů, Galerie Mánes Praha, 2002 – Humorest – Mezinárodní bienále humoru Hradec Králové, 2004 – Humorest – Mezinárodní bienále humoru Hradec Králové, 2004 – Hudba ve výtvarném umění, Městské divadlo Kolín, 2005 – Mezinárodní festival humoru, Ankara (Turecko), 2005 – Prazdroj českého humoru, Plzeň, 2005 – Veselá města, Galerie Ledenburského paláce Praha, 2005 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Muzeum Písek.

Ilustrace:

1984 – Muzeum světového humoru Tokio, 1988 – Krakonoše si představuje každý jinak, (Novinář Praha), 1989 – 100x o vojně, (Naše vojsko Praha), 1991 – Smích na dovolenou, (Start Benešov), 1993 – Šlápnutí do úsměvu, (Petrklíč Praha), 1999 – Sranda kuchařka 2, (Signet Praha), 1999 – Hlavní, že jsme zdraví, (APC Brno), 2000 – To nejlepší z českého humoru, (Formát Praha) 2005 – Vrr,haf, (Baronet Praha), 2005 – Prazdroj českého humoru, (Nova Plzeň)

Ceny získané na mezinárodních a národních festivalech (výběr):

1980 – Tokio, Cena za vynikající dílo, 1981 – Tokio, Cena, 1982 – Tokio, Cena, 1987 – Humorest, Hradec Králové Hlavní cena, 1988 – Humorest, Hradec Králové Cena Humorestu, 1989 – Mezinárodní festival humoru, Ancona Čestné uznání a diplom, 1989 – Mezinárodní festival kresleného humoru, Bogota, třetí místo, 1996 – Archikátúra Bratislava, Cena Bramac a diplom, 1998 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Hr.Králové 1.místo, 1999 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Písek Cena, 2005 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Písek Hlavní cena, 2007 – Mezinárodní bienále “Zlatý súdok“ Prešov, Hlavní cena (Gram Priz, 2007 – Mezinárodní bienále kresleného humoru, Písek Cena.

*Václav Linek na svém
pracovišti v Městském divadle
Kolín. Dole je karikatura,
nakreslená speciálně pro
Kroniku města Kolína za rok
2011.*

DOSTIHOVÁ DRÁHA CHRTŮ V KOLÍNĚ

Na konci roku 2011 lze konstatovat, že v České republice existují čtyři dráhy pro dostihy chrtů. Nejstarší dráha, vybudovaná v konci 70. let 20. století se nachází v moravské Lednici. Jako druhá byla dne 20. června 1981 otevřena dostihová dráha v Kolíně. Třetí oficiální dostihová dráha je v Mladé Boleslavi. Všechny tyto dráhy jsou

travnaté a uznané Českomoravskou kynologickou unií, která je členem mezinárodní organizace FCI, Federation Cynologique Internationale, za oficiální dráhy. Čtvrtá dráha, písečná, se nachází v obci Praskačka nedaleko Hradce Králové a je soukromým majetkem. Kolínská dostihová dráha je umístěna na severovýchodním okraji města, v blízkosti městské čistírny odpadních vod, tedy v prostoru, kterému se říká Spálenka nebo Na Spálence. Podle současných provozovatelů dráhy se o její vybudování nejvíce zasloužil kolínský zvěrolékař, MVDr. Palounek. Se jménem doktora Palounka, který

zemřel v polovině 80. let minulého století, je možné se setkat na některých webových stránkách. Je zde uváděn jako někdejší chovatel vipetů v chovné stanici Úplněk, případně Full Moon Rostoklaty. Dráha Na Spálence byla na počátku 80. let 20. století

vybudována převážně brigádnicky, avšak i dnes jsou na dráze dvě distance: 480 m a 360 m. Dráha má tvar oválu s dvojitým U a poloměrem zatáček 40 m, bez převýšení. Je travnatá se startovacími boxy pro velká i malá plemena. Návnada je tažena

navijákem přes soustavu kladek. Doběh je do pískoviště. Všechny parametry dráhy odpovídají zvyklostem a předpisům pro pořádání závodů již výše zmíněné mezinárodní organizace FCI. Na dráze byla v roce 2008 nainstalována nová časomíra s cílovou kamerou, jejíž provoz zajišťuje firma SPRINTER. Pozemky, na kterých se dráha rozkládá, jsou, s výjimkou relativně malé výměry, která je vlastnictvím Pozemkového fondu ČR, soukromým majetkem. Minulé pokusy vykoupit nebo vyměnit pozemky ze soukromých rukou do vlastnictví města Kolín vždy ztroskotaly. Současný provozovatel

dostihové dráhy, kterým je neziskové sdružení **Zájmová organizace chovatelů psů, dostihová dráha Kolín**, platí majitelům pozemků roční nájemné ve výši cca 70 000 Kč. Provozovatelům však významně pomáhá město Kolín, které na provoz dráhy přispívá roční

částkou cca 40 000 Kč. Zbylé finance do pokrytí potřeb závodiště si musí provozovatel zajistit z jiných zdrojů. Jedním z nich je např. startovné. Platí se zde ve výši 200 Kč za psa a závod. Na kolínské dostihové dráze se pořádá cca 10 závodů ročně. Město Kolín je majitelem patrové provozní budovy. Zde je v přízemí klubovna s bufetem a v prvním patře ubytovna sloužící, hlavně při závodech, potřebám chovatelů chrtů. Do areálu není přivedena pitná voda, což je jistě citelný nedostatek.

Zavádění psů do startovacích kotců.

Trat'ové rekordy na 360m

<i>Whippet - pes</i>	<i>Mont Blanc ze Spingbart Gou</i>	<i>CZ</i>	<i>06.06.2010</i>	<i>22,805</i>
	<i>Kleon Vlapan</i>	<i>CZ</i>	<i>08.08.2009</i>	<i>23,09</i>
<i>Whippet - fena</i>	<i>Karen Vlapan</i>	<i>CZ</i>	<i>12.07.2009</i>	<i>23,30</i>
	<i>Leslie ze Spingbart Gou</i>	<i>CZ</i>	<i>27.09.2008</i>	<i>23,39</i>

Trat'ové rekordy na 480m

<i>Whippet – fena</i>	<i>Karen Vlapan</i>	<i>CZ</i>	<i>01.08.2010</i>	<i>31,60</i>
	<i>Kamila Vlapan</i>	<i>CZ</i>	<i>16.05.2009</i>	<i>31,85</i>
<i>Whippet - pes</i>	<i>Kleon Vlapan</i>	<i>CZ</i>	<i>01.08.2010</i>	<i>31,62</i>
	<i>Kenwood ze Spingbart Gou</i>	<i>CZ</i>	<i>17.05.2008</i>	<i>31,70</i>

Hlavní klubová budova na kolínské dostihové dráze

Pokračování ročníku 2010 - 2011 Mattoni národní basketbalové ligy

16. kolo – sobota 8. ledna 2011

BC Kolín : BK Děčín = 79 : 75 (20 : 25, 45 : 34, 60 : 46)

Body Kolína: Zuzák 19, Smith 18, Hemmy 12, Machač 9, Jones 9, Hubálek 8, Marko 4

Tabulka po 15. kole (neúplná):

7. BC Kolín	15	7	8	1152 : 1205	22
-------------	----	---	---	-------------	----

Děčín se v Kolíně absolutně nedařilo. Kolín dokázal lídra tabulky odzbrojit snad úplně ve všem. A domácí fanoušci jásali. Týmová semknutá hra Kolína hosty zničila. Hlavní krok za vítězstvím udělali Kolínští ve druhé části zápasu. To totiž hosty přestříleli dvacet pět ku devíti a strhli vedení na svou stranu o devět bodů. Do kabin odcházeli za bezvadné atmosféry a to ještě netušili, že se v kolínské hale dočkají ovací ještě větších. Svůj náskok totiž nejenže dokázali udržet, ale i potvrdit. A když se třeba Děčín dotáhl na pětibodový rozdíl, tak Kolín bez ostychu a servítků zase udeřil.

Trenér Predrag Benáček prodloužil smlouvu s BC Kolín na další tři roky, uvedla ve čtvrtek 13. ledna mluvčí kolínského basketbalového klubu Jana Kubartová. Trenér Benáček

působí u kolínského klubu třetí sezonu. Poprvé s kolínským týmem navázal spolupráci před sezonou 2008/2009. Největší úspěch s kolínským družstvem zaznamenal v loňské sezoně, kdy se Kolín historicky poprvé v Mattoni NBL probojoval do vyřazovacích bojů. Rodák ze Sarajeva přišel do Kolína z Kypru, kde trénoval jak jeden z celků nejvyšší soutěže, tak i kyperskou reprezentaci. Na svém kontě má též tři roky působení u české basketbalové reprezentace coby asistent trenéra.

17. kolo – sobota 15. ledna 2011

Basketball Brno : BC Kolín = 90 : 72 (20 : 21, 45 : 34, 64 : 56)

Body Kolína: Machač 19, Smith 19, Jones 11, Zuzák 10, Hubálek 6, Hemmy 3, Field 2, Jelínek 2.

Tabulka po neúplném 16. kole:

6. BC Kolín	16	7	9	1224 : 1295	23
-------------	----	---	---	-------------	----

18. kolo – sobota 22. ledna 2011

BC Kolín : Basketball Quanto Svitavy = 94 : 63 (28 : 11, 48 : 33, 69 : 45)

Body Kolína: Machač 24, Zuzák 14, Marko 12, Field 10, Jones 8, Smith 7, Hemmy 7, Němeček 5.

Tabulka po neúplném 17. kole:

6. BC Kolín	17	8	9	1318 : 1358	25
-------------	----	---	---	-------------	----

20. kolo – sobota 5. února 2011

BC Kolín : BK JIP Pardubice = 66 : 85 (22 : 21, 36 : 41, 46 : 63)

Body Kolína: Smith 13, Field 13, Jelínek 11, Machač 7, Hemmy 6, Marko 4, Jones 4, Zuzák 4

Tabulka po neúplném 20. kole:

7. BC Kolín	18	8	10	1384 : 1443	26
-------------	----	---	----	-------------	----

Richard Field, basketbalista, který nezapře svou sílu na doskoku a jeho přítomnost pocítí protihráči i v obraně. Asi takto je na zahraničních webech prezentován pětadvacetiletý americký basketbalista Richard Field, nová posila kolínského basketbalového týmu.

Richard Field (č. 54)

Datum narození: 21. března 1985

Post: křídlo

Váha: 98 kg, výška: 196 cm

Rodina: svobodný, bezdětný

Záliby: basketbal, filmy

Měl bych být užitečný hlavně v obraně a na doskoku – odpovídá téměř dva metry vysoký křídelník na otázku, jaká je podle trenéra Benáčka jeho úloha v týmu. V Kolíně trénuje už měsíc, ale zatím se dostal jen do dvou zápasů. Před domácím publikem nastoupil poprvé v sobotu 22. ledna proti Svitavám.

***Vyhráli jste 94:63. Jaký to byl podle vás zápas?**

Zápas byl docela dobrý. V týdnu jsme se na něj hodně připravovali. Do hry jsme se dostali všichni a myslím, že celý tým do utkání vložil značné úsilí, nikdo nic nepodcenil.

***Jak se zatím ve hře cítíte vy?**

Stále se učím, jak se český basketbal hraje, jaká jsou pravidla. Stále se s českým basketbalem sžívám. Ale řekl bych, že se cítím fajn.

***A jak se vám zatím v Kolíně líbí?**

Už jsem poznal hráče, trenéry, město. Dost i hru Kolína. Cítím se tu dobře.

***Prý se znáte s Terry Smithem?**

Ano, ano. Studovali jsme spolu na univerzitě, takže Terryho znám už docela dlouhou dobu. Jsme celkem dobří přátelé. Zůstali jsme v kontaktu i po ukončení univerzity, když jsme se každý vydali jinou cestou v basketbalové kariéře. Telefonovali jsme si, skypeovali.

***Takže je toto jedním z důvodů, proč jste v Kolíně?**

Ano, je to jeden z důvodů, proč jsem tady. Kouč zná Terryho a on mu řekl o mé situaci.

***Prý jste Kolín kontaktoval už loni. Je to pravda?**

Ano, už loni jsem kontaktoval trenéra a on mi říkal, že v tuto chvíli hráče nepotřebuje a že neví, jakým směrem se tým bude ubírat v další sezoně, že se případně ozve. A nakonec jsme se dohodli letos.

***V Kolíně máte podepsanou smlouvu do konce sezony. Už jste přemýšlel, co pak dál, kudy se bude ubírat vaše kariéra?**

To je těžké říci takhle brzy. Určitě chci basketbal dál hrát, učit se a vyhrávat se. Ale jestli zůstanu třeba v české lize, to zatím nevím.

21. kolo – sobota 12. února 2011

BK Prostějov : BC Kolín = 91 : 73 (22 : 22, 42 : 36, 65 : 58)

Body Kolína: Jones 21, Machač 16, Field 10, Smith 8, Jelínek 6, Hemmy 6, Marko 5

Tabulka po 21. kole:

7. BC Kolín	19	8	11	1457 : 1534	27
-------------	----	---	----	-------------	----

22. kolo – sobota 19. února 2011

BC Kolín : USK Praha = 76 : 74 (20 : 14, 41 : 31, 57 : 58)

Body Kolína: Smith 22, Jones 17, Field 12, Machač 9, Zuzák 6, Marko 6, Hubálek 4

Tabulka po 22. kole:

7. BC Kolín	20	9	11	1533 : 1608	29
-------------	----	---	----	-------------	----

KONEČNÁ TABULKA ZÁKLADNÍ ČÁSTI MATTONI NBL 2010 - 2011

1.	BK Prostějov	20	17	3	1725 : 1460	37
2.	BK Děčín	20	16	4	1574 : 1359	36
3.	UNIBON Nový Jičín	20	15	5	1743 : 1397	35
4.	BK JIP Pardubice	20	14	6	1599 : 1388	34
5.	NH Ostrava	20	13	7	1588 : 1518	33
6.	BK Breda Weinstein Opava	20	10	10	1533 : 1568	30
7.	BC Kolín	20	9	11	1533 : 1608	29
8.	Basketball Brno	20	7	13	1441 : 1528	27
9.	USK Praha	20	5	15	1413 : 1567	25
10.	Lokomotiva Plzeň	20	2	18	1328 : 1683	22
11.	Basketbal QUANTO Svitavy	20	2	18	1299 : 1700	22

Po konci základní části se účastníci rozdělili do dvou nadstavbových skupin A1 a A2. K pěti prvním družstvům z konečné tabulky se přiřadil ještě ČEZ Basketball Nymburk, hrající v této sezóně dvě mezinárodní soutěže, Evropskou a Adriatickou ligu. Skupinu A2 pak tvoří družstva od 6. až do 11. místa základní části. Zatímco ve skupině A2 se do tabulky započítávají výsledky ze základní části soutěže, ve skupině A1 začínají všechna družstva od nuly.

Křídelník Terry Smith v kolínském dresu bojuje už druhou sezonu a letos má jasno: Kolín hraje dobře a mohl být v první pětce tabulky. Na palubovce ho nelze přehlédnout. Ano, je to Američan černé pleti, takže není co se divit. Ale to je věc jedna, a to není to nejdůležitější. U Terryho Smithe totiž nelze přehlédnout zejména jeho tah na koš, hbitost a rychlost, a také to, že svými vtipky již letos nejednou pobavil publikum. Je to zkrátka týmový srandista a ještě ke všemu nejlepší střelec a nejužitečnější hráč.

***Terry, Kolín skončil po základní hrací části na sedmém místě s devíti výhrami. Myslíte, že je to odpovídající? Jste s tím spokojen?**

Určitě s tím spokojen nejsem. Jsem přesvědčen, že jsme mohli skončit v první pětce a soutěžit v nadstavbě s týmy ze skupiny A1.

***Protože jste ale do pátého místa neskončili, budete hrát skupinu A2 a čekají vás zápasy s Opavou, Brnem, USK Praha, Plzní a týmem Svitav. Jak si věříte v této konkurenci?**

Určitě nepochybuji o tom, že můžeme skončit na špici této skupiny. Ale žádný z těch týmů není špatný. Každý může porazit každého, takže nesmíme nic podcenit a musíme hrát zodpovědně a nejlépe, jak umíme.

***V neděli 27. února zahájíte nadstavbu domácím zápasem s Opavou. Co od toho zápasu čekáte a s čím do něj půjdete?**

Naše cíle jsou takové jako před každým zápasem, je jedno, jestli jdeme hrát proti Nymburku nebo poslednímu týmu tabulky. Chceme určitě vyhrát, hrát, jak nejlépe umíme a bojovat celých čtyřicet minut.

***Vraťme se k základní části. Dokázali jste například porazit silný Děčín, který byl v tu dobu lídr tabulky. To asi považujete za nejlepší zápas, že?**

Ano, je to úžasný pocit, vědět, že jste schopný porazit tým, který hraje na špici ligy, a to ještě před domácími fanoušky. Určitě to byl úžasný zážitek pro všechny z nás a je to určitě jedna z věcí, na které budeme moci být na konci sezony pyšní.

***Vy osobně se hodně zasazujete o výhry Kolína. Se sedmnácti body na zápas jste se dokonce stal nejlepším střelcem Mattoni NBL...**

Jsem šťastný, že jsem první v této statistice. Ale vždycky na sebe kladu tlak, abych byl ještě lepší. Takže ano, jsem rád, že jsem dosáhl takové pozice mezi střelci, ale nejsem spokojený sám se sebou. Pořád se můžu zlepšovat a pracuji na tom.

***Co se týče vašich osobních statistik, také jste nejvytíženějším hráčem Kolína. Na palubovce jste trávil průměrně téměř třicet minut za zápas...**

Moje role v týmu je taková, že hraji každý zápas hodně minut. S takovou rolí přichází hodně zodpovědnosti, a proto se vždycky snažím dělat to nejlepší, co můžu, a hrát nejlépe, jak můžu. Asi to bych k tomu řekl.

***V průběhu sezony se k týmu připojil Američan Richard Field. Víte, že jste se znali už z univerzity. Jste rád, že tu coby váš kamarád hraje a že tu máte tudíž někoho takto blízkého?**

Ano, jsem velmi rád. Rich je hlavně ale také platná posila pro tým. Pomáhá nám v oblastech hry, kde bylo potřeba zlepšení, jako třeba na doskoku, v silovosti, houževnatosti, či obraně. Rich nám ve všech těchto oblastech znatelně pomáhá a ani nemluví o tom, že je také výborný střelec.

1. kolo nadstavbové skupiny A2 – neděle 27. února 2011 – hala Spojů

BC Kolín : BK Breda Weinstein Opava = 104 : 58 (23 : 17, 50 : 23, 85 : 35)

Body Kolína: Smith 34, Jones 13, Jelínek 13, Hubálek 10, Marko 9, Hemmy 9, Machač 8, Field 8.

Tabulka skupiny A2 po 1. kole:

7. BC Kolín	21	10	11	1637 : 1666	31
-------------	----	----	----	-------------	----

Kolín v čele s nejlepším střelcem ligy Terryem Smithem (foto), který v utkání nasázel třicet čtyři bodů, podal ohromující výkon a přivedl fanoušky do varu. Kolínský ostrostřelec

Smith měl už po osmnácti minutách na svém kontě třiadvacet bodů a chvílemi vyhrával i mini souboj s celým týmem Opavy. Prostě fantazie. A když se k tomu přičtou parádní výkony dalších hráčů, těžko se hledají slova chvály. Namátkou třeba trojka Brada Jonese. Ta na první pohled nevypadá nijak exoticky, zvláště když jich včera Kolín trefil hned dvanáct, pro Brada to byla ale teprve čtvrtá trojka v sezoně. Navrch pár pěkných smečů, třeba když Field vypíchl opavskému rozehrávači balón a poslal kupředu Smithe.

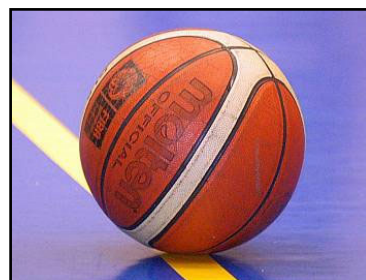
Taková jízda tu dlouho nebyla. Domácí borci udělali z prvního zápasu nadstavby pro své fanoušky pěknou show a Opavu poslali domů se stovkou na zádech.

2. kolo nadstavbové skupiny A2 – sobota 5. března 2011

Basketbal Quanto Svitavy : BC Kolín = 84 : 77 (15 : 10, 38 : 35, 55 : 53, 67 : 67)

Body Kolína: Smith 20, Field 18, Hubálek 10, Machač 10, Hemmy 9, Jelínek 6, Marko 2, Němeček 2

Drama ve Svitavách vrcholilo v poslední minutě. Kolín se dotáhl na 67:67, ale pak nedal šestku a čtyři vteřiny před klaksonem minul Hemmy. „Štěstí, které se nám ve druhé půli vyhýbalo, jsme si v závěru vybrali měrou vrchovatou. V tomto okamžiku z nás spadla deka, v prodloužení jsme začali konečně dominovat na doskoku a pod košem, kde dal důležité čtyři body Boris Meno, pochvaloval si po utkání trenér domácích Tomáš Pětivlas. „My jsme vstoupili do utkání velmi vlažně, což nebylo dobře. Jako velký problém se ukázala neúčast našeho rozehrávače Brada Jonese. Zastoupil ho Roman Marko, ale zahrál jen průměr toho, co může. Museli jsme proto obětovat Terryho Smithe, aby hrál na rozehrávce a aby dával tu sílu do jiné činnosti než je skórování. V prodloužení už byly Svitavy mnohem lepší a vyhrály zaslouženě,“ řekl po utkání kolínský trenér Predrag Benáček.

3. kolo nadstavbové skupiny A2 – středa 9. března 2011 – hala Spojů

BC Kolín : Basketball Brno = 85 : 74 (30 : 18, 43 : 35, 64 : 54)

Body Kolína: Field 21, Smith 19, Jones 17, Machač 9, Marko 7, Jelínek 6, Hubálek 5, Zuzák 1

Tabulka skupiny A2 po 3. kole:

2. BC Kolín	23	11	12	1799 : 1824	34
-------------	----	----	----	-------------	----

4. kolo nadstavbové skupiny A2 – sobota 12. března 2011 – hala Spoju

BC Kolín : USK Praha = 68 : 78 (19 : 19, 34 : 38, 52 : 59)

Body Kolína: Field 18, Jones 13, Smith 11, Machač 8, Jelínek 7, Marko 6, Hubálek 5

Tabulka skupiny A2 po 4. kole:

2. BC Kolín 24 11 13 1867 : 1902 35

Začátek byl slibný. Vypadalo to na další domácí jízdu Kolína. Američan Richard Field otevřel skóre dvěma proměněnými trestnými hody, záhy přidal trojku, dvojku a další šestku, domácí vedli 8:4 a zdálo se, že tentokrát bude střelecky domácí publikum bavit někdo jiný než střelec Smith a že tým USK bude v kolínské aréně jako na kolotoči. Jenže opak byl nakonec pravdou. Kolotoč se dotočil velmi brzy. Field měl ještě před koncem druhé čtvrtiny čtyři osobní fauly, takže střelecké představení se nakonec nekonalo a Pražané si v průběhu druhé čtvrtiny vypracovali čtyřbodový náskok a ten nakonec drželi až do konce. Jak řekl na tiskové konferenci po utkání kolínský kouč Predrag Benáček, i když by se hrálo až do neděle, Kolín by nad USK nemohl vyhrát. Vždycky by těch pár bodíků chybělo.

5. kolo nadstavbové skupiny A2 – středa 23. března 2011

Lokomotiva Plzeň : BC Kolín = 83 : 96 (18 : 20, 38 : 52, 69 : 73)

Body Kolína: Smith 23, Machač 23, Marko 15, Field 12, Jelínek 11, Hemmy 8, Jones 2, Benáček 2

Tabulka skupiny A2 po 5. kole:

2. BC Kolín 25 12 13 1963 : 1985 37

Kolínští vyhráli první čtvrtinu jen o dva body, ale ve druhé začali svůj náskok navyšovat. V 18. minutě vedli již 48:30, v poločase měli k dobru bodů čtrnáct. Ve třetí desetiminutovce ovšem Plzeňané bojovným výkonem ztrátu téměř zlikvidovali, před závěrečnou částí hry prohrávali jen 69:73. Kolín dirigovaný Američanem Smithem, který stejně jako jeho spoluhráč Machač zaznamenal 23 bodů, ovšem zvrát v utkání nepřipustil a výhru si pohlídal. „Rozhodla druhá čtvrtina, kdy jsme odskočili na 18 bodů,“ konstatoval kolínský kouč Predrag Benáček. „I když Plzeň pak náš náskok trochu stáhla, my jsme vývoj utkání kontrolovali. Hlavně jsem spokojený se střelbou za tři body. Padesátiprocentní úspěšnost je skvělé číslo,“ dodal.

6. kolo nadstavbové skupiny A2 – sobota 26. března 2011

BK Breda Weinstein Opava : BC Kolín = 92 : 53 (25 : 12, 43 : 28, 68 : 39)

Body Kolína: Marko 10, Machač 10, Field 10, Jelínek 9, Hubálek 6, Smith 4, Jones 4

Tabulka skupiny A2 po 6. kole:

2. BC Kolín 26 12 14 2016 : 2077 38

Opavští basketbalisté jsou ve v dobré formě. Ve středu na domácí palubovce zlikvidovali Svitavy, v sobotu pak doslova z palubovky vygumovali Kolín, a to ještě domácím scházeli dva hráči základní sestavy. Ve druhém poločase Opava kolínskou likvidaci dokonala. Kolínští místy nevěděli, co hrát, a v některých situacích Slezanům míče doslova darovali. „Opava vyhrála zaslouženě, chtěla vyhrát více, což bylo vidět od prvních minut,“ řekl trenér Kolína Predrag Benáček. „Domáci se po celých čtyřicet minut prezentovali velmi dobrou obranou a útokem, to nám chybělo,“ smutnil hostující kouč a dodal: „V poslední době se trápíme, bojujeme sami se sebou.“

7. kolo nadstavbové skupiny A2 – středa 30. března 2011 – hala Spoju

BC Kolín : Basketbal Quanto Svitavy = 89 : 81 (28 : 27, 53 : 43, 72 : 64)

Body Kolína: Smith 22, Field 21, Machač 20, Marko 11, Jones 6, Hemmy 4, Hubálek 3, Jelínek 2

Tabulka skupiny A2 po 7. kole:

2. BC Kolín 27 13 14 2105 : 2158 40

Byl to boj. Kolínští basketbalisté se však nedali a na domácí palubovce uhájili v dalším kole nadstavby vítězství, když se ujali vedení ve druhé čtvrtině. V té době totiž Svitavy začaly hrát zónovou obranu a domácí z toho těžili. Dostali více prostoru na perimetru a bylo z toho

hned pět trojek a rázem i desetibodové vedení. Jenže ve třetí čtvrtině přišlo na straně Kolína víc chyb a ztrát, než bylo zdrávo, a náhle byly Svitavy za domácím družstvem jen o bod. „Udělal jsem spoustu chyb, opravdu spoustu. A takové, které by se neměly stávat. Ale hráči už jsou delší dobu nervózní a z toho to pramení. Nicméně bojovali a vyhráli. Za to jim gratuluji. Vyhráli proto, že chtěli,“ věděl kouč Kolína Predrag Benáček. A měl pravdu. Tým zabojoval. A v rozhodujících momentech to bylo znát hlavně pod košem. „Machač a Field hráli dobře pod košem. Jak se v basketbalu říká, nechali jsme Svitavám jen jednu střelu. Jednou vystřelily na koš a my to doskočili. Jinak máme občas ten problém, že soupeř vystřelí a sám doskočí a má druhý útok. To se nám dneska nestávalo,“ liboval si Benáček s tím, že Kolín v těchto momentech zápasu zahrál zkušeněji.

8. kolo nadstavbové skupiny A2 – úterý 5. dubna 2011

Basketball Brno : BC Kolín = 86 : 75 (11 : 16, 31 : 33, 61 : 54)

Body Kolína: Jones 20, Field 19, Marko 15, Machač 9, Benáček 8, Hemmy 2, Hubálek 2

Tabulka skupiny A2 po 8. kole:

2. BC Kolín	28	13	15	2180 : 2244	41
-------------	----	----	----	-------------	----

Chvilí před poločasem si hostující kouč Predrag Benáček musel vybrat už svůj druhý oddechový čas. Tak nespokojený byl s výkonem svých svěřenců. „V klubu jsou nějaké problémy. Máme málo hráčů, ale klukům nemůžu nic vytknout. Bojovali,“ našel i přes prohru slova chvály kouč Benáček. Bývalému reprezentantovi Jugoslávie chyběla největší hvězda, americký čaroděj

Terry Smith. Na druhé straně se Brno dokázalo se ztrátou Štěpána Reinberegera vyrovnat lépe. Vidět byl hlavně Peter Sedmák. V dresu Kolína se dařilo hlavně trojici Hemmy, Field a Jones. Na v pohodě hrající domácí to ale nestačilo. Nejlepšího muže zápasu Michala Norwu ani nemuselo mrzet, že kvůli pěti osobním chybám zápas nedohrál. Ani na sekundu neslehl z palubovky Roman Zachrla, který do Brna přestoupil právě z Kolína. ----- Před několika dny byl Terry Smith klubovým vedením basketbalového klubu BC Kolín dočasně vyřazen z kádru. Porušil životosprávu. I kvůli tomu neodjel k utkání do Brna. „Terry Smith v neděli 3. dubna hrubě porušil disciplinární řád BC Kolín nedodržením životosprávy. Tím došlo k poškození týmu. Hráč bude potrestán podle disciplinárního řádu klubu. Prohřešek se v žádném případě netýkal držení zbraní ani držení drog. Terry byl ve středu zařazen zpět do týmu, s nímž odpoledne absolvoval trénink,“ uvedla tisková mluvčí kolínského klubu.

9. kolo nadstavbové skupiny A2 – neděle 10. dubna 2011

USK Praha : BC Kolín = 86 : 88 (13 : 30, 36 : 50, 50 : 66)

Body Kolína: Field 26, Marko 18, Smith 15, Jelínek 10, Jones 9, Machač 9, Hubálek 1

Tabulka skupiny A2 po 9. kole:

2. BC Kolín	29	14	15	2268 : 2330	43
-------------	----	----	----	-------------	----

Kolín začal až neuvěřitelně úspěšně z čáry tří bodů a v první čtvrtině proměnil 5 trojek! To bylo jistě dobře pro dobročinnou akci, ale ne pro USK Praha, který po první desetiminutovce prohrával 13:30. V druhém dějství se domácí vrátili do hry sérií 12:2, ale zpět na pohodlný odstup vše vrátil Marko, který nastřílel 11 bodů v řadě a rozhodl tak o poločasovém skóre 36:50. Ve třetí čtvrtině se s bodovým stavem příliš nehýbalo, a když se domácí snažili o snížení náskoku, vždy přišla odpověď Kolína. V poslední čtvrtině se vysokoškoláci nadechli k poslednímu náporu a díky sérii 12:4 stáhli stav utkání na rozdíl dvou bodů – 70:72. Do konce utkání zbývalo něco přes čtyři minuty a Kolín byl rázem pod tlakem.

Začala přetahovaná o výhru, ale Pražané se k vedení už nedostali a nakonec podlehlí 86:88. „Myslím si, že jsme dnes vyhráli zaslouženě, i přesto, že dnes nikomu o nic nešlo. Samozřejmě to byla prestiž a oba týmy chtěly vyhrát. Nám se to podařilo,“ komentoval zápas kolínský kouč Predrag Benáček.

10. kolo nadstavbové skupiny A2 – středa 14. dubna 2011 – hala Spojů

BC Kolín : Lokomotiva Plzeň = 86 : 74 (27 : 19, 47 : 43, 70 : 55)

Body Kolína: Smith 21, Machač 16, Marko 15, Field 10, Benáček 4, Hemmy 3, Hubálek 2, Němeček 2

Tabulka skupiny A2 po 10. kole:

„Před zápasem jsme si dali za cíl, že chceme vyhrát jakýmkoliv způsobem, vystřídáme co nejvíce hráčů. Tím jsme se chtěli vyhnout i nějakému zranění. Cíl jsme splnili. Vyhráli jsme. Měli jsme celý zápas pod kontrolou. Plzeň bojovala, hrála velmi slušně. Možná to byl její nejlepší zápas proti nám. Ani jednu chvíli jsme si nemohli být jistí, že jsme už vyhráli. Gratuluji hráčům, že jsme přes všechny problémy, které máme, dokázali získat patnácté vítězství. To je pro nás důležité. Teď to chceme potvrdit v předkole s USK a postoupit do play-off,“ řekl trenér Kolína Predrag Benáček.

KONEČNÁ TABULKA NADSTAVBOVÉ ČÁSTI A2 MATTONI NBL 2010 – 2011

1.	BK Breda Weinstein Opava	30	17	13	2287 : 2282	47
2.	BC Kolín	30	15	15	2354 : 2404	45
3.	USK Praha	30	11	19	2131 : 2242	41
4.	Basketball Brno	30	10	20	2169 : 2288	40
5.	Basketbal Quanto Svitavy	30	7	23	2011 : 2429	37
6.	Lokomotiva Plzeň	30	5	25	2068 : 2482	35

1. předkolo play off – úterý 19. dubna 2011 – hala Spojů

BC Kolín : USK Praha = 68 : 70 (14 : 22, 27 : 36, 47 : 53)

Body Kolína: Smith 21, Jones 15, Machač 12, Marko 10, Field 8, Hemmy 2

„Gratuluji USK k vítězství. Dneska bylo vidět, že chce vyhrát. Chtěli víc vyhrát než my. To bylo znát hlavně v prvním poločase, kdy jsme zahráli velmi špatně v útoku i v obraně. Během celého zápasu byla na naší straně znát nervozita. Hlavně v první čtvrtině a také v závěru utkání, kdy jsme neproměnili asi pět trestných hodů. To ovlivnilo zápas. Je škoda, že jsme zůstali bez Terryho Smitha, protože měl pět faulů. Dnes se mu v útoku dařilo ze všech nejvíce. Obranu jsme hráli slušnou. Musíme se z toho poučit, ale vlastně nevím z čeho, protože každý zápas s USK je stejný. Je to vážně o štěstí, jak se zahraje poslední útok. Dneska se USK podařilo dát ten poslední koš,“ řekl po utkání trenér Kolína Predrag Benáček.

2. předkolo play off – pátek 22. dubna 2011

USK Praha : BC Kolín = 65 : 64 (17 : 16, 36 : 39, 53 : 50)

Body Kolína: Field 14, Machač 14, Hemmy 10, Jones 10, Smith 8, Marko 4, Hubálek 2, Jelínek 2

Diváci na Folimance opět viděli velké drama. Scénáře vzájemných zápasů mezi USK Praha a Kolínem jsou zoufale neoriginální a přesto neskonale zábavné. Většinou se 39 minut oba týmy přetahují o vedení, aby se rozhodlo v závěru. Nejinak tomu nepřekvapivě bylo i ve druhém utkání předkola play off. Domácí kapitán Lukáš Kotas rozhodl posledním košem utkání o vítězství vysokoškoláků 65:64. Co by to bylo za vzájemné střetnutí, kdyby neskončilo infarktovým závěrem? Je 50 vteřin do konce, Kotas dává trojku a „teprve“ svůj osmý bod utkání, když dostává svůj tým do vedení 65:64. Kolín neproměňuje, jenže na druhé straně vysokoškoláci nejsou schopni během 24 sekund ohrozit koš a míč připadá zpět hostům, kteří mají na zakončení 11 sekund. Smith bere odpovědnost na sebe, ale jeho střela nepropadá obroučkou. USK Praha tak poráží Kolín a postupuje do play off, kde narazí na Nymburk.

„Gratuluji USK k výhře i postupu. My jsme bojovali, chtěli jsme vyhrát a udělali jsme proto vše. Bohužel. Rozhodl o tom poslední útok, který jsme nedali. To rozhodlo zápas. Zlepšili jsme náš doskok oproti minule, měli jsme víc doskoků, více šancí na výhru, ale nevyšla nám střelba a tu nejde nahradit jen dobrým doskokem,“ uvedl kouč Kolína Predrag Benáček. „Chci poděkovat svým hráčům, že tuhle sezonu odehráli důstojně do konce. Odehráli to jako chlapi a já jim všem ještě jednou děkuji. Hráčům USK přeji v play off hodně štěstí,“ dodal.

Ročník 2011 - 2012

Mattoni národní basketbalové ligy

Kolínský pres 15. března 2011 – Vzhledem k finančním potížím města se v Kolíně minimálně letos nezačne stavět víceúčelová hala. Už dříve zástupci oddílu BC Kolín, který hraje nejvyšší domácí basketbalovou ligu, prohlašovali, že dosavadní provizorium v hale Spojů může být pro působení v Kolíně velký problém. Nedostatečné vybavení školní tělocvičny totiž vadí činovníkům basketbalové federace, kteří zatím udělují oddílu rok co rok pardon. Generální manažer klubu Miroslav Sodoma je pro tento rok s absencí haly smířen. „Pokud nebude hala letos, protože peněz do sportu obecně je méně, pochopíme to. Ale nevíme, jak dlouho a do jaké míry bude sportovně technická komise tento stav tolerovat. Hala Spojů nesplňuje požadavky na zázemí kladené na klub hrající nejvyšší soutěž. Nedostatky se týkají jak hráčských šaten, tak VIP prostorů pro návštěvy z České basketbalové federace a naše sponzory, diváckého zázemí i dopingové místnosti. To vše by mělo být na vyšší úrovni. Navíc přicházíme o peníze z televizních přenosů, které nelze v hale Spojů realizovat. Tyto prostředky bychom mohli použít na pronájem haly,“ vysvětluje Miroslav Sodoma. Problémem je, že hala Spojů je jediným místem v Kolíně, kde může BC Kolín hrát. Nevlastní ji však město, nýbrž škola, kterou provozuje Středočeský kraj. A ani ten do větších stavebních úprav nehodlá investovat. Ačkoliv v minulosti padla zmínka o stěhování klubu jinam, za lepšími podmínkami, podle manažera není tato otázka na pořadu dne. „My se stěhovat nechceme. Kdyby se klub odstěhoval, tak to už nebude BC Kolín. Já jsem Kolíňák a od začátku byl klub budován v Kolíně,“ potvrzuje Miroslav Sodoma. Vedení oddílu věří, že v budoucnu se karta obrátí a město najde cestu, jak stavbu nové haly financovat. Zatím ale platí, že vedení města nemá představu, kdy a kde prostředky na stavbu haly najde. Rámcově ale pro záměr je. Pro letošek muselo město navrch zkrátit příspěvek na provoz klubu o cca 150 tisíc korun ze 3,2 milionů na 3,05 milionu korun. „To je samozřejmě pro nás problém, bez podpory města nemůžeme sport na této úrovni dělat. Pokud město nechce basketbal v Kolíně, mělo by to říct. Ale zatím platí, že po setkání s novým vedením jsme odcházeli s vědomím, že basketbal v Kolíně udržet chce,“ prohlásil Miroslav Sodoma.

Kolín 27. května – Basketbalistům Kolína sice sezona v Mattoni NBL skončila, ale vedení klubu intenzivně pracuje na složení nového kádrů. BC Kolín angažoval na sezonu 2011/2012 Rahsaana Edwarda Amese. Americký rozehrávač působil v Kolíně ve druhé

polovině sezony 2008/2009. Dříve byl hráčem Prostějova a Pardubic. Rahsaan Ames v minulé sezoně hájil barvy maďarského PVSK Pannon Power Pecs. Kolínský klub se naopak dohodl s Terryem Smithem na ukončení smlouvy. Terry Smith v kolínském dresu odehrál dvě sezony. Letos se stal nejlepším střelcem základní části Mattoni NBL. „Terryemu přeje hodně úspěchů v basketbalové kariéře i v osobním životě,“ hlásí manažer Miroslav Sodoma. Michal Hubálek uzavřel s BC Kolín dvouletou smlouvu s roční opcí. V Kolíně působí od sezony 2009/2010. V posledním ročníku Mattoni NBL odehrál průměrně 15,6 minuty za zápas a nastřílel celkem 121 bodů. Na soupisce kolínského týmu je nyní 12 hráčů. Nechybí

na ní fanouškům dobře známé tváře z loňské sezony: David Machač, Stanislav Zuzák, Michal Hubálek, Jakub Němeček, Pavel Hemmy, Jiří Jelínek, Uroš Benáček. Ani dvojice Američanů Rahsaan Edward Ames (foto na předchozí stránce) a Richard Field nebude patřit v kolínském dresu k nováčkům. „Vsadili jsme na zkušenost Rahsaana Amese, který prostředím Mattoni NBL velmi dobře zná. Richard Field ukázal své kvality už v loňském ročníku ligy,“ řekl kolínský manažer. Do kádru byli zařazeni tři kolínští junioři. Kryštof Nemčok se s týmem připravoval už minulý rok, nováčky budou Filip Adamec a Jan Lapáček. Trio juniorů bude zároveň hrát extraligu U19 za Nymburk. Kolínská soupiska ale ještě s největší pravděpodobností není kompletní. „V kádru máme nyní 12 hráčů. O dalším posílení se rozhodneme podle aktuální ekonomické situace,“ nevyklučuje příchod dalšího hráče prezident klubu Martin Buřič. Posledním, kdo podepsal novou smlouvu, je Jiří Jelínek, který se Kolínu upsal na další dva roky. „Složení realizačního týmu už je také jasné. Hlavním trenérem je Predrag Benáček, pozice asistenta nebyla z ekonomických důvodů obsazena. Zůstávají maséři Daniel Novotný a Elen Jůnová, týmovým lékařem je MUDr. Marek Balog a spolupracovat budeme rovněž s MUDr. Janem Balíkem,“ popsala složení realizačního týmu manažer BC Kolín.

Nová sezona Mattoni NBL startuje už 28. září. Kolín doma od 17.45 hostí Ústí nad Labem. BC Kolín jde do páté sezony v Mattoni NBL s cílem bojovat o play-off. V kádru došlo jen k malým změnám. Odešli Brad Jones a Terry Smith, které nahradili Rahsaan Ames a Chad Barnes. Rahsaan Ames se do Kolína vrací, působil zde už v sezoně 2008/2009. Dříve byl hráčem Prostějova a Pardubic. Do sestavy byl zařazen junior Filip Adamec, který je spolu s Jakubem Němečkem dalším kolínským odchovancem na soupisce. „Síla týmu je stejná. Určitě

je pro nás předností, že kádr zůstal téměř pohromadě,“ dodal. Letošní ročník Mattoni NBL bude mít 14 účastníků. V soutěži se premiérově představí dva slovenské kluby, Astrum Levice a Inter Bratislava. V základní části se utká dvoukolově každý s každým. Následovat bude nadstavba, kde se ve skupině A1 prvních šest týmů střetne dvoukolově každý s každým a zbývající osmička bude hrát stejným systémem ve skupině A2. Družstva na 7. až 10. místě sehraji předkolo play-off. Hůře postavení budou bojovat o udržení.

Nejlepších 8 celků čeká play-off. ----- „Příprava proběhla podle plánu. Program se nám jen trochu zkomplikoval po turnaji v Ústí, kdy jsme týden nemohli dopoledne trénovat v hale. Nijak nás to ale neovlivnilo,“ uvedl trenér Predrag Benáček. „Stihli jsme vše, co jsme chtěli. Důležité bylo zapojit do týmu dva nové hráče. To se povedlo. Kluky musím pochválit. Po celou dobu přípravy makali a dali do toho vše. Na rozdíl od loňska se nám tentokrát vyhnula zranění a zdravotní problémy. Jsem spokojený,“ zhodnotil kouč. Kolín odehrál celkem dvanáct přípravných utkání, z nichž jenom dvě prohrál.

1. kolo – středa 28. září 2011

BC Kolín : Sluneta Ústí nad Labem = 93 : 64 (31 : 12, 49 : 23, 73 : 43)

Body Kolína: Barnes 22, Field 16, Machač 13, Zuzák 12, Ames 9, Marko 4, Hubálek 2, Adamec 2

Kolín začal soutěž velmi dobře. Zejména americká osa Barnes, Ames, Field sklízela potlesk publika. Padalo jim to tam a ještě předváděli pěkné akce. Když se k tomu přičetla dobrá obranná a doskoková práce Zuzáka s Machačem, nebylo co řešit. Kolín po úvodní části zápasu vedl 31:12. V jednoznačném duchu pokračoval i zbytek utkání. Kolín si bez větších potíží pohlídal vysoké vedení.

Tabulka : 2. BC Kolín 1 1 0 93 : 64 2

2. kolo – neděle 2. října 2011

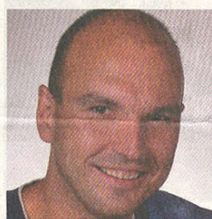
Inter Bratislava : BC Kolín = 75 : 77 (19 : 22, 41 : 37, 51 : 63)

Body Kolína: Machač 18, Zuzák 13, Ames 10, Barnes 10, Jelínek 9, Field 8, Marko 6, Hubálek 3

Úvod zápasu vyzněl lépe pro hostující tým, který po pěti minutách vedl o 8 bodů. Domácím se ale během čtyř minut podařilo stáhnout na jeden bod. Kolínští ale rychle našli přesnou mušku a předvedli neuvěřitelnou šňůru 22 bodů. To už byla za stavu 41:51 třetí desetiminutovka v polovině.

Tabulka : 2. BC Kolín 2 2 0 170 : 139 4

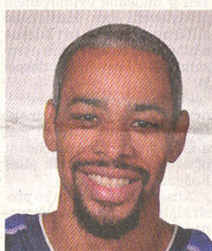
Soupiska BC Kolín na sezonu 2011/2012

Stanislav Zuzák - č.4
205 cm - 107 kg - narozen: 1980
odchovanec: Sokolov
kariéra: BK Chomutov, UC Irvine, Apoel Nicosia (CYP), AEK Chalkida Atomeromu SE Paks, BC Kolín

Michal Hubálek - č.5
193 cm - 93 kg - narozen: 1987
odchovanec: Nymburk
kariéra: ČEZ Basketball Nymburk, BK Sadská, Karma Basket Poděbrady, BC Kolín

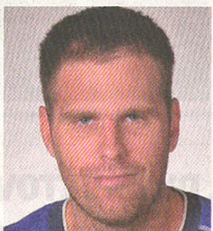
Rahsaan Edward Ames - č.7
183 cm - 84 kg - narozen: 1978
kariéra: Shaw (USA - NCAA), Philadelphia Fusion (USA), Pennsylvania Pit Bulls (USA), SPU Nitra (SVK), BK Synthesia Pardubice, BK Prostějov, BC Kolín, PVSZ Panthers (Hungary), BC Kolín

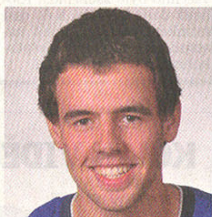
Roman Marko - č.8
194 cm - 90 kg - narozen: 1986
odchovanec: Prievidza (SVK)
kariéra: K-Cerno Nitra (D1), K-Cerno Slavia SPU Nitra (Extraliga), Casta SPU Nitra (Extraliga Group A), A Plus Brno (Mattoni NBL), USK Praha (Mattoni NBL), BC Kolín (Mattoni NBL)

Jakub Němeček - č.10
195 cm - 86 kg - narozen: 1989
odchovanec: BC Kolín
kariéra: BC Kolín, BK Pardubice
úspěchy: Mistr ČR ml.dorost (2006), 3. místo v ČR starší dorost (2007), akademický mistr ČR (2010), 3. místo akademické hry (2011), účast na All-star game M NBL 2011

David Machač - č.11
205 cm - 110 kg - narozen: 1980
úspěchy: účast na MS ve streetballu, 1x 3.místo v Mattoni NBL
odchovanec: Přerov
kariéra: Slavia Kroměříž, Houseři Brno, A Plus Brno, BC Kolín

Filip Adamec - č.12
203 cm - 92 kg - narozen: 1993
odchovanec: BC Kolín
kariéra: BC Kolín

Chad Barnes - č.15
191 cm - 92 kg - narozen: 1983
kariéra: New Orleans (USA - NCAA), Mornar Bar (Montenegro), Gornik (Poland), Guaros (Venezuela), Bucaneros (Venezuela), Kalev Tallinn (Estonia), BC Kolín

Jiří Jelínek - č.22
203 cm - 109 kg - narozen: 1987
úspěchy: reprezentace U18, U20, Univerziáda 2007, Univerziáda 2011; odchovanec: Vysoké Mýto
kariéra: BK Synthesia Pardubice, ČEZ Basketball Nymburk, BK Synthesia Pardubice, BC Kolín

Uroš Benáček - č.33
206 cm - 106 kg - narozen: 1992
odchovanec: Nymburk
kariéra: ČEZ Basketball Nymburk, AŠ Mladá Boleslav, Sokol Pražský, Olimpija Lublaň (SLO), Basket Poděbrady, BC Kolín

Pavel Hemmy - č.25
193 cm - 92 kg - narozen: 1987
úspěchy: reprezentace U18, U20, Mistr ČR st. dorost, Vícemistr ČR st. dorost, vítěz 1. ligy mužů 2008/09 a 2010/11
odchovanec: Sokol Vyšehrad
kariéra: Sokol Vyšehrad, BC Kolín

Richard Field - č.54
196 cm - 97 kg - narozen: 1985
kariéra: Mercyhurst College (USA), Thor Thori (Island), BC Kolín

4. kolo – neděle 9. října 2011

BC Kolín : BK JIP Pardubice = 76 : 86 (18 : 13, 38 : 27, 62 : 48)

Body Kolína: Ames 19, Field 18, Jelínek 9, Marko 7, Hemmy 7, Machač 7, Benáček 5, Barnes 4

Víc než o samotném utkání se v Kolíně bude dlouho mluvit o výkonu rozhodčích, se kterým nebyli spokojeni diváci ani oba trenéři. Začalo to nesmyslným odpískáním přechodu přes půl, pokračovalo nesportovní chybou hostů, řadou neodpískaných nebo naopak vymyšlených faulů a vyvrcholilo to minutu a půl před koncem. To se lámal zápas. A k nespokojenosti domácích diváků ho rozhodčí pomohli zlomit na stranu hostů. V důležitém momentu odpískali vymyšlený faul a navíc nechali házet trestné hody. A to Kolín neměl ani pět chyb, ani to nebyl zákrok při střelbě. Zkrátka totální nesmysl. V tu dobu Pardubice proměnily oba trestné hody, vzápětí další a Kolín se vezl. Ale dva body pro Kolín to být rozhodně mohly. Ještě dvě minuty před koncem v to věřil snad každý. Kolín měl Pardubice pěkně na háku. Jenže koncovka Kolínským nevyšla, a tak z palubovky odešli poraženi.

Tabulka :

7. BC Kolín 3 2 1 246 : 225 5

5. kolo – středa 12. října 2011

BC Kolín : USK Praha = 102 : 65 (24 : 18, 51 : 31, 73 : 48)

Body Kolína: Barnes 18, Benáček 17, Marko 16, Jelínek 12, Ames 11, Machač 10, Hemmy 7, Zuzák 5

Oba soupeři se v historii nejvyšší soutěže utkali osmnáctkrát. Bilance byla vyrovnaná 9:9. Většina zápasů skončila těsným vítězstvím jednoho z týmů. I proto se očekávalo další drama. Jenomže kolínští hráči dali zapomenout na předchozí zápasy a svého soupeře jasně přestříleli. A přehráli. Domáci měli trable pouze v průběhu první čtvrtiny, kdy prohrávali 13:18, jenomže pak šňůrou 16 bodů nepříznivý výsledek otočili a pomalu se rozjžděli. Rozdíl ve skóre postupně narůstal a soupeř neměl žádnou protizbraň, jak Kolín zastavit. Do hry nakonec naskočili všichni hráči a celkem deset z nich se zapsalo do střelecké listiny. Šest z nich dokonce dosáhlo dvouciferného výsledku! Byla to prostě spanilá jízda.

Tabulka :

8. BC Kolín 4 3 1 348 : 290 7

6. kolo – sobota 15. října 2011

NH Ostrava : BC Kolín = 76 : 86 (13 : 25, 29 : 44, 55 : 68)

Body Kolína: Field 23, Jelínek 18, Barnes 13, Ames 10, Machač 8, Hemmy 5, Zuzák 5, Marko 4

Basketbalisté Kolína předvedli další skvělý výkon a v sobotním utkání 6. kola Mattoni NBL vyhráli v Ostravě. Klíčová byla úvodní desetiminutovka, kterou Středočeši vyhráli o dvanáct bodů, a až do konce už Ostravu nepustili k obratu. „Zaslouženě jsme vyhráli, protože jsme vedli celý zápas,“ řekl trenér Kolína Predrag Benáček. „Kluci bojovali a hráli velmi dobře v obraně. Také jsme měli skvělé trojky. Z dvaceti pokusů jsme jich dali deset,“ dodal.

Tabulka :

7. BC Kolín 5 4 1 434 : 366 9

7. kolo – úterý 18. října 2011

BC Kolín : ČEZ Basketball Nymburk = 72 : 100 (22 : 33, 37 : 57, 48 : 74)

Body Kolína: Jelínek 24, Field 14, Barnes 11, Benáček 9, Hemmy 8, Marko 4, Hubálek 2

Tabulka :

7. BC Kolín 6 4 2 506 : 466 10

Jsem rád, že jsme vyhráli, protože Kolín je místo, kde se nám tradičně nedaří, řekl po utkání trenér Nymburka Ronen Ginzburg. Určitě měl na paměti duel ze 17. října 2009, kdy o vítězi rozhodlo až druhé prodloužení. Proto do utkání postavil všechny své hvězdy. Ty měly sice na začátku trochu problémy, kdy se Kolín dostal do vedení 7:2, jenomže pak Nymburk přepnul na vyšší obrátky a jedenáctibodovou šňůrou strhl vedení na svoji stranu. Domácím se ještě v průběhu první čtvrtiny podařilo vyrovnat na 19:19, pak však přišel další bodový odskok soupeře a bylo vlastně hotovo. Nymburk první tři čtvrtiny vyhrál postupně o jedenáct, jedenáct a deset bodů. V té poslední se už jenom čekalo, jestli padne nymburskými diváky vyvolávaná stovka. Té nakonec hostující hráči dosáhli vteřinu a půl před koncem.

8. kolo – sobota 22. října 2011

Levhartí Chomutov : BC Kolín = 102 : 105 (31 : 26, 49 : 52, 72 : 76)

Body Kolína: Zuzák 26, Field 20, Ames 19, Marko 13, Barnes 12, Machač 12, Jelínek 3

Tabulka :

6. BC Kolín 7 5 2 611 : 568 12

Kolínští basketbalisté museli v Chomutově bojovat až do poslední vteřiny zápasu. A to i když se skóre přelévalo ze strany na stranu jak v přesýpacích hodinách, Kolín pět minut před koncem vedl o 15 bodů. Jenže náskok neudržel. Do konce zbývalo již jen 5,5 vteřiny, když jeden z domácích hráčů dovezl míč až na hostující trojku. Vyskakuje a střílí přes dva blokující obránce. Míč letí, odráží se od obroučky a do zklamaného vzdechu 652 hrdel zaznívá závěrečný klakson. Je dobojováno.

9. kolo – středa 26. října 2011

BC Kolín : BK Děčín = 72 : 57 (14 : 17, 33 : 25, 51 : 41)

Body Kolína: Field 20, Ames 18, Machač 14, Barnes 8, Jelínek 7, Zuzák 5

Tabulka :

4. BC Kolín 8 6 2 683 : 625 14

Od začátku bylo jasné, že v utkání moc bodů nepadne. Vždyť o poločase svítilo na ukazateli skóre 33:25. Vítězila obrana. Ve druhé půli ale Kolín přidal na obrátkách i v útoku a výsledek se dostavil. Domáci vedli na začátku druhého poločasu o 14 bodů a náskok postupně ještě navyšovali. V jednu chvíli byl rozdíl mezi oběma celky i dvacetibodový. Kolín hrál prostě v pohodě. To dokumentoval třeba rozehrávač Rahsaan Ames, který v utkání předvedl tři výstavní bloky proti pivotu Pavlu Houškovi.

10. kolo – sobota 29. října 2011

BK Breda Weinstein Opava : BC Kolín = 82 : 87 (17 : 22, 43 : 45, 59 : 65)

Body Kolína: Jelínek 20, Machač 15, Marko 13, Barnes 12, Zuzák 9, Ames 9, Field 9

Tabulka :

4. BC Kolín 9 7 2 770 : 707 16

Domáci před poslední periodou ztráceli na svého soupeře pouhých šest bodů a dál stahovali. Kolín však měl v závěru pevnější nervy. Díky Jelínkovi s Barnesem utekl na pět bodů a zvítězil. Zůstává tak jediným týmem v soutěži, který venku ještě neprohrál. „Jsem rád, že máme Opavu za sebou. Čekali jsme těžký zápas. Klíčem k vítězství byla větší zkušenost našich hráčů,“ poznamenal na tiskové konferenci kouč Kolína Predrag Benáček.

11. kolo – středa 2. listopadu 2011

BC Kolín : Astrum Levice = 110 : 90 (26 : 26, 57 : 45, 88 : 67)

Body Kolína: Field 22, Machač 19, Zuzák 19, Marko 13, Jelínek 11, Ames 10, Barnes 10, Hubálek 6

Tabulka :

4. BC Kolín 10 8 2 880 : 797 18

Slovenský mistr ztrácel již od začátku. Na chvíli se ještě dostal do hry na konci první čtvrtiny, kdy Kolín v jejím průběhu vedl už 20:6, ale Levice manko stáhly a dokonce vyrovnaly stav na 26:26. Hned na začátku druhé čtvrtky odskočily na jednobodový rozdíl, ale to byl z jejich strany poslední světlý moment. Kolínští hráči si naopak prestižní duel užívali a předvedli několik pěkných kombinací a signálů. Nechyběly ani přesné dalekonosné střelecké pokusy. Prostě spanilá jízda. A to ocenili i diváci. Ale ne až po zápase tradiční děkovačkou, ale sborové skandování přišlo již v polovině zápasu. Nálada v hale byla prostě parádní a domácí borci si zápas užívali. Svě věrné také odměnili magickou stovkou.

12. kolo – sobota 5. listopadu 2011

BK Loko Interconex Plzeň : BC Kolín = 71 : 87 (6 : 26, 24 : 47, 49 : 70)

Body Kolína: Machač 15, Jelínek 14, Barnes 10, Hubálek 10, Zuzák 10, Benáček 9, Hemmy 7, Ames 4

Tabulka :

3. BC Kolín 11 9 2 967 : 868 20

Basketbalisté Kolína v sobotu přehráli plzeňskou Lokomotivu na její palubovce šestnáctibodovým rozdílem a jsou stále jediným týmem v Mattoni NBL, který venku ještě neprohrál. „Splnili jsme svůj cíl, přijeli jsme do Plzně vyhrát,“ pravil hostující kouč Predrag Benáček. „Měli jsme vynikající první poločas, druhý už byl volnější, ale to se dalo čekat. Jsem spokojen,“ dodal. „Co očekávám od dalších kol soutěže? Nedáváme si žádné vyšší cíle, než je ten, který jsme měli před ligou. Tím je postup do play off. Pokud to bude z první šestky nebo třeba ze třetího místa, nikdo se nebude zlobit,“ doplnil Benáček.

13. kolo – středa 12. listopadu 2011

BC Kolín : Tuří Svitavy = 87 : 71 (21 : 15, 45 : 33, 69 : 54)

Body Kolína: Machač 20, Zuzák 20, Jelínek 10, Field 9, Barnes 8, Ames 7, Hubálek 5, Marko 4, Benáček 2, Hemmy 2

Tabulka :

4. BC Kolín 12 10 2 1054 : 939 22

„Zvítězili jsme zaslouženě. Hráli jsme 30 minut dobře a 10 minut výborně. To se projevilo na výsledku. Byli jsme lepší na doskoku, kterých jsme měli 43, a to je skvělé. Ale důležité je, že jsme také měli 25 asistencí. To je výborné. Hráli jsme týmově. Jsem spokojený. Je to naše šesté vítězství v řadě. Hlavně ať nám to vydrží,“ přál si po utkání kolínský trenér Predrag Benáček.

14. kolo – neděle 20. listopadu 2011

Sluneta Ústí nad Labem : BC Kolín = 85 : 101 (24 : 31, 39 : 66, 60 : 83)

Body Kolína: Field 28, Machač 17, Jelínek 17, Marko 14, Barnes 12, Zuzák 6, Hubálek 4, Ames 3

Tabulka :

4. BC Kolín 13 11 2 1155 : 1024 24

Kolínský tým ukázal svoji sílu už v úvodní čtvrtině, kdy získal až šestnáctibodový náskok. Rozhodující úder Kolíňáků přišel ve druhé desetiminutovce, kdy soupeře drtili rychlými brejky a přesnou střelbou. Za tři a půl minuty patnáctibodová šňůra. V poločase už bylo o vítězi rozhodnuto! Na tabuli svítilo skóre 39:66. Po zbytek utkání si Kolín s přehledem hlídal náskok. Skvěle se dařilo Richardu Fieldovi, který byl nejužitečnějším hráčem zápasu, když zaznamenal 28 bodů, 6 doskoků a 5 asistencí.

15. kolo – sobota 26. listopadu 2011

BC Kolín : Inter Bratislava = 89 : 64 (25 : 11, 43 : 29, 71 : 45)

Body Kolína: Field 14, Hubálek 11, Marko 11, Barnes 10, Ames 9, Zuzák 9, Jelínek 8, Machač 7, Benáček 5, Hemmy 5.

Tabulka :

4. BC Kolín 14 12 2 1244 : 1088 26

Duel mezi Kolínem a Interem byl zajímavý hned ze dvou důvodů. Všichni byli v očekávání, jestli přidají kolíňští hráči osmé vítězství v řadě a jestli David Machač pokoří magickou hranici 5 000 nastřílených bodů v nejvyšší soutěži. Podařilo se obojí. Kolín bez větších problémů porazil Inter a Machač nastřílel přesně sedm bodů, které mu k tomuto milníku chyběly. Kolínská hala Spojů tak byla v sobotu svědkem historického okamžiku. Diváci to také dali několikrát svým skandováním najevo. Atmosféra byla prostě báječná.,,Chci poděkovat divákům, kteří udělali skvělou atmosféru. Věřím, že si utkání užili a domů

odešli spokojení. Dnes jsem spokojený i já. Nad Interem jsme vyhráli v pohodě. Hráli všichni naši hráči. Nikdo nehrál přes 25 minut. To je dobře, tak to má být,“ uvedl trenér Kolína Predrag Benáček.

16. kolo – sobota 3. prosince 2011

BK Prostějov : BC Kolín = 81 : 82 (18 : 20, 40 : 42, 64 : 58)

Body Kolína: Barnes 19, Ames 18, Machač 14, Jelínek 12, Marko 8, Zuzák 6, Field 5

Tabulka :

3. BC Kolín 15 13 2 1326 : 1169 28

K utkání 16. kola Mattoni NBL nastupovali prostějovští Orli v domácím prostředí proti týmu, který patří v probíhající ročníku soutěže, na rozdíl od minulosti, k nejlepším účastníkům. Kolíňští v sobotu večer na Haně své současné vysoké kvality potvrdili. Senzačně vyhráli deváté utkání v řadě a navíc David Machač zaznamenal 1 500 bod v dresu Kolína. ----- Bližil se konec zápasu a to již kolíňští hráči takticky faulovali. Jejich Barnes dal z trestných hodů na 77:75 a do konce boje zbývalo 23 vteřin. Byly ale nekonečné. Domáci zvýšili z trestných hodů na 79:75, ale následně došlo k veliké taktické chybě jednoho z domácích hráčů, který fauloval při rozehrávce Kolíňských. Z obou trestných hodů vytěžil Ames stav 79:77 a domácí Smith zvýšil trestnými hody na 81:77. Středočeský Field trefil za tři body, domácí Prášil neproměnil ani jeden ze dvou trestných hodů a Field pak košem v poslední vteřině rozhodl o výhře Kolína, který se vítězstvím dostal na třetí místo tabulky.

17. kolo – sobota 10. prosince 2011

BK JIP Pardubice : BC Kolín = 85 : 63 (33 : 21, 53 : 36, 72 : 50)

Body Kolína: Zuzák 16, Field 15, Marko 11, Benáček 10, Barnes 9, Ames 2

Tabulka :

3. BC Kolín 16 13 3 1389 : 1254 29

V první čtvrtině se hosté nestačili divit. S nadsázkou se dá říci, že si Pardubice spletly soutěž. Hrály totiž jako v evropském poháru. Od úvodních minut vyvinuly raketové tempo. Kolín nestíhal zastavovat útoky. Kombinace domácích zvedaly diváky ze sedadel. Po pěti minutách domácí vedli 19:5 a až na jedno

krátkodobé zaváhání měli situaci po celý zápas pod kontrolou. Kolín prohrál po devíti triumfech za sebou, kterým předcházela porážka od Nymburka. Poprvé v sezoně navíc Kolín padl venku, až v osmém utkání sezony. „Gratuluji Pardubicím k zaslouženému vítězství. Podaly slušný výkon. Za to my vůbec nebyli ve své kůži. Sehráli jsme nejhorší utkání sezony. Můžeme být ještě rádi, že jsme prohráli o dvacet dva bodů,“ konstatoval trenér Kolína Predrag Benáček.

18. kolo – sobota 17. prosince 2011

USK Praha : BC Kolín = 76 : 66 (20 : 18, 37 : 32, 61 : 47)

Body Kolína: Machač 15, Barnes 13, Ames 9, Jelínek 8, Marko 8, Field 6, Benáček 3, Zuzák 3

Tabulka :

6. BC Kolín 17 13 4 1455 : 1330 30

Pražané porazili Středočechy desetibodovým rozdílem 76:66. Pro Kolín je to po předchozí sérii osmi vítězství druhá porážka v řadě. Na straně USK tak panovala veliká spokojenost, protože se jim povedla odvěta za utkání z úvodu sezony, ve kterém Kolínští svého soupeře deklasovali téměř o čtyřicet bodů. Úvod utkání měl hodně vyrovnaný průběh a oba celky se střídaly ve vedení. Větší náskok si domácí vypracovali až ke konci první půle, kdy se třikrát za tři body trefil Votroubek a do šaten se tak šlo za stavu 37:32. Kolínští hráči předčili své hostitele v doskocích, ale s koncovkou to bylo horší a USK si tak udržoval deseti a vícebodový rozdíl. A zkušeně si jej také uhájil až do závěrečné sirény.

20. kolo – středa 21. prosince 2011

ČEZ Basketball Nymburk : BC Kolín = 88 : 72 (24 : 23, 47 : 46, 67 : 61)

Body Kolína: Barnes 20, Zuzák 10, Field 10, Machač 8, Marko 8, Jelínek 7, Hubálek 5, Ames 4

Tabulka :

5. BC Kolín 18 13 5 1527 : 1418 31

Před pár týdny to byla jasná záležitost a skončilo to o třicet bodů, ale druhé sezónní derby basketbalové NBL mezi Nymburkem a Kolínem zdaleka tak čitelné nebylo. Hosté skvěle střídali, hlavně do půlky utkání, a dlouho drželi favorita u zdi. Sice to dvakrát vypadalo, že se utrhnou, ale Kolín (zejména Barnes) výtečně střídlel z každé možné pozice a udržel minusový rozdíl na jediném bodu. O poločase byl v šatně favorita docela průvan, trenér Ronen Ginzburg své svěřence důrazně burcoval a pomohlo to. Hned po obrátce skutečně ČEZ ve skóre unikl na 12 bodů a tentokrát definitivně, byť závěr třetí čtvrtky opět vyšel lépe hostům a snížili manko na šest bodů. Nymburk však už žádné překvapení nepřipustil.

19. kolo – středa 28. prosince 2011

BC Kolín : NH Ostrava = 94 : 88 (25 : 25, 47 : 46, 70 : 74)

Body Kolína: Barnes 17, Field 15, Zuzák 15, Machač 14, Ames 12, Marko 12, Jelínek 7, Hubálek 2.

Tabulka :

5. BC Kolín 19 14 5 1621 : 1506 33

Domácí basketbalisté v posledním zápase letošního roku přemohli díky skvělému výkonu v poslední čtvrtině hráče hostující NH Ostrava a potěšili diváky, před nimiž hráli po měsíční pauze. Tři čtvrtiny měly hodně podobný průběh. Ostrava vždy získala téměř desetibodový náskok a pak následovala úspěšná stíhací jízda Kolína. Ten přece jen po třetí čtvrtce ztrácel čtyři body, ale manko brzy Field s Markem smazali a skóre se začalo točit. Teprve v 6. minutě po další trefě Fielda se Kolín utrl a vedení pak už nepustil.

*Hala Středního odborného učiliště spojů v ulici Královská cesta, kde
BC Kolín hraje svoje mistrovská utkání*

*Prameny – Kolínský deník, internet: www.cbf.cz, www.bckolin.cz
Fotografie – Kolínský deník, internet www.cbf.cz a Pavel Pobřísko*

FK KOLÍN 2011

Jarní část sezóny 2010 - 2011

15. kolo – sobota 19. března 2011 – divize C

FK Kolín : FK Náchod = 1 : 1 (0 : 1)

Branky: Kocourek

Tabulka: 4. FK Kolín 15 7 6 2 24 : 12 27

Procentuální držení míče: 65:35. Šance: 5:3. Góly: 1:1. To byla základní charakteristika utkání. Zatímco v prvních dvou aspektech fotbalisté Kolína kralovali, v tom třetím to byla remíza. A vzhledem k tomu, že fotbal se hraje na góly, dopadlo první jarní vystoupení pro domácí hráče ziskem pouze jednoho bodu. „Zápas jsme měli vyhrát, šanci jsme na to měli dost,“ řekl po utkání kolínský trenér Bohuslav Pilný.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (68. Šourek), Zdeňka, J. Biško, Franc – Čapek, Třešňák, Michálek, Horejc (67. Kubát) – Kocourek, Štoček. Diváci: 200

Fotbalisté Kolína a Náchoda se zdraví před zápasem.

16. kolo – sobota 26. března 2011 – divize C

TJ Jiskra Ústí nad Orlicí : FK Kolín = 1 : 0 (1 : 0)

Branky: -----

Tabulka: 4. FK Kolín 16 7 6 3 24 : 13 27

„Určitě jsme si vstup do jarní části sezony představovali jinak, ale v prvním zápase jsme neproměnili spoustu šancí a navíc Náchod je dobrý tým. A v Ústí se hraje těžko každému mužstvu,“ zdůrazňoval po prohře v Ústí trenér Kolína Pilný. A to mohl tajně doufat, že v zápase zauřaduje navrátilce do kolínského dresu Ivo Svoboda. „Naskytl se možnost, aby se Ivo Svoboda vrátil zpět do Kolína, a my ji přijali. Proti Ústí podal solidní výkon, ale když celé mužstvo branku nedá a prohraje se, tak se to nehodnotí moc dobře,“ komentoval Svobodovu jarní premiéru v modrobílých barvách Pilný s tím, že Svoboda má do Kolína hostování do konce sezony.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (80. Michálek), Zdeňka (46. Šourek), J. Biško, Franc – Jirků (70. Horejc), Třešňák, Čapek, Štoček – Svoboda, Kocourek.

17. kolo – sobota 2. dubna 2011 – divize C

FK Kolín : RMSK Čidlina Nový Bydžov = 3 : 0 (2 : 0)

Branky: Svoboda, Zdeňka a Čapek

Tabulka: 4. FK Kolín 16 7 6 3 24 : 13 27

Komentář k utkání: Uklidnění pro domácí přinesla až 17. minuta, kdy se po výkopu gólmana Čížinského dostal k míči Svoboda, dokonale využil zmatků v obraně soupeře a prokázal, že si v takových chvílích ví rady. S přehledem obhobil Cejnara. Brankář hostů pak nedokázal ve 35. min zabránit hlavičkujícímu Zdeňkovi, aby zvýšil vedení Kolína na dva nula. Vše tak vypadalo pohodově, než přišel zkrat Štočka, který tři minuty před koncem prvního poločasu dostal za surovost okamžitě červenou kartu. Kolíňáci však soupeře ani potom vůbec do ničeho nepustili a naopak to byli oni sami, kdo přidal další gól.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Zdeňka, Franc – Čapek (87. Volavka), Michálek, Jirků, Svoboda (89. Holub) – Štoček, Kocourek (83. Horejc).
Diváci: 210

18. kolo – neděle 10. dubna 2011 – divize C

SK Horní Měcholupy : FK Kolín = 0 : 0 (0 : 0)

Branky: -----

Tabulka: 4. FK Kolín 18 8 7 3 27 : 13 31

„Nebyl to fotbal. Bylo to spíš takové nakopávání. Hrozilo se jen ze standardních situací nebo z dlouhých míčů,“ popisoval, co se dělo na trávníku v Horních Měcholupích, trenér Kolína Bohuslav Pilný. Jeho svěřenci tam v dalším divizním kole bojovali spíš sami se sebou. Nedokázali se dostat do šancí a pořádně si to rozehrát. „Neměli jsme skoro žádné šance. Byl to špatný fotbal. Nebyli jsme nebezpeční. Spíš jsme na konec rádi za bod,“ přiznal kolínský kouč Pilný. „Blíž k výhře byli spíš domácí, ale příležitosti, které si vypracovali, neproměnili, tak nevyhráli,“ dodal ještě.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Franc – Svoboda, Jirků (81. Kubát), Michálek, Čapek – Horejc (14. Volavka, 88. Holub), Kocourek. ----- Návštěva: 150 diváků.

19. kolo – sobota 16. dubna 2011 – divize C

FK Kolín : FC Velim = 1 : 0 (1 : 0)

Branky: Svoboda

Tabulka: 4. FK Kolín 19 9 7 3 28 : 13 34

Na utkání Kolína a Velimi dorazila pěkná návštěva, v ochozech bylo na 640 diváků, víc jak třetina ale ze hřiště v Borkách odcházela smutná a hodně naštvaná. Fotbalisté Velimi totiž šlágr divizní skupiny C prohráli. Hráči Kolína ve vypjatém duelu nakonec slavili tři body a díky tomu stáhli ztrátu na svého víkendového soka na tři body. Duel druhého a čtvrtého týmu tabulky byl dlouho nudný. Až když Ivo Svoboda poslal domácí do vedení, začalo se na hřišti jiskřit. Kolín se snažil diktovat hru, byl i střelecky aktivnější, do konce zápasu ale už na výborně chytajícího velimského Luboše Svobodu nevyzrál. Jeho spoluhráči cestu mezi tři tyče nenašli. Fotbalisté Kolína si tak minimálně do dalšího mistrovského souboje mohou říkat okresní přeborníci. Ze dvou derby získali čtyři body.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Zdeňka, Franc – Jirků (78. Volavka), Michálek (67. Kubát), Třešňák, Čapek – Kocourek, I. Svoboda.

20. kolo – sobota 23. dubna 2011 – divize C

1. FK Nová Paka : FK Kolín = 1 : 3 (0 : 1)

Branky: Svoboda, Šourek a vlastní

Tabulka: 4. FK Kolín 20 10 7 3 31 : 14 37

„Pro nás je to teprve druhé vítězství venku, takže si ho určitě vážíme. Navíc jsme do Nové Paky jeli bez čtyř hráčů, takže oslabeni. Kluci zápas zvládli, chválím je. Vítězství nás určitě těší,“ řekl po utkání kolínský trenér Bohuslav Pilný.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Šourek – Franc, Třešňák, Jirků (60. Holub), Čapek – Svoboda, Kocourek (80. Kubát). ----- Návštěva: 160 diváků.

21. kolo – sobota 30. dubna 2011 – divize C

FK Kolín : SK Jičín = 5 : 0 (1 : 0)

Branky: Štoček 3 x, Kocourek a Kubát

Tabulka: 4. FK Kolín 21 11 7 3 36 : 14 40

Trenér Bohuslav Pilný: Dneska to bylo jednoznačné vítězství. V první půli jsme měli hodně šancí, ale nebyli jsme produktivní. Vše se změnilo až s příchodem Štočka, kdy nám to tam začalo padat. Náš výkon nebyl kdovíjaký, ale na tohoto soupeře to stačilo a těch gólů jsme dali taky dost. A to ještě hodně šancí chytil jejich gólman, který byl výborný.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (46. Štoček), J. Biško, Zdeňka, Šourek – Franc, Čapek, Třešňák, Holub (59. Michálek) – Kocourek (83. Kubát), Svoboda. ----- Návštěva: 140 diváků.

22. kolo – sobota 7. května 2011 – divize C

SK Semily : FK Kolín = 0 : 2 (0 : 1)

Branky: Štoček a Šourek

Tabulka: 3. FK Kolín 22 12 7 3 38 : 14 43

Trenér Bohuslav Pilný: „Jsem spokojený. Zápas jsme měli pod kontrolou. Bohužel jsme však zdaleka neproměnili všechny naše šance a neutekli jsme domácím o víc branek, ale hráli jsme zodpovědně v obraně a vítězství jsme si v klidu pohlídali.“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Šourek – Franc, Třešňák, Svoboda, Čapek (82. Holub) – Kocourek (86. Kubát), Štoček (74. Michálek). ----- Návštěva: 160 diváků.

23. kolo – sobota 14. května 2011 – divize C

FK Kolín : SK OEZ Letohrad = 2 : 6 (1 : 3)

Branky: Michálek 2 x

Tabulka: 3. FK Kolín 21 12 7 4 40 : 20 43

Trenér Bohuslav Pilný: „Co k tomu říct, byla to jednoznačně zasloužená prohra. My, abychom v tomto zápase uspěli, tak bychom museli podat stoprocentní výkon, a to se nám nepodařilo. Když k tomu připočteme kvalitu soupeře, tak výsledek dopadl, jak dopadl. Určitě na to mělo vliv i to, že jsme měli sérii čtyř zápasů s mužstvy neporovnatelně horšími a pak na nás naskočil Letohrad a my to prostě nezvládlí. Teď musíme spíš zapracovat na psychice mužstva, aby to s klukama nezamávalo. Soupeř byl kvalitní a my vidíme, co nám do špičky chybí. Soupeři musím jen pogratulovat, protože jeho vítězství bylo naprosto zasloužené a my se musíme zlepšit. Ale takovýto výkon se stane, je to fotbal. Rozhodně bych naše kluky nezatracoval,“ uzavřel Pilný.

FK Kolín: Čížinský – Franc, J. Biško, Zdeňka (66. R. Biško), Šourek – Svoboda, Třešňák (81. Jirků), Michálek, Čapek – Štoček (81. Holub), Kocourek. ----- Návštěva: 360 diváků.

24. kolo – sobota 21. května 2011 – divize C

AFK Chrudim : FK Kolín = 1 : 0 (0 : 0)

Branky: ----

Tabulka: 3. FK Kolín 22 12 7 3 38 : 14 43

Trenér Bohuslav Pilný: „Domáci vstřelili alespoň jednu branku, i když to dlouho vypadalo, že v tomto utkání nedá gól nikdo. Fotbal se hraje na góly, z toho pohledu je výhra domácích zasloužená. Vytvořili si o trochu víc gólových situací.. Prostě jsme prohráli a gratulujeme soupeři,“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Šourek – Franc, Třešňák, Svoboda, Čapek (82. Holub) – Kocourek (86. Kubát), Štoček (74. Michálek) ----- Návštěva: 160 diváků.

25. kolo – sobota 28. května 2011 – divize C

FK Kolín : TJ Dvůr Králové = 1 : 1 (1 : 1)

Branky: Čapek

Tabulka: 3. FK Kolín 25 12 8 5 41 : 22 44

Trenér Bohuslav Pilný: „Spíš jsme se rvali sami se sebou. Snaha byla vidět veliká, ale chyběla lehkost. Máme teď určité problémy, což asi bylo vidět. Hodně jsme kazili a ani jsme si nevytvořili moc příležitostí. Bod bereme. Tentokrát to na víc asi nebylo.“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, J. Biško, Šourek – Franc (75. Holub), Třešňák, Michálek (58. Kubát), Čapek – Štoček, Svoboda. ----- Návštěva: 150 diváků.

26. kolo – sobota 4. června 2011 – divize C

FK Trutnov : FK Kolín = 3 : 2 (1 : 1)

Branky: Svoboda a Štoček

Tabulka: 3. FK Kolín 26 12 8 6 43 : 25 44

Kolínský záložník Jiří Biško: „Byla to taková smolná porážka. Kromě gólů moc šancí nebylo. Nám ještě ve 43. minutě rozhodčí neuznal gól pro ofsajd. Navíc se hrálo na umělce a bylo hrozné vedro. Podmínky pro fotbal tedy nic moc.“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (46. Holub), Zdeňka, Šourek, Franc – J. Biško, Michálek, Čapek (62. Kubát) – Kocourek, Štoček, Svoboda. ----- Návštěva: 180 diváků.

27. kolo – sobota 11. června 2011 – divize C

FK Pěňčín Turnov : FK Kolín = 1 : 1 (0 : 1)

Branky: Michálek

Tabulka: 5. FK Kolín 27 12 9 6 44 : 26 45

Trenér Bohuslav Pilný: „Věděli jsme, že to bude těžký zápas, protože domácí hráli o záchranu. Sice jsme dobře začali a po standardní situaci jsme se dostali do vedení, bohužel se nám ale nepodařilo přidat druhý gól. Šance jsme na to měli. Ve druhé půli běžel úplně sám na bránu Kubát a po něm měl selhal Štoček. Ale i tak je bod z Turnova dobrý.“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Franc, Šourek, Holub – J. Biško, Jirků (25. Kubát), Michálek (89. Zdeňka) – Štoček, Svoboda, Čapek (87. Havránek). ----- Návštěva: 180 diváků.

28. kolo – sobota 18. června 2011 – divize C

FK Kolín : FC Hradec Králové B = 0 : 1 (0 : 1)

Branky: ---

Trenér Bohuslav Pilný: „Nám se vyloženě nedařilo. Určitě jsme na to měli, ale prohrálo se. Nebylo to důstojně rozloučení s celou sezonou. Je to škoda, představovali jsme si to jinak. Každý ale ví, že v Kolíně dochází ke změnám, a to vliv na kluky má. Já jsem jim poděkoval za naši dvouapůlroční spolupráci. Přeji Kolínu, aby se mu i v další sezoně dařilo tak jako letos. Coby nováček uhrát páté místo, to se počítá.“

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Zdeňka, Šourek, Franc – J. Biško, Třešňák, Michálek – Svoboda, Štoček, Čapek. ----- Návštěva: 95 diváků.

Zklamáný FK Kolín propustí trenérské duo Pilný - Chlád

Pro trenéra Bohuslava Pilného to byl poslední mistrovský zápas na lavičce Kolína. Vedení klubu s ním a jeho asistentem Vlastimilem Chládem již neprodloožilo smlouvu. „Touto cestou jim děkujeme za odvedenou práci a přejeme oběma hodně štěstí ve sportovním i osobním životě,“ řekl předseda představenstva FK Kolín František Bílek.

KONEČNÁ TABULKA DIVIZE „C“ 2010 – 2011

1. FK OEZ Letohrad	28	20	4	4	61 : 22	64
2. AFK Chrudim	28	18	5	5	64 : 28	59
3. FC Velim	28	15	6	7	47 : 40	51
4. FC Hradec Králové B	28	13	9	6	50 : 28	48
5. FK Kolín	28	12	9	7	44 : 27	45
6. FK Náchod – Deštné	28	11	6	11	47 : 38	39
7. SK Horní Měcholupy	28	10	7	11	41 : 36	37
8. TJ Jiskra Ústí nad Orlicí	28	11	4	13	41 : 38	37
9. FK Trutnov	28	12	0	16	57 : 51	36
10. RMSK Cidlina Nový Bydžov	28	10	6	12	33 : 51	36
11. FK Nová Paka	28	10	5	13	29 : 47	35
12. TJ Dvůr Králové	28	9	8	11	40 : 39	35
13. FK Pěňčín Turnov	28	9	8	11	39 : 52	35
14. SK Semily	28	5	5	18	33 : 68	20
15. SK Jičín	28	2	4	22	12 : 73	10

FK Kolín byl zařazen do elitní společnosti

Z rozhodnutí ČMFS dochází od nastávající sezony 2011/2012 k reorganizaci mládežnických fotbalových soutěží. Jejím cílem je zkvalitnění péče o fotbalovou mládež a zároveň soustředění do jednotlivých center, která budou zaručovat odpovídající kvalitu po stránce personálního a také technického zabezpečení. FK Kolín byl zařazen rozhodnutím výkonného výboru ČMFS do systému nově vzniklých center dorostu a žáků a na základě daného rozhodnutí budou kolínské mládežnické kolektivy hrát nejvyšší dorostenecké a žákovské fotbalové soutěže - dorostenecká a žákovská liga. Kolínský oddíl byl vybrán ze 42 klubů v celé republice v rámci dorostu a z 50 klubů u žáků. „Toto rozhodnutí je význačným oceněním pro náš klub, zároveň také jsme si vědomi daného závazku, pro který musíme zajistit další realizaci,“ uvedl předseda představenstva FK Kolín František Bílek. Ze Středočeského kraje byly vybrány v obou kategoriích ještě kolektivy Mladé Boleslavi, Příbrami a Kladna. „Naši hráči budou mít tedy vytvořeno odpovídající personální a technické zabezpečení, aby mohli hrát nejvyšší mládežnické soutěže. Rádi bychom v našem klubu tedy soustředili dorostence a žáky z širokého okolí, pro které jistě bude ctí hrát dorosteneckou a žákovskou ligu jako nejvyšší mládežnické soutěže v daných kategoriích. Veškerý systém by měl být hlavně přínosem k výchově vlastních odchovanců pro družstva dospělých,“ naznačil Bílek. Dorostenecké soutěže jsou rozděleny na kategorii staršího dorostu (označení U19) a mladšího dorostu (označení U 16 a U 17). Nejvyšší soutěží u staršího dorostu je extraliga dorostu. Po ní následuje dorostenecká liga – dvě skupiny v Čechách a jedna moravská skupina. Nejvyšší soutěží u mladšího dorostu je dorostenecká liga – opět dvě české a jedna moravská skupina. Současně se ruší nynější mezistupeň divizí dorostu. Pak již následují pouze krajské a okresní dorostenecké soutěže. Z výše uvedeného je tedy patrné soustředění výchovy dorostu do center, která budou hrát pouze nejvyšší dorostenecké soutěže a také budou finančně podporována. Stejně také dochází od nového soutěžního ročníku k reorganizaci žákovských kategorií. Mladší žáci (kategorie U 12 a U13) hrají žákovskou ligu – tři české a dvě moravské skupiny. Starší žáci (kategorie U 14 a U 15) mají stejný systém organizace nejvyšších soutěží. Také opět u žákovských kategorií odpadá nynější mezistupeň žákovských divizí a následují tedy opět až krajské a okresní soutěže žáků.

Kolín bude farmou Vlašimi.

Loňská fotbalová sezona je minulostí, ale ta nová se nezadržitelně blíží. A přinese několik novinek. Jednou z nich je vytvoření farmářských klubů. Od sezony 2011/12 se zkušebně spouští projekt, kdy je možná spolupráce mezi profesionálním klubem (mužstva 1. a 2. ligy) a neprofesionálním klubem (mužstva České fotbalové ligy a divize). V těchto dnech je na svazu nahlášeno šest spojení. Jedním z nich je spolupráce Vlašimi a Kolína. „Nový soutěžní ročník je zkušebně spuštěn pro možnosti využití farem a náš tým toho samozřejmě využil, protože nám to ušetří minimálně čtvrtinu rozpočtu,“ uvedl manažer Vlašimi Milan Kuklík. „Využili jsme nabídky jako v jiných klubech, které měly béčka, a dohodli jsme se s Kolínem, za který by mělo nastupovat v divizi pět našich hráčů. Ti se můžou měnit, ale nesmí být více než dva ze soupisky druholigového týmu,“ dodal. A jak to bude fungovat v praxi? „V zápise bude figurovat například pět hráčů od nás s vlašimskou registrací a zbytek s kolínskou. V Kolíně by měli na začátku hrát kluci, kteří nastupovali v loňské sezoně za béčko. Pět určených bude v Kolíně trénovat, budou placení klubem, ve Vlašimi zůstane kádr 18 + 2 a v Kolíně 16 + 2. Kolínu by to mělo přinést kvalitu,“ objasnil Kuklík. ----- Co je účelem? Účelem projektu je využití sportovně herního potenciálu zápasově nevytížených hráčů klubů I. a II. ligy k jejich přímé herní účasti bez využití institutu přestupu nebo hostování v klubech výkonnostního fotbalu na základě vzájemné dohody klubů o sportovně ekonomické využitelnosti hráčů, a to v režimu soutěžního protokolu jako nedílné součásti rozpisu daných soutěží řízených Řídící komisí ČMFS pro Čechy a Řídící komisí ČMFS na Moravě. „Ke spojení dochází na základě možnosti, která vznikla usnesením výkonného výboru fotbalového svazu, a cílem je, aby se mohlo zapojit více hráčů z profesionálních soutěží do neprofesionálních soutěží s tím, že se zredukuje počet kvalitních hráčů v profesionálních klubech, které nebudou muset mít registrovaný počet třeba pětatřicet hráčů, aby ti hráči šli hrát za B mužstvo, ale je možnost, aby tito hráči mohli hrát za faremní oddíl,“ uvedl Jan Balík, předseda Sparty Kolín, která je jediným akcionářem FK Kolín.

„Základní podmínky jsou dané a je potřeba zdůraznit, že každý klub zůstává zcela samostatný, co se týká názvu, organizace a ekonomického vedení. Když se bavíme o těchto dvou klubech, tak kluby budou hrát pod názvem FC Graffin Vlašim a FK Kolín, tak jako doposud. I vedení zůstává stejné. Nic se nemění ve vedení Vlašimi a nic se nemění ve vedení Kolína. My si od toho slibujeme zlepšení kvality našeho kádru, abychom postoupili do České fotbalové ligy a nejlepším možným způsobem oslavili sto let od založení našeho klubu,“ dodal Balík. ----- Kolín do projektu vstupuje s podstatnou změnou. Trenéra Bohuslava Pilného střídá na trenérské lavičce Petr Frňka. Ten dělal asistenta ve Vlašimi Romanu Nádvorníkovi.

Projekt Farma – základní informace

1. Vychází ze Směrnice ČMFS schválené výkonným výborem ze dne 24. 5. 2011
2. Základním předpokladem je dobrovolnost a shoda dvou členských klubů na dané spolupráci
3. Možno pouze mezi profesionálním klubem (mužstva 1. a 2. ligy) a neprofesionálním klubem (mužstva České fotbalové ligy a divize)
4. Jeden profesionální klub může uzavřít pouze jednu smlouvu o farmě s neprofesionálním klubem
5. Smlouva se uzavírá na nastávající soutěžní ročník 2011/2012
6. Smlouva se týká pouze kategorie dospělých, netýká se mládežnických kategorií
7. Nejdůležitější informace: nedochází ke změně názvu klubů – každý klub zůstává zcela samostatným právním subjektem dle obchodního rejstříku - v tomto případě dále FC Graffin Vlašim, a.s., a FK Kolín, a.s. Vedení obou klubů je dále zcela samostatné a řídí vlastní klub po stránce sportovní a ekonomické – nedochází ke změně členské evidence v rámci fotbalového svazu
8. Počet hráčů startujících v utkání za farmu není omezen počtem hráčů z profesionálního klubu - pouze všeobecná výjimka - maximálně 2 hráči ze soupisky A profesionálního týmu

Nahlášené farmy pro sezónu 2011 – 2012:

Jablonec nad Nisou – Česká Lípa, České Budějovice – Písek, Příbram – Votice, Sezimovo Ústí – Tábor, Vlašim – FK Kolín, Žižkov – Měcholupy

Zatímco většina divizních týmů v těchto dnech ještě odpočívá, fotbalisté Kolína vyběhli 6. července k prvnímu tréninku na novou sezonu. Pod vedením nové trenérské dvojice Petr Frňka, který se kormidla ujme až 1. srpna, a Jaroslav Havrda se na prvním tréninku sešlo patnáct hráčů a dva brankáři. „To číslo se bude pořád měnit, protože k nám budou chodit hráči na zkoušku,“ uvedl asistent Jaroslav Havrda. Kádr Kolína oproti jarní části doznal velkých změn. Tým opustili Třešňák, Svoboda, Franc, Zdeňka, Horejc a brankář Šváb. Na jejich místa přišli Žovinec, Borkovec a Stejskal. Nejen ale hráči z českých luhů a hájů to budou zkoušet v Kmochově městě. Na zkoušku totiž přišli ještě dva mladíci ze Srbska. „Jde o devatenáctileté hráče, kteří prošli akademií Partizanu Bělehrad a budou u nás tři týdny,“ řekl Jaroslav Havrda. Kolín se na nový ročník divizní skupiny C bude tradičně připravovat v domácích podmínkách.

Přípravné utkání – sobota 9. července 2011

FK Kolín : FC Graffin Vlašim = 1 : 3 (0 : 2)

Branky: Kutil

Asistent trenéra Jaroslav Havrda: „Vzhledem k tomu, že pracujeme se širším kádrem, tak prostor dostali všichni. Smyslem určitě nebylo uhrát výsledek třeba za cenu betonování, ale co ti hráči umí. Mě hlavně zajímalo, kdo jaké snese měřítko a jakou má jednotlivý hráč kvalitu. Vlašim byla určitě kvalitní soupeř a předváděla to od začátku. Ale i my jsem tam měli pár dobrých momentů. Na druhou stranu jsme dělali i věci, které do divizního fotbalu nepatří, ale věřím tomu, že se trénovaností odstraní.“

FK Kolín: Čížinský – Růžička (70. Ryšánek), J. Biško, Odehnal (46. Havránek), Žovinec (46. Kutil) – Čapek (46. Tedja), Michálek, Stejskal, Borkovec – Štoček (46. Kubát), Kocourek (46. Alex).

Přípravné utkání – středa 27. července 2011

FK Kolín : Dukla Praha B = 3 : 1 (1 : 0)

Branky: Štoček 2 x, Kocourek

Asistent trenéra Jaroslav Havrda: Utkali jsme se s mladým a ambiciózním celkem. Od začátku jsme měli převahu a naše vítězství mohlo být i výraznější, ale bohužel jsme neproměnili spoustu brankových příležitostí. S výsledkem i hrou jsem spokojený i přesto, že jsme se nevyvarovali nepřesností.

FK Kolín: Čížinský – Čapek (60. R. Biško), J. Biško, Šourek, Holub (75. Peroutka) – Jeník (46. Kocourek), Stejskal, Novotný (75. Odehnal), Borkovec – Štoček (65. Kubát), Jíša.

1. kolo Ondrášovka cupu – poháru ČMFS – sobota 30. července 2011

FK Kolín : SK Marila Votice = 2 : 1 (1 : 0)

Branky: Čapek a Jiří Biško

Asistent trenéra Jaroslav Havrda: Vzhledem k tomu, že jsme dali dvě branky, tak jsme vyhráli zaslouženě. Jinak to bylo typické pohárové utkání, kde se víc bojovalo. Nicméně na obou stranách bylo hodně nepřesností, což ztěžoval těžký podmáčený terén. Ale myslím si, že jsme byli o ten maličký kousek lepší a díky tomu jsme vyhráli. Samozřejmě jsme měli i trochu štěstí.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, Šourek, J. Biško, Holub – Čapek (67. Kocourek), Novotný, Stejskal, Borkovec (90. Kubát) – Štoček, Jíša.

2. kolo Ondrášovka cupu – poháru ČMFS – středa 10. srpna 2011

FK Kolín : FK Králův Dvůr = 2 : 2 (1 : 2) – penalty 5 : 6

Branky: Stejskal a Michálek

Začátek zápasu se domácím fotbalistům vůbec nepovedl. Tahali za kratší konec a po osmi minutách už prohrávali dvougólovým rozdílem. Přesto nakonec utkání dovedli do remízového konce a následných pokutových kopů. Jako první se trefil střelec soupeře Svátek, který mířil přesně z trestného kopu z hranice šestnáctky. A stejný hráč přidal i druhý zásah, když zakončil rychlou akci přesnou střelou do šibenice. V 18. min ale našel centr Čapka naběhnutého Stejskala a rázem byl stav 1:2. Pak se dělovkou prezentoval Michálek, ale jeho pokus šel jen nad bránu. Druhý poločas přinesl ještě méně vzruchu. V 58. minutě se domácí dočkali vyrovnání, když se po rohu trefil hlavou Michálek. Pak přišly na řadu penalty, ve kterých měli více štěstí hostující fotbalisté.

FK Kolín: Čížinský – Brusch, J. Biško, Šourek, Čapek – Borkovec, Michálek, Novotný (72. Holub), Stejskal, Jíša – Štoček. Diváci: 200.

Penalty: Petr – 0:1, Šourek nedal, Svátek nedal, Holub 1:1, Kratochvíl 1:2, Biško 2:2, Fulín 2:3, Michálek 3:3, Šilhavý 3:4, Štoček 4:4, Květoň 4:5, Jíša 5:5, Frydrych 5:6, Borkovec nedal.

Ondrášovka cup. FK Kolín : FK Králův Dvůr. Jeden z proměněných pokutových kopů domácích, který však na vítězství v zápase nestačil

4. kolo – neděle 4. září 2011 – divize C

RMSK Cidlina Nový Bydžov : FK Kolín = 0 : 6 (0 : 2)

Branky: Štoček 3 x, Jeník, Stejskal, Kubát

Tabulka: 1. FK Kolín 4 4 0 0 14 : 1 12

Fotbalisté Kolína vyhráli i čtvrté střetnutí divizní skupiny C nového ročníku, když přejeli Nový Bydžov na jeho hřišti. „Jsem spokojený. Podařil se nám start do soutěže, navíc mě těší, že jsme ještě neobdrželi branku ze hry,“ uvedl trenér vítězného týmu Petr Frňka. Hosté svého protivníka přehrávali a zaslouženě zvítězili vysokým rozdílem. „Soupeř začal aktivně, hrál nátlakově, ale brzo mu došly síly. Postupně jsme přebrali iniciativu a ovládli utkání,“ popisoval Frňka. „Ve druhé půli už domácí nestačili fyzicky. My jsme si vysvětlili některé chyby a ještě jsme výkon vylepšili,“ těšilo kouče Kolína.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (46. Čapek), J. Biško, Šourek, Norek – Jeník, Stejskal, Michálek (65. Kubát), Brusch (69. Holub) – Štoček, Jíša. Diváci: 320

5. kolo – neděle 11. září 2011 – divize C

FK Kolín : TJ Polepy = 2 : 3 (0 : 0)

Branky: Jícha 2 x

Tabulka: 2. FK Kolín 5 4 0 1 16 : 4 12

A už to vypadalo, že Kolín zůstane stoprocentní i po derby. Po bezbrankovém prvním poločase se na začátku druhé půle rychle ujal dvoubrankového vedení. Ve vápně totiž začal čarovat Jan Jícha, který se do hry zapojil z lavičky. Hned v šestačtyřicáté minutě usměrnil do branky Stejskalův trestný kop. A v padesáté minutě zvyšoval po centru Štočka už na 2:0. V pětapadesáté minutě nastartoval velký obrat Polep po vůbec prvním a nakonec i jediném rohovém kopu krásnou hlavičkou Suchánek. A nejenže to byl první roh Polep, ale první šance vůbec. Pět minut na to přišla druhá šance, další standardní situace. Tentokrát poslal centrovaný míč do branky domácích exkolínský Kalivoda. Od té doby bylo Polepských na hřišti plno. Domácímu Kolínu už nedali šanci. Když se pak vyfauloval ještě Štoček a Kolín šel do deseti, měly Polepy ještě větší převahu. A využily ji. Z brejku dva na jednoho se radoval Libor Křelina – 2:3. Jak se nakonec ukázalo, byla to branka vítězná a poslední. Hosté měli na kopačkách i další šance, ale domácí brankař v závěru svůj tým dvakrát podržel a stav se už neměnil.

FK Kolín: Čížinský – Čapek, J. Biško, Šourek, Holub – Jeník (62. R. Biško), Michálek, Stejskal (72. Kubát), Brusch (46. Jícha) – Jíša, Štoček. Diváci: 730

6. kolo – neděle 18. září 2011 – divize C

FC Velim : FK Kolín = 0 : 1 (0 : 0)

Branky: Vukovič

Tabulka: 2. FK Kolín 6 5 0 1 17 : 4 15

Oba týmy měly před zápasem o motivaci postaráno. Kolín chtěl odčinit předchozí domácí neúspěch, Velim zase přerušit sérii tří porážek v řadě. Šťastnější nakonec byli hráči z Kmochova města, kteří díky Vukovičovi získali tři body. Dlouho to ale vypadalo, že si obě mužstva spíš zpřijemňují nedělní odpoledne. Diváci se nudili. Do varu je dostala až 44. minuta a šance Kolína. Nejprve po trestném kopu zakončoval z hranice šestnáctky Jíša, ale Regner stačil na brankové čáře včas zasáhnout. Míč se však dostal k Jíchovi a ten ho pro změnu poslal do břevna. O osudu utkání se rozhodlo v 66. minutě. Kolín zahrával standardní situaci. Míč se dostal k Vukovičovi a posila z Vlašimi vše prostřelila.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško, J. Biško, Šourek, Holub – Jíša (87. Čapek), Stejskal, Krameš, Jeník – Vukovič (90. Kubát), Jícha (82. Brusch). Diváci: 350

7. kolo – neděle 25. září 2011 – divize C

FK Kolín : 1. FK Nová Paka = 2 : 0 (1 : 0)

Branky: Štoček 2 x

Tabulka: 2. FK Kolín 7 6 0 1 19 : 4 18

Mužstvo z Nové Paky v dosavadních šesti kolech inkasovalo jen pět branek. Kolíňáci doma nezaváhali a s nulou na kontě obdržených branek si gólové zásahy rozdělili rovným dílem do obou poločasů. „Úvodní branka padla po velmi pěkné kombinaci, když na konci po centru Brusche páčil Štoček. Myslím si, že i po přestávce jsme diktovali tempo hry, nicméně soupeř měl kvalitní přechodovou fázi hry a byl z brejků nebezpečný. Od nějaké sedmdesáté minuty začal hrát trochu na riziko a vytvořil si i určitou herní převahu. My jsme naopak polevili v aktivitě. Naštěstí při soupeřově šanci zakročil Čížinský a za minutku na to jsme dali druhou branku a utkání bylo rozhodnuté,“ řekl po utkání trenér Kolína Petr Frňka.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (65. Čapek), J. Biško, Šourek, Holub (46. Císař) – Jíša, Jeník, Stejskal, Brusch – Jícha (86. Novotný), Štoček. Diváci: 200

8. kolo – neděle 2. října 2011 – divize C

FK Pěňčín–Turnov : FK Kolín = 1 : 1 (1 : 0)

Branky: Štoček

Tabulka: 2. FK Kolín 8 6 1 1 20 : 5 19

Jsem velmi nespokojený s výsledkem i s naší hrou. Zejména pak se začátkem, kdy byl soupeř agresivnější a bojovnější. My začali hodně profesorsky,“ uvedl trenér Kolína Petr Frňka. „I když je pravda, že jsme v úvodu měli dvě dobré brankové příležitosti, které jsme však nedali. Domácí nás potrestali po standardce. Poté jsme udělali změnu v rozestavení a postupně se dostávali do tempa. Bohužel ve 36. minutě jsme nedali penaltu, kterou zahodil Štoček. Ve druhé půli jsme zvýšili aktivitu a zaslouženě vyrovnali.

FK Kolín: Čížinský – Čapek (60. Novotný), J. Biško, Šourek, Císař – Jeník, Stejskal, Krameš, Brusch (46. Jícha) – Štoček, Jíša (84. Kubát). Diváci: 200

9. kolo – neděle 9. října 2011 – divize C

FK Kolín : FK Jiskra Mšeno Jablonec nad Nisou = 1 : 0 (0 : 0)

Branky: Jícha

Tabulka: 1. FK Kolín 9 7 1 1 21 : 5 22

V zápase se Mšenem se očekávalo povinné vítězství domácích. Mšeno sice nedisponuje skálopevnou obranou, ale od září je novým hrajícím trenérem bývalý brankář prvoligového Liberce a Teplic Libor Macháček. Jak se ukázalo, samotné utkání nebylo rozhodně pro Kolín jednoduché. Měl sice většinu hráčů doby převahu, ale ke slovu se dostal v druhém poločase také soupeř. Za to, že všechno dobře dopadlo, vděčí Kolín Čížinskému v brance.

FK Kolín: Čížinský – Čapek, J. Biško, Šourek, Císař (62. Borkovec) – Jíša, Stejskal, Novotný (68. Michálek), Jeník – Štoček, Jícha (78. Kubát). Diváci: 140

10. kolo – neděle 16. října 2011 – divize C

SK Převýšov : FK Kolín = 2 : 0 (0 : 0)

Branky: -----

Tabulka: 2. FK Kolín 10 7 1 2 21 : 7 22

V první půli zápasu stály za zmínku dva momenty. A oba v podání domácích borců. Nejprve po rohu pálili pohotově, ale těsně mimo a v následující dobré pozici nedokázal jeden z domácích útočníků využít zmatku v hostující obraně. Chtěl obhodit i brankáře Čížinského, míč ale poslal mimo. Zápas se rozhodl v začátku druhé půle. Nejprve se v obrovské šanci ocitl Štoček, který z malého vápna ale trestuhodně přestřelil. Poté připravil domácí Svoboda, v minulé sezóně hrající za Kolín, palebnou pozici pro Voženílka, který střelou k tyči otevřel skóre. Za dalších pár minut domácí Hrabík našel Svobodu, který si ve vápně většinou ví rady. Chytrým lobem přehodil Čížinského v brance hostů a bylo rozhodnuto.

FK Kolín: Čížinský – R. Biško (80. Kubát), J. Biško, Šourek, Čapek (60. Borkovec) – Jíša, Stejskal, Novotný, Jeník – Štoček, Jícha. Diváci: 470

11. kolo – neděle 23. října 2011 – divize C

FK Kolín : TJ Dvůr Králové = 2 : 0 (2 : 0)

Branky: Štoček a Novotný

Tabulka: 1. FK Kolín 11 8 1 2 23 : 7 25

Převýšov prohrál v Pardubicích, ztrácí Kolín na lídra soutěže před jarními odvetami jeden jediný bod. Kolínský trenér Frňka byl s výsledkem spokojený, především pak v proto, že vedoucí Převýšov prohrál v Pardubicích. „Nebylo to ale jednoduché utkání. Přestože jsme celý týden trénovali na umělce, chybělo nám správné načasování na přihrávku a odskok, takže naše hra neměla takové tempo. Na druhou stranu jsme si těch příležitostí na vstřelení gólů vypracovali víc než dost,“ dodal Frňka.

FK Kolín: Čížinský – Čapek, J. Biško, Šourek, R. Biško (13. Císař) – Jeník, Michálek (78. Bruscha), Stejskal, Borkovec – Jíša, Štoček (82. Kubát).
Diváci: 120

TABULKA PODZIMNÍ ČÁSTI DIVIZE „C“ 2011 – 2012

1. SK Převýšov	15	11	0	4	37 : 17	33
2. FK Kolín	15	10	2	3	30 : 12	32
3. FC Velim	15	9	1	5	29 : 23	28
4. TJ Dvůr Králové	15	7	4	4	33 : 17	25
5. Jiskra Ústí nad Orlicí	15	7	3	5	23 : 22	24
6. TJ Polepy	15	7	2	6	26 : 29	23
7. FK Admira Praha	15	7	2	6	20 : 23	23
8. FC Hradec Králové B	15	6	4	5	23 : 21	22
9. FK Pěňčín Turnov	15	6	4	5	21 : 24	22
10. Jiskra Mšeno Jablonec	15	6	3	6	24 : 26	21
11. FK Náchod	15	4	6	5	16 : 21	18
12. FK Nová Paka	15	4	4	7	20 : 21	16
13. FK Pardubice B	15	5	1	9	26 : 29	16
14. FK Baumit Jablonec B	15	5	1	9	25 : 33	16
15. Cidlina Nový Bydžov	15	3	2	10	13 : 31	11
16. FK Trutnov	15	1	5	9	12 : 29	8

Přestože jsou v tabulce druzí a na vedoucí Převýšov ztrácí jeden bod, budou mít divizní fotbalisté Kolína nového trenéra. Petr Frňka (foto) totiž odchází do prvoligové Viktorky Žižkov, kde bude dělat asistenta Romanu Nádvořníkově. „V úterý došlo k dohodě mezi fotbalovým klubem FK Kolín a trenérem Petrem Frňkou o ukončení spolupráce na úseku trenérské činnosti, neboť pan Frňka dostal nabídku od profesionálního klubu a naši povinností mu bylo nebránit,“ uvedl předseda představenstva FK Kolín František Bílek. „Dostal jsem konkrétní nabídku a tu přijal. Bylo to profesní rozhodnutí, protože profesionální liga má jiný kredit než výkonnostní kopaná. S Romanem Nádvořníkem se známe už jako kluci ze sídliště. Rozumíme si lidsky i fotbalově. Pro mě to byla rychlá a jasná volba a na spolupráci s ním se těším,“ řekl Petr Frňka. Oba dva tak navážou na společné působení v Příbrami a vedení FK Kolín tak musí najít nového trenéra.

Jak v podzimní části pomohly vlašimské posily?

FK Kolín, který je v divizi C farmou Vlašimi, přezimuje díky zisku dvaatřiceti bodů na druhém místě tabulky. Svou zásluhu na tom mají i hráči Vlašimi, kteří v rámci smlouvy nastupovali za Kolín. Podzimní bilance Kolína je více než dobrá. Klub nasbíral z patnácti zápasů celkem 32 bodů s bilancí deseti výher, dvou remíz a tří porážek. Tým, který vedl Petr Frňka, ztrácí na první místo jediný bod. Jak již bylo zmíněno, to vše se podařilo uskutečnit i s pomocí několika hráčů Graffinu Vlašim, kteří v rámci smlouvy za FK Kolín nastupovali. Tři hráči Vlašimi pomohli nejvýrazněji. Jedná se o trio Stejskal, Borkovec a Jíša. Statistiku hráčů, kteří nastoupili za Kolín:

*Jindřich Stejskal – odehrál 1 322 minut a vstřelil dvě branky
Pavel Borkovec – odehrál 639 minut a vstřelil dvě branky
Jan Jícha – odehrál 532 minut a vstřelil pět branek
Petr Císař – odehrál 374 minut a neskóroval
Martin Krameš – odehrál 270 minut a neskóroval
Ladislav Janda – odehrál 90 minut a vstřelil jednu branku
David Norek – odehrál 90 minut a neskóroval
Milan Vukovič – odehrál 89 minut a vstřelil jednu branku
David Radosta – odehrál 84 minut a neskóroval*

Kolín 29. prosince – Po odchodu trenéra Petra Frňky do Viktorie Žižkov, kde bude dělat asistenta svému někdejšímu kolegovi z Vlašimi, se vedení FK Kolín povedlo sehnat zdatnou náhradu. Aspiranta na postup do České fotbalové ligy povede minimálně v jarní části divize C Roman Veselý (na foto vlevo), který naposledy působil právě ve Viktorii Žižkov. „Zatím jsme se dohodli na smlouvě od ledna do posledního června s oboustrannou opcí v případě, že se nám povede splnit náš hlavní cíl – tedy postup do České fotbalové ligy,“ uvedl předseda

představenstva FK Kolín František Bílek. Třiačtyřicetiletý Roman Veselý byl úspěšný už v hráčské kariéře. Dotáhl to až do první ligy, když odehrál 30 utkání za pražské Bohemians a nastřílel v nich tři branky. Je majitelem trenérské proficence UEFA.

FK Kolín 2011

A mužstvo

h. řada zleva: Adam Čapek, Ondřej Bruscha, Radek Biško, Tomáš Michálek, Jan Štoček, Petr Císař, Lukáš Jirků
prostř. řada zleva: Radek Pařez - trenér U13, MUDr. Jan Balík - předseda SK Sparta Kolín, Jan Novotný, Adam Kubát, Jindřich Stejskal, Martin Jíša, Tomáš Jeník, Ondřej Holub, Lukáš Odehnal, kustod Jan Kopecký
d. řada zleva: Filip Michalek, Petr Šourek, trenér Petr Frňka, Ing. František Bílek - předseda představenstva FK Kolín, as- trenéra Jaroslav Havrda, Jiří Biško, David Čížinský

Prameny a fotografie – Kolínský deník, internet: www.fk-kolin.cz, Michal Bílek a Pavel Pobřísl

TJ SC KOLÍN

sezóna 2011 - 2012

Správní rada SC Kolín jako řídicí orgán hokejového klubu konstatovala již na své první schůzi po srpnové valné hromadě klubu nutnost minimálně udržení pozic ve 2. lize, na kterou si kolínská veřejnost v posledních letech už zvykla, při pokračování a zkvalitňování práce s mládeží na úrovni žákovských a dorosteneckých lig. Vzhledem k všeobecné finanční situaci připravuje rázná opatření směřující ke stabilizaci financí klubu. Trenéry A mužstva pro 2. ligu v ročníku 2011-2012 zůstávají Stanislav Bednář s Jiřím Tumpachem. Ti potvrdili, že se hráčský kádr pro nastávající sezónu výrazně nezmění. Mladíka, který loni v dresu s kozlem na prsou výrazně zazářil, Pavla Musila, pouští klub na zkušenou do přípravy HC Rebel Havlíčkův Brod. Správní rada klubu připravuje na konec srpna svolání mimořádné valné hromady, kde by chtěla schválit nové stanovy organizace, rozpočet klubu a představit členské základně tým lidí pro stabilizaci a rozvoj tohoto významného kolínského sportu. ----- Mimořádná valná hromada členů klubu zvolila správní a dozorčí radu. Ve správní radě zasednou Ing. Bohumil Bydžovský, Ing. Ondřej Franc, Martin Hušek, Aleš Jindra, Jiří Kadlec, Václav Nedbal a Václav Rác. Složení dozorčí rady se proti předchozím letům nezměnilo. Trojice Petr Martínek, Ing. Pavel Mráz a Ing. Leoš Tvrdlík vyšla vítězně ze čtyřčlenné kandidátky, na kterou byl ze strany členské základny Vladimírem Mojžíšem těsně před volbou donominován Jiří Sýkora. Valná hromada následně potvrdila na pozici prezidenta klubu kandidáta vybraného novou správní radou – Ing. Ondřeje France. Dále byly přijaty nové klubové stanovy, schválen rozpočet v nové sezóně a také výše příspěvků včetně termínů jejich výběru.

Rovnou a po hlavě - tak by se dal shrnout vstup kolínských hokejistů do letošní přípravy. Na led vyrazili až v polovině srpna a hned druhý den vyjžděli k prvnímu přípravnému utkání. To v Děčíně prohráli 1:9. Chuť si spravili ale ve čtvrtek na domácím ledě, kdy po teprve dvou trénincích porazili sousední Nymburk, a to 4:1. Trenér Kozlů Stanislav Bednář má zatím k dispozici dvacet jedna hráčů. Mezi nimi jsou také dvě nové tváře. Kromě juniorského gólmána z Hodonína, jehož jméno zatím klub oficiálně nezveřejnil, kolínské řady posílil excelentní zkušený bek Tomáš Pácal. Devětatřicetiletý obránce je odchovanec Kolína a řadu let odehrál v české nejvyšší hokejové soutěži. Nejvíce let odehrál v Pardubicích, ale oblékal také dres Jindřichova Hradce, Třince nebo Plzně. Zkušený obránce zatím trénuje po boku Martina Bartáka, jednoho z juniorů, který se během letní přípravy zařadil do seniorského týmu.

II. NHL skupina střed

sezona 2010 - 2011

Vzhledem k tragické události, která ve středu 7. září zasáhla nejen celý hokejový svět, katastrofě letadla hokejistů Lokomotiv Jaroslavl, na jehož palubě zahynuli i tři čeští hokejisté Jan Marek, Josef Vašíček a Karel Rachůnek, byl zrušen nedělní zápas kolínských hokejistů. Ti měli na domácím ledě v prvním mistrovském utkání nové druholigové sezony hostit klub KLH Vajgar Jindřichův Hradec. Na jeho žádost se zápas ale odkládá. „Vedení klubu KLH Vajgar

Jindřichův Hradec požádalo ve středu v nočních hodinách vedení klubu SK SC Kolín o přesunutí termínů utkání A mužstva a mladšího dorostu z neděle 11. září 2011 na pozdější termín. KLH Vajgar Jindřichův Hradec je hluboce zasažen tragickým odchodem tří našich hokejových reprezentantů, zejména pak jindřichohradeckého rodáka Jana Marka. Hokejový klub SK SC Kolín vyjadřuje hlubokou a upřímnou soustrast všem pozůstalým. S pochopením a bez váhání bylo žádosti KLH Vajgar Jindřichův Hradec vyhověno,“ vyjádřil oficiální stanovisko kolínského klubu jeho manažer Jakub Plašil.

2. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 14. září 2011

HC Břeclav : TJ SC Kolín = 1 : 4 (2 : 1, 2 : 1, 1 : 1)

Branky: Čtvrtečka, Malý, Morkes a Cerk

TJ SC Kolín: Blažek (Brázdil) - Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Malý, Cerk, Skokan – Morkes, Pospíšil, Hloušek – Ježek, Kubát, Čtvrtečka – Herwig, Šafránek.

Domácí hokejisté už po necelých dvou minutách vedli, když uplatnili svůj důraz v brankovišti. A mohli přidat i další branku, ale Truhlářovi v úniku puk na poslední chvíli utekl. Branku nepřinesly ani přesilovky, které jako by byly oběma soupeřům spíše na obtíž. Vyrovnaní se hrstka hostujících fanoušků dočkala v 10. minutě. Čtvrtečka skryl svou střelu po buly za obránce tak, že na ni břeclavský brankař nemohl reagovat. Pauza domácím pomohla. Rázem hru vyrovnali, ale všechny jejich šance končily na mladém brankáři Kozlů Blažkovi. Pak přišla jedna chyba obrany a Kolín odskočil už na tři jedna. Čtvrtou branku hostů přidal za pár minut Cerk, který našel mezírku mezi betony domácího brankaře.

3. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 18. září 2011

TJ SC Kolín : VSK Technika Brno = 0 : 9 (0 : 2, 0 : 3, 0 : 4)

Branky: ---

TJ SC Kolín: Blažek - Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Čtvrtečka - Skokan, Cerk, Malý - Mejzr, Pospíšil, Morkes – Hloušek, Kubát, Ježek.

Tabulka: **8.** TJ SC Kolín 2 1 0 0 1 4 : 10 3

Mizérie. Jiné slovo se pro nedělní zápas Kozlů najít nedá. Ti ve svém prvním letošním domácím utkání dostali pěkný nášup od Brna. Začátek přitom vypadal velmi nadějně. Chléb se ale začal lámat na konci první desetiminutovky. To Kolín odehrál dvě oslabení za sebou a krátce po nich, poté co byl sám ve vlastní početní převaze naprosto impotentní, dostal branku. A pak už to šlo ráz naráz. Přechíslení dva na jednoho, znovu volný hráč před domácí brankou a takto by se dalo pokračovat až do aleluja. Zkrátka, Kolínu se vůbec nedařilo. Jedním takovým příkladem nedobře organizované hry Kozlů za všechny je situace před šestým gólem. Blažek se čtyřikrát musel přemísťovat od tyčky k tyčce. Dva brněnští hráči si před ním jen vyměňovali puk a nikdo z kolínských je nehlídal. Přitom v pásnu byli všichni.

4. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 21. září 2011

HC Chotěboř : TJ SC Kolín = 4 : 9 (0 : 2, 2 : 4, 2 : 3)

Branky: Kubát 3 x, Cerk 3 x, Morkes, Pospíšil, Pecka

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Kubát, Cerk, Malý – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Čtvrtečka, Pecka, Ježek – Hloušek.

Tabulka: **5.** TJ SC Kolín 3 2 0 0 1 13 : 14 6

Pro domácí to byl druhý debakl v řadě. V minulém kole dostali devítku v Kutné Hoře, nyní i před vlastními fanoušky. Hvězdami zápasu byli Kubát s Cerkem, kteří vstřelili hattrick. Nejhezčí gól utkání měla na starosti ale dvojice Pácal – Kubát. V přesilovce 5:3 prvně jmenovaný křížnou nahrávkou od modré našel nastavenou čepel Kubáta, který už měl snadnou roli. Tím Kolín odskočil na 5:2 a zlomil tak odpor soupeře. Kaňkou na vysokém vítězství Kolína je to, že přišel o kapitána Malého, který si v první minutě přetrhl vazy v rameni. Čeká ho operace a dlouhá rekonvalescence. „Kdybychom prohráli, tak je to lepší než přijít o kapitána,“ konstatoval trenér Kolína Stanislav Bednář.

5. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 25. září 2011

TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 8 : 0 (3 : 0, 1 : 0, 4 : 0)

Branky: Morkes 2x, Mejzr 2 x, Pospíšil 2 x, Pácal a Zet

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet - Skokan, Cerk, Kubát - Mejzr, Pospíšil, Morkes - Čtvrtečka, Hloušek, Ježek – Pecka.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 4 3 0 0 1 21 : 14 9

Na co Kolín sáhl, to vyšlo. Naopak hostům, těm se vůbec nedařilo. Jak se tak říká, na ledě byli jak namalovaní. Domácím fanouškům to ale nijak nevadilo. Naopak, mohli slavit osm gólů Kozlů. Skóre otevřel hned v šesté minutě Morkes. K tyčce pak přesně zamířil Mejzr, do odkryté svatyně dorazil Pospíšil a Kolín vedl 3:0. Když pak ve druhé dvacetiminutovce Pácal v přesilovce pět na tři přidal trefu od modré, bylo jasno, že Kolín může pomalu slavit tři body. V poslední třetině ještě čtyřmi góly navýšili svůj náskok. Pospíšil na modré přijal nahrávku od Morkese a pak přesně zamířil, Mejzr dorazil Pospíšilův puk, Zet se prosadil od modré a po osmé Morkes poslal puk přesně do šibenice. Jedním slovem galakonzert.

6. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 28. září 2011

HC Trutnov : TJ SC Kolín = 1 : 5 (0 : 2, 2 : 4, 2 : 3)

Branky: Pospíšil 2 x, Cerk, Pácal a Hloušek

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Kubát, Cerk, Hloušek – Morkes, Pospíšil, Mejzr – Ježek, Pecka, Čtvrtečka.

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 5 4 0 0 1 26 : 15 12

Kolín jasně ukázal, že hraje v poslední době v pohodě. Soupeře výsledkově drtí. Na státní svátek se o tom přesvědčil i Trutnov, kterému Kozlové nastříleli „pouze“ pět gólů. „Od začátku zápasu jsme hráli zodpovědně. Dobře jsme bránili a soupeře napadali. Naše vítězství bylo zasloužené. Je vidět, že kluci hrají v pohodě,“ uvedl vedoucí kolínského mužstva Rudolf Musílek.

7. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 2. října 2011

TJ SC Kolín : Spartak Pelhřimov = 4 : 2 (2 : 0, 1 : 0, 1 : 2)

Branky: Morkes, Mejzr, Skokan a Nedbal

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták Pácal, Zet – Skokan, Cerk, Kubát – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Čtvrtečka, Hloušek, Ježek.

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 6 5 0 0 1 30 : 17 15

O vítězství domácích rozhodla hlavně první třetina. To totiž Kozlové vstřelili dva rychlé góly a sebrali Pelhřimovu vítr z plachet. Nejprve ve čtvrté Martin Mejzr do prázdné branky zakončil Nedbalův pokus vyražený gólmánem a chvíli na to se z dorážky prosadil Lukáš Skokan. Když pak Kozlové ve druhé třetině zásluhou Nedbala, který před brankářem zvedl puk k horní konstrukci branky, zvyšovali už na 3:0, odpor hostů pomalu ale jistě ustával. Pelhřimov ale přesto mohl ještě pozlobit. Hned na začátku poslední dvacetiminutovky totiž Adam využil početní převahu. Jenže hned na to měli hosté další přesilovku a v ní naprosto vyhořeli, a to dodalo Kolínským potřebný elán. Zbytek zápasu dohráli ve své režii a snad nikdo ani na chvíli nepochyboval, že z toho budou další tři body. Zkazít radost Kozlům nemohl ani gól z poslední minuty utkání. To sice hosté využili přesilovku, ale na dělbě bodů jejich branka nic změnit nemohla.

8. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 5. října 2011

SKLH Žďár nad Sázavou : TJ SC Kolín = 2 : 4 (1 : 1, 1 : 2, 0 : 1)

Branky: Nedbal 2 x, Procházka a Kubát

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Barták Pácal, Zet - Skokan, Cerk, Kubát - Mejzr, Pospíšil, Morkes - Čtvrtečka, Hloušek, Ježek – Herwig.

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 7 6 0 0 1 34 : 19 18

Kozly nečekala procházka růžovou zahradou, čekal je totiž soupeř, který patří v dosavadním průběhu ligy vůbec k nejlepším. Jenomže Kolín to na favority v této sezoně umí. Ve středu slavil hlavně díky nestandardnímu počtu na ledě. Vždyť dva góly dal v oslabení a jeden v přesilovce. Ten padl v čase 39:59. „Puk skončil v síti a rozhodčí hned ukončili třetinu,“ podotkl vedoucí družstva Kolína Rudolf Musílek. Dále přiznal, že výhra byla vydřená. „Bylo to hodně perně vybojované vítězství nad dobrým soupeřem, měli jsme i trošku štěstí, ale v kritických momentech nás podržel vynikající gólmán Brázdil.“

9. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 9. října 2011

TJ SC Kolín : SHK Hodonín = 0 : 4 (2 : 0, 1 : 0, 1 : 2)

Branky: -----

TJ SC Kolín: Brázdil (32. Blažek) – Nedbal, Procházka, Pácal, Barták – Skokan, Cerk Kubát – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Čtvrtečka, Hloušek, Ježek – Javůrek, Pecka.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 8 6 0 0 2 34 : 23 18

Na šesté vítězství v řadě pomýšleli před nedělním utkáním kolínští druholigoví hokejisté. Po první třetině utkání ale tak vysoké cíle už neměli. Hodonín totiž na kolínském ledě diktoval tempo. Kolínské příliš do ničeho nepouštěl, a když už, tak Kolín střelecky vyhořel. Sami Hodonínští za záda Brázdila poslali hned čtyři puky a po zásluze si odvezli výhru. Zisk tří bodů Hodonín posunul na druhé místo tabulky za Techniku Brno, Kozlové jsou třetí se stejným bodovým ziskem, jako má Hodonín.

10. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 12. října 2011

TJ Sršni Kutná Hora : TJ SC Kolín = 0 : 7 (0 : 1, 0 : 2, 0 : 4)

Branky: Morkes 3 x, Musil, Pospíšil, Kubát a Nedbal

TJ SC Kolín: Brázdil – Procházka, Nedbal, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Kubát, Cerk, L. Skokan – Morkes, Mejzr, Pospíšil – Ježek, Musil, Čtvrtečka. (Svoboda – Minarčík – Pecka, Kapička, Herwig)

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 9 7 0 0 2 41 : 23 21

Kolínu stačila jen minuta a půl, aby potvrdil roli papírového favorita v derby. Pavel Musil se natlačil před Bartu a bekendem ho prostřelil – 0:1. Další dva góly ve druhé a čtyři ve třetí třetině jasně vyjádřily kolínskou převahu. Nebylo tedy co řešit a kutnohorskou halou se linul zpěv fandů Kozlů: „Kolíne, Kolíne. Stojíš v pěkné rovině...“

1. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – pondělí 17. října 2011 – dohrávka

TJ SC Kolín : KLH Vajgar Jindřichův Hradec = 2 : 0 (1 : 0, 0 : 0, 1 : 0)

Branky: Morkes 2 x

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Skokan, Cerk, Kubát – Mejzr, Musil, Morkes – Čtvrtečka, Ježek, Pecka – Javůrek.

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 10 8 0 0 2 43 : 23 24

Hokejisté Kolína přivítali v pondělí 17. října v dohrávce prvního kola na domácím ledě Jindřichův Hradec a tři body skutečně vydřeli. Jak se ukázalo, vítězný gól Kolína padl už ve druhé minutě zápasu. To Morkes dorazil Musilovu střelu. Pak se hrál vyrovnaný hokej. Kolín řadu šancí nedal, ale taky musel odolávat tlaku hostů. Ti totiž zejména ve třetí třetině hodně kousali. Kolínský brankář se v utkání vyťasil hned s několika pěknými zákroky. Ve třetí třetině třeba v důležitých momentech dvakrát za sebou vytěsnil puky mířící k tyči. to rozhodlo. Dobrý výkon kolínského gólmána plus vytrvalá bojovná hra Kolína a důležité góly ve správný čas znamenaly pro Kozly další tři body.

12. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 19. října 2011

TJ SC Kolín : HC Břeclav = 4 : 2 (2 : 0, 1 : 2, 1 : 0)

Branky: Cerk 2 x, Kubát a Morkes

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet, Minarčík – Skokan, Cerk, Kubát – Mejzr, Morkes, Hloušek – Herwig, Pecka, Ježek.

Tabulka: **1.** TJ SC Kolín 11 9 0 0 2 47 : 25 27

Svěřenci trenéra Bednáře si zápas dost zkomplikovali. Po první třetině vedli suverénně 2:0. Pak dokonce zvýšili na třígólový náskok, ale v druhé půlce druhé dvacetiminutovky udělali dvě chyby a hosté se dostali do sedla. Zvlášť druhý gól jim dost pomohl. Zaváhání kolínského gólmána totiž přišlo minutu před koncem druhé třetiny. Jenže Kozlové se nedali. I když Břeclavští vyťahovali drápky, Kolín dokázal těsné vedení udržet a sedm minut před koncem ho ještě trefou pod víko pečtil Petr Morkes.

13. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 23. října 2011
KLH Vajgar Jindřichův Hradec : TJ SC Kolín = 2 : 0 (1 : 0, 0 : 0, 1 : 0)

Branky: -----

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Skokan, Cerk, Kubát – Mejzr, Morkes, Hloušek – Javůrek, Pecka, Ježek.

Tabulka: **2.** TJ SC Kolín 12 9 0 0 3 47 : 27 27

Podruhé v jednom týdnu se kolínští hokejisté utkali s Jindřichovým Hradcem. Zatímco před týdnem dohrávku prvního kola vyhráli na domácím ledě 2:0, z jihu Čech si přivezli prohru 0:2. „Prohráli jsme, ale nechali jsme tam dobrý dojem. Měli jsme minimálně stejné šance jako domácí, jen jsme je neproměnili. Nemáme se za co stydět,“ byl si po utkání jistý vedoucí týmu Kolína Rudolf Musílek.

14. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 26. října 2011

TJ SC Kolín : HC Chotěboř = 2 : 3 (1 : 1, 0 : 0, 1 : 1) SN

Branky: Cerk a Procházka

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Skokan, Kubát, Cerk – Mejzr, Morkes, Hloušek – Herwig, Pecka, Ježek.

Tabulka: **2.** TJ SC Kolín 13 9 0 1 2 49 : 30 28

Byla to opravdu bída, ani jednomu týmu nic nešlo, žádná akce nevyšla. Zkrátka katastrofa. Kdo vydržel až do konce utkání, zasloužil by metál. Sice se nakonec jely aspoň divácky atraktivní nájezdy, ale Kozlové ani jeden z nich neproměnili. Cerk nedal, Nedbal ani nevystřelil a Morkes jakbysmet. „Byl to opravdu nepovedený zápas. Takový jednou za čas taky přijde. Nám se nedařilo nic. Ale i tak jsem si několik šancí vypracovali. A když už, neproměnili jsme. Musíme naši hru zase zvednout,“ upozorňoval po utkání kolínský trenér Bednář.

15. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – sobota 29. října 2011

VSK Technika Brno : TJ SC Kolín = 5 : 4 (3 : 0, 0 : 1, 1 : 3) SN

Branky: Morkes 2 x, Skokan a Nedbal

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Kubát, Cerk, Skokan – Herwig, Morkes, Mejzr – Javůrek, Hloušek (21. Ježek), Čtvrtečka.

Tabulka: **2.** TJ SC Kolín 14 9 0 2 3 53 : 35 29

Hokejisté Kolína měli v dalším kole druhé ligy soupeři co oplácet. První třetina připomínala první duel mezi těmito dvěma soupeři. Góly střílel pouze jeden tým, a to ten brněnský. Kozlové se ale otrpali a postupně začali náskok domácích stahovat. Nejprve se trefil Nedbal a po něm Skokan. Hosté byli v laufu, jenomže vítr z plachet jim sebral Sedláček. S Kozly to už vypadalo bledě, jenomže ti ukázali velkou morální sílu a zápas dokázali po heroickém výkonu zremizovat. Na řadu přišlo prodloužení. Ani jeden tým v něm však nedokázal skórovat, a tak o vítězi musely rozhodnout samostatné nájezdy, které nakonec nedopadly pro Kolín dobře.

16. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 2. listopadu 2011

TJ SC Kolín : HC Trutnov = 2 : 4 (1 : 1, 0 : 2, 1 : 1)

Branky: Cerk a Mejzr

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Richter – Skokan, Kubát, Cerk – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Čtvrtečka, Hloušek, Herwig.

Tabulka: **2.** TJ SC Kolín 15 9 0 2 4 55 : 39 29

Neproměňování šancí, to označil kouč Kozlů Bednář jako příčinu včerejší porážky. A měl pravdu. Už jen fakt, že Kozlové nedokázali proměnit patnáct přesilovkových minut, je na pováženu. A to ve třetí třetině měli dokonce sedm minut početní převahy v kuse. „To už je jedno s druhým. Nedařilo se, hráči znervózňili. Šestkrát tam byla prázdná brána a my ji netrefili. Co k tomu dodat,“ kroutil hlavou Bednář. Nicméně, Kozlové, hlavy vzhůru a hurá na dalšího soupeře. Už v neděli se Kolínští představí v Nymburce. A v derby už urvat body určitě chtějí budou.

POJĎTE NA HOKEJ!

17. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 6. listopadu 2011

NED Hockey Nymburk : TJ SC Kolín = 1 : 2 (0 : 0, 0 : 1, 1 : 1)

Branky: Morkes 2 x

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Richter, Minarčík – Kubát, Cerk, Skokan – Morkes, Pospíšil, Mejzr – Herwig, Hanzl, Javůrek – Čtvrtečka.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 16 10 0 2 4 57 : 40 32

První gól zápasu tak padl až v polovině utkání. Kolínští hokejisté vyhráli buly v útočném pásmu a po něm se přesně k tyči trefil útočník Morkes. Na začátku třetí třetiny pak kolínský Morkes potvrdil svoji skvělou formu, lehce přešel přes nymburského obránce a střelou pod víko nedal domácímu brankáři šanci – 0:2. Nymburk se marně snažil vstřelit kontaktní gól. Domácí útočníci se sice do dobrých šancí dostali, ovšem Brázdil v brance Kolína se překonával. Kapituloval až v 59. minutě, kdy byl překonán po velkém tlaku v přesilovce. Hosté si však výhru pohlídali a nepustili Nymburk ani k power play.

18. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 9. listopadu 2011

TJ SC Kolín : SKLH Žďár nad Sázavou = 7 : 6 (1 : 1, 0 : 2, 1 : 1) PP

Branky: Kubát 2 x, Nekvasil, Mejzr, Skokan, Vágner a Nedbal

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Zet – Kubát, Cerk, Skokan – Morkes, Hanzl, Mejzr – Ježek, Herwig, Nekvasil – Vágner.

Tabulka: **2.** TJ SC Kolín 17 10 1 2 4 64 : 46 34

Hokejisté Kolína předvedli v dalším kole druhé ligy parádní stíhačí jízdu a na domácím ledě porazili v prodloužení Žďár nad Sázavou. Vítěznou trefu si připsal Kubát. Někteří fanoušci nad nimi už lámali hůl. Téměř celý zápas totiž dotahovali. Devět minut před koncem dokonce prohrávali o dva góly. Jenomže kolínští hokejisté předvedli drtivý finiš a nakonec v divokém utkání se Žďárem nad Sázavou dokázali v normální hrací době vyrovnat, když se v přesilovce se trefil Nedbal. Stadion byl ve varu. Polínko pod kotel ještě přihodil Kubát, který ve 2. minutě prodloužení rozhodl o výhře Kolína 7:6.

19. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 13. listopadu 2011

Spartak Pelhřimov : TJ SC Kolín = 6 : 4 (3 : 1, 1 : 3, 2 : 0)

Branky: Skokan, Cerk, Herwig a Pýcha

TJ SC Kolín: Blažek (od 21. Brázdil) – Nedbal, Procházka, Pácal, Barták, Pýcha, Hanzl – Skokan, Cerk, Kubát – Mejzr, Morkes, Herwig – Vágner, Javůrek, Ježek.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 18 10 1 2 5 68 : 52 34

Dva rychlé góly domácích na začátku třetí třetiny rozhodly, že Kolín odjel z Pelhřimova poražen. Přitom se ale ve druhé třetině zmožil na slušný obrat. Už prohrával 4:2 a díky trefám Herwiga a Pýchy vyrovnal. Jenže třetí třetina, to byla pohroma. Kolín hned v jejím úvodu dvakrát inkasoval a to byl konec. „Domácí si pak zbytek zápasu pohlíдали. Hráli chytře. Nepustili nás v závěru ani k odvolání gólmana a my jsme taky hodně hráli v oslabení. Bylo to jedno s druhým,“ komentoval zápas vedoucí mužstva Rudolf Musílek.

20. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 16. listopadu 2011

TJ SC Kolín : TJ Sršni Kutná Hora = 4 : 3 (2 : 1, 0 : 1, 2 : 1)

Branky: Kubát, Pácal, Cerk a Morkes

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Richter - Skokan, Cerk, Kubát - Mejzr, Morkes, Herwig - Vágner, Hanzl, Ježek – Čtvrtečka.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 19 11 1 2 5 72 : 55 37

Už to vypadalo, že druholigové hokejové derby Kolína s Kutnou Horou vítěze v základní hrací době nenajde a bude se prodlužovat. Jenže minutu a dvanáct vteřin před koncem třetí třetiny Morkes udělal před kutnohorským gólmanem proti zvrát, obkroužil kruh a vystřelil. A gól. Tak velký kámen spadl nejen kolínskému trenérovi ze srdce. Jeho svěřenci, kdyby totiž nevyhráli, tak by mohli být našťvaní sami na sebe. Neproměnili střel, až hrůza. A když se k tomu přičte, že po sedmi minutách zápasu vedli 2:0 po dvou proměněných přesilovkách, bylo by to tuplem na místě.

21. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – sobota 19. listopadu 2011

SKH Hodonín : TJ SC Kolín = 5 : 1 (1 : 0, 3 : 0, 1 : 1)

Branky: Javůrek

TJ SC Kolín: Brázdil (Hermann) – Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Richter – Minarčík, Kubát, Cerk – Skokan, Herwig, Hanzl – Mejzr, Ježek, Hloušek – Čtvrtečka, Javůrek, Vágner.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 20 11 1 2 6 73 : 60 37

Kolínská hokejista výsledkově nezvládli souboj dvou předních druholigových týmů skupiny Střed, když prohráli na půdě vedoucího Hodonína. Zápas sledovalo 1 453 diváků, nejvyšší návštěva sezony! Kolín to na Hodonín neumí. Ve dvou vzájemných zápasech vyšli Kozlové bodově naprázdno a inkasovali devět branek. „Herně to z naší strany nebylo tak špatné. Naše mladé mužstvo udělalo tři individuální chyby, které domácí potrestali. Většinu zápasu jsme ale s Hodonínem drželi krok,“ pravil kolínský kouč Stanislav Bednář. Podle něj rozhodla o výsledku zkušenost domácích hráčů. „Naši devatenáctiletí kluci se mohou v zakončení těmito hráčům jen těžko rovnat. Měli jsme také nějaké příležitosti, ale Hodonín měl sedm šancí a dal nám pět gólů,“ dodal Bednář.

23. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 16. listopadu 2011

TJ SC Kolín : KLH Vajgar Jindřichův Hradec = 1 : 2 (0 : 0, 0 : 0, 1 : 1) SN

Branky: Nedbal

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Richter, Minarčík - Skokan, Cerk, Kubát - Mejzr, Pospíšil, Morkes - Čtvrtečka, Hanzl, Malý – Ježek. 600 diváků

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 21 11 1 3 6 74 : 62 38

Běží poslední minuta třetí třetiny. Vajgar vede 1:0. Diváci už se pomalu odebírají z tribun, když v tom z kruhů střelí Karel Nedbal a jeho nahození se dvacet jedna vteřin před koncem zápasu ujímá. Vyrovnáno a za remízu je jeden bod doma. Jenže do tabulky mohli Kozlové ukořistit body klidně všechny. To by ale museli vstřelit branku. Čtyři minuty před koncem se kapitán hostů Dvořák prosadil díky nedůrazu Kozlů u brány z dorážky a vypadalo to, že rozhodl utkání. Jenže jak už bylo předesláno, Nedbal nakonec zachránil v poslední minutě Kozlům bod. A tak se prodlužovalo, potažmo přišly na řadu nájezdy. Pětiminutové nastavení hry totiž vítěze také neurčilo. A nájezdy byly jasné. Kolín neproměnil žádný, a tak se rozhodujícím exekutorem stal jindřichohradecký Kupec, který jako jediný dal.

24. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 30. listopadu 2011

HC Břeclav : TJ SC Kolín = 5 : 4 (1 : 3, 2 : 0, 1 : 1) PP

Branky: Nedbal, Skokan, Cerk a Morkes

TJ SC Kolín: Brázdil - Procházka, Barták, Pácal, Pýcha, Hanzl, Kubát, Cerk, Skokan, Morkes, Pospíšil, Mejzr, Malý, Herwig, Čtvrtečka, Pecka.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 22 11 1 4 6 78 : 67 39

Kolínští hokejisté sahalí v dalším kole druhé ligy po vítězství. V Břeclavi ale nakonec prohráli po prodloužení, když v zápase dvakrát vedli a vyrovnávací branku na 4 : 4 vstřelili domácí v poslední minutě základní hrací doby. Zápas pak v prodloužení ukončila ojedinelá akce domácích.

25. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 4. prosince 2011

TJ SC Kolín : VSK Technika Brno = 1 : 3 (0 : 2, 0 : 1, 1 : 0)

Branky: Skokan

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Pýcha, Barták, Hanzl, Richter – Skokan, Cerk, Malý – Mejzr, Pospíšil, Morkes – Čtvrtečka, Herwig, Hloušek – Vágner.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 23 11 1 4 7 79 : 70 39

Už po první třetině bylo na kolínském ledě jasno. Technika vedla 2:0, působila sebevědomě. Oslabenému Kolínu se navíc moc nedařilo. Kolín se sice v úvodu utkání blýskl několika střelami, ale byli to hosté, kdo otevřel skóre utkání. V jedenácté minutě se ujala jejich dorážka a když pak tři minuty na to Brněňští využili přesilovku, všem zatrnulo. Když totiž Technika naposledy zavítala do Kolína, Kozlové odcházeli z ledu s debaklem 0:9. Nic takového se ale tentokrát nekonalo. Hosté tentokrát přidali už jen jednu trefu. A protože se Kozlové radovali jen jednou, Moravané z Kolína odvezli pohodlně tři body.

26. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 7. prosince 2011

HC Chotěboř : TJ SC Kolín = 2 : 3 (1 : 1, 1 : 0, 0 : 1) SN

Branky: Kubát a Barták

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Pácal, Barták, Hanzl, Richter, Minarčík – Malý, Kubát, Skokan – Pospíšil, Mejzr, Morkes – Čtvrtečka, Ježek, Herwig.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 24 11 2 4 7 82 : 72 41

Domáci se v průběhu zápasu dostali dvakrát do vedení, hráči Kolína ale dokázali pokaždé téměř okamžitě srovnat. Duel tak dospěl do prodloužení, které nerozhodlo, a tak na řadu proto přišly samostatné nájezdy. Kolínští Kozlové proměnili dva, domácí pouze jeden ze tří nájezdů a díky tomu se hokejisté Kolína mohli radovat z výhry.

27. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 11. prosince 2011

TJ SC Kolín : NED Hockey Nymburk = 2 : 0 (0 : 0, 1 : 0, 1 : 0)

Branky: Malý a Hanzl

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Pácal, Barták, Pýcha, Richter - Skokan, Kubát, Malý – Mejzr, Hanzl, Morkes – Čtvrtečka, Hloušek, Ježek.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 25 12 2 4 7 84 : 72 44

Běžela třicátá devátá minuta zápasu. A kolínští fanoušci měli důvod k radosti. Jejich uzdravený kapitán Josef Malý vstřelil branku a poslal Kozly v derby do vedení. Nymburští se tedy v poslední dvacetiminutovce dlouho drželi Kolínu na zádech, ale na Brázdila zbraň nenašli. A když pak sami takticky pochybili, bylo jasno. Čároví sudí si všiml, že Nymburk hraje v šesti a v oslabení hosté inkasovali podruhé. Krásnou hokejovou akci zakončil do odkryté branky z mezikruží Hanzl. A v tu chvíli bylo hotovo už definitivně.

28. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 14. prosince 2011

HC Trutnov : TJ SC Kolín = 4 : 3 (2 : 2, 1 : 1, 1 : 0)

Branky: Morkes, Herwig a Cerk

TJ SC Kolín: Blažek (Moravec) – Nedbal, Procházka, Pácal, Hanzl, Pýcha, Richter, Minarčík – Malý, Kubát, Skokan – Morkes, Cerk, Mejzr – Ježek, Herwig, Hloušek – Javůrek, Nekvasil.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 24 12 2 4 8 87 : 76 44

Bylo to jako na houpačce, bohužel se špatným koncem pro Kolín. Trutnov se již ve třetí minutě dostal do vedení a v závěru první třetiny přišly i další góly. Nejprve Morkes vyrovnal a pár vteřin po něm strhl vedení na stranu Kolína Herwig. Jenomže Trutnov dokázal okamžitě zareagovat a tak třetina skončila 2:2. Druhá část měla podobný scénář. Pouze s tím rozdílem, že se první trefil Kolín. Odpověď Trutnova byla ale opět bleskurychlá. Vyrovnáno bylo z trestného střelení. Na začátku třetí dvacetiminutovky se trefili domácí. Kozlové měli sice ještě dostatek času na vyrovnání, gól jsem jim však už vstřelit nepodařilo. „Dvě třetiny jsme byli lepší, bohužel v té třetí jsme již nedokázali skórovat a to se ukázalo jako rozhodující. Kluci se snažili, ale bohužel tam už nic nespadlo,“ hlesl vedoucí Kolína Rudolf Musílek.

29. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – neděle 18. prosince 2011

TJ SC Kolín : Spartak Pelhřimov = 5 : 1 (3 : 0, 0 : 1, 2 : 0)

Branky: Malý a Hanzl

TJ SC Kolín: Brázdil - Nedbal, Procházka, Pácal, Barták, Hanzl, Richter, Pýcha - Malý, Kubát, Skokan - Morkes, Pospíšil, Mejzr - Ježek, Cerk, Herwig.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 27 13 2 4 8 92 : 77 47

Poslední domácí zápas v roce 2011 odehráli kolínští hokejisté s velkým přehledem. Před začátkem utkání na led přiletěla spousta plyšových hraček od fanoušků, kteří tak udělali předčasné Vánoce dětem z ústavu sociální péče Bylany. Ředitelka ústavu navíc následně převzala 16 tisíc korun, které Zvonečku věnovali kolínští příznivci, hráči i hokejový klub. V úvodní třetině Kolín dominoval. V druhé dvacetiminutovce sice hosté snížili zásluhou Havla, ale v závěrečné třetině Kolín potvrdil výhru dalšími dvěma zásahy a mohlo se slavit. „Po dlouhé době jsme hráli v kompletní sestavě a bylo to znát,“ pochvaloval si kolínský trenér Stanislav Bednář, kterému se líbil komplexní výkon jeho svěřenců.

30. kolo 2. hokejové ligy, skupina Střed – středa 21. prosince 2011

SKLH Žďár nad Sázavou : TJ SC Kolín = 0 : 3 (0 : 3, 0 : 0, 0 : 0)

Branky: Mejzr, Herwig a Pospíšil.

TJ SC Kolín: Brázdil – Nedbal, Procházka, Pácal, Barták, Pýcha, Richter, Minarčík – Malý, Kubát, Skokan – Morkes, Pospíšil, Mejzr – Ježek, Cerk, Herwig.

Tabulka: **3.** TJ SC Kolín 28 14 2 4 8 95 : 77 50

„První třetinu jsme byli jasně lepší a taky proměnili šance,“ uvedl vedoucí kolínského družstva Rudolf Musílek. „Ale ani v dalším průběhu jsme soupeře do ničeho nepustili. Kluci zahráli takticky velmi dobře. Dokonce jsme Žďáru ani neumožnili, aby odvolal brankáře. Měli jsme dalších několik dobrých příležitostí ke skórování, ale buďto nás vychytil domácí gólman, nebo kluci nemířili přesně. Ale i tak nás toto vítězství těší,“ dodal Musílek.

Prameny a fotografie – Kolínský deník, internet: www.sc-kolin.cz, www.hokej.cz a Pavel Pobřísl.